

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΕΥΧΗ

Ἐκάστον τεύχος τιμᾶται **μυῖς** δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 1,25 διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ προπληρόντες **πέντε** δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ **ἑξ** διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν λαμβάνουσιν **ἑξ** τεύχη, ἥτοι **ἓνα** τόμον πλήρη καὶ αὐτοτελή.

Τὸ ἀντίτιμον προπληρώνεται

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης ἀρ. 7 καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῆς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ
ΕΤΟΣ Γ'

Πραγματευομένη ζητήματα
κοινωνικά, ἔθνικα, ἐπιστημονικά,
φιλολογικά, καὶ παιδαγωγικά ἀναγόμενα
εἰς τὸν κύκλον τῆς γυναικείας δράσεως·
πρὸς δὲ βιογραφίας διασήμων γυναικῶν,
ποιήματα κρυῶν, ἐπιθεώρησι γυναικείας
φιλολογίας, τέχνης καὶ βιομηχανίας
ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ζητήματα
οἰκιακῆς οἰκονομίας, ὕγεινῆς καὶ καλλοτῆς
τῆς γυναικός, διαθρέψεως καὶ ἀνατροφῆς
τῶν παιδῶν, διενθύνσεως καὶ διασχινῆς οἴκων,
οἰκιακῆς ἱατρικῆς καὶ φαρμακολογίας,
μαγειρικῆς, γυναικείου κόσμου· περιγραφὰς
γυναικείων ἡθῶν καὶ ἐθίμων
καὶ πάνθ' ὅσα ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἀρχαίαν,
μέσην καὶ σύγχρονον ἱστορίαν τῶν γυναικῶν.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐξωτερικοῦ 69. 79. 8
Ἐσωτερικοῦ 69α. 7. 8

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Γραφεῖον ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Μουδῶν 7

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὸν Ὑδροχόον.

Ἡμέρα ὥρα: 10. Νύξ—14

1	Δε.	Βασιλείου τοῦ Μεγ.
2	Τρ.	Ἀγ. Σιλβέστ.
3	Τε.	Ἀγ. Μαλαχίου.
4	Πε.	Σύναξις 70 Ἀποστ.
5	Πα.	Παραμ. τῶν Θεοφ. Ν
6	Σα.	Τῇ Ἁγία Θεοφάνεια
7	Κυ.	Προδ. Βαπτ. Ἰωάν.
8	Δε.	Ὁσ. Δομνίκης.
9	Τρ.	Μάρτ. Πολυεύχτου.
10	Τε.	Ἀγ. Γρ. Ἐπ. Νύσ.
11	Πε.	Ἀγ. Θεοδοσίου
12	Πα.	Μάρτυρος Τατιανῆς
13	Σα.	Μάρτυρος Ἐρμούλου
14	Κυ.	Τῶν ἐν Σινῇ ἁγ. Πατ.
15	Δε.	Ἀγ. Παύλ. Ὁδηγίου
16	Τρ.	Προσ. Ἀλ. ἀπ. Πέτρο.
17	Τε.	Ἀγ. Ἀντωνίου
18	Πε.	Ἀγ. Ἀθ. κκ. Κυρ.
19	Πα.	Ἀγ. Μιχαήλου
20	Σα.	Ἀγ. Εὐθυμίου
21	Κυ.	Ἀγ. Μαξίμου
22	Δε.	Ἀγ. Τιμοθέου
23	Τρ.	Ἀγ. Κλήμεντος
24	Τε.	Ὁσ. Ξένης
25	Πε.	Γρηγορίου Ἐπισκ.
26	Πα.	Ὁσ. Ξενοφώντος
27	Σα.	Ἀγ. Ἰωάν. Χρυσ.
28	Κυ.	Ἀγ. Ἐφραίμ
29	Δε.	Ἀγ. Ἰγνατίου.
30	Τρ.	Τριῶν Ἱεραρχῶν
31	Τε.	Ἀγ. Ἀναργύρων

9. Νέα Σελήνη.

24. Πανσέληνος.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τοὺς Ἰχθύς.

Ἡμ. ὥρα: 11. Νύξ ὥρ. 13

1	Πε.	Μάρ. Τρύφωνος
2	Πα.	Ἰππαριτῆς
3	Σα.	Συμεὼν καὶ Ἀννης
4	Κυ.	Ἀγ. Ἰσιδώρου
5	Δε.	Μάρτ. Ἀγάπης.
6	Τρ.	Βουκόλου τοῦ ὁσίου
7	Τε.	Ἀγ. Παρθενίου.
8	Πε.	Θεοδώρου καὶ Ζαχ.
9	Πα.	Μάρ. Νικηφόρου
10	Σα.	Ἀγ. Χαραλάμπους.
11	Κυ.	Τῇ Τροφάγου
12	Δε.	Καθαρὰ Δευτέρα
13	Τρ.	Ὁσ. Μαρτίνου.
14	Τε.	Αὐξεντίου ὁσίου
15	Πε.	Ἀγ. Ὁνησίμου.
16	Πα.	Μάρτ. Πανφύλου.
17	Σα.	Ἀγ. Θεοδώρων
18	Κυ.	Τῆς Ὁρθοδοξίας
19	Δε.	Ἀγ. Ἀρχιππου
20	Τρ.	Ἀγ. Λεόντος.
21	Τε.	Ἀγ. Τιμοθέου.
22	Πε.	Ἀγ. Εὐσταθίου
23	Πα.	Μάρτ. Πολυχάρπου.
24	Σα.	Εὐρ. κεφαλ. Προδρ.
25	Κυ.	Β' τῶν ῥησιειῶν
26	Δε.	Ἀγ. Πορφυρίου
27	Τρ.	Ἀγ. Προκοπίου
28	Τε.	Ἀγ. Βασιλείου ὁμ.

7. Νέα Σελήνη.

22. Πανσέληνος.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὸν Κρίον.

Ἡμ. ὥρας 12. Νύξ — 12.

1	Πε.	Ὁσ. Εὐδοκίας
2	Πα.	Μάρτ. Ἡσυχίου
3	Σα.	Μάρτ. Εὐτροπίου
4	Κυ.	Τῆς σταυροπροσκυν.
5	Δε.	Μάρτ. Κόνωνος
6	Τρ.	Τῶν ἐν Ἀμορ. 42μ.
7	Τε.	Τῶν ἐν Χερσῶνι μ.
8	Πε.	Θεοφυλάκτου Ἐπισ.
9	Πα.	Τῶν 40 μαρτύρων
10	Σα.	Μάρτ. Κοδράτου
11	Κυ.	Δ' Νηστειῶν
12	Δε.	Ἀγ. Θεοφάνους ὁμ.
13	Τρ.	Τοῦ μεγ. Κανόρος
14	Τε.	Ὁσ. Βενεδίκτου
15	Πε.	Μαρ. Ἀγαπίου
16	Πα.	Μάρτ. Σαβίνου
17	Σα.	Ἀγ. Ἀλεξίου
18	Κυ.	Ε' τῶν Νηστειῶν
19	Δε.	Χρυτάνθου καὶ Δαρ.
20	Τρ.	Τῶν ἀναιρεθέν. πατ.
21	Τε.	Ἀγ. Ἰακώλου
22	Πε.	Μάρτ. Βασιλείου
23	Πα.	Ἀγ. Νίκωνος
24	Σα.	Ὁσ. Ζαχαρίου
25	Κυ.	Τῶν Βαῦων
26	Δε.	Σύναξ. Γαβριήλ
27	Τρ.	Ματρώνης τῆς ὁσ.α.
28	Τε.	Ἀγ. Παρῶνος
29	Πε.	Μάρκου Ἐπισκόπου
30	Πα.	Ἀγ. Ἰωάν. τοῦ Κλμ.
31	Σα.	Μάρ. Ὑπατίου

8. Νέα Σελήνη.

24. Πανσ. ληνος.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὸν Τετάρτον.

Ἡμ. ὥρας 13. Νύξ — 11.

1	Κυ.	Τὸ Ἄγιον Πάσχα
2	Δε.	Ὁσ. Τίτου θαυμ.
3	Τρ.	Ὁσ. Νικήτα
4	Τε.	Γεωργίου τοῦ ὁσίου
5	Πε.	Ἀγ. Κλαυδίου
6	Πα.	Τῆς Ζωοδοχ. Πηγῆς
7	Σα.	Καλλιστίου τοῦ μτρ.
8	Κυ.	Τοῦ θαυμ.
9	Δε.	Ἡσαίου τοῦ προφ.
10	Τρ.	Σίμωνος τοῦ Ἀποστ.
11	Τε.	Μάρ. Ἀντίπα
12	Πε.	Βασιλείου ὁμολογ.
13	Πα.	Ματτίνου Πάπα
14	Σα.	Μαρτ. Ἀριστάρχου
15	Κυ.	Τῶν Μιροφόρων
16	Δε.	Ἀγάπης Εἰρήνης
17	Τρ.	Συμεὼν ἱερομάρτυρ.
18	Τε.	Ἰωάννου τοῦ ὁσίου
19	Πε.	Παφνουτίου ἱερομ.
20	Πα.	Θεοδώρου ὁσ. Τριγινᾶ
21	Σα.	Ἰαννουαρίου ἱερομάρ.
22	Κυ.	Θεοδώρου Συκεώτου
23	Δε.	Γεωργίου Μεγαλομ.
24	Τρ.	Τῆς ὁσ. Ἐλισάβετ
25	Τε.	Τῆς Μεσοπετηχοστ.
26	Πε.	Βασιλέως ἱερομάρ.
27	Πα.	Συμεὼν ἱερομάρτυρ.
28	Σα.	Τῶν ἐν Κυζίκῳ μαρ.
29	Κυ.	Τῆς Σαμαρίτιδος
30	Δε.	Ἰακώβου Ἀποστ.

7. Νέα Σελήνη.

22. Πανσέληνος.

ΜΑΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τοὺς Διδύμους

Ἡμ. ὥρας 14. Νύξ — 10.

1	Τρ.	Ἰερεμίου τοῦ Προφ.
2	Τε.	Ἡ ἀναχ. λειψ. Ἀθ.
3	Πε.	Ἀγ. Μαύρας
4	Πα.	Πελαγίας μάρτυρος
5	Σα.	Εἰρήνης τῆς μεγαλ.
6	Κυ.	Ἰωθ τοῦ δικαίου
7	Δε.	Τοῦ τυφλοῦ
8	Τρ.	Ἰωάννου Θεολόγου
9	Τε.	Ἡσαίου τοῦ πορφ.
10	Πε.	Τῆς Ἀναλήψεως
11	Πα.	Μωκίου ἱερομάρτυρ.
12	Σα.	Ἐπιφανίου ἐπισκόπ.
13	Κυ.	Γλυκερίας μάρτυρ.
14	Δε.	Ἰσιδώρου μάρτυρος
15	Τρ.	Παχωμίου τοῦ μεγ.
16	Τε.	Θεοδώρ. τοῦ ἡγίας.
17	Πε.	Ἀνδρονίκου τοῦ ἀπ.
18	Πα.	Πέτρ. Διον. μαρτύρ.
19	Σα.	Τῶν Κεκοιμημένων
20	Κυ.	Τῆς Πεντηκοστῆς
21	Δε.	Κωνσταντίν. Ἐλένη.
22	Τρ.	Βασιλίσκου μάρτυρ.
23	Τε.	Μιχαήλ τοῦ ὁμολογ.
24	Πε.	Συμεῶνος
25	Πα.	Ἡ εὐρ. τ. κεφ. Ἰωάν.
26	Σα.	Κάρπου τοῦ Ἀποσ.
27	Κυ.	Τῶν Ἀγ. Πάντων
28	Δε.	Εὐτυχοῦς ἱερομάρ.
29	Τρ.	Θεοδοσίας ἱερομάρτ.
30	Τε.	Ἰσχυίου ἡγ. Μον.
31	Πε.	Ἑρμεινίου μάρτυρ.

7. Νέα Σελήνη.

22. Πανσέληνος.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὸν Καρκίνον

Ἡμ. ὥρας 15. Νύξ — 9.

1	Πα.	Ἰουστίνου μάρτυρος
2	Σα.	Νικηφόρου ἀρχιεπ.
3	Κυ.	Λουκιλιανοῦ μάρτ.
4	Δε.	Μηροφά. οὐς Ἀρχ.
5	Τρ.	Δωροθέου ἱερομάρτ.
6	Τε.	Ἰλαρίωνος τοῦ νέου
7	Πε.	Θεοδοσίου ἱερομάρτ.
8	Πα.	Ἡ ἀν. λειψ. Θεοδ.
9	Σα.	Κυρίλλου ἀρχιεπισκ.
10	Κυ.	Ἀλεξάνδρου
11	Δε.	Βαρθολ. καὶ Βαρν.
12	Τρ.	Ὀνουφρ. καὶ Πέτρου
13	Τε.	Ἀκυλῆνης μάρτυρ.
14	Πε.	Ἐλισσαίου τοῦ πρφ.
15	Πα.	Ἀμῶς τοῦ προφήτου
16	Σα.	Τύχωνος ἐπισκόπου
17	Κυ.	Ἰσαύρου μάρτυρος
18	Δε.	Λεοντίου μάρτυρος
19	Τρ.	Ἰούδα τοῦ ἀποστόλ.
20	Τε.	Μεθοδίου ἱερομάρτ.
21	Πε.	Ἰουλιανοῦ μάρτυρος
22	Πα.	Εὐσεβίου ἱερομάρτ.
23	Σα.	Ἀγριππίνης μάρτ.
24	Κυ.	Τὸ γενέθλ. Βαπτ. Ἰω.
25	Δε.	Φεβρωνίας ὁσιομάρ.
26	Τρ.	Δαβὶδ τοῦ ὁσίου
27	Τε.	Σαμφῶν ὁσίου
28	Πε.	Κύρ. καὶ Ἰωάν. Ἀν.
29	Πα.	Πέτρον καὶ Παύλον
30	Σα.	Ἡ σὺν. τῶν 12 Ἀπ.

5. Νέα Σελήνη.

20. Πανσέληνος.

ΙΟΥΔΑΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὸν Λέοντα.

Ἦμ. ὥρας 14. Νῦξ — 10.

- 1 Κυ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ
- 2 Δε. Τῆς ἐσθ'ητ. Θεοτόκ.
- 3 Τρ. Ὑακύνθου μάρτυρ.
- 4 Τε. Ἀνδρέου Κρήτης
- 5 Πε. Ἀθανασ. τοῦ θαυμ.
- 6 Πα. Σισίνης τοῦ μεγαλ.
- 7 Σχ. Κυριακῆς μεγαλομ.
- 8 Κυ. Προκοπίου μεγαλ.
- 9 Δε. Παγκρατίου ἱερομ.
- 10 Τρ. Τῶν ἐκ Νικ. 45 μαρ.
- 11 Τε. Εὐφημίας τῆς μεγ.
- 12 Πε. Πρόκλου μάρτυρος
- 13 Πα. Σύν. Ἀρχ. Γαβριήλ
- 14 Σχ. Ἀκυλ. τοῦ Ἀποστ.
- 15 Κυ. Κηρύκου μάρτυρ
- 16 Δε. Ἀθηνογένους ἱερ.
- 17 Τρ. Μαρίνης τῆς μεγαλ.
- 18 Τε. Αἰμιλιανοῦ τοῦ μεγ.
- 19 Πε. Δίου ὁσίου
- 20 Πα. Τοῦ Προφήτ. Ἡλιοῦ
- 21 Σχ. Συμεῶν τοῦ ἀσχ.
- 22 Κυ. Μαρίας τῆς Μαγδαλ.
- 23 Δε. Φωκῆ ἱερομάρτυρος
- 24 Τρ. Χριστίνης τῆς μεγ.
- 25 Τε. Κοίμ. τῆς ἁγ. Ἀννης
- 26 Πε. Ἑρμολάου μάρτυρ.
- 27 Πα. Παντολεήμονος μεγ.
- 28 Σχ. Προχ. Νικάνορ. ἀπ.
- 29 Κυ. Καλλινίκου μάρτυρ.
- 30 Δε. Σίλα, Σιλουανοῦ
- 31 Τρ. Εὐδοκίμου Δικαίου

5. Νέα Σελήνη.

19. Πανσέληνος.

ΑΓΓΟΥΣΤΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὴν Παρθένον.

Ἦμ. ὥραν 13. Νῦξ — 11.

- 1 Τε. Πρόδ. τιμ. Σταυροῦ
- 2 Πε. Ἀναχ. λειψ. Στεφ.
- 3 Πα. Ἰσακίου Δαλματίου
- 4 Σχ. Τῶν ἐν Ἐφ. ἁγπαίδ.
- 5 Κυ. Εὐγενίου μάρτυρος
- 6 Δε. Ἡμεταμ. τοῦ Χριστ.
- 7 Τρ. Δομετίου ἱερομάρτ.
- 8 Τε. Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολ.
- 9 Πε. Ματθία τοῦ Ἀποστ.
- 10 Πα. Λαυρεντίου μάρτυρ.
- 11 Σχ. Εὐπλου τοῦ Δικαίου
- 12 Κυ. Φωτίου καὶ Ἀνικ. μ.
- 13 Δε. Μαξίμου τοῦ ὁμολογ.
- 14 Τρ. Μιχαίου τοῦ προφ.
- 15 Τε. Κοίμησις Θεοτόκου
- 16 Πε. Τοῦ ἁγ. Μηνδουλίου
- 17 Πα. Μύρωνος μάρτυρος
- 18 Σχ. Φλώρου καὶ Λαύρου
- 19 Κυ. Ἀνδρέα καὶ Στρατ.
- 20 Δε. Σχι οὐήλ τοῦ προφ.
- 21 Τρ. Θεοδόσιου τοῦ Ἀπ.
- 22 Τε. Ἀγαθονίκου μάρτ.
- 23 Πε. Λούππου μάρτυρος
- 24 Πα. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτ.
- 25 Σχ. Βαρθολομ. καὶ Τίτου
- 26 Κυ. Ἀνδριανοῦ καὶ Νατ.
- 27 Δε. Ποιμένας τοῦ ὁσίου
- 28 Τρ. Μωϋσέως ὁσίου
- 29 Τε. Ἀποκεφ. Ἰω. Προδ.
- 30 Πε. Ἀλεξάνδρ. καὶ Ἰωάν.
- 31 Πα. Κατάβ. εἰς ζών. Θεο.

3. Νέα Σελήνη.

18. Πανσέληνος.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὸν Ζυγόν.

Ἡμ. ὥρας 12. Νύξ — 12.

1	Σα.	Σύν. Θεοτόκου.
2	Κυ.	Μάμαντος μάρτυρ.
3	Δε.	Ἀνθίμου ἱερομ.
4	Τρ.	Βαβύλα ἱερομάρτ.
5	Τε.	Ζαχαρίου τοῦ Προφ.
6	Πε.	Ἀνάμ. θαύμ. Μιχαήλ.
7	Πα.	Προεορ. γεν. Θεοτόκ.
8	Σα.	Γενέθλιον Θεοτόκου
9	Κυ.	Ἰωακείμ καὶ Ἄννης
10	Δε.	Μηνωδώρας, Μητρ
11	Τρ.	Θεοδώρης ὁσίας
12	Τε.	Λυτονόμου ἱερομάρ.
13	Πε.	Ἐκκλ. ναυ. Ἀναλ.
14	Πα.	Ἰγν. Τιμίον Σταυροῦ
15	Σα.	Νικήτα μορτυρος
16	Κυ.	Εὐφημίας μεγαλ.
17	Δε.	Σοφίας, Πίστεως
18	Τρ.	Εὐμενίου θαυματ.
19	Τε.	Τριφίμου Σαββατίου
20	Πε.	Εὐσταθίου μεγαλ.
21	Πα.	Κοδράτου τοῦ Ἀπ.
22	Σα.	Φωκῆ ἱερομάρτυρος
23	Κυ.	Σύλληψ. Ἰωάν. Πρ.
24	Δε.	Θέκλης πρωτομάρτ.
25	Τρ.	Εὐφρο ὁνής ὁστ.
26	Τε.	Μετάρτασις Ἰωάν.
27	Πε.	Καλλιστράτου μάρτ.
28	Πα.	Χαρίτωνος ὁμολογ.
29	Σα.	Κυριακοῦ ἀναχωρ.
30	Κυ.	Γρηγορίου ἐπισκ.

2. Νέκ Σελήνη.

16. Πανσέληνος.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὸν Σκορπιόν.

Ἡμ. ὥρας 13. Νύξ — 13.

2	Δε.	Ἀνανίου ἀποστόλου
2	Τρ.	Κυπριανοῦ ἱερομάρ.
3	Τε.	Διονυσίου Ἀρεοπαγ
4	Πε.	Ἱεροθέου ἐπισκ.
5	Πα.	Χαριτίνης μάρτυρος
6	Σα.	Θωμᾶ ἀποστ.
7	Κυ.	Σεργίου καὶ Βάχγου
8	Δε.	Πελαγίας ὁσίας
9	Τρ.	Ἰακώβου ἀποστ.
10	Τε.	Εὐλαμπίου. Εὐλαμ.
11	Πε.	Φιλίππου ἀποστόλου
12	Πα.	Πρόβου καὶ Ταράχου
13	Σα.	Κάρπου καὶ Παύλου
14	Κυ.	Ναζαρίου καὶ τῶν σὺν
15	Δε.	Λουκιανοῦ μάρτυρ.
16	Τρ.	Λαγγίνου μάρτυρ.
17	Τε.	Ὡσῆ προφ.
18	Πε.	Λουκᾶ εὐαγγελιστ.
19	Πα.	Ἰωήλ προφήτου
20	Σα.	Ἀρτεμίου μάρτυρος
21	Κυ.	Ἰλαρίωνος μεγ.
22	Δε.	Ἀβερκ οὐ θαυματ.
23	Τρ.	Ἰακώβου ἀδελφ. θ.
24	Τε.	Ἀρέθα μάρτυρος
25	Πε.	Μαρκιανοῦ κ. Μαρ.
26	Πα.	Δημητρίου μεγαλ.
27	Σα.	Νέστορος μάρτυρος
28	Κυ.	Στεφάν. κ. Σαββαῖτ
29	Δε.	Ἀναστασίας Ῥωμ.
30	Τρ.	Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβ.
31	Τε.	Σταχρος καὶ τῶν σὺν

12. Νεα Σελήνη.

16. Πανσέληνος.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος

εἰς τὸν Τοξότην.

Ἡμ. ὥρας 10. Νύξ — 14.

1	Πε.	Κοσμῷ καὶ Δαμιανοῦ
2	Πα.	Ἀκινδύνου μαρτ.
3	Σα.	Ἀκεψιμῷ μάρτυρος
4	Κυ.	Ἰωαννικίου μεγαλ.
5	Δε.	Γαλακτίωνος κ. Ἐπ.
6	Τρ.	Παύλου τοῦ ὁμολ.
7	Τε.	Τῶν ἐν Μελίτῃ μαρ.
8	Πε.	Σὲν. Μιχαήλ
9	Πα.	Ὀνησιφόρου Πορ.
10	Σα.	Ἐράστου καὶ τῶν σὺν
11	Κυ.	Μηνᾶ, Βέκτωρ, Βικεν
12	Δε.	Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμ.
13	Τρ.	Ἰωάννου Χρισοστ.
14	Τε.	Φιλίππου. Ἄποσ
15	Πε.	Γουρίου Σαμωνᾶ
16	Πα.	Ματθαίου τοῦ ἀποστ.
17	Σα.	Γρηγορίου θυμ.
18	Κυ.	Πλάτωνος καὶ Ρωμ.
19	Δε.	Ἀβδίου τοῦ προφ.
20	Τρ.	Γρηγορίου Δεκαπολ.
21	Τε.	τὰ Εἰσόδια Θεοτόκου
22	Πε.	Φιλήμονος κ. τῶν σὺν
23	Πα.	Γρηγορίου ἐπισκ.
24	Σα.	Κλημεντ πάπα Ρώμ.
25	Κυ.	Αἰκατερίνης μεγαλ.
26	Δε.	Ἀλυπίου καὶ Νίκων
27	Τρ.	Ἰακώβου Πέσσου
28	Τε.	Στεφάνου τοῦ νέου
29	Πε.	Παρχμῶνου κ. Φίλεμ
30	Πα.	Ἀνδρέου πρωτοκλ.

14. Νέκ Σελήνη.

30. Πανσέληνος.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἡ ἥλιος

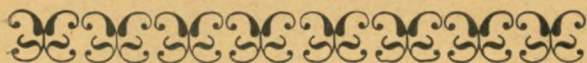
εἰς τὸν Αἰγόνκερον.

Ἡμ. ὥρας 9. Νύξ — 15.

1	Σα.	Ναοῦμ προφ.
2	Κυ.	Ἀδακίου προφ.
3	Δε.	Σοφονίου προφ.
4	Τρ.	Βαρθέλας μεγαλ.
5	Τε.	Σάββα τοῦ Θεοφῶρ.
6	Πε.	Νικολάου ἐπισκόπου
7	Πα.	Ἀυδρόστου ἐπισκ.
8	Σα.	Παταπίου ὁτίου
9	Κυ.	Σύλληψις Ἀννης
10	Δε.	Μηνᾶ Ἐρμογένους
11	Τρ.	Δανιὴλ τοῦ Στυλῆ.
12	Τε.	Σπυρίδωνος θαυματ.
13	Πε.	Εὐστρατίου μαρτ.
14	Πα.	Θύρσου καὶ τῶν σὺν
15	Σα.	Ἐλευθερίου ἱερομ.
16	Κυ.	Ἀγγαίου προφ.
17	Δε.	Δανιὴλ προφήτου
18	Τρ.	Σεβαστιαν. καὶ Ζωῆς
19	Τε.	Βονιφατίου μάρτυρ.
20	Πε.	Προεόρτ. Χριστουγέν
21	Πα.	Ἰουλιανῆς μάρτυρος
22	Σα.	Ἀναστασίας μάρτ.
23	Κυ.	Τῶν ἐν Κρήτ. 10 μαρ.
24	Δε.	Παραμ. Χριστουγέν.
25	Τρ.	Γέννησις Κυρίου
26	Τε.	Σόνταξ. Θεοτόκου
27	Πε.	Στεφάνου πρωτομάρτ.
28	Πα.	Τῶν ἐν Νικομ. κ. εν
29	Σα.	Τῶν ἐν Βηθλ. ἀναίρ
30	Κυ.	Ἀνυσίας ὁσίου.
31	Δε.	Μελάνης ὁσίας

14. Ν. α Σελήνη.

29. Πανσέληνος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ὁ οἶκος εἶναι τὸ βασιλείον μας, τοῦτο καὶ οἱ μᾶλλον συντηρητικοὶ ἀναγνωρίζουσι καὶ οἱ μᾶλλον ὀπισθοδρομικοὶ μετὰ φανατισμοῦ ἀνομολογοῦσι. Εἶναι συγχρόνως τὸ βαρόμετρον, ἐν ᾧ πασιφανῶς ἀποδεικνύεται ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς μορφώσεως τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς ψυχῆς τῆς διοικήσεως αὐτόν. Ἡ παροιμία : εἰπέ μοι πρὸς ποῖον σιναναστρέφουσαι, ἴνα σοὶ εἶπω τίς εἶσαι, δύναται νὰ μετατραπῇ ὡς πρὸς τὴν οἰκοδόσποιαν οὕτω : δείξον μοι πῶς εἶναι ὁ οἶκος σου καὶ θὰ σοὶ εἶπω τίς εἶσαι.

Ὁ οἶκος εἶναι τὸ ἵνδαλμα τῆς γυναικός, ἐκ τῆς διευθετήσεως δὲ διακοσμήσεως καὶ τάξεως αὐτοῦ ἀποδεικνύονται αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ προτερήματα ἢ ἐλαττώματά της.

Ἡ τέχνη ἐν τούτοις τῆς καλῆς διοικήσεως καὶ διακοσμήσεως τοῦ οἴκου μέχρι πρό τινος ἔτι ἦν ἱκανῶς παρημελημένη παρ' ἡμῖν. Εὐνομίζομεν ὅτι ἤρκει ὁ αἰωνίως αἰθέριος καὶ γαλανὸς οὐρανὸς μας, ἡ γλυκεῖα καὶ μυροδόλος τῆς φύσεως ἀτμόσφαιρα, ὁ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ βίος εἰς τὴν καλλισθητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐμάρειαν τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων μας.

Πλὴν ὅ ἐκ τούτου ἐπισυμβᾷς πυκνὸς τῶν καφενείων συνοστισμός, ἡ ἀπομόνωσις μας ἐν τῇ ἀθέρμῳ ἐστία κατὰ τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος ἐσπέρας, ἀπέδειξαν τὸ ἐσφαλμένον καὶ σαθρόν τῶν παλαιῶν ἰδεῶν μας. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν παρατηρηθεὶς ζῆλος περὶ τὴν καλλαισθητικὴν τοῦ οἴκου διακόσμησιν, καὶ ἡ μέριμνα πάσης καλῆς οἰκοδεσποίνης, ὅπως ὁ ἐν αὐτῷ βίος ὅσον ἔνεστι ἀναπαυτικώτερος καὶ εὐμαρέστερος ἀποβαίῃ.

Καὶ ἱκανὰ μὲν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ 1888 ἐγράφησαν περὶ διευθύνσεως καὶ ἐπιπλώσεως οἴκου, ἐν μακροῖς δὲ ἐξετέθη τὸ λογιστικὸν σύστημα τοῦ οἰκιακοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ πλούτου. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ ὅτι ἡ εὐμάρεια καὶ καλλαισθητικὴ τοῦ οἴκου διακόσμησις ἀνάγκη νὰ ἀνταποκρίνηται καὶ πρὸς τὰ μέσα, ἅτινα ἡ οἰκογένεια διαθέτει καὶ πρὸς τὴν κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπαραίτητος ἀποβαίνει ὁ ἐτήσιος τῶν οἰκιακῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων προϋπολογισμός καὶ ἡ τήρησις τῶν βιβλίων τῶν ἡμερησίων καὶ μηνιαίων δαπανῶν.

Τύπον τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ παραθέτομεν ὡς καὶ κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη, πίνακα δὲ τῆς μηνιαίας καὶ καθημερινῆς διαχειρίσεως παραθέτομεν μόνον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἀπλῶς ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα εἰς ὅσας τῶν κ.κ. ἀναγνωστρίων μας πρώτην ἤδη φορὰν ἀποκτῶσι τὸ ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

Πίναξ ἐσόδων καὶ ἐξόδων

Ἡμερο- μηνία	ΕΣΟΔΑ	Ἀγορά	Παρο- ποιεῖον	Φοιτημὸς καὶ θεομανσίς
1 Δε.				
2 Τρ.				
3 Τε.				
4 Πε.				
5 Πα.				
6 Σα.				
7 Κυ.				
8 Δε.				
9 Τρ.				
10 Τε.				
11 Πε.				
12 Πα.				
13 Σα.				
14 Κυ.				
15 Δε.				
16 Τρ.				
17 Τε.				
18 Πε.				
19 Πα.				
20 Σα.				
21 Κυ.				
22 Δε.				
23 Τρ.				
24 Τε.				
25 Πε.				
26 Πα.				
27 Σα.				
28 Κυ.				
29 Δε.				
30 Τρ.				
31 Τε.				

ΕΤΗΣΙΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1890

Ετησίοι Πρόδοδοι	Κεφάλ. ἀποθεματ.	Ετησίοι δαπάναι
Δρ. ἤτοι ἐκ τῆς Ἐργασίας Δρ. Ἐνοικίων » Τόκων » Ἐκτάκτων κερδῶν	Τὸ 1)8 τῶν προσό- δων Δρ. Τὸ ὑπόλοιπον τῶν προσόδων διὰ τὰς ετησίας δαπάνας	Τρογὴ Δρ. Ἐνοίκιον καὶ » ὑπηρεσία » Θέρμανσις » Φωτισμὸς » Πλῶσις » Ἐνδύματα » Ἵποδύματα » Ἱατρὸς » Φάρμακα » Διδασκτρα » Βιβλία » Διάφορα »

Μαρία Θραΐμ.

Η ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

υνήθεια ἔπεκράτησε νὰ καταφερώ-
μεθα κατὰ τῆς πολυτελείας, νὰ ἐξε-
γειρώμεθα κατ'αὐτῆς, νὰ τὴν αἰτιώ-
μεθα ὡς τὸν παράγοντα πάσης διαφθορᾶς
καὶ πάσης κοινωνικῆς καταπτώσεως.

Τί εἶναι λοιπὸν πολυτέλεια ;

Ἡ πολυτέλεια οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀποτέ-
λεσμα μεγάλης ἀναπτύξεως πνευματικῆς,
καλλιτεχνικῆς καὶ ἐμπορικῆς. Ἀληθῶς, δὲν
θὰ ὑπῆρχε πολυτέλεια, εἰάν δὲν ὑπῆρχε βιο-

μηχανία. Ἄλλ' οὐτε βιομηχανία, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἐπιστήμη καὶ καλλιτεχνία, ὧν προϋ-
όντα εἶναι αἱ ἐπινόησεις, οἱ μηχανισμοί, τὰ
ἐπαγγέλματα, καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε ἐπιστήμη.
ἐὰν δὲν ὑπῆρχε νοῦς, εὐφύια. Ἡ πολυτέ-
λεια ὅθεν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς λειτουργίας
τῶν ὑψηλοτέρων καὶ τιμιωτέρων ἀνθρωπίνων
δυνάμεων. Εἶναι εὐκταία διὰ τὸν λόγον ὅτ
χρησιμεύει ὡς ἔνδειξις τῆς γενικῆς προό-
δου καὶ εὐθυμερίας. Εἶναι ἡ προτίμησις τοῦ
ὠραίου ἐπὶ τοῦ ἀσχήμου, τοῦ φαινοῦ ἐπὶ
τοῦ σκοτεινοῦ, τοῦ καλοῦ ἐπὶ τοῦ κακοῦ.
Ἡ νόσος τῆς πολυτελείας — ἐὰν πρέπη
νὰ θεωρηθῇ νόσος — θέλει διαρκέσει ὅσον
καὶ ὁ κόσμος· καὶ οὐδεμία ἠθέλην ὑπάρχει
ἐν τῇ ἀνθρωπότητι καὶ ταῖς κοινωνίαις διά-
κρισις, ἐὰν τὰ πράγματα εἶχον ἄλλως. Ἡ
αἰσθησις αὕτη τοῦ ἀρμονικοῦ, τοῦ συμμε-
τρικοῦ, τοῦ ὠραίου, τοῦ κομμοῦ, ἡ ὑπερ-
τάτη ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ δεξιότης, ἡ ἐπιτευ-
χθεῖσα χάρις εἰς τὴν συνεχῆ σειρὰν τῆς
προαιωνίου ἐργασίας, τίθεται ὡς φραγμὸς
ἀνυπερβλήτος κατὰ τῆς ἀρχετύπου ἀπλό-
τητος, τοῦ ἀλαθήτου σημείου τῆς νηπια-
ζούσης ἔτι καλλιτεχνίας καὶ βιομηχανίας.

Ἡ πολυτέλεια δὲν εἶναι ἐκ φύσεως οὔτε
ἠθική, οὔτε ἀνῆθικος, εἶναι οὐδετέρα. Ἡ
ἐπίδρασις αὐτῆς ποικίλλει ἐν σχέσει πάν-
τοτε πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν συνειδήσεων.
Εἶναι τρόπον τινα ἡ ὑπερβολὴ τῆς εὐμα-

ρείας. Ἐὰν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπαύξεισιν ἐλαττωμάτων τινῶν—ἅτινα ἄλλως τε προηγήθησαν αὐτῆς—προήγαγεν ἐπίσης εἰς φῶς ἀρετάς τινας ὡς τὴν εὐκοσμίαν, τὴν ἁρμογίαν, τὴν γοητείαν, ἀγνώστους πρὸ αὐτῆς διατελούσας.

Ἐπειδὴ ὑπῆρξε σύγχρονος πάσης κοινωνικῆς ἢ ἐθνικῆς παρακμῆς, συνεπέραναν ὅτι αὕτη ἐγένετο ἡ κυρίως αἰτία, ἐνῶ πραγματικῶς ἦτο μόνον ἐπακολουθητικὸν φαινόμενον.

Ὡς δ' ἡ λείξις παρακμῆ δὲν ἐφαρμόζεται ἢ εἰς τὴν κατάπτωσιν ἐθνῶν προαχθέντων εἰς ἐντελῆ ἀκμὴν — διότι ἄλλως δὲν θὰ ὑπῆρχε παρακμῆ, ἀλλ' ἀπλῶς ἔκτροσις — ἡ πολυτέλεια παρίσταται φυσικώτατα εἰς πᾶσαν κοινωνίαν καταπίπτουσαν, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος πάσης κοινωνίας προοδευούσης, καὶ διότι δὲν ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ συγκρατῇ καὶ παρακωλύῃ τὴν πτώσιν. Ἐντεῦθεν ἡ περὶ αὐτῆς ἐσφαλμένη ἰδέα.

Ἡ πολυτέλεια δὲν ἐπετέλεσε τὴν καταστροφὴν οὔτε τῆς Ἀνατολῆς, οὔτε τῶν Ἀθηνῶν, οὔτε τῆς Ρώμης, οὔτε τοῦ Βυζαντίου. Τὸ νοσηρὸν στοιχεῖον, ὅπερ κατέστρεψεν αὐτὰς εἶχε τὴν ἑώραν τοῦ ἀλλαχοῦ.

Ἡ πρόωρος ἐπίσπευσις τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ὑπῆρξε καταστρεπτικὴ διὰ τὰς Ἀθῆνας. Αἱ κοινωνικαὶ τάξεις δὲν

ἦσαν εἰσέτι παρεσκευασμένοι διὰ τοιοῦτον πολίτευμα. Πλὴν τούτου, ὡς παρατηρεῖ ὁ Μοντεσκιὸν «οἱ πολῖται Ἀθηναῖοι ὑπερφανεύθησαν τόσον ὡς συντελέσαντες εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ὥστε ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἴσους πρὸς τοὺς στρατηγούς των, καὶ ἐπίσης ἱκανοὺς εἰς σένταξιν καὶ ἐφαρμογὴν νόμων».

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς, πρὸς οὓς τόσῳ ἀρέσκονται νὰ μᾶς συγκρίνωσιν, ἡ εἰσβολὴ τῶν Τούρκων, ἡ ἐγκατάστασις των καὶ αἱ σύνοδοι, ὧν ἔδρα ἦτο ἡ Ἑλληνικὴ αὐτοκρατορία, ἐγένοντο αἱ κυριώταται τῆς καταπτώσεώς των αἰτίαι. Αἱ οἰκουμενικαὶ ἐκκεῖναι σύνοδοι, παραίτιοι τόσων ἀγώνων ἐρίδων καὶ φιλονικιῶν ἐξήγειραν τὸ ἀρχαῖον λεπτολόγον τῶν Ἑλλήνων πνεῦμα. Οἱ ἐξοχώτεροι νόες ἐρρίφθησαν μετ' ἐμπαθείας εἰς τὰς φιλονικίας καὶ λογομαχίας ταύτας, καὶ διῆγον ἅπαντα τὸν χρόνον των διαφιλονικούντες ἐπὶ μηδαμινῶν λεπτολογιῶν, καθ' ὃν καιρὸν ὁ ἐξωτερικὸς ἐχθρὸς ἐπροχώρει, καθυποτάσσων τοὺς πέριξ λαοὺς.

«Οἱ Τοῦρκοι ἦσαν πρὸ τῶν θυρῶν τῆς Κ)πόλεως, λέγει ὁ Βολταῖρος, καὶ οἱ θεολόγοι συνεζήτουν ἔτι ἐπὶ τῆς μετουσιώσεως καὶ τῆς διττῆς φύσεως τοῦ Ἰησοῦ».

Ἡ πολυτέλεια ὅθεν εἶναι ἐντελῶς ἀθῶα τῶν ἀποδιδομένων αὐτῇ κακῶν. Ἐν σχέσει πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν δια-

φθῶρων ἐποχῶν, ἡ πολυτέλεια νύξανεन ἡ ἡλαττοῦτο.

Ὁ πόθος τῆς ἐπιδείξεως καὶ διακρίσεως ὑπῆρξεν ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ βιομηχανικὰ μέσα, ἅτινα διέθετον τότε ἦσαν ὅλως στοιχειώδη, ἡ πολυτέλεια δὲν ἐγεποίει μεγάλην ἐντύπωσιν, καίτοι ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιδείξεως ὑπῆρξεν οἷος καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Κατὰ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα ἐθεωρεῖτο ἐπίσης πολυτελής ἡ τοῦ δαπέδου ἐπίστρωσις διὰ ψιάθης εἰς λεπτότατα τεμάχια τετυμμένης, ὅσον σήμερον ἡ διὰ πολυτελῶν Περσικῶν ταπήτων.

Ἡ πολυτέλεια ὅθεν δὲν ἐγένετα ποτὲ ἀφελγία ἐθνικῆς καταπτώσεως. Ἐπ' ἀναλαμβάνομεν, δὲν δύναται ἡ νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν ἑλλειψιν ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν ἠθικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ὑλικῶν ἐνστίκτων.

Ἡ παρακμὴ τῶν ὑψηλῶν τούτων ψυχικῶν ὁρμῶν δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἀπεριόριστον ἔντασιν τῆς εὐμαρείας καὶ τῆς κομψότητος, ἀλλ' εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῶν δοξασιῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὰς βάσεις τῶν κοινωνιῶν. "Ὅταν τὰ δόγματα κλονίζωνται. χάνουσι μέγα μέρος τῆς πίστεως τῶν." Ὅταν ἡ ἀλήθεια αὐτῶν διαφιλονικῆται ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου, πᾶσα προσωπικὴ καὶ σχετικὴ ἐνέργεια ὑποχωρεῖ προσδο-

κῶσα νέον ἰδεῶδες, σχετιζόμενον πρὸς τὰς ἀμέσους βιωτικὰς ἀνάγκας. Ἐν τούτῳ συγκεντροῦνται προσωρινῶς αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ τάσεις των. Ἡ ψυχὴ, ἐλλείψει τροφῆς ἀνωτέρας, ἀτροφεῖ, ἐξασθενεῖ καὶ εὐκόλως καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀθεμίτων ὀρέξεων. Ἐφ' ὅσον τὸ ἰδεῶδες καταπίπτει, ἡ ὕλη προσκτῇ δυνάμεις καὶ ὑπόστασιν. Ἡ μόνη μέριμνα ἔγκειται τότε εἰς τὴν ἐπίδειξιν, ὅτε καὶ ἡ πολυτέλεια κυριεύει καὶ ἐπικρατεῖ.

Μαρία Δεραϊμ

Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν Γαλλίδων Γυναικῶν.

ΑΓΓΛΙΣ ΓΥΝΗ

Αγγλὶς ἐν Ἑλλάδι σημαίνει ἀνδρογύναιον ὑψηλόν, ἄχαρι, ἄκομψον, μὲ βραστρύχους ὡς ἄχυρον, μὲ στόμα ἐλεφαντοειδές, μὲ πλατυστέφανον πῖλον, μὲ στερεότυπον φαῖον φόρεμα, μὲ μεγάλους πόδας ὡς παιδικὸν φέρετρον καὶ μακρὰς ὡς ἀρπάγην χεῖρας ἐν ἐνὶ λόγῳ ἄσχημον, ἰδιότροπον καὶ ἀκαλαίσθητον ὄν.

Καὶ ὁμῶς πόσον ἀπατῶνται ! Ἡ Ἀγγλὶς δὲν εἶναι βεβαίως ὡς ὅλαι αἱ γυναῖκες τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἡ μετὰξὺ τούτων καὶ ἐκείνης διαφορὰ ἔγκειται ἐν τῇ ὑπεροχῇ τῆς Ἀγγλίδος. Ἐν αὐτῇ τὸ ἀρρενωπὸν

τοῦ ἀκαταμαχήτου ἱππέως, γυμναστοῦ, ὁδοιπόρου, ἐργάτου, ἢ ἐπιστήμονος συνυπάρχει μετὰ τοῦ λεπτοφυοῦς, τοῦ εὐαισθητοῦ, τοῦ εὐγενοῦς καὶ μακροθύμου τῆς γυναικὸς. Εἰς εὐφράδειαν καὶ ἐτοιμότητα πνεύματος ἢ χρυσόμαλλος τῆς Ἀλθιόνης κόρη εἶναι ἀπαράμιλλος. Εἶναι ἡ ζωὴ των Ἀγγλικῶν αἰθουσῶν, ἐν αἷς αἱ συζητήσεις φέρουσι χαρακτῆρα ὅλως ὑψηλότερον τῶν στερεοτύπων περὶ ἐθίμων καὶ συρμῶν διαλέξεων.

Ἡ Ἀγγλὶς γυνὴ ἐκπαιδεύεται καλῶς εἰς καλὰ σχολεῖα. Ἀνατρέφεται αὐστηρῶς εἰς πατριαρχικὸν οἶκον. Γνωρίζει τὸν βίον ἀπὸ τῆς δεκαεπταετοῦς ἡλικίας της, μετ' ἀπαφασιστικότητος δὲ καὶ μειδιαμάτων ἀντιμετωπίζει αὐτὸν ὑπ' ἀμφοτέρως τὰς ὁψεις τοῦ.

Ἐὰν δὲν εἶναι εὐγενὴς μιλαίδη, ἀλλ' οὔτε κόρη πλουσίου ἐμπόρου, δὲν ὑπολογίζει ὅτι ἀπαραίτητόν τι δι' αὐτὴν εἶναι ὁ γάμος. Τὸν θεωρεῖ πιθανότητα εὐτυχῇ ἢ δυστυχῇ ἀναλόγως τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν της. Ὅ,τι εἶναι ἀπαραίτητον δι' αὐτὴν εἶναι ἡ ἐργασία. Δι' αὐτὴν προετοιμάζεται, δι' αὐτὴν προορίζει τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς της δυνάμεις. Δύναται νὰ εἶναι ὅσον θέλει ἀριστοκράτις καὶ εὐγενής, ἀλλὰ καὶ κόρη πτωχοῦ τριτοτόκου, ὅστις κατὰ τοὺς Ἀγγλικούς νόμους περὶ κληρονομίας μόλις ἐπαρκεῖ εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας τοῦ.

Ἡ κόρη γίνεται τεχνίτις, ἔμπορος, παιδαγωγός, ὑπάλληλος ἢ ἐπιστήμων. Βοηθεῖ τὴν οἰκογένειάν της ἀνατρέφει τοὺς νεωτέρους ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς της.

Εἶναι τρυφερὰ, καλὴ, εὐαίσθητος, ἀλλ' ὄχι νευρική, ἀναιμική, εὐπαθής. Ἐὰν νυμφευθῇ μετὰ πλουσίου ἀνδρὸς παραιτεῖται τῆς ἐργασίας, ἵνα μείνῃ καλὴ οἰκοδέσποινα, καλὴ σύζυγος, καλὴ μήτηρ. Πρὸς τὸν ἄνδρα της προσφέρει ἔρωτα καὶ φιλίαν. Δὲν εἶναι ὅπως αἱ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ ἰδίᾳ αἱ τῶν μεσημβρινῶν κλιμάτων, αἵτινες προσφέρουσιν ἢ ἔρωτα ἢ τίποτε. Ὁ ἔρωσ τῆς Ἀγγλίδος εὗρηται παντοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἀδιαρρήκτως μετὰ τῆς φιλίας συνδεδεμένος. Μὴ κινῆτε τὴν κεφαλὴν ! Ὁ ἔρωσ οὐ μόνον δύναται νὰ συνυπάρχῃ μετὰ τῆς φιλίας, ἀλλὰ καὶ ρυθμίζεται καὶ συντηρεῖται δι' αὐτῆς.

Τοῦτο εἶναι ἐγγύησις ἢ μᾶλλον ἑξασφάλισις εὐτυχίας. Ἡμεῖς νυμφευόμεναι ἐξ ἔρωτος, οὐδὲν βλέπομεν, οὐδὲν ἀκούομεν ἢ τὸν ἔρωτά μας. Δὲν θέλομεν νὰ εἰσεύρωμεν, ἐὰν ὑπάρχῃ κόσμος καὶ εὐλογούμεν τὴν ἐρημίαν καὶ μόνωσιν, ἐν ᾗ ἀπλήστως παραδιδόμεθα εἰς τὸ κατακλύζον τὴν ψυχὴν καὶ μεθύον τὸν νοῦν μας αἶσθημα τοῦτο. Μία καρδίᾳ καὶ μία καλύβῃ ! ἰδοὺ ὁ πόθος μας ἰδοὺ τὸ ὄνειρόν μας !

Ἡ Ἀγγλὶς ἐπίσης ὡς ἡμεῖς ἐρωτευμένη κατορθοῦ νὰ διατηρῇ τὸ πνεῦμά της ἐν νηφαλιότητι. Εἶναι πολὺ πρακτικὴ, ὥστε νὰ μὴ ἀγνοῇ ὅτι μόνον καθαρὸν ὕδωρ χωρὶς ἄρτον, χωρὶς ἄλλοτι, φονεύει τὸν ἔρωτα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποφεύγει τὴν ἐπίπονον καὶ ἀπογοητευτικὴν ἐξέγερσιν ἐξ ὄνείρου μεστοῦ γοητείας. Ἡ διάθεσις της εἶναι πάντοτε ὁμόρρυθμος, μὴ ὑποκειμένη εἰς αἰφνιδίας μεταβολάς. Κανονίζει τὰς κλίσεις καὶ ἐπιθυμίας της εἰς τρόπον

ὥστε ἡ στοργὴ καὶ ἀφωσίωσις τῆς στρέφεται ἐναλλάξ πρὸς τε τὸν ἀγαπώμενον ἄνδρα ὡς καὶ πρὸς πάντα τὰ περικυκλοῦντα αὐτὴν ἀντικείμενα.

Ἐκ τῶν συγκινήσεων τοῦ ἔρωτος ἀναπαύουσιν αὐτὴν ἡ θήρα, οἱ ἵπποι. ὁ ἀγροτικὸς βίος μετὰ τῶν ἐνασχολήσεων του, καὶ ἡ μουσικὴ. Τὸ πνεῦμά της διὰ τῆς ἐναλλαγῆς ταύτης ἀνακτᾷ νέαν ζωὴν, νέαν δύναμιν, νέας ιδέας καὶ οὕτω ἡ Ἀγγλὶς καθίσταται ἡ θετικωτέρα σύζυγος τοῦ κοσμοῦ.

Ἐὰν ὅμως μετὰ τὸν γάμον τῆς εἶναι πτωχή, τότε ρίπτεται πρὸς τὴν ἐργασίαν μετὰ πάθους. Ἐργάζεται ἀγνοοῦσα τί ἐστὶ συρμός, τί πολυτέλεια, τί ἀνάπαυσις, τί διασκέδασις! Ἐργάζεται πάντοτε καὶ ὅσον δύναται. Ἀγαπᾷ τὸν σύζυγον ὡς σύντροφον καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ μόχθοις καὶ ἐν τῇ χαρᾷ. Ἀνατρέφει τὰ τέκνα τῆς ἄρρενα ἢ θήλεα, ἐμπνέουσα αὐτοῖς δύο σπουδαιότατα διὰ τὴν εὐτυχίαν των αἰσθήματα. Τὸ θρησκευτικὸν καὶ τὸ πρὸς τὴν ἐργασίαν. Θεὸς καὶ ἐργασία εἶναι τι ἰσοδύναμον διὰ τὴν πτωχὴν Ἀγγλικὴν οἰκογένειαν. Ἐὰν τὸ πάθος τῆς οἰνοποσίας δὲν κυριεύῃ τὸν ἄνδρα, ἡ πτωχὴ Ἀγγλικὴ οἰκογένεια εἶναι πρότυπον ἀρετῆς, φιλεργίας καὶ οἰκονομίας.

Ὑπάρχουσι βεβαίως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κοινωνίαν ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην καὶ εὐάριθμοί τινες ἐξαιρέσεις. Αἱ ὀψίπλουτοι ἐπὶ παραδείγματι. αἱ θυγατέρες ἐμπορίσκων, πωλούντων μέχρι τῆς χθὲς ἀλοιματοκήρια βλέπουσι τὰ πάντα ὑπὸ τὸ φῶς κηρίου ὑποσθυνομένου. Τὴν ἀγάπην τῆς ἀνταλλάσσει ἀντὶ μονάδων βάρους, τὸν γέλωτά της μετρᾷ με-

ἐμπορικὸν πῆχυν, καὶ τὴν τροφήν της μὲ τὸ κυβικὸν μέτρον. Προσποιεῖται ὅτι γνωρίζει τὰ πάντα, χωρὶς οὐδὲν νὰ γνωρίζει. Ψάλλει ὡς κόραξ καὶ πλήττει τὰ πλῆκτρα τοῦ κλειδοκυμβάλου της ὡς ἡ πλύντρια τὰ ροῦχα διὰ τοῦ κοπάνου. Λαίμαργος, ὑπερήφανος περιβεβλημένη ὡς ξύλον ἐντὸς τοῦ στηθοδέσμου της. Ὁ γάμος της εἶναι πάντοτε συμφεροντολογικὸς καὶ τὴν παραμονὴν τῆς ἐπισήμου ἡμέρας συντάττει τὴν διαθήκην της, τακτοποιοῦσα τὰ τῆς προικὸς ἢ τῆς περιουσίας της, ὧν τὴν διαχείρησιν ἐμπιστευέται πάντοτε πρὸς παλαιοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους της.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡμεῖς καὶ ὅλα τὰ ἔθνη δὲν ἔχωμεν τοιοῦτου εἶδους γυναῖκας! Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι ἐπεκράτησε ἐν Ἑλλάδι συνήθεια νὰ κατατάσσωσιν ὅλας τὰς Ἀγγλίδας εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην κατηγορίαν.

Ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν γραμμῶν τούτων πᾶσα λογικὴ ἀναγνώστρια θὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἀφομοιωθῇ πρὸς τὰς Ἀγγλίδας ἐκεῖνας, περὶ ὧν μέχρι τῆς χθὲς ὠμίλει μὲ σαρκαστικὸν εἰς τὰ χεῖλη μειδίμα.

Ἐδμυβοῦργον

Ἐλένη Δέροβα.

Αίμουλία Δε Μορσιέ

NIPBANA

Nirvana ! Ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ! ζωὴ ἢ μη-
δέν ! Ἴδου τὸ πρόβλημα ὅπερ τίθεται πρὸ τῆς
μυστηριώδους ταύτης λέξεως, προκαλοῦν ἄλλων μὲν
τὸν ρεμβασμὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἄλλων δὲ καὶ
τὴν παρηγορίαν.

Καὶ πῶς νὰ ἐξηγήσῃ τις τὴν λέξιν ταύτην, ἐὰν
δὲν ἐξετάσῃ προηγουμένως τί εἶναι ζωὴ ;

Διὰ τὸ ἐν τοῖς σπαργάνοις βρέφος ζωὴ εἶναι
σταγὼν γάλακτος, ἣν ροφᾷ γηθοσύνως μειδιῶν, ἐν
ὧ διὰ κινήσεως ἀβεβαίας τῆς εὐτραφοῦς πλὴν ἀσθε-

νοῦς χειρός του θωπεύει τὸ τρυφερόν στῆθος, ἐφ' οὗ ἀναπαύει τὴν χαρίεσσαν κεφαλὴν του. Ζωὴ εἶναι τὸ μετὰ τὴν κόρεσιν τῆς πείνης τοῦ ἀποκοιμίζον αὐτὸ γλυκὺ νανούρισμα.

Μετά τινα δ' ἔτη ζωὴ εἶναι τὰ παίγνια, ὁ παιδικὸς θόρυβος, τὰ τρελλὰ τρεξίματα ἀνὰ τοὺς ἀνθοῦντας λειμῶνας.

Κατὰ τὴν εἰκοσαετῇ ἡλικίαν ζωὴ εἶναι οἱ χοροί, τὰ θεάτρα, αἱ ἐκδρομαὶ μετὰ φίλων, οἱ ἀμυδρῶς ἐν τῷ ὀρίζοντι σκιαγραφούμενοι ἔρωτες, ἡ προσδοκωμένη δόξα, τὸ βλέμμα ἀγαπωμένης γυναικὸς, τὸ πρῶτον φίλημα, αἱ ἀτελεύτητοι ἐλπίδες καὶ αἱ αἰώνιοι πλήν γλυκεῖαι μελαγχολίαι.

Ἐν τῇ ὀρίμῳ ἡλικίᾳ ζωὴ εἶναι ὁ πλοῦτος, τὸ ἔνδοξον ὄνομα, ἡ παραγωγὸς ἐργασία, αἱ πνευματικαὶ ἀπολαύσεις, ἡ τέχνη, τὰ διάπυρα πάθη, ἅτινα φαιδρύνουσι καὶ ζωογονοῦσι ἢ κατασυντρίβουσι τὸν ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενον, καταλείποντα αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς ὡς σύντριμμα ναυαγίου, ὅπερ τὸ κύμα τοῦ θανάτου θέλει μεταφέρει εἰς ἄγνωστον ὄχθην.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ βίου ζωὴ εἶναι ἡ οἰκογενειακὴ εὐδαιμονία, ἡ ἀθῶα παιδικὴ περὶ τὸ γῆρας χαρά, ἣτις ἐκπέμπει ἄφθονον τὸ φῶς τῆς ἀνοιξέως τῆς ἐπὶ τοῦ παγεροῦ τοῦ χειμῶνος σκότους. Εἶναι αἱ ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, αἱ ἀπαυγάζουσαι τὸ ἀκτινοβολοῦν φῶς των ἐν τῇ ἀθέρμῳ ἡδὴ καρδίᾳ. Εἶναι ἡ ἀνάπαυσις μετὰ τὴν ἡμερησίαν ἐργασίαν, ἡ ἀφηρημένη ἰδέα βολιδосκοποῦσα τὸ ἄγνωστον πρὶν ἢ τὸ σῶμα ἀποχωρισθῇ τῆς τροφοῦ γῆς.

Δι' ἐκεῖνον ὁμως, οὐ ὁ νοῦς ἐργάζεται πάντοτε καὶ ἡ καρδιά αἰσθάνεται, δι' ἐκεῖνον ὅστις κατέχεται ὑπὸ εὐγενοῦς φιλοδοξίας καὶ ὑψηλῶν ἰδεῶν, ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ ζωὴ εἶναι πάλῃ. Εἶναι σκληραὶ ἀπογοητεύσεις, πόθοι καταστελλόμενοι, ὄνειρα ὡς νέφη καπνοῦ διαλυόμενα, τύψεις συνειδήσεως καταθλιπτικά, ἀνωφελὲς καὶ ἄσκοπος μεταμέλεια.

Καὶ ὑψουμένη ὑπὲρ τὴν ἀτομικὴν ταύτην θλίψιν ὡς ἡ χιονοσκεπὴς κορυφὴ τῶν Ἀλπεων ὑπὲρ τὰ κλιμακῆδόν ὑπ' αὐτὴν τασσόμενα βουνά, ἡ μεγάλη τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ κλαύσῃ οὐχὶ διὰ τὰς ἰδίας, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς ἀνθρωπότητος συμφοράς.

Ἐὰν ὅθεν σᾶς ἐδίδαξαν ὅτι Νιρβάνα εἶνε ζωὴ, σᾶς ἠπάτησαν. Διότι ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἐξυψοῦται πρὸς τὸν εὐγενῆ καὶ ἀκτινοβόλον τῆς ζωῆς σκοπόν, ἐν τῇ ὁμίχλῃ τοῦ διανυθέντος ὀρίζοντος ἀποσβέννυνται βαθμῆδόν αἱ ἀπατηλαὶ εἰκόνες τῆς μεγάλης Maya. Ἀπεχαιρέτισε τὴν σκοτεινὴν καὶ μελαγχολικὴν ζωὴν, ἐξῆλθε τῶν σπαργάνων τῆς ἀμαθείας, ἐνίκησε τὸν πυρετὸν τῶν παθῶν. Ἀλλὰ δὲν βαίνει τὴν πρὸς τὴν νύκτα ἄγουσαν. Πρὸ τῶν ἐκπεπληγμένων ὀφθαλμῶν τοῦ διανοίγονται φαεινοὶ ὀρίζοντες. Ἡ θερμὴ ἀποπνοὴ τῆς παγκοσμίου ἀγάπης τὸν περιβάλλει, καὶ θεία ἀρμονία ἀντηχεῖ εἰς τὸ ἄπειρον. Ὁ πέπλος τῆς Ἰσιδος ὑψοῦται βαθμῆδόν καὶ κατ' ὀλίγον καὶ ὡς ὁ Βούδας ὑπὸ τὸ ἱερὸν δένδρον, ἀκολουθεῖ ἐν τῷ μακρῷ παρελθόντι τὴν ἐναλλάξ φωτεινὴν καὶ σκοτεινὴν αὐλακα, ἥτις σημειοῖ τὴν διάβασίν του

ἀνὰ τὰς ἀπείρους ἐκτάσεις τῆς μεγάλης πλανη-
τικῆς ἀλύσου, ἔνθα βαθμηδὸν ἐπετελέσθη ὁ ἐξε-
λιγμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξις του.

Καὶ ἐξ ὧλων τῶν στοιχείων τῆς ζωῆς τῶν ἐν
τῇ ἀνθρωπίνῳ μορφῇ ἐνσαρκουμένων, ἀλλὰ κεχωρι-
σμένων ὑπὸ τῶν οὐρανίων βλέψεων τῆς πνευματι-
κῆς ὑπάρξεως συνεκέντρωσεν ἐν ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν.
Ἄγων, χαρά, θλίψις, πάντα ταῦτα συνετέλεσαν εἰς
τὴν σύστασιν τοῦ θεοῦ ὄντος, τοῦ ἐκ τῶν σπλάγ-
χνων τοῦ θνητοῦ ἀνθρώπου ἐξελθόντος. Τὰ τέως
ὄνειρα μετεβλήθησαν εἰς πραγματικότητα, οἱ τέως
ἐπίπονοι ἄγωνες εἰς χαράν, αἱ βασανιστικαὶ ἀμφι-
βολαὶ εἰς φωτοβόλον καὶ μεγάλην ἀλήθειαν. Ἡ
κόλασις δὲν συγχέεται πλέον μετὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐν
τῷ ἔρωτι, διότι ἡ ἐπιθυμία ἐκλείπει, ἀφ' ἧς στιγμῆς
αἱ ψυχαὶ ἐνοῦνται ἄνευ ἐμποδίου. Ἡ διψα τῆς
γνώσεως καταπραΰνεται ἐν τῇ σφαίρᾳ, ἐν ἣ γνῶ-
σις εἶναι δύναμις. Καὶ ὁ ἀνθρωπος οὕτω μεταμορ-
φωθείς καὶ θεοποιήσας ἐν ἑαυτῷ πάσαν τὴν δύνα-
μιν τῶν πρώτων τῆς ὀντότητός του ἐκδηλώσεων,
ὁ βασιλεὺς οὗτος τοῦ κόσμου τῶν πλανητικῶν πνευ-
μάτων, ὁ τῶν ἀλύσεών του ἀπελευθερωθεὶς οὗτος.
Προμηθεὺς ἀφήνει εἰς τὸ κενὸν κραυγὴν θριάμβου
καὶ ἀγάπης, ἥτις ἐκ τοῦ ἀπεράντου τοῦ Παντός
ὀρίζοντος θέλει ἐκθάψει νέους κόσμους καὶ νέαν ἀν-
θρωπότητα. Ἐάν τις σᾶς ἐδίδαξεν ὅτι *Νιρβάνα*
εἶναι ὁ θάνατος, ἐψεύσθη.

Αἰμυλία δὲ Μορδιέ

Ἀντιπρόεδρος τῆς προστατευτικῆς ἐνώσεως
τῶν φυλακισμένων γυναικῶν τοῦ Ἀγίου Λαζάρου

ΚΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΣ

Η κ. Λεβαδόσκα ἦτο τὸ καίχημα καὶ ὁ στολισμὸς τοῦ πολωνικοῦ θεάτρου τῆς πόλεως Λ.... ἐν-
ταντῶ καὶ ἡ ὥραιότερα γυνὴ τοῦ τόπου. Οὐδεμία τῶν
χαρισεστάτων καὶ λεπτοφυῶν Πολωνίδων, ἀλλ' οὐτε
τῶν ἐπὶ εὐμελείᾳ καὶ καλλοῇ φημιζομένων Ἰου-
δαίων ἠδύνατο ῥὰ τῇ διαφιλονίκησιν τὸ μῆλον ἐπὶ
τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης. Καίτοι μόλις εἰκοσιπερταετίς,
ἦτο ἡ πρώτη τραγωδὸς τοῦ θιάσου τῆς. Ἐφαίνετο
πλασθεῖσα ἵνα φέρῃ Ἑλληνικὸν ἔνδυμα, ἢ βασιλι-
κὴν ἐσθῆτα, ἔστω καὶ ἐπὶ τῆς σκηρῆς μόρον. Ὑψηλὴ
τὸ ἀνάστημα, προικισθεῖσα ὑπὸ τῆς φύσεως ὑπὸ
μεγαλοπρεποῦς καρορικωτάτης στάσεως, μὲ πρόσω-
πον ὑπερήφανον καὶ θαυμάσιον τὴν κατατομήν ἡ κ.
Λεβαδόσκα ἦτο Πολωνὶς ὑπὸ τὴν ὥραιότεραν σημα-
σίαν τῆς λέξεως. Ἐθεωρεῖτο θερμὴ πατριώτις, ἐν-
θουσιώδης ὑπέρμαχος τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν,
ὑπερήφανος, ἐνεργητικὴ καὶ τολμηρὰ ἀμαζών. Οὐ-
δεμία ἄλλη γυνὴ ἔπνευε τόσῳ θαυμασίῳ, ὅσον αὐ-
τῇ, οὐδεμία ἄλλη ἐλάμβανε τόσον ἐνεργὸν μέρος

Ὁ ἱππότης, κυνηγὸς μεγάλης γῆμης καὶ σκοπευ-
τῆς ἄριστος, παρετήρει τὴν σκοπεύουσαν μετ' ἀφώ-
ρου καὶ σιωπηλοῦ θαυμασμοῦ. Τέλος ἐξάγων ἐκ τοῦ
θηλακίου του παιγνιδάριστον: Θὰ μὲ εὐχαριστήσητε
ἀπείρως, κυρία, εἶπεν, ἂν σκοπεύσητε τὸν ἄστρον
αὐτὸν καὶ ὁ, ἐνῶ κρατῶ αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα μου.

Δὲν ἀγαπῶ νὰ παίζω μὲ σοβαρὰ πράγματα, εἶπεν
ἡ νέα γυνὴ συνοφρονισμένη.

Μετέβησαν νὰ λάβωσι τὸ τέιον ὑπὸ μεγάλης
σκιᾶς καὶ ἐξηκολούθησαν εὐφρολογοῦντες καὶ δια-
σκεδάζοντες μέχρι προκεχωρημένης ὥρας τῆς νυκτός.
Υψηλὸς ἄνεμος ἤρξατο θωπεῖων διὰ τῆς δροσερᾶς
ἀποπνοῆς του τὸν ὄμιλον τῶν εὐθυμούντων καὶ ὁ
ιατρὸς συνεβούλευσε νὰ ἀποσπρθῶσι ἐντὸς τῆς οἰ-
κίας. Οὐδεὶς τὸν ἤκουσε. Οἱ ἄνδρες μόνον ἔσπευσαν
νὰ φέρωσι τὰ ἐπαρωφώρια τῶν κυριῶν, ὧν τὸ μᾶλ-
λον ἰδιόρρυθμον ἦτο ἢ ἐκ κυανοῦ βελούδου «καζαμ-
πάικα» τῆς οἰκοδεσποίνης ἢ ὑπὸ φαιολέουκον μηλω-
τῆς πλουσιώτατα ἐστολισμένη.

Ἡ ἡθοποιὸς μὲ τὸ ἐπαρωφώριον τοῦτο, ἦτο ἐκτά-
κτως ὡραία. Ὁ ζωγράφος πλέον ζωηρὸς καὶ εὐφάν-
ταστατος τῶν συντρόφων του ἐστράφη πρὸς αὐτὴν
καὶ: εἰς ποῖον λοιπὸν, κυρία μου, ἔχετε δώσει τὸ
δικαίωμα νὰ σᾶς λατρεύῃ; εἶπεν. Τίς ἠξιώθη τῆς
ἀνεκτιμήτου αὐτῆς, ἀληθῶς, τιμῆς;

Εἰξεύρετε, ἀπεκρίθη ἐκείνη, ὅτι ἐπιτρέπω νὰ μὲ
λατρεύωσι μόνον μακρόθεν.

Τὸ μακρὰν τοῦτο ἔχει σχετικὴν σημασίαν, εἴπερ ὁ ζωγράφος. Εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀποστάσεων πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις νὰ ποιῇται διάκρισις μεταξὺ τῆς φαινομενικῆς καὶ τῆς πραγματικῆς. Ἐγώ, ἐπὶ παραδείγματι, εἶμαι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην πολὺ πλησιέστερόν σας οἷονδήποτε ἄλλον, ὅστις πραγματικῶς εὗρίσκεται τόσον πλησίον σας, ὥστε καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά σας εἶναι μετ' αὐτοῦ. Διερωτῶ λοιπὸν ἑμαντόν, τίς ἄρα νὰ εἶναι ὁ εὐτυχὴς ἐκεῖνος θνητός, ὁ δυνάμενος νὰ σᾶς λατρεύῃ διὰ μέσου πασῶν τῶν ἀποστάσεων.

Δὲν προτιμῶ κατένα, εἶπε παίζονσα ἐπιχαρίτως μὲ τὰ μαλακὰ ἐκ μυλωτῆς ἐπιθέματα τοῦ ἐπαρωφωρίου της. Ὁμολογῶ ἐν τούτοις ὅτι ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἔχω θαυμαστήν, περὶ οὗ ἐρχίζω νὰ ἐνδιαφέρωμαι.

Ποῖος εἶναι ; ποῖος εἶναι ; ἀνέκραξαν πάντες ὁμοφώνως.

Εἰξέυρετε ὅτι δὲν μοὶ ἀρέσκει νὰ παίζω πρόσωπον Δαρῆς ; Ἐρροεῖτε λοιπὸν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ νεωτέρου τινὸς Κροίσου. Ὅτε πρὸ δέκα ἡμερῶν ἔπαιζα τὴν Βαρβάραν τοῦ Ρατζιβίλ παρετήρησα διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν πλατεῖαν νέον ἄνδρα, ἀτημελῶς ἐνδεδυμένον, μὲ τὴν κόμην ἐν ἀταξίᾳ, τὸ πρόσωπον φρικωδῶς ὠχρόν, μᾶλλον ἄσχημον ἢ εὐμορφον, ὅστις μὲ κατέτρωγεν, ὡς λέγουσι, μὲ τοὺς μεγάλους καὶ κναροὺς ὀφθαλμούς του. Ἀπὸ τῆς ἐ-

σπέρας ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος αὐτὶς μὲ παρακολουθεῖ
ὥς ἡ σκιά μου.

Νομίζω μάλιστα ὅτι καὶ τὰς νύκτας του αὐτὰς
διέρχεται περιφερόμενος εἰς τὰς πέριξ ὁδούς, διότι
μόλις τὴν πρώτην ἀνοίξω τὸ παράθυρόν μου τὸ
βλέμμα μου συναντᾷ τὸ ἰδιόν του εἰς τὴν ἀπέναντε
τοῦ κήπου μου ὁδόν. Ἦθελον στοιχηματίσει ὅτι αὐ-
τὴν ἀκόμη τὴν στιγμὴν περιφέρεται ἐδῶ πέριξ.

Καὶ τὸν γνωρίζετε ; ἠρώτησαν ὅλοι ὁμοφώνως.

Ὁρομάζεται Ἰωάννης Σκοπίσκης.

Εἶναι εἷς ἄθλιος καὶ διεφθαρμένος, κατασπατα-
λῆσας τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς του, ἀνθρώπου
εὐγενεῶς καὶ τιμίου, εἶπεν ὁ ζωγράφος. Λέγουν μί-
λιστα ὅτι τώρα κάμνει τὸν κατάσκοπον.....

Δὲν τὸ πιστεύω, εἶπεν ὁ ἱ-πότης. Δίδει μαθήματα
μουσικῆς.

Ἀδιάφορον, εἶπεν ἡ τραγωδός. Ἡ σιωπηλὴ καὶ
περιπαθὴς λιτρεία του μὲ συγκινεῖ. Τὸ αἶσθημά
του τοῦτο οὐδὲν ἔχει βεβαίως τὸ ἀξιόμημπον. Καὶ
μὴ θέλονσα γὰρ παρατείνῃ τὴν ἐπὶ τοῦ θεύματος τοῦ-
του συζήτησιν ἡ ὡραία κυρία Λεβιδόσκι ἠγέθη,
δίδουσα τὸ σύνθημα τῆς ἀποχωρήσεως. Τοποθετή-
σασα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης μικροσκοπικὰ πιστόλιά
τῆς ἐντὸς τοῦ θυλακίου τοῦ ἐπαρωφείου της συνώ-
δενσε τοὺς ἀπερχομένους φίλους της μέχρι τῆς ἔξω
θύρας τοῦ κήπου, ὁπόθεν ἐπαρῆλθεν ἀγόρως καὶ
ἄρην συνοδοῦ.

Πρὶν ἢ κατακλίρθῃ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην της καὶ διέτρεξε διὰ τοῦ βλέμματός τὸν ὑπὸ τῆς ὥχρᾶς σελήνης φωτιζόμενον κῆπον της. Διέκρινε καθαρῶς τὴν σκιὰν ἀνδρός, διαγραφομένην ὀπισθεν τῶν κυκλίδων τοῦ κήπου. Οὐδόλως ἀμφέβαλλεν ὅτι ὁ Σκοπίνσκη ἦτο ἐκεῖ, λατρεύων αὐτὴν ἄνευ ἐλπίδος κατὰ τὴν ἐπιβλητικὴν καὶ μεγαλοπρεπῆ σιωπὴν τῆς νυκτός.

Ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ταύτην διατελοῦσα, συγκεχυμένη, ἀλλὰ καὶ εἰρωνικῶς μειδιῶσα ἀπεσφύθη εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἀπηλλύγη τῆς καζαμπάικας καὶ βοηθουμένη ὑπὸ τῆς θαλαμηπόλου της ἐξεδύθη καὶ κατεκλίρθη.

Εἴχεν ἤδη ἀποκοιμηθῇ, ὅταν περὶ τὸ μεσονύκτιον θόρυβος ἀσθενής, ἐλαφρὸς ἀνύπνισεν αὐτήν. Αἰσθημα παράδοξον, σχεδὸν ἐξαγώγιον κατεκχυρίενσε πάντα τὴν καλὴν τραγῳδίαν. Ἠγέρθη ἐπὶ τῆς κλίνης της καὶ ἔστρεψε τὸ βλέμμα της περὶ αὐτήν. Τὸ δωμάτιόν της ἐφωτίζετο ἀμυδρῶς ὑπὸ τῆς σελήνης, οὐδὲν ἐν τούτοις διέκρινεν ἐν αὐτῷ. Ἀλλ' αἰγρῆς ἢ θύρα τοῦ ἐξώστου ἀνεῳχθη καὶ ἀνὴρ εἰσηλθεν. Ἦτο ὁ Ἰωάννης Σκοπίνσκη.

Τί ζητεῖτε ἰδῶ εἰς τοιαύτην ὥραν ; ἠρώτησεν ἡ ἡθοποῖος ἀρακτίσασα τὴν συνήθη ψυχραιμίαν της.

Ὁ Σκοπίνσκη ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως ἐκλείσε ζωνρῶς τὴν θύραν, καὶ ὤρμησε πρὸς τὴν κλίνην τῆς τοαγροῦ, ὥπλισμένος διὰ φοβερᾶς μαχαίρας :

Ἐὰν μόνον κερηθῇς, εἶπε μὲ φωνὴν βραχνήν, ἐὰν δοκιμάσης τὰ φωνάξῃς εἶσαι νεκρά!

Ἰδού, διελογίσθη ἡ τραγωδός, χωρὶς ποσῶς τὰ φοβηθῇ, ἐραστικὸς ὀρμητικὸς καὶ ἐπικίνδυνος, ἔχωρ ὅλως ἴδιον τρόπον κατακτητοῦ ἐπὶ τῆς καρδίας τῶν ὠραίων γυναικῶν. Ἀλλ' αἱ σκέψεις της ἡλλαξαν ἐντελῶς ὅταν ὁ Σκοπίτσκη προσέθηκε μὲ φωνὴν ὑπόχωρον καὶ τρομεράν: Ποῦ ἔχεις τὰ χρήματά σου;

Εἶναι λοιπὸν κλέπτῃς, διεροήθη ἡ ἀτυχὴς γυνή, μεταβαίνοσα ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἐκπληξιν. ὦ!! τὸ ρέον τοῦτο βεβαίως δὲν ἐπερίμενα. Καὶ ἤρχισε τὰ σκέπτηται, ἐὰν ὦφειλεν ἀνυπερασπίστως τὰ ἀποστερηθῇ ὅλης τῆς περιουσίας της.

Δὲν ἠκούσατε; ἐπαρέλαβεν ὁ ἄθλιος. Ποῦ εἶναι τὰ χρήματά σας;

Ἐκεῖ εἰς τὴν συρτοθήκην τοῦ γραφείου μου.

Οὗτος ἔσπευσεν, ἐκένωσε τὸ περιεχόμενον, καί: τὰ κοσμήματά σας καὶ οἱ πολύτιμοι λίθοι σας ποῦ εἶναι; προσέθηκεν.

Εἰς τὸ μικρὸν ἐξ ἐβένου κιβώτιον, ὅπερ εἶναι ἐντὸς τοῦ ἀριστεροῦ συρταρίου, ἐπὶ τὸ ἐρυθροῦν χαρτοφυλάκιον.

Σὰς εὐχαριστῶ, εἶπερ ὁ ἄθλιος εἰρωνικῶς, ἀγαιρῶν καὶ τὰ κοσμήματα ἐκ τοῦ ὑποδειχθέντος μέρους. Ἡ κ. Λεβαδόσκα ἤρχισε τὰ σκέπτηται ὅτι ἔπρεπε τὰ λάβῃ τὰ μέτριά της κατὰ τοῦ ἀθλίου ἐκεί-

ρον ληστοῦ, ὃν ἠδύνατο τὰ κατασυντρίψῃ ἄνεν τῆς τρομερᾶς μαχαίρας, ἦν ἐκεῖνος ἀπειλητικῶς ἔσειεν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν της καὶ δι' ἧς ἠδύνατο κάλλιπτα τὰ τὴν δο.λογορήσῃ.

Ἔχετε μετοχὰς καὶ ὁμολογίας, προσέθηκεν ὁ κλέπτης, ποῦ τὰς κρύπτετε ;

Ἐντὸς μυστικῆς τοῦ γραφείου μου κρύπτεται.

Σηκωθῆτε καὶ ἀνοίξατέ μοι τὴν κρύπτειν ταύτην.

Πῶς το.λυᾶς, ἄθ.λιε, τὰ ἀπαιτῆς τὰ παρουσιασθῶ γυνὴ ἐνώπιόν σου ;

Ἐνδυσθῆτε, εἶπεν, ἐκεῖνος, ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε συγγρόνως ὅτι τὸ ἐλάχιστον κίνημά σας, ὅπως ἀφν.πίσῃτε τοὺς ὑπηρέτας σας, θὰ προξενήσῃ τὸν θάνατόν σας. Στρέψας δὲ αὐτῇ τὰ ῥῶτα τῇ παρῑσχε τὴν εὐχαμίαν τὰ ἐνδυσθῆ γωρίς τὰ ἀτερίλῃ πρὸς αὐτήν. Ἐκείνη ἐπήδησε τῆς κλίτης της καὶ ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ περιεβλήθη μὲ τὴν ὥραίαν κυανῇν καζαμπαικά της. Ἰδού, εἶπεν, εἶμαι ἐτοίμη ἀνοίγουσα τὸ γραφεῖον καὶ ἀποκαλύπτουσα τὴν κρύπτειν θήκην.

Ὁ Σχοπίνσκη ἐμέτρα ἀπ.λήστως τὰς ὑπεξαιρουμύρας μετοχὰς, ὅλην δη.λ. τὴν περιουσίαν τῆς τραγωδοῦ.

Εἰξέδρετε πόσον οὖς καταφρονῶ, εἶπεν ἐκείνη μετ' ἀξιοπρεπείας, ἥτις θὰ ἀφώπλιζεν ἴσως κακοῦργον ὀλιγάττορον τοῦ Σχοπίνσκη διεφθαρμένον !

Δὲν θὰ μὲ καταφρονήσῃς ἐπὶ πολὺ, εἶπεν ἐκεῖ-

νος, διότι ἤλθεν ἡ ὥρα τῆς τελευταίας προσευχῆς σου.

Ὡστε θέλεις ἡμεῖς δολοφονήσῃς, εἶπεν ἡ νέα γυνὴ ὀπισθοχωροῦσα μέχρι τοῦ τοίχου. Ἀθλίε ! Εἶσαι ἐντελὼς ὑπὸ τὴν κατοχὴν μου.

Ὁ κλέπτης ἤρξατο ἡμεῖς διαβολικὸν γέλωτα.

Κάτω ! εἶπεν ἐκείνη, ἐξάγουσα ἐκ τοῦ θηλακίου τῆς καζαμπάικας τὸ μικροσκοπικὸν πιστόλιόν της. Ὁ ἄθλιος ἐκπλαγεὶς ὀπισθοχώρησε πρὸς στιγμὴν, ἀλλ' ἐν ταύτῃ ἐκβάλλων κραυγὴν ἀγρίου θηρίου ὤρμησε κατὰ τῆς ἡρωϊκῆς γυναικός, ἥτις ἐν τῷ μεταξὺ ἐπυροβόλησε.

Ἡ σφαῖρα ταχυτέρα τῆς ἰδιῆς του κυρήσεως ἐνέπηγε· εἰς τὸ στῆθος του, ἡ χεὶρ του δὲ ἀσθενῆς καὶ ἄτορος ἀφῆκε τὴν μάχαιραν ἡ καταπέσῃ. Ταυτοχρόνως ἡ κ. Λεβαδύσκα ὤρμησε πρὸς τὴν θύραν.

Θέλετε ἡμεῖς παραδώσητε εἰς τὴν δικαιοσύνην ; εἶπεν ὁ κλέπτης. Οἶκτον, ἐστὲ κριτὴς μου καὶ δῆμιος ἐν ταύτῃ.

Ἡ τραγῳδὸς ἔλαβε καὶ τὸ ἄλλο πιστόλιόν της· καὶ ἐσκόπευεν ἐκ νέου μετ' ἀγρίας χαρᾶς.

Εἴσθε σκληροτέρα δημίον, ἐψιθύρισεν ὁ ἄθλιος.

Ναὶ ! αἰσθάνομαι ἡδονὴν ἡμεῖς κρατῶ οὕτω ὑπὸ τὴν δύναμιν μου καὶ ἡμεῖς παρατείνω τὴν ἀγωνίαν ἀνθρώπου ἀνδρόν ὡς σέ, ὅν πρὸς στιγμὴν ἐνόμισα ὅτι ἡδυνάμην ἡμεῖς ἀγαπήσω. Τὸ βλέμμα τοῦ ψυχροφραγοῦντος ἐδήλον μεγάλην ἐκπληξιν. Πλη-

σιάσας ὁμως ἀρεπαισθήτως τὴν μάχαιράν του ἔδο-
κίμασε καὶ τὴν ἐψώση καὶ πάλιν, ὅτε ἡ δευτέρα
σφαῖρα τῆς τραγωδοῦ κατέρριψεν αὐτὸν ὑπτιον καὶ
ἀναισθητον.

Ὁ ἔρως του πρὸς τὰ χρήματά του ἦτο τόσῳ διά-
πυρος, ὥστε μὲ εἶχε συγκινήσῃ περισσότερον τῶν
ἐρώντων τὸ κάλλος του, εἴπερ ἡ ρέα γυνὴ ὡς ἐπι-
κήδειον τοῦ μυστηριώδους ἐραστοῦ, σημαίνουσα τὸν
κώδωνα.

Πόσαι ἄρα ἐξ ἡμῶν δὲν πίπτονσι θύματα τοιούτων
ἐρώτων !

Τόλια Λικόνφδεκ

(Διμοσιγράφος Πολωνίς)

Ἰουλιέττα Ἀδάμ

Ἡ ΓΥΝΗ Ἡ ΠΡΟΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ

Ἡ πρόδος διακινῶνται ἐκ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων τῶν ἀνδρῶν μετὰ τῶν γυναικῶν, ὡς τὸ εἶδος διακινῶνται ἐκ τῶν φυσικῶν αὐτῶν σχέσεων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ γυνὴ ἀναπαρίσται ἀποκλειστικῶς τὸ ἰδεῶδες, ὡς δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ

άνήρ αναπαρίστησι τὴν δρᾶσιν. Τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως εἶναι αὐτὴ ἡ ἀνθρωπίνη εἰκὼν, ἐξυψουμένη, μεγαλοποιουμένη, ἐξευγενιζομένη ὑπὸ τῆς φαντασίας. Ὁ ἀνὴρ ζητεῖ τὸ ἰδεῶδες τοῦτο εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα. Ὁ ἕρως ὥς ἡ ἑλξίς ὠθεῖ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῶν ἀντιθέτων πόλων εἰς ἔνωσιν, ἥτοι εἰς ἀμοιβαίαν συμπλήρωσιν.

Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι ἡ συνειδήσις τοῦ ἀνδρός, καὶ ὁ ἀνὴρ ἡ συνειδήσις τῆς γυναικός.

Ἀπλούστερον δὲ καὶ ἀκριθέστερον ἦθελον εἶσθαι, ἔαν ἔθεωρεῖτο ἡ συνειδήσις τῆς γυναικός ὡς τὸ κάτοπτρον. ἐν ᾧ ὁ ἀνὴρ βλέπει τὴν ἡθικὴν αὐτοῦ εἰκόνα, καθ' ὃν χρόνον ἡ γυνὴ ἐξετάζει ἑαυτὴν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἀνδρός.

Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ συντελοῦσιν εἰς ἀμοιβαίαν τελειοποίησιν καὶ πρόοδον, ὡς δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς ἀμοιβαίαν κατὰπτωσιν καὶ ἐξευτελισμόν. Συμφέρει λοιπὸν πρὸς τοὺς ἄνδρας νὰ μὴ ἀφήνωσι τὰς γυναῖκας νὰ διαρθείρωνται ἐν ταῖς προλήψεσι καὶ τῇ ἀμαθείᾳ. Πᾶσα συνειδήσις γυναικός διεσθαρμένης ὑπὸ τῶν προλήψεων καὶ τῆς ἀμαθείας παρέχει εἰς τὸν ἄνδρα γνώμονα ψευδῆ, σκοτιζόντα τὴν κρίσιν του καὶ ἰδεῶδες, ὀπισθοδρομικόν, ὅπερ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ υποβιβάζη τὴν ἡθικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν, ἀντὶ νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀνάπτωξιν καὶ τὸν ἐξευγενισμόν του.

Ἰουλιέττα Ἀδάμ

Διευθύντρια τῆς «Νέας Ἐπιθεωρήσεως»

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Γνωρίζω ἓνα δάσκαλο μὲ γρῶσι μὲ παιδεία
Ὅπου ἐδίδαξε πολλὸ
Τὸν Ὅμηρο, τὸ Σοφοκλῆ,
Κί' ἀγάπα τὰ βιβλία.

Νυχθημερὸν τὸν ἔβλεπα στὴν κάμαρα κλεισμένο,
Εἰς τὸ γραφεῖο του μπροστὰ
Χαρτὶ καὶ πέννα νὰ κρατᾷ
Μὲ χέρ' ἀκουμπισμένο.

Σχολαστικὸ τὸν ἔλεγα κ' ἐθύμορα μαζὺ του·
Τοῦ ἔλεγα νὰ τραβηχθῇ
Ἀπ' τὴ σπονδὴ νὰ μακρυνθῇ
Ἀίγο ἢ προσοχή του.

Τὸν ἔσερα ὅπ' ἦταρε ὁ κόσμος συναγμένο
Κί' ἐν ᾧ εὐρίσκετο ἐκεῖ,
Ὁ ροῦς του στὴ γραμματικὴ
Γύριζ' ἀφρημένο.

Καμιά καλὴ ἂν τύχαιε κι' ἀπὸ μπροστὰ περνοῦσε
Δὲν ἔρριχνε οὐδὲ ἴμματα·
Τί πρὸς αὐτὸν ἡ ὡμορφιὰ
Ἀφ' οὗ αὐτὸς ἴμισοῦσε.

Εἶδα πῶς ἄν ἐπέμενα ἦτον ἀροησία,
Τὸν ἄφρηκα κι' ἐγὼ ρὰ ζῆ
Μὲ τὸ Βιργίλιο μαζὺ
Καὶ τῇ φιλοσοφία.

Καιρὸς πολλὸς δὲν πέρασε κ' ἔρχεται ζαλισμένος·
Μοῦ λέγει, φίλη, θὰ σοῦ εἰπῶ,
Μὴ μὲ γελάσης, ἀγαπῶ. . .
Καὶ εἶμαι σὰ χαμένος

Πέταξα τὸ Βιργίλιο κι' ἀφῆκα κατὰ μέρος
Καὶ Ὀμηρο καὶ Σοφοκλῆ
Γιατὶ ἀγάπησα πολὺ.
Τί πρᾶγμα εἶν' ὁ ἔρω;

Κι' ἄν θέλω καὶ χαμυλὰ γορὰ ρὰ πιάσω τὰ χαρτιά μου,
Μοῦ φανερόνεται μπροστὰ,
Βέλη καὶ τόξα ρὰ κρατῶ
Καὶ χάρω τὰ μυαλά μου.

Θυμῆθηκα τὸν ποιητὴ ποῦ εἶχα χθὲς διαβάσει,
Ποῦ ἔλεγε ὁποῖος βαρεθῇ
Τὸν ἔρωτα, ἄς σηκωθῇ
Γρηματική ρὰ πλάση.

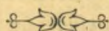
Ἐγὼ ἐνάντια φρονῶ, τὸ λέγω, δὲν μὲ μέλει·
Ὁ ἔρωτας εἶνε ἰσχυρὸς,
Καὶ φιλοσόφους ὁ σκληρὸς
Νικάει ὅταν θέλῃ.

Μαριέττα Μπέττου

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΒΕΖΟΥΒΙΟΝ

Ποθεὶνὴ φίλη !

Ὁ ἀδελφικὸς καὶ φιλόστοργος ἀσπασμὸς, ὃν θερμὸν ἔφερεν ἡ ἐπιστολὴ σου ἀφικετό μοι κατὰ σύμπτωσιν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπέστρεφον ἀπὸ τῆς εἰς Βεζούβιον ἐκδρομῆς μου* ἐπειδὴ δὲ ζωηρὰς διατηρῶ τὰς ἐξ αὐτῆς ἐντυπώσεις μου θὰ προσπαθήσω ἐν τῇ παρούσῃ μου νὰ σοὶ περιγράψω αὐτάς.

Ἡ συνοδεία μας, ἐξ ὀκτὼ ἀποτελουμένη προσώπων, ἐξεκίνησεν ἐκ Νεαπόλεως καὶ ἐπιβᾶσα τοῦ σιδηροδρομικοῦ εἰρμου ἔφθασεν εἰς τὰ Πόρτικα καὶ τὴν Ῥοζίναν· ἐνταῦθα ἐφοδιασθεῖσα ἵππους καὶ βακτηρίας, καὶ μισθώσασα ὁδηγοὺς ἤρchiσε τὴν πρὸς τὰ ἄνω πορεῖαν τοῦ Ὄρους διὰ τῆς ὁδοῦ, ἣτις περιελίσσει αὐτὸ πρὸς τὴν γλαΐζουσιν κοιλάδα, ἐν ἣ ὀχύλλουσιν εὐχυμοὶ ἀμπελώνες, οἱ παράγοντες τὸν γευστικώτατον οἶνον *Lagrime di Cristo*. Πρὸς τὰ ἄνω τῆς κοιλάδος κεῖνται ἡ Σκοπιὰ (*Osservatore*) καὶ τὸ ἐρημητήριον τοῦ Σωτῆρος (*Salvatore*) ὁ συνήθης τῶν ἐπισκεπτομένων τὸν Βεζούβιον σταθμός.

Ὑπὸ ποικίλων ἰδεῶν καὶ σκέψεων κατειχόμεν, ὅτε τὴν πρὸς τὸ ἐρημητήριον ἐβαίνομεν, καὶ ὥραϊα ἡ φαντασία μου ἐπλαττεν ἰνδάλματα. Ἀνεπόλουν ὅσα εἶχον ἀναγιώσει, περιγραφὰς τῶν μονῶν καὶ σκητῶν καὶ τὸν βίον τῶν ἐν αὐταῖς διακτωμένων, καὶ ἤλπιζεν νὰ συναντήσω ἐν αὐτῷ Ἐρημίτην μὲ περιβολὴν καὶ σχῆμα τῶν μοναστῶν, μὲ παρὰ στήμα ὑψηλόν, ἀλλὰ κεκυρτωμένον ὑπὸ τῆς γονυκλισίας καὶ τῆς προσευχῆς, μὲ ἥθος σοβαρόν, ἀλλὰ γλυκύ, σκιὰν μᾶλλον ἢ ἄνθρωπον, ἀποκαλύπτοντα τοῖς προσερχομένοις τὰ μυστήρια τῆς περικυκλούςας αὐτὸν φύσεως καὶ ἐρμηνεύοντα τὰ φαινόμενα τοῦ ὑπ' αὐτῶν καθεύδοντος Τιτᾶνος. Τοιαῦτά τινα ὠνεῖρευσεν καὶ σύννοους προσχώρουν. Ἐφθασα, ἀφίππευσα, εἰσῆλθον. ὦ ! τῆς σκληρᾶς ἀπάτης καὶ τῆς ἀφύπνισθίσης φαντασίας μου ! ἐνώπιόν μου παρεστᾶθη ἄνθρωπος τις λιπόσαρκος μὲ παντοπόλου ἐνδυμασίαν, φέρων ἐν τῷ προσώπῳ του ἀποτετυπωμένα τὰ ἔχνη τῆς ὀκνηρίας καὶ προσηλώσεως εἰς ἡμᾶς ὄμμα κερδοσκοπόν, ὅπως προὔπολογίση ὅσον κέρδος ἡδύνατο νὰ καρπωθῇ. Δυστυχία ! εἶπον τότε κατ' ἐμαυτήν. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει πολλάκις εἰς τὸν ἡμέτερον βίον· ἡ φαντασία μας ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ζωηρῶν μυθιστορημάτων καὶ τῆς διηγῆσεως διαφόρων ἐπεισοδίων ἰνδαλματιζομένη, ρωμαντικᾶς πλάττει εἰκόνας καὶ κατόπιν βαίνομεν σκιῶν καὶ ὀνείρων, ἃ νὰ αἰσθητοποιήσωμεν ἀδύνατοῦμεν, καὶ ἀποφεύγομεν νὰ σπουδάσωμεν τὸν βίον ἐν τῇ ἐναργεῖ αὐτοῦ πραγματικότητι καὶ νὰ προσπορίζωμεθα πᾶν καλὸν καὶ ὠφέλιμον, χωρὶς νὰ ἱπτά-

μεθα μὲ τὰ τῆς φαντασίας πτερὰ εἰς χώρας ἰδεα-
τὰς μόνον. Οὕτω καὶ ἐγὼ δὲν ἤθελον πάθει. Ἰκί-
ρειον πτώσιν, ἐὰν ὀρθῶς ἐσκεπτόμην ὅτι ἐν τῷ
σταθμῷ ἐκείνῳ ἐμελλον νὰ συναντήσω ἄνθρωπον
πτωχόν, καταφυγόντα ἐκεῖ πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς
τὸ ζῆν διὰ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ λιτοῦ γεύματος,
ἅτινα τοῖς ὁδοιπόροις παρεῖχεν.

Ἐν τούτοις, φίλη μου, ἐπειδὴ εἴμεθα κεκμηκό-
τες ἐδειπνήσαμεν ταχέως καὶ ἀνεπαύθημεν εἰς τὰς
σκληρὰς κλῖνας ὡς ἕκαστος ἠδύνατο· περὶ δὲ τὸ με-
σονύκτιον ἠγέρθημεν καὶ ἤρχισαμεν τὴν πορείαν,
ἔφιπποι καὶ πάλιν μέχρι τοῦ εὐβάτου μέρους τῆς
ὑπωρείας· ἀφέντες τότε τοὺς ἵππους καὶ λαβόντες
τὰς μακρὰς καὶ ἀκόμψους ράβδους ἐβαίνομεν πρὸς
τὴν ἄνοδον· ἔστην πρὸς στιγμὴν, καὶ ἀνέτεινα τὸ
ῥυμα μου, διὰ νὰ ἀναμετρήσω τὸ ὕψος, εἰς ὃ ἐπρό-
κειτο ν' ἀνέλθωμεν· ὁμολογῶ ὅτι ἐδειλίασα τὸ πρῶ-
τον, ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνα ν' ἀνακτήσω τὸ θάρρος
μου, ἀκούσασα τοῦ πλησίον Νεαπολιτανοῦ λέγον-
τός μοι : Θάρρος, Κυρία, μὴ διστάζετε ! Εἶναι
ἀπλοῦς περίπατος ἡ ἀνάβασις αὕτη, ἣν πολλὰκις
μετὰ τῆς συζύγου μου χάριν περιεργίας καὶ διασκε-
δάσεως ἐκάρουμεν.

Ἠρχίσαμεν τὴν ἄνοδον· ἀλλὰ πῶς νὰ βαδίσω ἡ
ποῦ νὰ στηριχθῶ ; τὰ βήματά μου ἐσφάλλοντο πα-
τῶντα ἐπὶ τῆς νωπῆς λάβας· ἀφίθην τότε νὰ μὲ
περιβάλωσιν ἐκ τῆς ὀσφύος διὰ σχοινίου καὶ μὲ σύ-
ρῳσι δύο λαζαρόναι ὡς ἔπραζαν καὶ ἕτεροι τῆς συ-
νοδείας μας. Πολλὴν ἰλαρότητα παρείχομεν ἐν τῇ
ἀνόδῳ μας μὲ τοὺς ὁδοιπορικοὺς ἐπενδύτας μας, οὓς

μύχιον καὶ αὐτοσχέδιον προσευχὴν. Πόσον λαμπρὸς ὁ δίσκος τοῦ Ἡλίου ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος! Μετὰ πόσης ταχύτητος περιπτύσσει εἰς τὸ ἄρμα του τὸν πορφυροῦν μανδύαν, ὃν ἡ Ἥως ἀπλώνει! Εἶναι ἡ μόνη στιγμή, καθ' ἣν δυνάμεθα τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ νὰ συλλάβωμεν κίνησιν· ἀναδυόμενος δὲ βυθίζεται ἀκαριαίως εἰς τοὺς ὑδατμούς λουτῆρας καὶ εἴτα ἐμφανίζεται ἐπὶ τοῦ στερεώματος ἐν ἀπάσῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ, ἐκπέμπων ἀφθόνως τὰς εὐεργετικὰς του ἀκτίνας. Καὶ ἰδοὺ ἡ φύσις σύμπασα ἀναζωογονεῖται, φωτιζομένη καὶ θερμαινομένη, ἡ πόα, ἡ βοτάνη, τὰ ὑψικάρινα δένδρα ἐνδύονται τὴν ὁμοιόμορπον στολὴν των, μυριάδες ὑπάρξεων ἐξεγείρονται καὶ εὐγνωμόνως χαιρετῶσιν αὐτόν. Οὗτος βαίνει τὴν διαχαραχθεῖσαν πορείαν πρὸς τὸ ἄπειρον καὶ τὸ αἰώνιον.

Πνοαὶ θειούχων ἀναθυμιάσεων περιχυθεῖσαι αἴφνης εἰς τὸν πέριξ ἡμῶν ἀέρα, ὡς νὰ ὑπενθύμισαν ἡμῖν τὴν ἀπαρέσκειναν τοῦ καθεύδοντος Τιτᾶνος εἰς τοὺς ὀχληροὺς ἐπισκέπτας καὶ ἐφαντάσθημεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὀργῆς του! Πόσας καταβροχθίζει ὑπάρξεις ὅταν κατακυλῇ τὰ κοχλάζοντα κύματά του! Πόσα δημιουργήματα θεῖά τε καὶ ἀνθρώπινα καταστρέφει ὅταν δονῇ τὰ ὑποχθόνια Βασίλεια του! Ἐν ταύτοις ἀνῆλθομεν εἰς τὸ ὑψιστον, τῆς κορυφῆς του καὶ εὐρέθημεν πρὸ τοῦ γωνοειδοῦς κρατῆρός του, ὅστις πολλὰς ἔπαθεν ἀλλοιώσεις ἐκ τῶν ἐκρήξεων. Ἐχαινον τὰ διακεκομμένα χεῖλη του· ἤρεύγοντο ἅτμιαι σχηματίζοντες στήλας, αἵτινες διελύοντο εἰς τὰ ὕψη τοῦ ἀέρος, ἐκυλίνοντο ρύακες τέφρας πρὸς

τὴν βαθεῖαν φάραγγα, Atrio del cavallo, καὶ τὴν λόφον τῆς Σόμμας, τὰ περίξ αὐτῶν ἐρημία καὶ ὕπνος θανάτου ἐπεσκίαζεν· ἔστην πρὸ τοιοῦτου θεάματος· μετὰ μικρὸν σκέψεις ἀλλοῦται καὶ ἐνδοιασμοὶ μὲ κατέλαβον ἅμα· ὥσπερ εἶχον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου τὴν πραγματικότητα τῆς πάλαι ρήτρας τοῦ φιλοσόφου «πάντα ρεῖ». Διὰ τῆς φαντασίας μου ἀπεικόνισα τὰ γαίνοντα τοῦ κρατῆρος χεῖλη ὡς τὰς πύλας τοῦ Ἄδου, ἐφ' ὧν τὴν φοβεράν ἀνεγίνωσκον τοῦ Δάντου ἐπιγραφὴν «Ἄφετε πᾶσαν ἐλπίδα οἱ εἰσερχόμενοι»· δι' αὐτῶν εἰς τὴν αἰώνιον ἐφερόμενην πόλιν, εἰς τὸν αἰώνιον θρόνον· πρὸς στιγμὴν εἶχον νεκρωθῆ αἱ αἰσθήσεις μου, ὁ περίξ μου ἐσκοτίζετο ἄηρ, ἡ ψυχὴ μου σάλον καὶ τρικυμίαν ἐδοκίμαζεν· ἀλλὰ φωνὴ γλυκεῖα ἐκ τῶν τρομακτικῶν τούτων μὲ ἀπέσπασε διαλογισμῶν. Συνῆλθον, καί, ὑπάρχωμεν εἶπον· ἅς μὴ παρακολουθήσωμεν τὸν ποιητὴν ἢ νοερώς μόνον εἰς τὸ ταξιειδιόν του, ὅπερ τόσον θαυμασίως ἀπεικονίζει τὰς κυμάνσεις καὶ παθήσεις τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου καὶ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῆς Μεσαιωνικῆς ἐποχῆς· ἄνευ τοῦ ταξιειδίου τούτου δὲν θὰ εἶχομεν τὴν πλήρη εἰκόνα τοῦ Μεσαιῶνος.

Ἀνέτεινα ἐπὶ τούτοις τὸ ὄμμα μου πρὸς τὰ οὐράνια ὕψη καὶ ἐν στιγμῇ ἐξάρσεως τὸ θεῖον ἐπέζητησα, τὸν Δοτῆρα τῆς ζωῆς, τὸν ἐμφύσαντα ἡμῖν τὸν ἔρωτα, τὴν ἀγάπην, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστιν· ἡ ψυχὴ μου ἅπασα κατείχετο, ἐν τοιαύτῃ ἱερᾷ στιγμῇ ὑπὸ εὐσεβοῦς ἐμπνεύσεως· πιστεύω ἐφώνησα ὅτι ἐν ἐμοὶ ὑπάρχει ἡ ἐλπίς· ἡ τῆς ψυχῆς

μου ποίησις δὲν θὰ διαλυθῇ ὡς αἱ στῆλαι τῶν
ὑδατμῶν τούτων, αἱ θρησκευτικαὶ μου πεποιθήσεις
μένουσαι ἀκλόνητοι δὲν θὰ καταρρεύσωσιν ὡς ἡ
σποδὸς τοῦ κρατῆρος· ἀπεναντίας ἐν τῷ μέσῳ τῆς
θεωρίας ταύτης τοῦ Παντός, οὗ ἀναπόσπαστον
ἀποτελοῦμεν μέρος, ὁ ἄνθρωπος ἐπαισθανόμενος τὸν
δάκτυλον τῆς Θείας Προνοίας ὕμνον καὶ δοξολογίαν
τονίζει καὶ τὴν ἀρωγὴν τοῦ Πλάστου πρὸς δρᾶσιν
τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιζητεῖ.

Ἄτθεις.

ΕΠΙ Τῆς ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΥΛΑΣ

Εἴπα 'στοῦ Μάϊ τὰ λούλουδα, στὸ μυρομέν' ἀγέρι,
Στὸ κύμα τῆς ἀχρογιαλῆς
καὶ στήν ἀγρὴν δροσοῦλα,
'Αρταωμέρα γὰ ἐλθοῦν
μὲ τῆς αὐγῆς τ' ἀστέρι,
Γλάτη γρορτήσου γὰ σοῦ ποῦν ἐλχὰς μικράμου Βούλα.

Εἶπα στ' ἀηδόνι τὸ γλυκὸ ποῦ ψάλλει τὴν αὐγούλα,
Στοῦ παραδείσου τ' ἄρωμα
ποῦ 'μοιάζει στὴν μορφὴ σου,
Κι' αὐτὰ γλυκοχαιρέτημα
γὰ σ' εὐχρηθοῦνε Βούλα,
Στὴ παιδική σου τὴ χαρὰ στὴ χαρωπὴ γιορτὴ σου.

Εἶπα, μικρὲ μου ἄγγελε, στὰ ρόδα καὶ στὰ χρῆνα,
Καὶ στὸ νερὸ τῆς ρεματιάς
ποῦ σίγῃ μουρμουρίζει,
Στὴ μυρωμένη σου γιορτὴ
γὰ σοῦ εἰποῦν καὶ κεῖνα,
Πῶς μὲν ψυχὴ μαζὺ μ' αὐτὰ γὰρ σὲ παρηγορίζει.

Κ' εὐχεται γὰρ εἶν' ἀμέμικτος ὁ ἀνθηρὸς σου βίος,
Λοιδοῦδα γὰρ φυτρώουρε
εἰς τὸ περπάτημά σου,
'Αρχεῖ ὦ, εἴθε χαροπὴ
γὰ εἶσαι αἰωνίως
Καὶ γὰρ γιορτάζεις εὐτυχίης, Βούλα μου, τ' ὄνομά σου.

Ἐν Ἀλυσῇ Πέργου τῇ 26 Ἰουλίου 1889

Παναγιωτοῦλα Διοτίτῃ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

(Ἀπόσπασμα)

.....Ἀπὸ τῆς Παρθενόπης μέχρι τοῦ ὀροπε-
δίου τοῦ Fiesole ἀπὸ τῶν Τοσκανικῶν ὀρέων μέ-
χρι τοῦ μυχοῦ τῆς Λομβαρδικῆς πεδιάδος, ὁ Τι-
βερις, ὁ Ἄρνος, αἱ ρωμαντικαὶ καὶ ἱστορικαὶ Lo-
goune τῆς Βενετίας, εἶναι μνημεῖα συνεχῆ καὶ
σταθμοὶ ἱστορικοὶ τῆς παρουσίας καὶ ζωῆς τῶν προ-
γόνων ἡμῶν. Ἡ μεγάλη Ἑλλάς ἀπὸ νότον καὶ
τὸ Βυζάντιον ἀπὸ βορρὰν καθιστῶσι τὴν Ἰταλίαν
σύμπασαν κοινὸν θησαυροφυλάκιον διὰ τὰ μνημεῖα
τῆς τέχνης Ρωμαίων καὶ Ἑλλήνων, Ἰταλίας καὶ
Ἑλλάδος. Ἐλευθέρᾳ καὶ γενναίᾳ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς
κατεκόσμησεν ἀφθόνην τὰς ὥραιάς Ἰταλικὰς πό-
λεις, διὰ τῶν καλλιτεχνημάτων καὶ τῶν καλλιτε-
χνῶν αὐτῆς. Πεπτοκυῖα καὶ δούλη ἐπεμψεν εἰς
αὐτάς, τὰς περγαμηνὰς τῶν προσφύγων καὶ πλα-
νωμένων ἐπὶ ξένης τέκνων αὐτῆς, φιλοξενουμένη
δὲ ὑπὸ τῶν φιλοκάλων τῶν μεγάλων πόλεων τῆς
Ἰταλίας ἡγεμόνων, πλουσίαν ἀφῆκε τὴν ἀμοιβὴν
τῆς ξενείας, ἀνάψασα τὸ πῦρ τῆς ἀναγεννήσεως
τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης ἐν ταῖς καρδίαις
τῶν ὁμοφύλων ἡμῶν ἀδελφῶν. Οἱ ἀρχαῖοι ναοὶ τῆς

Ρώμης, τὰ μέγαρά τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων, αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Βορρᾶ, αἱ τοιχογραφίαι τῆς μεσημβρίας, συναπαρτίζουσι διὰ τῶν σωζομένων μνημείων τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος, ἐκ τῶν ὑστέρων, βεβαίαν, ἀσφαλῆ.

Μετὰ πολύμηνον διατριβὴν ἐν Νεαπόλει καὶ Ρώμῃ, ἀπεχαιρέτων ἐκ τῆς ἀμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου τῇ 30 Μαΐου, τὸ παρελθόν ἔτος, τὸ Παλατῖνο, τὸ Καπιτώλιον, τὸν μυστηριώδη πύργον τοῦ Νέρωνος, τὸ μέγα ἀμυθίατρον, τὰς θέρμας τοῦ Διοκλητιανοῦ, τὴν πυραμίδα τοῦ Σίξτου, τὸν πύργον τοῦ ἁγίου Ἀγγέλου, καὶ τὸ ὑψικύρυνον κωδωνοστάσιον τοῦ ἁγίου Πέτρου, τὰ παρελαστικά ταῦτα τῆς ἀθανάτου Ρώμης μνημεῖα, ἅτινα ἔφευγον πρὸ ἡμῶν, ὡς πανόραμα κινούμενα, καὶ κατὰ διαδοχὴν κατεβυθίζοντο εἰς τὸ χάος τοῦ ὀρίζοντος τῆς μνήμης. Πρὶν ἀπομακρυνθῶμεν τῶν περιχώρων ἡ Ρώμη ἦτο ἤδη παρελθόν, καὶ ἐξετείνετο πρὸ ἡμῶν ἡ ἀπέραντος αὐτῆς πεδιάς ἄγρους καὶ ἄψυχος. Εἶχομεν ἀπὸ πολλοῦ ἀφήσει ὀπίσω καὶ τὴν Σαβηνίαν γῶραν ἐξ ἀνατολῶν, ἐκ δὲ δυσμῶν τὰς Μυράμας, καὶ ἐφάνη μακρὰν τὸ Ὀρβιέτο, εἰς τὰ σύνορα τῆς Οὐμβρικῆς. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τούτου, ὅπου μετ' ὀλίγον ἐστάθημεν μέχρι τῆς Τρανουμάνης λίμνης, τὴν ὁποίαν περιβάλλουσιν ὅλην τὰ γραφικὰ τῆς Περούζης ὄρη, αἱ τοπογραφίαι ἀποβαίνουσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ποικίλαι, ἰσχυραὶ καὶ χαρακτηριστικαὶ μεγάλου ὀρίζοντος, ὃν ὁ ὀρθαλμὸς διατρέχει εὐθύμῳ καὶ ἀκόπως. Ἡ φύσις φαίνεται πανταχοῦ ἀνθηρὰ, ἡ βλάστησις ποικίλη καὶ πλου-

σία, τὰ χρώματα εἶναι ζωηρά, ἐφ' ὧν μαγευτικῶς προσψαύουσιν αἱ ἀκτῖνες τοῦ Ἡλίου, καὶ αἶρουν ὡς ἐπὶ γραφικοῦ κανόου τὰ ὀπισθεν τῆς λίμνης ὄρη ὑπεράνω τῶν ὁποίων τὸ κυανοῦν χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν βουνῶν ἐπικείμενα φαῖα καὶ ὁμβροφόρα νέφη, συμπληροῦσι μεγαλοπρεπῶς τὴν σκηνογραφίαν ταύτην.

Κατὰ μικρὸν πρὸ τῆς δραπέτιδος ἀτμομηχανῆς ἐλαττοῦται ὁ ὀρίζων καὶ αἱ πλαστικαὶ διαρθρώσεις τῶν χωρῶν, ἅς διασχίζει, ἀνοίγουσι νέον ὀρίζοντα, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου κεῖται, ἡ λίμνη, ὡς μυστήριον τῆς φύσεως, μετὰ τὴν ἀτελεύτητον καὶ ἄγονον Καμπανίαν καὶ ὡς προοιμιάσεις σκηνῶν μεγαλοπρεπῶν κειμένων ὀπίσω καὶ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ αὐτῆς. Τὸ μέγα τοῦτο μνημεῖον τῆς ἱστορίας τοῦ παρελθόντος ἐπιβάλλεται ἰσχυρῶς καὶ διαθέτει λίαν μελαγχολικῶς. Πόσων καταστροφῶν δὲν ἐγένετο θέατρον ! Εὐτυχῶς μετὰ τὸ Polignano νέα ἀνάγεται πραγμάτων ὄψις, καὶ εὐθυμώτεραι ἐντυπώσεις ἐπιγίνονται. Τὰ πλαστικὰ σχήματα τῶν προσκειμένων βουνῶν, γηλόφων καὶ λόφων, αἱ στεναὶ καὶ ἐπιμήκεις κοιλάδες ἀλλήλας διαδεχόμεναι χλοηφόροι, ἡ ἀνθηρὰ καὶ δασοσκεπὴς γῆ, τὰ λάμποντα καὶ ποικίλως ἐλίσσόμενα ὕδατα χειμάρρων καὶ ποταμίων, τὰ λευκὰ καὶ κανονικὰ σχήματα εὐδαίμωνων ἀγροκηπίων, τὰ ὑπερήφανα τετειγισμένα φεουδαλικά μέγαρα καὶ οἱ πύργοι, ἐπὶ ὀροπεδίων ὑψηλῶν, μὲ τὸν ὑπερκείμενον αἰθριον καὶ κυανοῦν οὐρανόν, πάντα ταῦτα κατὰ μικρὸν ἀνοίγουσι πρὸ ἡμῶν τὰς καλλονὰς τῆς θελκτικῆς Τοσκάνης, τῆς

χώρας τῆς τέχνης καὶ τῆς ποιήσεως, πρὸς ἣν ἐβαίνομεν ! Καὶ κόσμος ἡδονῶν ὑψηλῶν καὶ ἰδεῶν ἀναλόγων κατακυριεύει ἐν μέσῳ τούτων τὸν νοῦν, καὶ γοητεύει τὴν καρδίαν τοῦ περιηγητοῦ ! Κατ' ὀλίγον δὲ λάμπουσιν ἤδη τὰ ἥσυχα ὕδατα τοῦ Ἄρνου, διαφαίνονται τὰ τερπνὰ ἀγροκήπια τῶν μαγνειαίων τῆς πάλαι δημοκρατουμένης Φλωρεντίας, καὶ ὑψοῦνται ἐκατέρωθεν τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ μέγαρα καὶ κῆποι, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων θωπεύεται ἡ ὠραία καὶ κλασικὴ πόλις, ὡς νύμφη πρὸ μικροῦ ἀπὸ τῶν ὑδάτων διαυγοῦς λίμνης ἀναδυομένη, ἡ γελόεσσα καὶ χαριτόβρυτος τῶν Μεδίκων πρωτεύουσα, ἐνθα καὶ ἐσταθμεύσαμεν. Δὲν θέλω νὰ κουράσω ὑμᾶς, διὰ τῆς περιγραφῆς τῆς πόλεως, ἀλλ' οὔτε νὰ κάμω κατάρχησιν τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν ἐκθέτουσα τὰς πρώτας μου ἐντυπώσεις, ὅθεν μεταβαίνω ἀμέσως εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ πρώτου ἱστορικοῦ μνημείου, ὅπερ τὴν ἐπιούσαν ἐπισκέφθην, καὶ τὸ ὅποιον στενωὺς σχετίζεται πρὸς τὰ ἡμέτερα πράγματα.

Πρὸς τὸ Β. Α. τῆς πόλεως ὑψοῦνται κατὰ διαδοχὴν πλαστικῆς, λόφοι καὶ βουνά, τῶν ὁποίων ἕκαστον φέρει ἐξοχικὴν τινα ἔπαυλιν (villa) τῶν πλουσίων καὶ εὐγενῶν τῆς ἀρχαίας δημοκρατίας πολιτῶν, καὶ τούτων ὑπέρεκειται ὡς ἀκρόπολις ὀχυρά, ἡ ἀρχαία καὶ εὐδαίμων ποτὲ Τυρρυνικὴ πόλις Fiesole. Ὀλίγον μακρὰν τοῦ προαστείου Panche, στενὴ ὁδὸς ἄγει πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἔπαυλιν τῶν Μεδίκων τὴν καλουμένην villa Curragi

ἣν χωρίζει τῆς κάτω κλιτύος ὁ χεῖμαρρος Tergolle καὶ τοῦ ὁποίου τὰς ὄχθας συνδέει γέφυρα.

Ἡ ἔπαυλις αὕτη περιελθοῦσα ἀπὸ τινων ἐτῶν εἰς κατοχὴν εὐγενοῦς δεσποίνης, φυλάττει τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα, καὶ οὐχὶ τὸ τοῦ οἴκου B o n d o n e l i . Ἡ πεφωτισμένη αὕτη δέσποινα εὐλαβουμένη τὸ πολῦτιμον τοῦτο τοῦ πολιτισμοῦ μνημεῖον, διατηρεῖ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰστασιν, εἰς οἷαν ἀφῆκαν αὐτὰ οἱ πρῶτοι οἰκήτορες. Ὁ Κοσμᾶς τῶν Μεδίκων, ὃν ἡ Φλωρεντιανὴ δημοκρατία ἀπεκάλεσεν ἐπισήμως διὰ ψηφίσματος τῆς πόλεως *Patéra* τῆς Πατρίδος *Padre della Patria* ὠκοδομήσατο τὴν ἔπαυλιν ταύτην διὰ τοῦ σοφοῦ καὶ προσφιλοῦς αὐτῷ ἀρχιτέκτονος Michelosso Michelossi, ὡς ἀναπαυτήριον τῶν ἐν τῇ πόλει πολυειδῶν αὐτοῦ μεριμνῶν, καὶ ὡς τόπον ἱερὸν ἐνθα ἰδρυσεν τὸν βωμὸν τῆς πλατωνικῆς αὐτοῦ μούσης, ἣν ἐθεράπευσεν εὐλαβῶς μετὰ τῶν φίλων του φυγάδων Ἑλλήνων (μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως). Ἐνταῦθα ἀνέζησε πάλιν ἡ ἀρχαία τοῦ Πλάτωνος Ἀκαδημία, καὶ ἐμελετήθησαν πρῶτον οἱ συγγραφεῖς τῆς πατρίδος. Ἐνταῦθα ἐν γαλήνῃ καὶ εὐσεβείᾳ παρέδωκε τὸ πνεῦμα ὁ Κοσμᾶς τὴν 1ην Ἀπριλίου 1464. Ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν αὐτοῦ συνεκάλει τοὺς ὁμιλητὰς καὶ ὁπαδοὺς τῆς νέας Ἀκαδημίας ὁ σοφὸς Maccilio Ficino. Ἐνταῦθα διεπλάσθησαν ἑλληνοπρεπῶς οἱ μεγάλοι ἄνδρες ὁ Pic della Mirandole, Allesti Valvei, Bandini Massupini Cava-icanti, Policiano Landini, Scala, Ghibarti Me-

secio, Fra Bartolemeo, Giotto, Savanarolla, Buanorotti, καὶ πλείστοι ἄλλοι, καλλιτέχναι, φιλόσοφοι καὶ πολιτικοί, οἵτινες κατέστησαν τὴν μνήμην τῆς ἐπαύλεως ταύτης ἀληθῶς ἀθάνατον. Ἐνταῦθα τέλος ἀπέθανον οἱ κορυφαῖοι τῆς Ἀκαδημίας λειτουργοὶ καὶ μεγαλοῦργοι Λαυρέντιος 44 ἐτῶν ἡλικίας καὶ ὁ Ficino, ὁ Πλάτων τῆς νέας Ἀκαδημίας 1492.

Πυλὼν μέγας ἄγει πρὸς τὸν κῆπον φέρων ἐπὶ τοῦ ἐπιθύρου τὸ οἰκόσημον τῶν Μεδίκων. Ἄμα τῇ εἰσόδῳ μυστηριώδης συγκίνησις καταλαμβάνει τὸν εἰσερχόμενον, διότι πάντα περὶ τὸ μέγαρον προκαλοῦσι μελέτην, ἀγάπην, καὶ ποιητικὸν ρευσμασμόν. Ἡ περίξ φύσις εἶναι πλουσία καὶ ἀμφιλαφής, ἡ τοποθεσία θαυμασία εἰς ποικιλίαν τῶν πρὸ αὐτῆς γραφικῶς ἐκτελισσομένων τοπίων, οἱ πρὸ τῆς αἰθούσης ταπεινούμενοι γήλοφοι παριστῶσι θέαμα μαγευτικὸν φωτὸς καὶ χρωμάτων, σχήματος καὶ ζωῆς. Παράδεισος δὲ πυκνὸς καὶ σύσκιος περιβάλλει σοβαρῶς τὸν τόπον τοῦτον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐμπνεύσεως. Δὲν εἶνε μέγα τὸ κτίριον οὔτε προκαταλαμβάνει τὴν φαντασίαν ἀποτόμως. Τὸ ἀρχιτεκτονικὸν αὐτοῦ σχέδιον εἶναι φιλόκαλον καὶ ἐλευθρον, οὐδὲν ἔχει τὸ ὀχυρωματικὸν ὅπερ χαρακτηρίζει τὰς πλείστας τῶν συγχρόνων ἐπαύλεων, καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει μέγαρα τῶν ἀρχόντων καὶ ἡγευόνων. Εἶναι μίγμα Γοτθικῆς καὶ Τοσκανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς μετὰ τινος ἐλευθερίας τῆς ἀναγεννήσεως (renaissance), εἶνε κανονικὸν καὶ ἀπλοῦν. Εἰσῆλθον εἰς τὸν κῆπον τοῦ ὁποίου τὰ δένδρα

ἐσχημάτιζον πολλαχοῦ σκιάδας φιλοκάλους, καὶ τὰ φύλλα ἔφρισσον εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ δροσεροῦ ζεφύρου, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπιβαλλούσης σιγῆς, παρέχοντος χαρακτηῖρα γλώσσης ἀγνώστου, πολλὰ ἀνακαλούσης εἰς τὴν φαντασίαν.

Ἐνταῦθα μὲν ἐφαίνετο ἡ προσφιλὴς σκιάς τοῦ Κοσμᾶ, ἔνθα μετὰ τῶν φίλων του Ἑλλήνων ἀνεγίνωσκε καὶ συνεζήτει, ἐκεῖ ἔκειτο ὁ ἀνθὼν ὃν ἰδίαις εἶχε φυτεύσει χερσὶ, πρὸ τῶν ποδῶν μας ψηφιδόστρωτος δρομίσκος ἐμαρτύρουν τὴν φιλοκαλιάντων ἐνοικούντων. Ἐκεῖ ὑπὸ τὰς βαθυσκίους πλατάνους διήρχετο ὁ Λαυρέντιος θερμὰς τῆς ἡμέρας ὥρας, μετὰ τῆς μουσοτραφοῦς αὐτοῦ συζύγου. Ἡ δεξαμενὴ ἐκείνη μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν νυμφαίων, ἦτο τὸ ποιητικὸν καταφύγιον τοῦ φιλοσόφου Ficino. Ἀπέναντι αὐτῆς θερμοκήπιον κεκοσμημένον διὰ γραφῶν, καὶ γλυφῶν, ἐμαρτύρουν τὴν καλλιτέχνην ζωὴν τοῦ γενάρχου τῶν Μεδίκων. Ἐπὶ τῶν ὑδάτων δὲ τῆς δεξαμενῆς νύμφαι πάλ्लευκαὶ διήνοιγον τοὺς κάλυκας αὐτῶν πρὸς τὸν δύοντα ἥλιον στρεφόμεναι. Ἦσαν ὠραῖαι καὶ ἄσπιλαι, ἀγναὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πλατυνεύρων φυλλωμάτων αὐτῶν. Παρατηρήσατε, μοὶ εἶπεν ὁδηγός μου, εὐρισκόμεθα ἤδη ἐντὸς τοῦ ἰδιαιτέρου ἀνθῶνος τοῦ Κοσμᾶ, οὗτινος ἡ διακόσμησις καὶ ἡ διαίρεσις εἶναι θαυμασίας τέχνης. Καὶ ἀληθῶς πάντα ἦσαν φιλοκάλως διηρρυθμισμένα ! πίδακες ἐδῶ, νυμφαῖα ἀλλαχοῦ, κρῆναι ἐκεῖ καταφωκηνέαι ὑπὸ νυμφῶν Νηρηίδων, Σατύρων καὶ Χαρίτων, ὧς ἡ ὠχρὰ λευκότης ἀνεμίμνησκεν ἀκρὴν παρελθόντων χρόνων, καὶ καθίστων τὸν τόπον ἐνδιχίτημα ἀληθῶς ποιη-

τικῶν καὶ ἐμμούσων ψυχῶν ! Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης φαίνεται ὅτι ἐπώπτευσεν ὁ Λαυρέντιος, ὡς ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ὁ Περικλῆς τὰς Ἀθήνας, τὴν πεφιλημένην αὐτῷ Φλωρεντίαν. Τὸ βλέμμα αὐθορμήτως ἀναζητεῖ ἐν τῷ ἀνθῶνι τούτῳ τὸν Κοσμᾶν ! διότι ἡ πόλις ἅπασα ὡς πανόραμα ποικίλον καὶ ἐπιβλητικὸν ἐξαπλοῦται μακράν. Ἐνταῦθα βεβαίως ὁ μέγας ἀνὴρ ἐπιλήσμων τῶν ἐν τῇ πόλει θορύβων ὡς θεὸς ἀνενδεής, ἐμελέτα καὶ ἐμερίμνα περὶ τῆς δυνατῆς τῆς δημοκρατίας εὐδαιμονίας.

Εἰσῆλθον διὰ τῆς μικρᾶς, καὶ ἰδιαιτέρας ἐκ τοῦ ἀνθῶνος εἰσόδου, καὶ διάδρομος περὶ τὰ δύο μέτρα πλάτους καὶ ἕξ μῆκους ἀπλοῦς ἔφερεν ἡμᾶς εἰς περιστύλον κανονικὸν καὶ ὠραῖον ρυθμοῦ Ρωμαϊκοῦ, οὗτινες αἱ τέσσαρες ὑπόστεγοι στοαί, σχηματίζουσι τὸ προσφιλὲς Ρωμαϊκὸν Ἀτίκνη. Ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς μικρᾶς εἰσόδου στοὰ ἔχει τὴν εἰς τὰ δώματα ἄγουσαν κλίμακα, ἣν ἀνήλθομεν, καὶ ἄνευ τινὸς προθαλάμου εἰσῆλθομεν εἰς αἵθουσαν ἱκανῶς εὐρύχωρον, ἥτις οὐδὲν ἔχει τὸ πυργικόν, ὡς πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς θύρας πλευρὰν ὑπάρχει ὠραία ἐστία καὶ πρὸ αὐτῆς ἔπιπλα καὶ σκεύη φιλόκαλα αὐστηρῶς, μετὰ μεγάλῃς περιφεροῦς τραπέζης εἰς τὸ μέσον.

Δύο ὀρθοστάται φέροντες τὰς προτομὰς τοῦ Κοσμᾶ καὶ τοῦ Λαυρεντίου εἰς τὰς γωνίας, τοιχογραφίαι καλλιτέχνοι μαρτυροῦσι τὴν εὐγένειαν τῶν ὀπαδῶν τῆς Ἀκαδημίας. Πάντα ἀπέπνεον σωματικὴν, ψυχικὴν εὐεξίαν καὶ ἱλαρότητα βίου. Ἀόρατος καίμυστηριώδης τοῦ αἰθέρος φοικίασις ἀπέβαινεν ἐπὶ

μᾶλλον ἐξεγερτικὴ ἰδεῶν, ποιητικῶν, τερπνῶν, συγκινητικῶν αἰσθημάτων· ἀλλὰ ποῦ ἐκρύπτετο ἡ αἰτία τῆς μυστικῆς ταύτης συγκοινωνίας; ἤσθονόμην παρυσίαν φίλων, οἰκείων, τὴν πνοὴν τῆς πατρίδος· ἀλλὰ πόθεν ἀπέπνεεν αὕτη; Ἡ ὀδηγός μου σιωπηλῶς καὶ εὐλαβῶς ἀνέσειρε μέλαν παραπέτασμα, καὶ ἀνεκαλύφθη εἰκὼν μεγάλη, ὡραία καὶ ζωηρά, ἐπὶ τῆς ἐστίας κρεμαμένη. Ἡ εἰκὼν λοιπὸν αὕτη ἔλυσε τὸ πρόβλημα τῆς φαντασίας!

Παριστᾷ τὴν νέαν Ἀκαδημίαν ἐν συνεδριάσει. Τὴν ἔδραν κατέχει ὁ Ficino, παρ' αὐτῷ κάθεται ὁ μουσολήπτος Κοσμάς εἰς σοβαρὰς παραδεδομένους σκέψεις· εἰς τὸ μέσον ὄρθιος παρὰ τινι τραπέζῃ ἵσταται ὁ Λαυρέντιος νεανίας πλήρης ζωῆς καὶ ἐμπνεύσεως, ἀπλήστως ἀκροώμενος, καὶ μετὰ θαυμασμοῦ ἀτενίζων πρὸς τὸν λαλοῦντα, περὶ τούτους δὲ κάθονται οἱ λοιποὶ ὁμιλεῖται καὶ ὁπαδεῖ. Εἶδον λοιπὸν καὶ ἐγνώρισα τοὺς ἄνδρας ἐκείνους εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἀνέθηκεν ἡ πειρὶς τὴν τύχην τῶν μνημείων αὐτῆς πρὸ 500 περίπου ἐτῶν, καὶ τὴν ἐντολὴν τῆς περισώσεως καὶ περιρρυρήσεως τῶν περγαμηνῶν τῶν δεδουλωμένων καὶ φυγάντων αὐτῆς τέκνων! Εἶδον τοὺς ἀληθεῖς σωτῆρας τῆς πατρῴας τέχνης καὶ ἱστορίας. Καὶ μετὰξὺ τούτων ἐχεραίτησα καὶ τὸν ἡμέτερον Ἀργυρόπουλον φυγάδα μετὰ συγκινήσεως ἀκολουθοῦντα τὴν διδασκαλίαν.

Μεταξὺ τῶν παρακαθημένων διακρίνονται τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν τῆς Ἀκαδημίας γλυπτῶν, ζωγράφων, ἀρχιτεκτόνων, τοῦ Mesacio

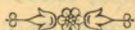
Douefello, della Robbia, Ghibasti Magupini
καὶ λοιπῶν. Οὗτοι λοιπὸν εἶναι οἱ ἄνδρες, εἶπον κατ'
ἐμαυτὴν, δι' ὧν ἐλύθησαν τὰ δεσμὰ τῶν μεσαιωνι-
κῶν πλανῶν καὶ προλήψεων, καὶ ἡ μὲν θρησκεία
ἀπέβη οὐρανία ποίησις, ἡ φιλοσοφία ἀληθὴς τῆς
ψυχῆς ἀνεψιά, καὶ ἡ τέχνη μέσιν τῆς ἀποκαλύ-
ψεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἑαυτὸν διὰ τῆς λατρείας
τοῦ καλοῦ. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀνακαλέσαντες εἰς τὴν
ζωὴν τὴν ἀθάνατον τοῦ Πλάτωνός μας Ἀκαδη-
μίαν ! Αἱ ἰδέαι λοιπὸν τῶν προγόνων μας κατέθεσαν
καὶ ἐνταῦθα τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ βεβαίους ὅρους τοῦ
νεωτέρου πολιτισμοῦ ! Ἐνταῦθα ἐν μέσῳ τῆς Το-
σκάνης ὥρισεν ἡ θεία Πρόνοια τὴν δευτέραν ἐμφά-
νειαν τῆς ἀρχαίας μούσης μετὰ παθήσεις πολυειδεῖς
αἰώνων, καὶ δουλείας ! Καὶ ἡγέρθη ἄγνη παρθένος
καὶ ἀπαθὴς κακῶν ὡς ἦτο, ὅτε τὸ πρῶτον ἐπε-
σκέφθη τοὺς προγόνους μας. Ἠσπάσθην εὐλαβῶς τὴν
εἰκόνα, καὶ ἔσειρα τὸ πρὸ αὐτῆς μέλαν παραπέτα-
σμα, καὶ εἰσῆλθον εἰς παρακείμενον δωμάτιον.

Καλλιόπην Κεχαγιά.

ΤΟ ΔΙΚΝΟΝ

Τὶ ἄρά γε θὰ γείνη :

Ἐντὸς τοῦ Δικνον νεαρὰ μητέρ' ἀποχοιμίζει
ἔν βρέφος νεογέννητον καὶ ἐκ τοῦ ἐρασμοῦ
καὶ γλυκεροῦ της βλέμματος, μεθ' οὗ τὸ ἀτερίζει
εὐλογηθέντος ἔρωτος στὰ στήθη της ἁγίου
φαίνεται ρόδον πρωταρθές.

* *
*

Καὶ εἶρε θῆλυ παχυνλό, δροσάτο κοριτσάκι
μὲ μαῦρα μάτια, μὲ μαλλὰ χρυσά σ' ἄρ τὴν ἀκτῖνα
τοῦ ἡλίου τὴν ἑωθινή, καὶ 'μοιάζει ἀγγελάκι,
πεσμένο ἀπ' τὸν οὐρανὸ μέσ' τὰ λευκά ἐκείνα
τὰ σπάργαρα τὰ καινουργῆ.

* *
*

Καὶ ψάλλει ναυονρίσματα γλυκά, ὅπου τὰ βγάνει
ἢ μήτηρ ἀπ' τὰ μύχια τῆς νέας της καρδίας :
«Νάνι, πουλάκι μου χρυσό, νάνι σου, νάνι, νάνι.
«Νὰ χένουνε ἐπ' ἔνω σου χάριτες κι' εὐλογίας
«ἢ Παραγία καὶ ὁ Χριστός !

«Κοιμήσ' ἀγαπημένο μου, καὶ θεῖο ἀγγελίχι
«μὲ τὰ λευκά του τὰ φτερά τὸ λίχνο σου σκεπάζει»
«ἀπὸ τὸν κόλπτον τοῦ βουρῶ σοῦ φέρνει ἀεράχι
«γλυκεῖς ζωῆς, πουλίχι μου, παιγρίδια σ' ἐτοιμάζει
«τὰ παίζεις ὅταν ἐξυπνῇς».

* *

Ἄπεκοιμήθη τὸ μικρό — Κι' ἡ νεαρὰ μητέρα
στὸ μέτωπό του ἕνα γυλὶ σιγά, σιγά ἀφίρει.
Κι' ἀρχίξ' ὁ νοῦς της τὰ γυρῶ, τὰ λέγει : μὲν ἡμέρα
»σὰν μεγαλωσ' ἡ κόρη μου : «Τί ἄρᾳ γε θὰ γείνη
τὸ ἀγγελοῦδι μου αὐτό ;

* *

»Δὲν θὰ τὸ στέλλω 'στὸ σχολεῖό, στὸ ρηπιαγωγεῖον,
»στὴν πρῶτην του τὴν τρυφερὴ ἐκείνην ἡλικίαν,
»ποῦ ἔχει ἀνάγκη ἐλεύθερο στοῦ βίου τὸ πεδίου
»σὰν πεταλοῦδα τὰ πετῶ. Ἐγὼ εἰς τὴν οἰκίαν
»Εὐρίσκομαι χωρὶς ἐκτός

* *

»τὰ ἔχω ἔργον· μόνη μου ἐγὼ τὴν ἀπάλή του
»καρδία θὰ πλάσω τ' ἀγαπῶ τὸν Ἰψίστον Ἐκείνον
»πρῶτα Πατέρα, τὰ κυρτὴ τὴν παιδικὴ φωνή του
»τὰ Τὸν ἑμυῖ, σὰν ἀπαρτῶ τὸ ρόδον καὶ τὸ κρῖνον
»κι' ὅλον τοῦ κόσμου τὰ καλά

* *

»Τ' ἀμέτρητα· καὶ ῥ' ἀγαπῶ, ῥὰ βλέπῃ μέσ' τὰ μάτια
»τὸν ἐπὶ γῆς πατέρα του καὶ τὸν ὑπακούῃ
»κλ' ἐμὲ τὴν μητερίτσα του· ῥὰ γέινεται κομμάτια
»σὰν βλέπῃ τὸ πτωχὸ παιδί, τὸ κλαῦμα σὰν ἀκούῃ
»φρεῦ ! τοῦ παιδοῦ τοῦ ὀρφανοῦ !

* *
*

»Οὔτω θὰ πλάσω τὴν μικρὴν καρδίαν του· διότι
»πρὸς τί ἔμαθα γράμματα, πρὸς τί παιδαγωγίαν ;
»διὰ ῥὰ γείνω τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόλπου μου ἡ πρώτη
»Ἐγὼ ἐπιμελήτρια· κλ' ὅσον στήν ἡλικίαν
»τ' ἀγαπητό μου προχωρεῖ,

* *
*

»Μὲ τὰς διδασκαλίσσας του καὶ μὲ τοὺς διδασκάλους,
»μαζῇ θὰ καταγίνωμαι στὸν φωτισμὸν τοῦ ροῦ του·
»εἰς τῆς παγκάλου φύσεως τοὺς κόλπους τοὺς μεγάλους.
»θὰ προσηλῶ τὴν προσοχὴν τοῦ νέου ὀφθαλμοῦ του
καὶ τοῦ Πανσόφου ποιητοῦ

* *
*

»Τὴν πάμφωτον ἀλήθειαν θὰ κάμνω ῥὰ θαυμάζῃ.
»Ἀπὸ τὸν θεῖον Ὁμηρον κλ' ἀπὸ τὸν Σοφοκλέα
»Ὅ,τι καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ μέγα ῥὰ συνάξῃ
»θὰ τὸ διδάσκω· κι' ἐξ αὐτοῦ μ' αὐθήματα γερραῖα
τὴν βούλησίν του ῥὰ κοσμήῃ.

* *
*

»Μ' ἀγάπηρ ρὰ ἐμπνέηται θερμὴν πρὸς τὴν Πατρίδα,
»καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν
»κι' εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν ἀρωγὴν ρὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα
»ὅτι μὲ εὐχαρίστησον καὶ μὲ εὐδαιμονίαν
 θὰ διατρέξῃ τὴν ζωὴν.

* *

»Οὕτως αὐτὸ τὸ ἀθῶόν μου θὰ ἀν' αθρέψω ἴσ'·
»καὶ μὲ τὸ ρᾶμα τοῦ Χριστοῦ τ' ἀγρόν θὰ τὸ ποτίζω
»'ποῦ ρέει ἀπὸ τ' ἁγίον, σωτήριον βιβλίον,
»καὶ μὲ τὰ ρόδα τῶν καλῶν τεχνῶν θὰ τὸ στολίζω
 καὶ ὅταν ἡλιχωθῇ,

* *

»Τὶ θὰ μοῦ γείνη ἄρά γε ; — Καὶ τὰ γλυκὰ ματάκια
ἀνολίγει τὸ πονάκι της — ἡ νεαρὰ μητέρα
ἐν ᾧ τοιαῦτα σκέπτεται — τὰ ροδιὰ χειλάκια
τῆς μειδιοῦν — σὰν γ' ἀπαρτοῦν· θὰ γείνω μιὰν ἡμέρα
 «τῆς μητερίδας μου Εὐκλών.»

Ἐν Σμύρνῃ 1889

Σαπφῶ Κ. Αρσενιάς

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΡΑΨΑΝΗΣ

Ως ὁ βυθίζων τὸ βλέμμα εἰς τὸ βαθυκύανον πέλαγος, ἐν ᾧ εἰς ὥραίαν θερινὴν νύκτα ἀντανακλῶσιν ὑποτρέμοντες ἀστέρες, ἀποθαυμάζει τὴν Πανσοφίαν τοῦ Ὑψίστου, ὡς ὁ ἀτενίζων ὥραίαν εἰκόνα ἐπαινεῖ τὸν ποιήσαντα καλλιτέχνην, οὕτω καὶ ὁ βλέπων τὴν ὥραίαν κωμόπολιν Ραψάνην, θαυμάζει τὴν μυστηριώδη φύσιν, ἥτις μὲ τόσα κἀλλη ἐπροίκισεν αὐτήν.

Νωχελῶς ἐρριμένη εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ πολυκορύφου Ὀλύμπου δέχεται πρὸ αὐτοῦ τὴν μυροβόλον αὔραν καὶ τὸ γλυκὺ τοῦ θύμου ἄρωμα. Εἶναι κωμόπολις, ἣν δύναται τις ἀληθῶς νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὑψόγησαν οἱ θεοὶ καὶ ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι! Ἔχει ἔναντι αὐτῆς τὴν γυμνὴν κορυφὴν τῆς Ὀσσης, ἥς τὰ ἀφρόπλεκτα κρήδεμνα, κυματίζοντα, χαιρετῶσι μετὰ γλυκείας συμπαθείας τὰς λευκὰς τοῦ Γερ' Ὀλύμπου κορυφάς!

Ἀριστερόθεν βλέπει τις τὸ γαλανὸν καὶ εὐρὺ Θερμαϊκὸν πέλαγος, ἐξ οὗ ἀνεπήδη ποτὲ ὁ Προσείδων καὶ ἡ σοφὴ Ἀθηνᾶ, περιβεβλημένη τὴν λευ-

κὴν ἐσθῆτά της καὶ ἐπὶ τῶν ἀφρωδῶν κυυάτων τοῦ ὁποίου καθήμεναι ἐπὶ δελφίνων αἱ ὠραῖαι Νηρηίδες, ἐκράτουν τὴν τρίαιναν τοῦ Θεοῦ τῶν θαλασσῶν μετὰ στεφάνων ἐξ ἀνθέων !

Ἐντεῦθεν πᾶσα ἐλληνικὴ καρδία ἀνατρέχει ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ λαμπρότητι τοῦ χρυσοῦ ἐκείνου αἰῶνος, καθ' ὃν ὁ ὠραῖος Ἀπόλλων ποιμένων τὰ ποιμνία τοῦ βασιλέως τῆς Θεσσαλίας Ἀδμήτου, παρηγορεῖτο διὰ τὴν ἐξορίαν του, παίζων τὸν αὐλὸν του !

Δένδρα καταπράσινα σκιερὰ, πτηνὰ τονίζοντα μελωδικῶς τὸ ὠραῖον αὐτῶν ἄσμα, ρύακες ὧν τὸ γλυκὺ κελάρυσμα ἀποτελεῖ μυστηριώδη ἁρμονίαν, στολιζοῦσι τὸ χωρίον τοῦτο, ὥπερ σήμερον κατοικεῖται ὑπὸ δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ ὥπερ δις ἐπερπολήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, πρῶτον ἐν ἔτει 1854 καὶ δεύτερον ἐν ἔτει 1878.

Μετὰ λύπης βλέπει τις μεγάλους περιβολούς, ἐν οἷς μόνον ἐρείπια καὶ λίθοι μαρτυροῦσι τὴν πάλαι ὑπαρξίν τῶν μεγάλων οἰκοδομῶν καὶ ὠραίων ἐργαστασιῶν τῆς ὑφαντικῆς καὶ μεταξουργικῆς. Αἱ τέχναι αὗται εἶχον προαχθῇ ἐνταῦθα εἰς ἀληθῶς ζηλωτὸν σκεῖτον, ὁπόθεν οἱ κάτοικοι διετέλουν εἰς σχέσεις μετὰ τῶν ἐμπορικωτέρων πόλεων τῆς Εὐρώπης !

Αἱ γυναῖκες τῆς Ραψάνης πλήρεις ζωῆς καὶ σφρίγους, εἶναι καρτερικαὶ καὶ γενναῖαι ! Τοῦτο ἀπεδείχθη κατ' ἀμφοτέρας τὰς τοῦ χωρίου τῶν πυρπολήσεις, καθ' ἃς ἐδείξαν μέγα θάρρος καὶ ἀπαράμιλλον γενναϊότητα ! Λέγεται ὅτι αἱ νεαρὰι

Ραψανιώτιδες, ἀφοῦ πρῶτον προητοίμασαν τὰ διὰ τοὺς συζύγους καὶ ἀδελφοὺς αὐτῶν τρόφιμα, ἔλαβον κατόπιν εἰς τὰς ἀγκάλας τὰ μικρὰ τέκνα ἢ ἀδελφία των καὶ τὰ ἔφερον εἰς βαθέα τινὰ σπήλαια τοῦ Ὀλύμπου, 5—6 ὥρας ἀπέχοντα τοῦ χωρίου αὐτῶν, ἵνα σώσωσιν αὐτὰ ἀπὸ τῆς φοβερᾶς Ὀθωμανικῆς μυχαιρᾶς!

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Τούρκων ἐπέστρεψαν ἔχουσαι ὡς μόνην κινητὴν περιουσίαν τὰς κλεῖς τῶν πυρποληθεῖσων οἰκιῶν αὐτῶν. Αἱ Ραψανιώτιδες ἀντὶ νὰ θρηνῶσι καὶ ἀπελπίζωνται ἐρρίφθησαν μετ' ἀπεριγράπτου ζήλου εἰς τὴν ἐργασίαν, ἰδίᾳ εἰς τὴν γεωργικὴν, ἐβουλήθησαν τοσὺν τοὺς συζύγους καὶ ἀδελφοὺς των, ὥστε ἐντός ὀλίγου κατώρθωσαν νὰ κατασκευάζωσι μικροὺς οἰκίσκους, οὓς προϊόντος τοῦ χρόνου ἀνύψωσαν εἰς ὠραίας διυρόρους οἰκοδομάς.

Μόλις αἱ μικραὶ κορασίδες διελθῶσι τὴν 5ην ἢ 6ην ἀνοιξίν τοῦ βίου των, ὁδηγοῦνται ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸ σχολεῖον, μετὰ δὲ τὸ 12ον ἔτος μένουσι πλέον ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν διευθυνσιν αὐτῆς, ἐπιβλεπόμεναι πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἀγρύπνου ὀφθαλμοῦ τῆς προσφιλοῦς μητρὸς των.

Ἄμα τὸ ρόδινον ἄρμα τῆς κροκοβαφῆ ἐσθῆτα φερούσης θεᾶς, δισχίτη τοὺς μέλανας τῆς νυκτὸς πέπλους, ἅμα ὡς ἡ ὥραία Ἥως ἀνοίξῃ διὰ τῶν ροδίνων δακτύλων τῆς τῆς πύλας τῆς Ἀνατολῆς, ἡ νεαρὰ Ραψανιώτις ἀποσπᾶται τῆς ἀγκάλης τοῦ Μορφέως καὶ ἀφοῦ ἀσχοληθῇ ὀλίγον εἰς εὐπρεπισμῶν τοῦ χαρίεντος καὶ εὐλυγίστου αὐτῆς σώματος,

πορεύεται εἰς τὴν πλησιεστέραν πηγὴν ἵνα φέρῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ πόσιμον ὕδωρ τῆς ἡμέρας. Μετὰ ταῦτα ἀσχολεῖται εἰς κατασκευὴν τοῦ προγεύματος, ὅπερ πάντοτε εὐρίσκουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἢ ὁ σύζυγος ἑτοιμον κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν.

Ἡ πλύσις τῶν ἐνδυμάτων γίνεται συνήθως εἰς τὴν πηγὴν, ἐν ἣ μεταφέρουσι τὰ ῥεμπωμένα ἐνδύματα τὰ νεαρὰ κοράσια ἐπὶ ὠραίων ἀφροπλέκτων κάνιστρων. Μετὰ τὴν πλύσιν μέχρις οὗτου ταῦτα ξηρανθῶσιν, ἐξαπλοῦνται ὑπὸ τὴν σκιὰν δασοφύλων πλατάνων, φέρουσαι δὲ ἀνὰ χεῖρας ὠραίαν ἡλακίτην, νήθουσι μαλακὰ πορφύρεα ἔρια καὶ ψάλλουσιν ἐγγώρια ᾄσματα.

Ὅταν δὲ ὁ ἐλπιδοφόρος Μάϊος ῥίψῃ εἰς τὴν γῆν τὴν πρασίην σινδόνην του, τότε αἱ νεαραὶ κόραι ὀδηγοῦσιν ἀνὰ τοὺς κήπους μέλανα ἢ λευκὸν ἵππον, ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ ὁποίου προσδέουσι μεγάλαις δέσμασι κλωνῶν μωρεῶν, δι' ὧν τρέφουσι τὸν μεταξοσκώληκα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πολλὰκις, ἐξαρθᾷται ἡ διατροφή ὀλοκλήρου οἰκογενείας ἐπὶ ἓν ἔτος.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τρυγητοῦ, αἱ νεκνίδες φέρουσαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δροσόπλεκτα κάνιστρα πορεύονται εἰς τοὺς ἀμπελωνᾶς των, ἵνα δρέψωσι τὰς γλυκάς σταφυλάς. Ταύτας κρεμοῦν ἐπὶ ὑψηλοῦ μέρους, ἐφ' οὗ διατηροῦνται καὶ πέραν τοῦ Φεβρουαρίου ἢ κατασκευάζουσιν ἐξ αὐτῶν γλεῦχος καὶ ὠραῖον πετιμέζι.

Ἐν ὁ καιρὸς ἢ ἄλλη τις αἰτίη δὲν ἐπιτρέπη αὐταῖς νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς οἰκίας ἐργασίας, τότε καθήμεναι εἰς τὸν ἴστον κατασκευά-

ζουσι πολυχρόους τέπῃτας, χρῆσίμους εἰς ἐπίστρω-
σιντῶν οἰκιῶν των, ἢ χονδρόν τι ὕφασμα ἀλατῆα κα-
λούμενον, ὃν μεταχειρίζονται εἰς τραπεζομάνδυλα
καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Ἡ φιλοξενία εἶναι ἡ χαρακτηριστικωτέρα ἀρετὴ
τῶν γυναικῶν τῆς Ραψάνης. Ὁ ξένος εὐρίσκεται
ἐνταῦθα ὡς ἐν ἰδίῳ οἴκῳ. Ἀπασαί αἱ θύραι ἐνώ-
πιόν του ἀνοίγονται καὶ αἱ νεαραὶ οἰκοδέσποιναί
μετὰ προθυμίας περιποιῶνται αὐτόν· κατὰ τὴν
ἀναχώρησίν του δὲ ἐφοδιάζουν δι' ὠραίων μυροδό-
λων ἐγγυαρίων καρπῶν, ὡς δαῖγμα εὐχαριστήσεως,
δι' ἣν τιμὴν οὗτος ἐποίησατο αὐταῖς, διαμείνας ἢ
ἐπισκεφθεὶς τὰς ἀπλῶς μὲν πλὴν καθαρῶτατα ἡϋ-
περπισμέναις κατοικίαις των.

Αἱ Ραψανιώτιδες εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑψη-
λοῦ ἀναστήματος καὶ λεπταί· πάντοτε ὁμῶς ἐλα-
φρὴν ἐρύθημα χρωματίζει τὰς παρειάς των, ἄνω-
θεν τῶν ὑποίων λάμπουσιν ὡς ἀεικίνητοι ἀστέρες
δύο ὠραῖοι καταμέλανες ὀφθαλμοί.

Ἡ ἐνδυμασία των εἶναι τόσον ἀφελής, ὅσον καὶ
κομψή. Μακρὰ ἐσθῆς διήκουσα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ
μέχρι τοῦ ἀστραγάλου τοῦ ποδὸς καὶ περισφιγγο-
μένη μόνον κατὰ τὴν ὀσφὺν ὑπὸ χρυσῆς καὶ μαρ-
γαριτοπλέκτου ζώνης, περιβάλλει τὸ γαριέν σῶμα
των. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλαβαστρίνου λαιμοῦ ἀπλοῦται
ὠραῖον περιλαίμιον, πεποικιλμένον δι' ἐγγυαρίων ποι-
κιλμάτων, ἅτινα μόναι των κατασκευάζουσι κατὰ
τὰς μακρὰς χειμερινὰς νύκτας.

Ἡ κόμη των διαχωριζομένη πάντοτε εἰς διπλοῦς
πλοκάμους, οὓς κρύπτουσιν ὑπὸ ὠραῖον καὶ λεπτό-

τατόν τι περίδλημα, σκέπη κλούμενον, πίπτει κυματίζουσα ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν.

Αἱ νεάνιδες μνηστεύονται κατὰ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ὑπανδρεύονται κατὰ τὸ 19ον ἢ 20ον. Ὁ ἀρραβὼν γίνεται συνήθως δι' ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως τῶν γονέων καὶ ὄχι τῶν νέων.

Ἡ μνηστὴ δὲν παρίσταται εἰς τὸν ἀρραβῶνα, διότι δὲν ἀνταλλάσσουναι δακτυλίους εἰμὴ μόνον φλωρία. Μετὰ τὸν ἀρραβῶνα παρουσιάζεται ἡ μνηστὴ καὶ ἀσπάζεται πάντων τὰς χεῖρας, μὴ ἐξαίρουμένων καὶ τῶν μικρῶν ἀδελφῶν της. Ὀλίγας δὲ μετὰ ταῦτα ἡμέρας δωρίζει εἰς ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ νέου, ἐρυθρόν τι μανδήλιον, πέριξ τοῦ ὁποίου κεντᾷ ὠραιαί· ἐκ μετὰξῆς μπιμπίλας, παριστώσας ἄνθη, καὶ ζεῦγος περικνημίδων, ἃς πλέκει πάντοτε ἡ ἰδίᾳ.

Τέλος φθάνει ἡ ἡμέρα τῶν γάμων, ἣτις προαγγέλεται αὐτῇ διὰ τῆς ἐκ μέρους τοῦ γαμβροῦ ἀποστολῆς ὠραίου ἀνθοπλέκτου κανίστρου, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι πάντοτε ὀλίγα κομφέτα, φιάλη ἀρωματισμένου ὕδατος, ζεῦγος ὑποδημάτων, ἡ νυμφικὴ σκέπη, ἣτις θέλει καλύψει τὴν μακρὰν καὶ πλουσίαν αὐτῆς κόμην, καὶ ἐρυθρὰ τις βαφή, δι' ἧς αὕτη θὰ βάψῃ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τὴν κόμην της.

Ὁ γάμος γίνεται πάντοτε τὴν Κυριακὴν καὶ ἰδίως κατὰ τὴν 3ην ἢ 5ην ὥραν μ. μ. Ὁ γαμβρὸς μετὰ τῶν συγγενῶν ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης, ἣτις κρύπτει τὸ πρόσωπόν της ὑπὸ ἐρυθρὰν κκλύπτραν (ταβόνι). Ἀπ' οὗ χαιρετίζει αὐτόν τε καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν δι' ἐλαφροῦς

ὑποκλίσεως, ἐξέρχεται ὠθουμένη καὶ ὑποστηρίζο-
μένη ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἢ ἄλλων συγγενῶν αὐτῆς
καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Μετὰ τὴν ἱεροτελε-
στείαν παραλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ νέου,
οἵτινες μεταφέρουσιν αὐτὴν, χαιρετῶσαν δι' ὑποκλί-
σεων ἀνὰ πᾶσαν τῶν ὁδῶν διασταύρωσιν εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ.

Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς παρατίθεται τράπεζα,
ἐν ᾗ παρακάθονται ἅπαντες πλὴν τῆς νύμφης, ἥτις
ἵσταμένη εἰς τινὰ γωνίαν, ὑποκλίνεται ὁσάκις πῆ-
τις εἰς ὑγειάν των, καὶ τοῦ γαμβροῦ, ὅστις περι-
ποιεῖται τοὺς προσκεκλημένους καὶ ἰδίως τὸν παρὰ-
νυμφον, εἰς ὃν τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ἔχει τυφλὴν
ὑπακοήν.

Ἐπὶ 8 ἡμέρας ἡ νύμφη πορεύεται κατὰ μεσημ-
βρίαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρὸς τῆς, ἵνα προ-
γευματίσῃ, ἀλλάσσουσα συγχρόνως κατ' ἐκάστην
καὶ ἀνὰ ἓν φόρεμα . . τὸ προγευμα δὲ τοῦτο δια-
τηρεῖ αὐτὴν ἐπὶ 24 ὥρας, διότι δὲν εἶναι ἐπιτε-
τραμμένον νὰ φάγῃ ἡ νύμφη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
γαμβροῦ, πρὶν ἢ παρέλθωσιν 8 τοῦλάχιστον ἡμέραι.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ γάμου, θέτουσι τὴν
προῖκα τῆς νύμφης εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης καὶ
χορεύουσι περὶ αὐτῆς ἐγγχωρίους χορούς, συνοδευο-
μένους ὑπὸ γαμηλίων ἁσμάτων.

Αἱ Ραψανιώτιδες μητέρες, ἀνατρέφουσι κάλλιστα
τὰ τέκνα των, ἔχουσαι ὡς πρῶτας τῆς ἀνατροφῆς
βάσεις τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὴν πατρίδα
ἀγάπην.

Ὅσάκις αὐταὶ πορεύονται εἰς κηδεῖαν συγγενεῦς

των ἢ καὶ ξένου, ἐνδύονται τὴν καλλιτέραν αὐτῶν ἐνδυμασίαν. ἔστω καὶ ἂν αὕτη ἦναι ἐρυθρὰ : μετὰ δὲ τὴν κηδεῖαν παρατίθεται τράπεζα, ἐν ἣ παρακάθονται πάντες οἱ ἀκολουθήσαντες τὸν νεκρόν.

Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐκάστη οἰκογένεια συγγενῆς ἢ καὶ φίλη τῶν γονέων ἢ ἀδελφῶν τοῦ ἀποθανόντος, παρασκευάζει πῆταν ἢ πιλάφι τὰ ὅποια φέρει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποθανόντος, ὅπου παρατίθεται τράπεζα, ἐν ἣ προσπαθοῦσι διὰ παντός μέσου νὰ διασκεδάσωσι τοὺς πενθοῦντας. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ μετὰ 40 ἡμέρας, ὅτε γίνεται τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀποθανόντος, μεμόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τότε τὰ ἔξοδα τοῦ γεύματος ἐπιβαρύνουσι τὴν πενθοῦσαν οἰκογένειαν.

Μαρία Πίπιζα.

ΕΛΠΙΣ

Κ1' ἂν μαγαμένα τὰ κλαδὰ ὁ ἄνεμος λυγίζει,

Κ2' ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀλύπητα τὰ φύλλα τοὺς σκορπίζει.

Κ3' ἂν εἰς τὸ βράχο ρίχνεται τὸ κῶμ' ἀγριεμένο,

Καὶ τὸ πουλί κ' εἰς ἀλάλο καὶ ἐστὴ φωνὴ κρυμμένο.

Καὶ ἂν ἡ γῆ σκεπίσθηκε μὲ πύρον καὶ μὲ χόρτια

Μήπως καὶ πῖλι δὲν θύρβοῦν τὰ λάλα χελιδόνια ;

Ἄν τῶρα μαῦρα σέννεφα τὸν οὐρανὸν σκεπάζουσιν,
Κλ' ἀπ' τῇρ πολλῇ μαρτίᾳ τοὺς τὸν ἥλιο σκοτινιάζουσιν.

Ὅμως θ' ἀλλάξουσιν οἱ καιροὶ, ὁ ἥλιος θὰ φωτίσῃ,
Καὶ μὲ τὸ φῶς τὸν εὖθυμα τὸν κόσμον θὰ ξυπνήσῃ,
Χειμῶνα, σκέρπιζε κλαδὶὰ κλ' ἐμένα δὲρ μὲ μέλει,
Μετὰ τῇρ νύκτι πάντοτε ἡμέρα ἀνατέλλει.

Καὶ πάλι θάρθ' ἡ ἄνοιξις μὲ πονπουλένιο βῆμα,
Καὶ θὰ σὲ στείλῃ γέροντα στὸ κρῖός σου τὸ μνηῖμα.

Καὶ θὰ σκορπίσῃ πίσω σου κάθε λογῆς λουλούδια,
Θὰ παῖσουν τὰ παραπονα, θ' ἀρχίσουν τὰ τραγούδια,
Μυρτιάς στεφάνι θὰ φορῇ 'στὰ ἐπέλεχα μαλλιά της,
Καὶ γελαστὴ ὁλόγυρα θὰ ρίχνῃ τῇ ματιά της,

Μίς' στὰ γνάκτα θὰ κυλοῦν κροστάλλινα νερά,
Ποῦ λὲς τὰ εἶνε δάκρυα σταγμέν' ἀπὸ χαρῆς,

Λοιπὸν σιγά. Μὴν κλαῖς καρδιὰ, κρῖο πολὺ κλ' ἄν κάρῃ.
Γιὰτὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα Μαῖον 'μέρα φθάνει,

Κι' ἄν κάποι' ὅλα σκοτεινὰ σοῦ φαίνονται 'ς τῇ φύσει,
Μόν' εἰς τὸ θεὸ σου πίστενε κλ' ἡ ἄνοιξις θ' ἀρχίσῃ.

Κερκύρα

Φλῶρ. Φουντουκλῆ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΥΦΟΣ

Εἶνε κοντός, λεπτός, καὶ τὸ κάτισχνον καὶ μαραμῆ-
νον σῶμα του χάνεται σχεδὸν ὑπὸ τὰς πτυχὰς
τοῦ φορέματός του. Ὁ ἀτυχῆς εἶνε κυφός. Φοβερὸν
ἐξόγκωμα διπλάσιον μεγάλου ὕβου ἐκύρτωσεν ἐνωρί-
τατα τὴν ὠμοπλάτην του.

Τὸ ὥχρον πρόσωπόν του, ὅπερ φωτίζουν δύο ὠ-
ραῖοι κυανοὶ μεγάλοι καὶ μελαγχολικοὶ ὀφθαλμοὶ
ἔχει τὸ ἐπίμηκες ἐκεῖνο σχῆμα τὸ προσιδιάζον εἰς
πάντα ἀνάπηρον. Βαδίζει πάντοτε παράμερα προ-
σκολλώμενος, σχεδὸν, εἰς τοὺς τοίχους, ὑπὸ φόβου
μὴ οἱ ἀγυιόπαιδες τὸν προσέξωσι. Καὶ ὅμως δὲν
εἶνε γελοῖος. Μαντεύει τις ὑπὸ τὸ ἄχαρι ἐκεῖνο σῶ-
μα παιδίον ἀγαθὸν καὶ ἀφωσιωμένον, τὸ ὅποιον οἱ
ἐμπαιγμοὶ καὶ ὁ οἶκτος κατέστησαν δειλὸν καὶ ἐπι-
φυλακτικόν. Εἶναι ἐκ τῶν ἀποκλήρων ἐκείνων τῆς
φύσεως, πρὸ τῶν ὁποίων ἄπειρος συγκίνησις κατα-
κλύζει τὴν ψυχὴν καὶ τὰ ὅποια ἀγαπᾷ τις, ἵνα τὰ
κάμῃ νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀπελπιστικὴν κατὰστα-
σίν των.

Ὁ Ἰωάννης ὑπέφερε πολὺ ἐκ τῆς περιεργείας καὶ
τοῦ περιφρονητικοῦ ἐκείνου οἴκτου, ὅφ' οὗ πάντοτε
περιεστοιχίζετο, καὶ συνεχῶς πρὸ τῆς εὐτυχίας τῶν

ἄλλων κατελαμβάνετο ὑπὸ φρικώδους μελαγχολίας. Ἡ τρομερὰ ἐκεῖνη καμπούρα τὸν ἐβάρυνε φρικωδῶς καὶ πολλάκις ὁ πτωχὸς ἀπειρεῖστο νὰ ἀνορθώσῃ τὸ μικρόν του ἀνάστημα, νὰ καταρρίψῃ, εἰ δυνατόν, τὸν ὄγκον ἐκεῖνον, ἡ θεὰ τοῦ ὁποίου τόσα προὔκαλει μεδίσματα. Ἐκίνει τὴν κεφαλὴν πεισματωδῶς καὶ δ' κρῶτα ἑαυτὸν διατί ἐστερεῖτο καὶ αὐτὸς οἰασθήποτε ἀπολαύσεως ἐν τῇ ὑπὸ τῆς φύσεως καταδίκη του. Διατί οἱ ἄλλοι ἔβαινον τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς πάντοτε μὲ τὴν μέτωπον ὑψηλὰ καὶ μὲ βλέμμα λάμπον, ἐνῶ αὐτὸς ἐσύρετο ἐπὶ τῆς γῆς πάντοτε ὡς σκώληξ χαμαὶ νεύων. Ὅτε δὲ ἡ στιγμιαία αὕτη ἐξέγερσις του κατέπιπτε εἰσήρχετο εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μητρός του, ἐκρεμάτο εἰς τὸν λαιμὸν τῆς καὶ κρουνοὺς ἔχυνε δακρύων, ἐνῶ ἡ δυστυχὴς ἐκεῖνη ἠσθάνετο τὴν καρδίαν τῆς καταπληγωμένην. Ἄλλ' αἰφνῆς ἀκτὶς φωτεινοῦ ἡλίου ἔφθασε καὶ μέχρη τῆς καρδίας τοῦ πτωχοῦ ἀναπήρου, καὶ τὴν ἐθέρμανε μὲ τὸ θάλπος τῆς καὶ τὴν ἐξωργόνησε μὲ τὸ φῶς τῆς. Εἶναι καὶ αὐτὸς εὐτυχής, πολὺ εὐτυχής !

Εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας, ἐν ἣ ἡ μήτηρ του κατοικεῖ, ὑπάρχει μικρὸς ἐκ δύο δωματίων οἰκίσκος, ἐν ᾧ πτωχὴ οἰκογένεια ἐνεκατέστη ἀπὸ τινος. Ἡ μήτηρ ράπτρια ἐσωροῦχων, ὁ πατὴρ καλλιεργεὶ ἄνθη καὶ ἡ κόρη κατασκευάζει ἐκ τούτων ἀνθοδέσμας, ἃς καθ' ἑκάστην πωλοῦσι μικροὶ ἀγυιόπαιδες. Εἶναι λευκὴ ὡς τὰ κρίνα, ἅτινα συμπλέκει καὶ ἀνθηρὰ καὶ χαρίεσσα ὡς ὠραῖαν ρόδον. Ἐχει ὠραίους μέλανας ὀφθαλμούς, ὠραίαν ξανθὴν κόμην

ἧς οἱ οὖλοι βίστρυχοι ἔπιπτον χαριέντως ἐπὶ τῶν κροτάφων. Τὰ δύο παιδιά ἔγειναν ἀμέσως καλοὶ φίλοι.

Ἡ μικρὰ Εἰρήνη προικισμένη ὑπὸ τῆς λεπτῆς ἐκείνης εὐαισθησίας, ἣτις εἰς μέγαν βαθμὸν ἀναπτύσσεται παρὰ τῇ γυναικεῖα καρδίᾳ, ἠννόησεν ὅτι μὲ ὀλίγην καλὴν διάθεσιν ἠδύνατο νὰ εὐεργετήσῃ τὸν μικρὸν κυρὸν. Μετὰ θαυμασίας ὅθεν λεπτότητος ἐπελήφθη τοῦ εὐαρέστου τούτου καθήκοντος παρηγοροῦσα τὴν πᾶσχουσαν ἐκείνου καρδίαν. Ταχέως τὸν ἑκάμε νὰ λησμονήσῃ τὰς θλίψεις καὶ τὴν σωματικὴν δυσμορφίαν του.

Αὐτός, ὅστις οὐδέποτε ἔτυχε στοργῆς καὶ περιποιήσεως παρ' ἄλλου τινὸς ἢ παρὰ τῆς μητρός του, ἀφέθη ὀλοψύχως εἰς τὸ μεθυστικὸν καὶ γλυκὺ τῆς εὐγνωμοσύνης αἴσθημα, ὅπερ πρῶτην φοράν ἐν τῇ ζωῇ του ἠσθάνετο. Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἡ Εἰρήνη καθημένη πλησίον του συνδέει καὶ συμπλέκει τὰς ὠραίας ἀνθοδέσμας τῆς καὶ ἐκεῖνος ἀπέναντι τῆς ἀπαλάττει τοὺς τρουπεροὺς μίσχους ἀπὸ τὰ μαρμαμένα φύλλα των. Καὶ συνομιλοῦν, καὶ γελοῦν, καὶ φλυαροῦν μετ' ἀνεκφράστου ἱλαρότητος καὶ εὐτυχίας. Ὁ ἀτυχὴς μικρὸς εὐρίσκει ὅτι τὰ ἄνθη ἔχουν ὠραῖον ἄρωμα, διότι ἡ Εἰρήνη τοῖς τὸ δαίνει, ἔχουν ὅμως χρώματα ὀλιγώτερον ἀνθηρὰ τῶν χρωματιζόντων τὰς παρειὰς τῆς καλῆς κόρης. Ὁ δυστυχὴς νεανίσκος ὅστις μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἦν ὀρφανὸς πάσης χαρᾶς καὶ ἀπολαύσεως εὗρεν ἐν τῇ φιλίᾳ, ἐν τῇ ἀνελπίστῳ ταύτῃ ἀγάπῃ τόσῳ μεγάλην χαρὰν καὶ τοῦ παρελθόντος ἀπόζη-

μίωσιν, ὥστε διετέλει ἐν μέθῃ λησμονήσας τὰς πικρίας καὶ τὰς θλίψεις του. Τί τὸν ἔμελλε πλέον διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὰ σαρκαστικὰ μειδιήματα τῶν ἄλλων. Τὸ μειδιάμα τῆς Εἰρήνης δὲν ἤρκει ἵνα τὸν ἐνθαρρύνῃ καὶ ζωογονῇ !

Ὁ πτωχὸς κυφὸς ἐνετρύφα μετ' ἀπλήστου ἡδονῆς εἰς τὴν χαρὰν του. Ἡ εὐτυχία τὸν μετέβαλλε. Περιπατῶν ἠσθάνετο ἐκυτὸν ὑψηλότερον, καὶ τὴν ἀληθῆ περιέργειαν ἐκίνει ἢ ἀνὰ πᾶσαν κίνησιν του ἐπιφανομένη ὑπερήφανος φιλαρέσκεια. Ἐσπέραν τινὰ ἡ Εἰρήνη ὑπὲρ ποτὲ εὐχαρὶς καὶ μειδιῶσα τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα, λέγουσα : Εἰξεύρεις, φίλε μου, ἔχω μίαν εὐχάριστον εἶδῃσιν νὰ σοὶ ἀναγγείλω. Νυμφεύομαι μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας.

Καὶ αὐτὸς ἔμεινεν ἐκεῖ ἀναυδος, κατασυντετριμμένος, οὐδὲν ἐννοῶν, ἐνῷ ἡ κόρη λησμονήσασα πρὸς στιγμὴν τὸ τοῦ παρηγόρου ἀγγέλου μέρος της ἐξηκολούθησε, μὴ προσέξασα εἰς τὴν ταραχὴν τοῦ νέου. Εἰξεύρεις, δὲν σοὶ τὸ εἶχον εἶπει, διότι δὲν ἦτο ἀκόμῃ ἐιτελῶς βέβαιον. Ὁ μνηστήρ μου ἔπεισε τέλος τοὺς γονεῖς του καὶ οἱ γάμοι μας γίνονται προσεχέστατα. Ἄλλ' ἀποτόμως διεκόπη.

Ὁ πτωχὸς εἶχεν ὠχριάσει φορικωδῶς. Συναθροίζων δὲ πᾶσας τὰς δυνάμεις του ἐψέλλισε. Πῶς ! νυμφεύεσαι ; ὥστε δὲν ἐσκέφθη ποτὲ ὅτι σὲ ἡγάπων !

Τότε μόνον ἡ κόρη ἠννόησεν ὅτι ὁ δυστυχὴς τὴν ἡγάπα καὶ συγκεχυμένη ἐνηγκαλίσθη αὐτόν. Καὶ ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ, μικρὲ μου φίλε, εἶπεν καὶ θὰ σὲ ἀγαπῶ πάντοτε, ἀλλά . . . βλέπεις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπανδρευθῶμεν μαζῇ.

Καὶ διατί, εἶπεν ἐκεῖνος, προσπαθὼν νὰ συγκρατήσῃ ἐπὶ στιγμὰς τινὰς ἔτι τὸ τόσῳ ἀποτόμως διαλυόμενον ὄνειρον.

Διότι . . . διότι . . . ἤμην μνηστευμένη. Καὶ ἔπειτα διότι θὰ ἦσο πολὺ μικρὸς δι' ἐμέ, ἢ μᾶλλον ἐγὼ πολὺ μεγάλη δι' ἐσέ.

Ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας ὁ κυφὸς ἐπάλαιε πρὸς τὸν θάνατον, προσβληθεὶς ὑπὸ τρουεροῦ ἐγκεφαλικοῦ πυρετοῦ. Ἡ πτωχὴ μήτηρ του ἐξηντλήθη καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐφαίνοντο ἐσθεςμένοι ἐκ τῶν πολλῶν δακρῶν. Ἀλλὰ ἡμέραν τινὰ ὁ ἱατρὸς ἐξέρχεται τοῦ δωματίου, χωρὶς νὰ κινή ἀπελπιστικῶς τὴν κεφαλὴν.

Ἐσώθη ! λέγει πρὸς τὴν ἐναγωνίως ἀτενίζουσαν πρὸς αὐτὸν μητέρα.

Τὴν πρωίαν ἐκείνην οἱ μεγάλοι τοῦ κυφοῦ ὀφθαλμοὶ ἀνεψήθησαν καὶ πάλιν, ἀτενίζοντες μετ' ἀπολαύσεως τὸ γλυκὺ τῆς μητρὸς βλέμμα, τὰς θαλπερὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας.

Διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου εἰσέρχεται τὸ μυροβόλον ἄρωμα τῆς ἀνθούσης γῆς. Ἐπὶ τῶν κατὰ πρασίνων δένδρων τὰ πτηνὰ τονίζουσιν ἄσμα χαρᾶς, ὡσεὶ εὐχαριστοῦντα τὸν Θεὸν διὰ τὴν νεκρανάστασιν τοῦ μικροῦ κυφοῦ.

Ὁ ἀσθενὴς φαίνεται ἀνακαλῶν μίαν πρὸς μίαν τὰς διανοητικὰς του δυνάμεις. Αἶφνης με' φωνὴν ἀσθενεστέραν τῆς πνοῆς βρέφους λέγει πρὸς τὴν μητέρα του. Ἀπὸ πότε εἶμαι ἀσθενής ;

Πρὸ τριῶν ἐβδομάδων παιδί μου.

Ὁ δυστυχὴς ἐνεθυμήθη πέραυτα, καὶ δάκρυ θερ-
μὸν ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς διαυλακωθείσης παρειᾶς του.
Κρύπτει τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν θερμὴν τῆς μητρός
του ἀγκάλην καὶ ὥσεί ζητῶν ἄσυλον εἰς τὴν ὑπερ-
θεν πάσης δοκιμασίας, τιθεμένην στοργὴν τῆς ψιθυ-
ρίζει στενάζων : Θὰ μ' ἀγαπᾷς ἐσὺ πάντοτε, μητε-
ρίτσα μου ; Δὲν θὰ μὲ εὐρίσκεις ἐσὺ, πολὺ μικρόν !...

Ἄθηνᾶ Σιγανοῦ

ΡΥΑΚΙ ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Ἀπὸ χορτὰ μὴ περνῆς, καθάρσο μὴν ρυάκι,
Συμμάζεψε 'εὖ τὴν κοίτη σου τὸ ρέμμα σου τὸ 'λίγο,
Μὲ τὴν προὴ ποῦ βράδ' αὐγὴ μοῦ δίνει τ' ἀγεράκι,
Ἀρχοῦμαι γ' ἀναπτύσσωμαι, γὰ τρέφωμαι, γ' ἀνοίγω.

Φοβοῦμαι πλάνα ἢ δροσὰ μὴν εἶναι ποῦ μὴν φέρρης,
Φοβοῦμαι δόλιους στοχασμοὺς 'εὖ τοῦ σου μὴ μὴν θάφτης,
Σιγὰ, σιγὰ, τὸ χῶμα μὴν τὸ μαλακὸ μὴν πέρρη',
Καὶ μνημὰ μέν' τὰ σπλάχνα σου, μὴ τυχῇ καὶ μὴν σκάφτης.

Τὸ ἥσυχον τὸ ρέμμα μὴν, τὸ ἄκακόν μὴν στόμα,
Νεκρὸ λουλοῦδι τοῦ βουνοῦ, καθόλου μὴ φοβῆσαι,
Ἄσ' το, γ' ἀπλόγη, γὰ γιλῇ γλυκὰ γλυκὰ τὸ χῶμα,
Τὴ 'μερὰ 'σὰν θὰ ἀγρυπνῆς τὴ νύχτα 'σὰν κο μᾶσαι.

Θὲ ρά σου δίνουρε ζωὴ καὶ χάρι τὰ φιλλὰ μου,
Μὲ εὐωδαῖς τὰ γύρω σου τὰ μέρη ρὰ γεμίξης.
Τὰ ἄρθη καὶ τοὺς τρυφεροὺς τοὺς κλώνους ἐτὰ νερά μου,
Θὰ καμαρόνης, θὰ κρεμνῆς καὶ θὰ τα καθρεφτίξης.

Θὲ ρὰ προθέσω εὐμορφὰ πολλὴ 'ς τὴν εὐμορφὰ σου,
Τὰ πράσινα τὰ φύλλα σου θὰ λούζω 'ὕαν διαβαίρω,
Κι' ἀντὶ πονηροῦ κελάδημα ἐδῶ 'ς τὴν ἐρημὰ σου
Θ' ἀκούς ρὰ ψάλλῃ ὁ φλοῖσθος μου τραγούδ' ἐρωτευμένο.

Τὸ ἄμωρο τὸ λούλουδο, ἀθῶο ξεροσταμένο
Στὰ λόγια τον 'μπιστεύονταν καὶ στὰ φιλήματά τον,
Ὅστε ποῦ εἶδε ἔξαφρα μὲν 'μέρα τὸ καῦμένο,
Πῶς ὅλα, ὅλα τ'ἄσκαψε βαθεῖα τὰ σωθικά τον.

Καὶ μὲν νυχτὶ ποῦ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως τ'ἀγριεμένα,
Παλέναν κι' ἦσαν συμφορὰ τὸ κάθε τους τὸ βῆμα,
Μέσ' ἐτὰ νερά τὸ 'κλίσαν κι' αὐτὸ τὰ θολωμένα,
Καὶ νεκρωμένο τῶρριξαν τὸ δόλο μέσ' ἐτὸ κῆμα.

Ἐν Σκύρῳ

Ἀγαθονίκῃ Ἀντωνιάδου

Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΓΥΝΗ ΤΟΥ 19ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ (ΕΝ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

[Λόγος ἀπαγγελθεὶς ἐπὶ τῆς κ. Καλλιρρόης Παρρὲν
εἰς τὸ ἐν Παρισίοις συγκληθὲν Διεθρὲς συνέδριον
τῶν Γυναικείων Ἔργων καὶ Ἰδρυμάτων]

Κυρίαι καὶ Κύριοι :

Ἡ ἀνθρωπότης φέρει ἐν ἐαυτῇ τὰς αἰτίους ἀρχὰς τῆς προόδου, ἥτις ἐν σχέσει πρὸς τοὺς καιροὺς, καὶ πρὸς τὰς περιστάσεις ὅτε μὲν βαίνει πρὸς τὰ πρόσω καλπάζουσα, ἄλλοτε βραδέως, ἐστ' ὅτε δὲ καὶ διακόπτει ἐντελῶς τὴν πορείαν αὐτῆς.

Ἡ Ἑλλὰς κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους διέδραμε τὴν λαμπροτάτην περίοδον τῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Αἱ Ἑλληνίδες τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, πολλοὺς πρὸ ἡμῶν αἰῶνας, διεξεδίκησαν καὶ πασιφανῶς ἀπέδειξαν τὴν μεταξὺ τῶν δύο φύλων πνευματικὴν ἰσότητά. Ἐὰν ἐστὶν τοῦ πολιτισμοῦ θεωρῆται ἡ Ἑλλὰς, ἐὰν τὰ ἔργα τοῦ Φειδίου καὶ Πραξιτέλους μένωσιν ἀθάνατα καὶ κατέχωσι τὰς τιμητικωτά-

τας θέσεις ἐν ταῖς μεγαλοπρεπέσι τῶν μουσείων σας αἰθούσαις, ἐὰν δὲ ἡ δόξα ἐκληροδοτήθῃ μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας, ἡ τιμὴ ἀνήκει ἐν πολλοῖς εἰς τὰς γυναῖκας.

Ὅπισθεν τοῦ Περικλέους κρύπτεται ἡ Ἀσπασία. Τὰ ἀθάνατα τοῦ Φειδίου ἔργα ἐσκίασαν τὴν σεμνὴν καὶ δειλὴν Κόραν. Ἡ Ἀρπαλίκη ἐτάφη ὑπὸ τὰ τρόπαια τοῦ Λεωνίδου καὶ ἡ Μύρτις ἐσθέσθη ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς λύρας τοῦ Πινδάρου, οὗς ἐκείνη ἐτόνισε. Ἄλλ' ἡ ἔνδοξος ἐκείνη ἐποχὴ παρῆλθε διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ! Σήμερον θέλω σᾶς ὁμιλήσει περὶ τῆς Ἑλληνίδος τοῦ αἰῶνός μας.

Ἀναπόσπαστον μέρος, κυρίαί καὶ κύριαι, τῆς ιστορίας τοῦ νεαροῦ βασιλείου μας ἀποτελεῖ ἡ ιστορία τοῦ γυναικείου φύλου ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἡ μήτηρ αὕτη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐστία τῶν φώτων, ὑπέικουσα εἰς τοὺς ἀναλλοιώτους καὶ ὑπερτάτους ὅρους τῆς φύσεως, ὑπέκυψε μετὰ αἰῶνας δόξης καὶ θριάμβου εἰς τὴν μοιραίαν τῆς καταπτώσεως τύχην, ἐντεῦθεν δὲ καὶ εἰς τὴν εἰς ἰσχυροτέρους λαοὺς ὑποδούλωσιν.

Ἀπὸ ζυγοῦ εἰς ζυγὸν καὶ ἀπὸ ἀλύσου εἰς ἄλυσον περιπίπτουσα ἔμεινε δούλη ἐπὶ εἴκοσι περίπου αἰῶνας. Ἐν τούτοις τὸ ἐκπεσὼν μέγα τοῦτο ἔθνος, ὁ εἰς περιτρίμματα συντριβεῖς ἐκεῖνος κολοσσός, οὐδόλως συνεγωνεύθη μετὰ τῶν ὑποδουλωσάντων αὐτὸν λαῶν. Κατώρθωσεν ἐν αὐτῷ τῷ ἐκμηδενισμῷ καὶ τῇ ἀποσυνθέσει του καὶ καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν τοῦτο χρονικὸν διάστημα, νὰ διατηρήσῃ ἀγνόν καὶ ἀμείωτον τὸν Ἑθνισμόν του, τὴν πρὸς

τὴν πατρίδα ἀγάπην, τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῆς καὶ τὴν ὀρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ μας θρησκείαν, ἣν πρῶτοι ἐν Εὐρώπῃ οἱ ἐν Βυζαντίῳ Αὐτοκράτορες τοῦ ἡσπάζαντο.

Ἀλλὰ τίς διετήρησε τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα ; Τίς μετέδιδεν εὐσεβῶς αὐτά, ὡς ἱερὰν καὶ πολύτιμον παρκαταθήκην, καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ καθ' ὅλας τὰς τῶν γενεῶν ἐναλλαγάς ; Τίς ἄλλος, εἰ μὴ ἡ Ἑλληνὶς γυνή ; Αὐτὴ ἐγένετο ἡ ἱερὰ Ἑστιάς, ἡ τὸ θεῖον τῆς φιλοπατρίας πῦρ λευθότως ἐπὶ τόσους αἰῶνας ὑποδαυλίσασα ! Αὐτὴ διετήρησε τὸ πῦρ τοῦτο ἄσβεστον καὶ ἀκμαῖον μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐπισήμως ἐσήμανεν ὁ συνηματικὸς τῆς ἐλευθερίας κώδων !

Ὅρθοι ἴστανται ἔτι οἱ ἀπορρώγες καὶ ἀπόκημνοι βράχοι καὶ ἀπειλητικῶς χαίνοντα τὰ τῶν βαράρθρων καὶ φαράγγων γεῖλη, διὰ μέσου τῶν ὁποίων αἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν μητέρες μας ἀψηφροῦσι, τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των ἐπικειμένην βάρβαρον καὶ αἰμαχαρὴ τιμωρίαν, ὡλήγοιν τὰ τέκνα των, νύκτωρ, εἰς τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις κεκρυμμένους ναοὺς, ἔνθα ἐπισήμως ἀντηλλάσσει ὁ ὑπὲρ πίστεως καὶ ἐλευθερίας ὄρκος.

Ὅταν δ' ὑψώθῃ ἡ σημαία τοῦ πολέμου, ὅταν δρᾷ Ἑλλήνων ἔλαβε τὰ ὅπλα, ἵνα διεκδικήσῃ τὴν γῆν τῶν πατέρων μας, ἡ Ἑλληνὶς γυνή δὲν συνεσπειρώθῃ ἐντρομος εἰς τινὰ γωνίαν, ἀλλ' οὔτε περνωρίσθῃ εἰς τὸ εὐγενὲς τῆς ναστοκόμου σκάδιον, ὅπερ ἐν τοῖς πολέμοις θεωρεῖται ὡς τὸ μᾶλλον ἀρμόζον τῇ γυναικεῖ φύσει.

Ἐὰν ἡδύνασθε, Κυρίαί μου, νὰ μὲ ἀκολουθήσητε ἀνὰ τὴν εἰς τὰς φάραγγας καὶ τὰς κοιλάδας τῆς πατρίδος μου νοεράν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην περιπλάνησίν μου, ἔὰν ἀντρέχετε μετ' ἐμοῦ ἀνὰ τὰς περιπλάτους καὶ ὑπερηφάνους ράχεις τῶν Ἑλληνικῶν ὀρέων, ἡθέλετε ἶδει τὴν Ἑλληνίδα τοῦ 21 ἐν καταπληκτικῇ καὶ ὑπερόχῳ στάσει: Ἐδῶ ἡ Μόσχῳ, ἐν ἀρειμανίῳ ἐξοπλισμῷ. ἐπὶ κεφαλῇς γυναικῶν, προτείνει ἐπιθεσιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις κρατεῖ ὡς Ὅμηρον εἰρήνης καὶ προσεχοῦς τῶν ὀπλῶν παραδόσεως τὸν μονογενῆ υἱόν της Φῶτον. Ἡ ἀπάντησις της πρὸς τὴν ὑποδείξασαν τὸν κίνδυνον, ὃν τὸ τέκνον της διέτρεχε, ἔαν συνέκροτεῖτο μάχῃ ὑπῆρξε μοναδική εἰς τὰ ἱστορικὰ τοῦ κόσμου χρονικά. Τὸ παιδί μου εἶναι παιδί τοῦ Σουλῆ, καὶ ἔὰν σωθῇ τὸ Σουλῆ, ἄς σωθῇ καὶ τὸ παιδί μου, καὶ ἔὰν χαθῇ τὸ Σουλῆ, ἄς χαθῶ καὶ ἐγὼ καὶ τὸ παιδί μου.

Δίδει τὸ σύνθημα τοῦ πολέμου καὶ ἀποτεινόμενῃ πρὸς τὰς γραίας συμπολίτιδας της: Σεῖς αἱ γραῖαι μείνατε ἐδῶ μὲ τὰ παιδιὰ μας. Ἐὰν ὁ ἐχθρὸς σᾶς πολιορκήσῃ σφικταγκαλιασθῇτέ τα καὶ ριφθῇτε μετ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ βράχου τούτου!

Ἐπὶ κεφαλῇς 300 συμπολιτίδων της ἔλυσε τὴν ὑπὸ τὸν θηριώδη Ἀλῆ Πασᾶν πολιορκίαν τοῦ Σουλίου καὶ ἔτρεψεν εἰς ἄτακτον φυγὴν ἐχθρόν δεκάκις πολυπληθέστερον. Οἱ ποιηταὶ ὕψωσαν καὶ ἡ ἱστορία διευμπάνισεν εἰς πᾶσαν γλῶσσαν τὴν ἀνδρίαν τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατίδων μας. Ἐγὼ ἐν τούτοις βλέπω ὡχρίως τὰς σκιάς ἐκείνων πρὸ τῶν ἡρώιδων τοῦ 21, ὧν αἱ πλεῖσται ἄγνωστοι μέχρι

σήμερον διατελοῦσι. Αἱ καλλιπάρειοι καὶ καλλιπλόκαμοι ἐκεῖναι Ἀμαζόνες ἐκράδαινον τὰ ξίφη ὑπὲρ τὰς ἐχθρικὰς κεφαλὰς, ὥσπερ ἐπρόκειτο νὰ δρέψωσιν ἄνθη. Παρ' αὐτὰς ἄλλη ἡρώϊς ἡ γηραιὰ Δέσπω ! Ἀφοῦ ἐπὶ δεκαήμερον ἀνδρείως ὑπερησπίσθη τὸν πύργον τῆς συγκαλεῖ εἰς οἰκογενειακὸν συμβούλιον τὰς ἑνδεκα θυγατέρας καὶ ἐγγονάς τῆς—οἱ ἄνδρες, ἐννοεῖται, ἦσαν εἰς τὸ βουνόν—αἱ τροφαί μας, παιδιὰ μου, ἐξηντλήθησαν λέγει, τί θέλετε σκληρίαν ἢ θάνατον ; Θάνατον ! ! ἀνακράζουσιν ὅλαι μιᾷ φωνῇ καὶ ἡ Δέσπω θέτει πῦρ εἰς τὴν πυριταποθήκην. Ὁ πύργος διαρρηγνύμενος καὶ ὑψούμενος εἰς τὸν ὀρίζοντα ἀφῆκε βαρὺν καὶ ὑπόκωφον στεναγμὸν, θρηνῶν καὶ αὐτὸς τὸν θάνατον τῶν ἀθανάτων γυναικῶν, ὧν αἱ ψυχαὶ ἀνῆλθον ὡς θυμίαμα φιλοπατρίας πρὸς τὸν Θεόν. Ὀλίγον ἀπωτέρω αἱ Σουλιώτιδες χορεύουσαι τὸν χορὸν τοῦ θανάτου, κρημνίζονται μία πρὸς μίαν εἰς τὸ βράαθρον μετὰ τῶν τέκνων των, προτιμῶσαι τὸν ἐνδοξὸν τοῦτον θάνατον τῆς ἀτιμίας.

Δὲν θέλω, κυρίαί καὶ κύριοι, νὰ καταχρασθῶ τῆς ὑπομονῆς σας. Ἐὰν ἡκολούθουν τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀνὰ πᾶν βῆμα καὶ σημεῖον αὐτῆς, ὑπὸ πάντα αἵματοκυλισμένον λίθον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἤθελον σᾶς ἀποκαλύψει καὶ μίαν γυναικεῖαν ἱστορίαν.

Ἡ ἐπανάστασις κατέπαυσε. Τεμάχιόν τι τῆς πάλαι μεγάλης Ἑλλάδος ἀνέκτησε τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Ἡ γυνὴ τότε ἀφῆκε τὸ ὄπλον καὶ τὸ βουνὸν καὶ ἐπανελάβε τὰ προσφιλῆ τῆς μητρὸς καὶ

συζύγου καθήκοντα. Ὁ πολιτισμὸς μετὰ τῶν εὐεργετικῶν δώρων του ἐπεσκέφθη βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὴν Νέαν Ἑλλάδα καὶ ἡ τέως ἀμαθὴς γυνὴ ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐμερίμνησε περὶ ἰδρύσεως Παρθεναγωγείων τῆς Α' καὶ κατωτέρας ἐκπαίδεψεως καὶ ἀθρόοι ἐσπευσαν αἱ Ἑλληνίδες νὰ καταταχθῶσιν ἐν αὐτοῖς. Ἡ Ἑλληνὶς φύσει εὐφυής, ἀγχινοῦς, πεπρoικισμένη ὑπὸ πνεύματος ἀντιληπτικοῦ ἔδειξε τοιαύτην πρὸς τὴν παιδείαν ἐπίδοσιν, ὥστε ἐνωρίτατα ἐγένετο καταφανὴς ἡ ἀνάγκη παροχῆς ἀνωτέρας πρὸς αὐτὴν ἐκπαίδεψεως.

Ἄνδρες τινὲς τῶν γραμμάτων καὶ κεφαλαιούχοι Ἑλλήνες ἐσχημάτισαν ἰδιωτικὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐταιρίαν πρὸς σύστασιν διδασκαλείου θηλέων. Πλούσιος δέ τις ὁμογενὴς ὁ ἀοιδίμος Ἀρσάκης ἵδρυσε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδίαις δαπάναις μεγαλοπρεπὲς κτίριον, ὅπερ ἐδώρησε πρὸς τὴν ἐταιρίαν, ὁπόθεν καὶ Ἀρσάκειον ὠνομάσθη καὶ ἐν ᾧ διαμσφοῦνται σήμερον ἐπὶ διδάκτροις, δυστυχῶς, αἱ Ἑλληνίδες διδάσκαλοι.

Πλὴν τοῦ διδασκαλείου τούτου λειτουργοῦσι καὶ ἄλλα ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τινὰς τῶν Ἑλληνικῶν μεγαλοπόλεων ἐκπαιδευτήρια τῆς αὐτῆς τάξεως, ὅλως ἰδιοσυντήρητα, ἰδρυθέντα ὑπὸ λογίων κυριῶν.

Ἰδοὺ ὅ.τι ἐγένετο μέχρι σήμερον ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ὡς πρὸς τὴν γυναικείαν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν. Αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις δυστυχῶς ἐνέμειναν καὶ ἐμμένουσι μόνον εἰς τὴν Α' κατω-

τάτην παιδευσιν. Ἡ μὴ διαθέτουσα ὄθεν τὰ μέσα νὰ καταβάλῃ διδάκτρα, καὶ ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διαμένουσα περιορίζει τὴν μόρφωσίν της εἰς τὰ στενώτατα ὅρια τῆς στοιχειώδους καὶ ἐν πολλοῖς ἑλλειποῦς δημοτικῆς παιδείσεως.

Τὴν ἑλλειψιν ταύτην θεωρήσασα σπουδαιοτάτην διὰ τὸ φύλον μας ἐν σχέσει μάλιστα εἰς τὰ πρὸς τοὺς ἄνδρας γορηγούμενα δαψιλῇ μέσα πρὸς ἀνωτέραν παιδείαν συνέταξα κατὰ τὸ λήξεν ἔτος ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν, ἐξαίτουμένη τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σύστασιν ἀνωτέρων Παρθενῶν γωγείων ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τὴν δωρεὰν παροχὴν μέσης ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὸ γυναικεῖον φύλον. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐφοδισθεῖσα ὑπὸ πολλῶν χιλιῶν ὑπογραφῶν, ἤθελεν εἰσχυθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, εἰ μὴ πληθὺς ἄλλη προηγηθέντων νομοσχεδίων, μᾶλλον ἐπειγόντων, φαίνεται, διὰ τοὺς κυρίους, ἐξήντλει τὸν πρὸς συζήτησιν χρόνον. Ἀμα ὁμῶς τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας συνόδου τὸ ζήτημα τῆς μέσης γυναικείας ἐκπαιδεύσεως θέλει τεθῇ ὀριστικῶς ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ λυθῇ, ὡς ἐλπίζομεν, ὀριστικῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλὴν τῆς ὑποδείχθεισης ἐλλείψεως τῆς μέσης ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως τὸ σύστημα πρακτικῶν, τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν γυναικείων σχολῶν, ὅπερ τοιαῦτα εὐεργετικὰ ἔσχεν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἀποτελέσματα, παρ' ἡμῖν διατελεῖ ἐντελῶς ἄγνωστον.

Ἐπιπροστίθῃμι δ' ὅτι πᾶν τὸ ἔχον σχέσιν καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατωτάτην καὶ στοιχειώδη παι-

δευσιν τῶν θηλέων, πάντα τὰ ἀφορῶν-τα εἰς τὴν λειτουργίαν, κανονισμόν, ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐν γένει μηχανισμόν τῆς θηλείας ἐκπαιδεύσεως ἀνατέθειται εἰς χεῖρας ἀνδρῶν ἐν πολλοῖς ἀδᾶων καὶ ἀκαταλλήλων πρὸς τοῦτο. Δὲν ἔχομεν ἡμεῖς συμβούλια, ἐπιτροπὰς, ἐποπτείας καὶ ἐφορείας κυριῶν. Ὁ ἀνὴρ βασιλεύει ἐν πᾶσι, διατάττει καὶ κανονίζει τὰ πάντα. Εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ παντός. Θεωρῶν ἑαυτὸν ὑπέροχον τόσον ἐν τῇ πνευματικῇ ἀναπτύξει, ὅσον καὶ ἐν ταῖς τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας ἐκφάνσεσιν ἀναλαμβάνει ἀπάσας τὰς εὐθύνας, δι' ἃς ὤφειλεν ἡ κοινωνία αὐστηρὸν νὰ τῷ ζητῇ λόγον.

Μεθ' ὅλα ταῦτα αἱ γυναῖκες βαδίζουσι πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἐχομεν γυναῖκας, αἵτινες δι' ἰδίων θυσιῶν, ἀγώνων καὶ πολυχρονίου μελέτης κατέχουσι ζηλωτὴν θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἀνεπτυγμένων τοῦ αἰῶνος γυναικῶν. Σήμερον ἔτι δύο συμπολιτίδες μου, αἱ δεσποινίδες Καλλισπέρη καὶ Καλαποθᾶκη ἀκολουθοῦσιν εὐδοκίμως τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτῶν σπουδὰς ἐν τοῖς ὑμετέροισι Πανεπιστημίοις. Ἡ ἰδρυσις ἐν Ἑλλάδι γυναικείας Ἐφημερίδος, διευθυνομένης καὶ συντακσομένης ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Κυριῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γνώμων τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν μετὰ ζήλου ἐπιδοθεισῶν εἰς ἀνωτέρας σπουδὰς γυναικῶν.

Ἡ Ἐφημερίς αὕτη, Κυρία καὶ Κύριδι, ἰδρύθη ἀπὸ τριετίας ἤδη ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου καὶ τῇ ἀποκλειστικῇ πρωτοβουλίᾳ μου. Δὲν θέλω νὰ μνημονεύσω ἐνταῦθα τοὺς κινδύνους, οὓς ἠψήφησα, ἀλλ'

οὔτε τοὺς ἀγῶνας, ἐστ' ὅτε δὲ καὶ τὰς ἀνάνδρους ἐπιθέσεις, ὧν ἀντικείμενον ἐγενόμην. Τὰ κακὰ καὶ αἱ πικρὰ ἀποβλέπουσιν ἐμέ, τὸ καλὸν ὁμῶς μένει κοινὸν κτῆμα. Ὁμιλήσωμεν ὅθεν περὶ αὐτοῦ.

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» ἐπιδιώκει τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν τῆς γυναικὸς μόρφωσιν. Ἀκολουθεῖ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ. Γνωρίζει αὐτῇ τὰ κατὰ τὴν γυναικείαν καλλιτεχνίαν, φιλολογίαν, ἱστορίαν, τὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου. Ἀσχολεῖται εἰς τὴν ὑγιᾶ καὶ πατριωτικὴν μόρφωσιν τέκνων. Ἐκθέτει τὰ κατὰ τὸν βίον ἐκείνων, αἵτινες ἐδόξασαν τὸ φύλον μας. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀδικομένης. Ἐνθαρρύνει καὶ παρηγορεῖ τὴν πάσχουσαν. Προτρέπει ἰδιαίτατα εἰς τὴν εὐεργετικὴν καὶ ἐξευγενίζουσαν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν ἐργασίαν καὶ ἀποδεικνύει ὅτι μόνον δι' αὐτῆς ἐπιτυγχάνεται ἐν τῷ κόσμῳ ἀληθὴς εὐτυχία. Ἴδου τὸ πρόγραμμά μου! Δὲν ἐζήτησα ποτὲ τὴν πολιτικὴν τῆς γυναικὸς χειραφέτησιν — διότι ὡς εἶπον ἤδη εἴμεθα πολὺ ὀπίσω ἔτι — ἀλλ' ὅπου ὁ νόμος τὴν ἀδικεῖ, παρεπονέθην κατὰ τοῦ νομοθέτου. Ἐκεῖνο ἰδίᾳ, ὅπερ ἐπιμόνως καὶ μετὰ στοργῆς ἐπιδιώκω, ἐκεῖνο ὅπερ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ χάρισμα καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ βίου μου ἔσται. ἐὰν κατορθώσω νὰ συντελέσω κατὰ τι εἰς τὴν ἰδρύσιν δημοσίων τῶν θηλέων Λυκείων καὶ εἰς τὴν σύστασιν, ἔστω καὶ μιᾶς, ἐπὶ τοῦ παρόντος γυναικείας πρακτικῆς σχολῆς, ἐν ἣ μορφονόμεναι αἱ Ἑλληνίδες μας θελουσιν ἀντλήσει τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ, ἅτινα αἱ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἀδελφαὶ των τόσῳ δαψι-

λῶς καὶ πλουσίως νέμονται. Ὑπὲρ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ πόθου μου τούτου ἐπικαλοῦμαι· σήμερον τὴν πολῦτιμον τοῦ Συνεδρίου τούτου ἀρωγὴν, ὅπως ἐκφράσῃ εὐχὴν, ἣν θέλω ὑποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν τῆς Πατρίδος μου. Ἴνα ἡ κυβέρνησις καὶ πάντες οἱ δυνάμενοι συντελέσωσι τάχιστα εἰς ἰδρυσιν γυναικείων σχολῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ πρακτικῶν τοιούτων. Ὅτι πράττοντες τοῦτο ἐξυπηρετοῦσι τὰ ὑψίστα τῆς Πατρίδος συμφέροντα καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς οἰκογενείας καὶ κοινωνίας. Πρὸς δὲ νὰ παραχωρηθῇ καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα ὡς πρὸς ὅλας τὰς γυναῖκας τοῦ κόσμου εὐρύτερον στάδιον ἐνεργείας ἐν τῇ ἐργασίᾳ.

Παρ' ἡμῖν, κυρίαι καὶ κύριοι, ἡ γυνὴ εἶναι ἡ διδάσκαλος, ἡ ράπτρια, ἡ ὑπηρετρία. Θὰ μειδιάσῃτε θεθαίως μανθάνουσαι ὅτι τὸ ἐμπόριον τῶν τριχάπτων, τῶν ταινιῶν, τῶν παιγνίων, τῶν ἀνθέων καὶ ὅλων τῶν γυναικείων ἀντικειμένων ἐνεργεῖται ἀπὸ ἀνδρᾶς γενειοφόρους καὶ μὲ στιβαροὺς βραχίονας. Ὅτι οἱ υἱοὶ τῶν γεωργῶν, καὶ κτηνοτρόφων μᾶς ἀφήνουσιν ἀκαλλιεργήτους τοὺς οἰκογενειακοὺς ἀγρούς των, ἀπορφανόνουσι τῶν ρωμαλέων βραχιόνων των τὰς χέρσους ἤδη γαίας των καὶ κατέρχονται ἀγεληδὸν εἰς τὰς πόλεις. Ἴνα διὰ τῶν τιλλωδῶν χειρῶν των μᾶς μετρῶσι τὰ λεπτεπίλεπτα τρέχαιπτα, ἡ μᾶς πωλῶσιν ἄνθη, καρφίδας, ταινίας καὶ κλωστάς. Ἡ πτωχή δὲ τῆς πόλεως κόρη διάγει τὸν βίον τῆς ἀέργως ἢ σπανιώτατα κερδίζει τὸν ἄρτον τῆς ἐργαζομένη νυχθημερόν.

Καὶ οἱ ἀτυχεῖς οἰκογενειάρχαι τήκονται πρὸ τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ἀβεβαίου μέλλοντος τῶν θυγατέρων των, θεωροῦσι τὴν γέννησιν κόρης μεγάλην δυστυχίαν καὶ ἀποθνήσκουσιν ἐγκαταλείποντες αὐτὰς ἄνευ ἄρτου, ἄνευ στηρίγματος.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔθιξα πολλάκις διὰ τῆς ἐφημερίδος μου καὶ πολλὰ ἄρθρα ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου ἐδημοσίευσα. Ὅπερ δὲ μὲ ἐνθαρρύνει καὶ πληροῖ τὴν καρδίαν μου ἐλπίδων εὐοίωνων εἶναι ὅτι μετὰ τῶν χιλιάδων ἀναγνωστριῶν μου κατατάσσεται καὶ ἡ καλὴ βασιλίσσά μας Ὁλγα, ἡ εἰς πᾶσαν ἀγαθὴν πρᾶξιν πρωταγωνιστοῦσα.

Ἀκολουθήσωμεν ἤδη τὴν Ἑλληνίδα ὑψοῦσαν τὴν σημαίαν τῆς ἀγαθοεργίας καὶ φιланθρωπίας. Πρῶτον φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα συστήθεν τῇ πρωτοβουλίᾳ γυναικῶν εἶναι τὸ Ἀμαλίσιον Ὀρφανοτροφεῖον. Ἡ ἱστορία του λίαν συγκινητικὴ εἶναι ἀξία νὰ μνημονευθῇ ἐνταῦθα.

Ὅτε περὶ τὸ 1855 ἡ βροτολοιγὸς χολέρα ἐμάστιζε τὰς Ἀθήνας, γυνὴ εὐαίσθητος, μὲ καρδίαν μεγάλην καὶ εὐγενῇ ἡ κ. Μαρία Ὑψηλάντη μετέβαλλε τὸν οἶκόν της εἰς ἄσυλον τῶν ἐκ τῆς χολέρας ἀπορραφισμένων κορασίων. Ἰδοῦσα ὅτι ἐντὸς μηνὸς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ηὔξησεν ἐπαίσθητῶς ἐσκέφθη περὶ συστάσεως ὀρφανοτροφείου καὶ τῆς ιδέας τῆς ταύτης κατέστησε κοινωνοὺς καὶ ἄλλας τῆς πρωτεοῦσης σημαινούσας κυρίας.

Ἀπεφασίσθη ὅθεν ἡ ἱδρυσις τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι τῶν θηλέων ὀρφανοτροφείου, καταβαλλούσης τὰ πρῶτα κεφάλαια αὐτῆς τῆς κ. Ὑψηλάντη.

Διοικητική τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐκ Κυριῶν ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη πάραυτα ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς βασιλίσσης τότε τῆς Ἑλλάδος Ἀμαλίας. Γενναῖοι ὁμογενεῖς συνετέλεσαν διὰ πλουσίων παροχῶν καὶ κληροδοτημάτων, ὅπως ἐντὸς τεσσάρων ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἐτῶν ἰδρυθῇ λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον ἀμιλλώμενον πρὸς τὰ τελειότερα τοιοῦτου εἵδους Εὐρωπαϊκὰ καταστήματα.

Ἐν αὐτῷ πολλὰ ὀρφανὰ ἔτυχον μέχρι σήμερον προστασίας καὶ περιθάλψεως. Πλὴν τῶν μητρικῶν φροντίδων τῶν αἱ κυρίαι αὐταὶ παρέχουσιν εἰς τὰς ὀρφανὰς καὶ διδασκαλίαν τῶν στοιχειωδῶν μαθημάτων, εἰδικῶς δὲ ἐξασκοῦσιν αὐτὰς εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, ὡς τὴν ραπτικήν, ποικιλικὴν καὶ τριχαπτοποιάν. Αἱ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἀποφοιτῶσαι ὀρφανὰ λαμβάνουσι πλὴν τῶν χρεωδῶν ἐνδυμάτων τῶν καὶ χρηματικὸν δῶρον, ποικίλλον ἀπὸ 500—2,000 φρ. Οἱ ποροι τοῦ καταστήματος τούτου προήχθησαν κατὰ τὸ 25ετές διέστημα τὰς λειτουργίας του δι' ἀλλεπαλλήλων δωρεῶν εἰς τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν 2,095,000 φρ.

Τὴν ἰδρυσιν τούτου ἐπηκολούθησε τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ πάλιν γυναικῶν ἡ σύστασις τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν κατὰ τὸ ἔτος 1872. Πλούσιος ὁμογενὴς ὁ κ. Ἀνδρέας Συγγρὸς ἱδρυσεν ὠραῖον κτίριον, ὅπερ προσέφερε πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Κυριῶν.

Εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς βασιλίσσης ἄριστα λειτουργοῦν ἐργαστήριον τοῦτο φοι-

τῷσιν ἄποροι γυναικες, πάσης ἡλικίας, ποριζόμεναι ἔντιμον καὶ προσοδοφόρον ἐργασίαν. πρὸς δὲ καὶ ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν μόρφωσιν. Τὸ ἐργαστήριον συνετέλεσεν ἐπίσης εἰς ἀνάπτυξιν τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας, προαγαγὼν τὰς ἐν τῷ τόπῳ γυναικειὰς τέχνας εἰς περιωπὴν τελειότητος. Ἐνταῦθα εἰσάγεται ἡ μέταξα καὶ τὸ μαλλίν ὅλως ἀκατέργαστα ἵνα ἐξαχθῶσι ὑπὸ μορφὴν ὡραίων ἀνατολικῶν ταπήτων, παραπετασμάτων, μαλλίνων κλινοσκευῶν ὧν ἡ στερεότης κατέστη παροιμιώδης. Ἀλλὰ καὶ βαμβακερὰ ὑφάσματα κατασκευάζονται ἐν αὐτῷ λίαν δεξιῶς καὶ ὡραῖα θερινὰ φορέματα, ἅτινα αἱ Ἑλληνίδες προτιμῶσι λόγῳ στερεότητος καὶ ἰδιορρυθμίας τοῦ ὑφάσματος.

Ἡ ραπτικὴ δέ, ἡ ποικιλικὴ καὶ ἡ τριχαπτοποιία εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐντελείας προήχθησαν ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ προῖξ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας καὶ νῦν μεγάλῃς Δουκίσσης τῆς Ρωσσίας αὐτόσε κατεσκευάσθη.

Ὅλως διαφόρου προορισμοῦ, ἀλλὰ μεγαλητέρας ἔτι χρησιμότητος ὑφύεται ὀλίγον ἀπωτέρω μεγαλοπρεπὲς ἐκ λευκοῦ μαρμάρου μέγαρον. Ὑπὸ τὴν φιλόκνηρον στέγην αὐτοῦ ἀναπαύει τὸ καταπεποιημένον σῶμα τοῦ ὁ πάσχων, ὁ ἀσθενής, ὁ ἄστεγος καὶ ἀπροστάτευτος. Χεῖρες γυναικεῖαι περιποιῶνται τοὺς πάσχοντας καὶ δάκρυα γυναικὸς χύνουσι βάλσαμον παρηγορίας ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου τοῦ ἀλγοῦντος κλίνης. Εἶναι τὸ Νοσοκομεῖον ὁ «Εὐαγγελισμὸς» ἰδρυθὲν τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς φιλανθρώπου βασιλίσσης μας Ὁλγας καὶ τῇ χρημα-

τικῇ εἰσφορᾷ πολλῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων. Διοικεῖται ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς βασι-
λίσσης ὑπὸ ἐπιτροπῆς κυριῶν, περιλαμβάνει δὲ ὑπὲρ
τάς 111 κλῖνας, ὧν 55 ὀφείλονται εἰς διαφόρους
εὐεργέτας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τὸ φιλανθρω-
πικόν τοῦτο ἄσυλον μόλις ἐπὶ ὀκταετίαν λειτουρ-
γοῦν κέκτηται ἤδη περιουσίαν, ἀνερχομένην εἰς
1,049.18 δραχμ. Ἐνταῦθα μορφοῦνται καταλλῆ-
λως νοσοκόμοι, πρόθυμοι πάντοτε νὰ μεταβῶσιν
ὅπου τὸ καθήκον καὶ ἡ φιλανθρωπία καλέσῃ αὐτάς.

Εἰς ἐπισφράγισιν δὲ τοῦ εὐεργετικοῦ σταδίου τῆς
Ἑλληνίδος γυναικὸς ἔρχεται σειρά ὅλη φιλοπτώχων
ἀδελφοτήτων, περὶ ὧν ὡς καὶ περὶ τῶν ἐν συντόμῳ
ἄνω μνημονευθέντων καταθέτω ἔκθεσιν λεπτομερεῇ
εἰς τὸ γραφεῖον, ἀδυνατοῦσα νὰ μακρυγορήσω ἐπ'
αὐτῶν, χωρὶς νὰ καταχρασθῶ τῆς ὑπομονῆς σας.
Τούτων προεξάρχει ἡ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἐν Ἀθή-
ναις λειτουργοῦσα *Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν*
Κυριῶν.

Ἀθορύβως, ταπεινῶς, μετριοφρόνως, αἱ κυρίαι
αὐταὶ ἐπικαλοῦνται τὴν γενναίαν συνδρομὴν τοῦ
πλουσίου, ὡς καὶ τὸν ὀβολὸν τοῦ ἐργάτου πρὸς πε-
ριθαλψίν τῆς πασχύσης καὶ πενομένης ἀνθρωπό-
τητος. Ὑπάρχουσιν ἀληθῶς ἐν τῇ ἐξελέξει τοῦ γυ-
ναικείου βίου στιγμαί, καθ' ἃς ἡ γυνὴ μεταβάλλε-
ται εἰς εὐεργετικὴν θεότητα. Μάτην θὰ ζητήσῃ τις
τὴν θεότητα ταύτην ἐν χρυσεπαρύφοις περιβολαῖς
καὶ ἀδαμαντοποικίλοις κόσμοις. Ἐν τῇ καλύβῃ
τῆς χήρας μητρὸς ἢ τοῦ ἀγωνιῶντος πατρὸς παρί-
σταται ἡ γυνὴ ἐν ὅλῃ τῇ θεῇ αἴγλῃ, δι' ἧς ὁ Θεὸς

περιβάλλει αὐτήν. Αἱ γυναῖκες τῆς Ἀδελφότητος μας κατατάσσονται ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ τάξει ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ των τοῦ Πειραιῶς, Χαλκίδος, Πατρῶν καὶ ἐν γένει τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος, ἥτις βρίθει φιλοπτώχων Συλλόγων καὶ Ἀδελφοτήτων,

Τοιαύτη, κυρία καὶ κύριοι, ἐν περιλήψει ἡ ἐν Ἑλλάδι δρᾷσις τῆς γυναικός, ἥτις καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν αὐτῆς βίον λίαν ἐνδιαφέρουσαν παρέχει εἰκόνα. Ἡ σύγχρονος Ἑλληνὶς εἶναι καλὴ καὶ πιστὴ σύζυγος καὶ ἀφωσιωμένη μήτηρ. Τοῦτο δὲν τὴν ἐμποδίζει, μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωσι, νὰ ἀναμιγνύηται εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ νὰ ᾔηται ἐπίσημος καὶ σημαίνουσα δύναμις ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῖς χωρίοις ἰδίᾳ, ἡ γυνὴ διαδραματίζει πρόσωπον σπουδαῖον πολιτικόν, συγκρατεῖ καὶ συνδιαλλάσσει τὸ κόμμα τοῦ πολιτευομένου ἀνδρός, ὡς ἀντίπαλος δὲ εἶναι φοβερὰ καὶ ἐπικίνδυνος.

Ἡ χωρικὴ εἶναι φύσει καλλιτέχνις. Τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμά της ποικίλλει μετὰ καλλαισθησίας, ἀρμονικῆς τῶν χρωμάτων συζεύξεως καὶ ὑπομονῆς ἐκτάκτου. Τὴν τέχνην τοῦ ὑφαίνειν ἀναπτύσσει αὐτοδίδακτος καὶ διὰ τῶν μάλλον ἀρχετύπων ἀργαλειῶν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, ὥστε ὑπερήφανος νὰ ἐκθέτῃ τὰ ἔργα της ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει καὶ νὰ προκαλῇ εἰς συναγωνισμὸν καὶ αὐτοὺς τοὺς Εὐρωπαίους βιομηχάνους.

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τμήμα τῆς Ἐκθέσεως θέλετε ἶδει πλὴν τῶν ὠραίων τοῦ ἐργαστηρίου μας ἔργων καὶ πλεῖστα ἄλλα τῶν ἀπλῶν χωρικῶν μας. Ἰδιαί-

τατα θέλετε θαυμάσει τὰ ὑφάσματα τῆς μαγίσσης ὑφαντρίας μας κ. Σπάρτης Καρασταμάτη, ἣτις ἀμιλλᾶται τὴν πολυμήχανον ἀράχνην εἰς τὰ ἀερε-
ειδῆ χρυσοῦφानτα καὶ καλλίχροα κρέπια, ἅτινα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης τοῦ ἀτμοῦ βοηθείας κατασκευάζει.

Τοιαύτη ὑπὸ γενικὴν ἐποψιν ἡ Ἑλληνὶς γυνή. Ἐκ τῶν ἔργων, τῶν συζητήσεων καὶ μελετῶν, αἱ ἀπανταχόθεν τοῦ κόσμου σοφαὶ γυναῖκες συνήλ-
θον νὰ ἐκθέσωσιν ἐνταῦθα ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ φύλου μας, ἀναμένουσι καὶ αἱ Ἑλληνίδες νὰ φω-
τισθῶσι καὶ ὁδηγηθῶσι. Ἐνοῦνται δὲ μετὰ σύμ-
παντος τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου τοῦ τόσῳ συμπα-
θῶς πρὸς τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος διακειμένου, ὅπως ἐκφράσωσιν ὑμῖν τὰς ἐπὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς συγ-
κλήσεως τοῦ διεθνοῦς τούτου Συνεδρίου εὐχαριστίας
των.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ἡ φύσις σκιαγραφεῖ τὰς φιλαρέσκους καὶ ἡ τέχνη τὰς τέλειοποιεῖ.

Ἡ φιλαρέσκεια εἶναι ἡ προσωπὶς τοῦ αἰσθήμα-
τος.

Οἱ δεξιώτεροι διπλωμάται δὲν κατέχουσιν οὔτε κατὰ τὸ ἡμῖσιν τὴν πονηρίαν μιᾶς φιλαρέσκον.

Ἡ φιλαρέσκεια σώζει τὰς γυναῖκας ἀπὸ μεγάλα πάθη.

Ἡ φιλάρεσκος γυνὴ ὁμοιάζει πρὸς αἵτιγμα. Παύει γὰρ ἀρέσκη, εὐθὺς ὅταν τὴν μαρτεύσωσι.

ΕΙΣ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Η ΚΑΛΛΟΝΗ

Η καλλονή είναι ἄρα ἀπόλυτος ὡς ἡ ἀλήθεια ! Δύναται νὰ συλλάβῃ τις ὀρθὴν περὶ καλλονῆς ιδέαν ἔχων ὑπ' ὅψει ἓνα καὶ μόνον ιδεώδη τύπον ! "Οχι ! Ἡ καλλονή εἶναι πάντοτε σχετικὴ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς τὰς χώρας, πρὸς τὰς φυλὰς καὶ πρὸς τὴν καλλαισθησίαν ἐκάστου. Ἡ Ἑλληνικὴ καλλονὴ εἶναι διάφορος τῆς Ἰταλικῆς, ὡς ἡ Ἀγγλικὴ διάφορος τῆς Γαλλικῆς.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἐν γένει καλλονὴ οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν Περσικὴν ἢ Κινεζικὴν, ὡς ὁ Βούδας τῶν Ἰνδῶν οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸν Ὀλύμπιον Δία. Ἡ ἀρχαία τέχνη διαφέρει τῆς νεωτέρας. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἡ καλλονὴ συνίσταται εἰς τὴν ἀρμονίαν ἐν τῇ συμμετρίᾳ, τὴν ἀκρίβειαν τῶν γραμμῶν, τὸ στρογγύλον τῶν σχημάτων, τὴν εὐγένειαν καὶ μεγαλοπρέπειαν τῆς στάσεως.

Ἐν τῇ νεωτέρᾳ τέχνῃ ἡ καλλονὴ πρὸ πάντων συνίσταται εἰς τὴν χάριν, τὸ αἶσθημα, τὴν εὐφυΐαν, τὴν ἔντασιν καὶ δύναμιν τῆς ζωῆς. Ὑπάρχει πρὸς τοῦτοῖς καλλονὴ φυσικὴ καὶ ἐπίκτητος. Ἡ κ. Γιραρδίνου ἔλεγε πάντοτε « Ὑπάρχει καλλονὴ ἣν δέ-

χεταιί τις παρὰ τῆς φύσεως καὶ καλλονή, ἣν λαμβάνει.»

Ἡ φυσικὴ καλλονὴ εἶναι τὸ σύνολον τῶν γραμμῶν καὶ τῆς ἐκφράσεως, ἔπερ γχητεύει καὶ ἵποδουλοῖ τὸ βλέμμα. Δὲν θεωρεῖται ἀπαραίτητος ἡ ἄρμονία ἐν τῷ συνόλῳ τούτῳ. Τοῦναντίον ὑπάρχουσιν ἀντιθέσεις καὶ δυσαναλογίαι τινὲς ἐλκυστικώτεραι ἀπὸ τὴν πλήρη ἄρμονίαν, ἥτις ἐν τῇ τελειότητι τῆς ἀποβαίνει πολλάκις μονότονος καὶ ψυχρά.

Γυνὴ κλασσικοῦ κάλλους μὲ γραμμάς καὶ σχήματα ἀντάξια μόνον τῆς τοῦ Φειδίου σμιλῆς εἶναι πολλάκις ὀλιγώτερον θελκτικὴ γυναικὸς μὲ ἀκανονίστους κατατομάς, ἥτις ὅμως ἔχει, ἀγνοῶ τι, τὸ θέλγον καὶ προσελκύον. Ἐνταῦθα ἡ γλυκεῖα μελαγχροινὴ μὲ μικροὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ ζωοὺς, μὲ σαρκώδη πῶς. ἀλλὰ κατέρυθρα καὶ πλήρη ζωῆς χεῖλη, μὲ ρίνα ἀνεστραμμένην ἀλλὰ πνευματώδη, μὲ κόμην σκληρότριχα μέλαιναν καὶ μέτωπον προεζέχον, ἐν ᾧ φαίνεται ἐνδοκῶν πνεῦμα διαυγὲς καὶ καλλιεργημένον, ἐλκύει τὴν ἀγάπην, τὸν θαυμασμόν, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ διάπυρα καὶ ὀρμητικὰ πάθη μάλλον ἢ ὑπὸ γραφικοῦ κάλλους πεπροικισμένη.

Ἡ ἐπικτήτος καλλονὴ εἶναι ἐκείνη, ἣν δανείζεταιί τις ἐκ τῆς τέχνης τοῦ ἐνδύεσθαι καλῶς. τοῦ ἐπιχαρίτως τὴν κόμην διασκευάζειν, τοῦ ἐπανορθοῖν καὶ ἀποκρύπτειν τὰς φυσικὰς ἐλλείψεις. Ταύτην πᾶσα γυνὴ καλλαισθητος δύναται εὐκλῶς νὰ ἀποκτήσῃ. Προστίθῃμι δὲ ὅτι πᾶσα γυνὴ γνωρίζουσα νὰ ἐκμεταλλεῖται τὰ ἐλάχιστα μικρὰ τί-

ποτε, νὰ θέτῃ τὴν σφραγίδα τῆς κομψότητος καὶ τῆς χάριτος ἐν πᾶσι θὰ ἀποκτήσῃ ἐνωρίτερον τὴν φήμην ἀξιεράστου γυναικὸς ἢ ἄλλη τις ἀληθῶς ὡραία, ἀγνοοῦσα νὰ περιπλαιοῖτο καταλλήλως τὴν καλλονὴν τῆς, ἀκαλλαίσθητος καὶ μὴ ἐννοοῦσα τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς.

Ἐπιβεβαιῶ δὲ ὅτι ἵνα τις ἡ ὡραία ἀρχεῖ νὰ τὸ θελήσῃ. Καὶ πᾶσα γυνὴ γνωρίζουσα τὴν ἀληθῆ ἀποστολὴν τῆς ὀφείλει νὰ τὸ θέλῃ.

Ἡ καλλονὴ ἀνὰ τὰς διαφόρους χώρας τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου

Ὡς ὡραίοτεραι γυνῆκες τοῦ κόσμου θεωροῦνται αἱ Γεωργιαναὶ καὶ αἱ Κιρκάσιαι. Ὁ γυναικὸς τύπος τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματός των εἶναι τέλειος, ἡ λάμψις τῆς χοιτῆς, ἡ χάρις καὶ ἡ γλυκύτης ἦν ἀποπνεύουσι δικαίως ἀπένειμον οὕτως τὸν τίτλον ὡραίῳ τῶν ὡραίων.

Μετ' αὐτὰς ἔρχονται αἱ γυνῆκες τῆς Ἰσπανικῆς Βι-σκαΐας καὶ αἱ Ἑλληνίδες. Αἱ πρῶται εἶναι ὑψηλοῦ ἀναστάματος καὶ ἔχουσι τὸ ὡραιότερον καὶ ἀνθηρότερον χρώμα τοῦ κόσμου. Εἶναι λευκαὶ ὡς ἀλάβαστος καὶ ἀνθηραὶ ὡς ῥόδον, πλήρεις ὑνείας, καὶ σφοίγους. Ἐχουσιν ὀφθαλμοὺς μεγάλους καὶ ἀμυγδαλοσχήμους, ὀφρεῖς μελκίνας καὶ σῶμα εὐμελὲς καὶ τορνευτόν.

Αἱ Ἑλληνίδες δὲν εἶναι ὅλαι ὡραῖαι. Ἡ Ἰωνία μόνη ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ ἐστὶς τῶν ὡραίων γυναικῶν. Αἱ πλεῖσταί των φημιζομένων ἐπὶ κάλλει Ἑλληνίδων καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν κατὰγονται ἐκ Σμύρνης, Ἐφέσου, Μιλήτου καὶ ἐν γένει ἐκ τῶν διαφόρων τῆς Ἰωνίας πόλεων. Τὸ χαρακτηρίζον ἰδίαν τὰς Ἑλληνίδας εἶναι οἱ ὡραῖοι, μεγάλοι καὶ πλήρεις πυρὸς ὀφθαλμοί. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν πολλὰ ἀτθίδες ὑπῆρξαν τελείου καὶ θαυμαστοῦ κάλλους, ὅπερ ἐν

τούτοις ἐκρύπτετο καὶ ἐμαραινέτο εἰς τοὺς γυναικωνίτας. Σήμερον αἱ γυναῖκες τῆς Πελοποννήσου εἶναι εὐσταλέστεραι καὶ ὠραιότεραι τῶν Ἀθηναίων γυναικῶν. Ἐχουσιν ἀνάστημα ὑψηλόν, γραμμὰς κανονικάς, εἶναι δὲ ἐν γένει ἀνθηρότεραι καὶ εὐειδέστεραι. Αἱ Ἀθηναῖαι τὰς ὑπερβλίνουσι κατὰ τὴν χάριν καὶ τὴν περὶ τὸ ἐνδύεσθαι δεξιότητά. Τύποι ὠραῖοι ἀπαντῶσι παρὰ ταῖς ἐξ Ἀλβανῶν ἐλκούταις τὴν καταγωγὴν χωρικῆς τῆς Ἀττικῆς. Πολλὰ τοῦτων φέρουσι τὸν τύπον τοῦ τελείως καὶ ἀπολύτως καλοῦ. Εἶναι χρῶμα Ἀλβανικῆς καὶ Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Τῶν Ἀγγλίδων ἡ καλλονὴ συνίσταται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὴν μεγάλην αὐτῶν λευκότητά. Αἱ Σουηδαὶ ἐπίσης λευκαὶ ἔχουσιν ὕψος μεγαλοπρεπές καὶ ὑπερήφανον. Αἱ Γερμανίδες εἶναι πλεον τοῦ δέοντος εὐμελεῖς καὶ εὐσαρκοί, ἀλλ' εἶναι γλυκεῖαι, ἀφελεῖς καὶ δικτηροῦνται ἀνθηρὰ ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Αἱ Ἰταλίδες εἶναι αἰσθηματικώταται, ὅταν δὲ τύχωσιν ἀναπτύξεως εἶναι ὑπὲρ πᾶσιν ἀξίεραστοι. Κρίτοι μελαγχροινὰ μαραινόνται ἐνωρίτατα. Αἱ Ἰσπανίδες εἶναι θερμαί, περιπαθεῖς καὶ εὐαίσθητοι, ὀπόθεν καὶ πολὺ ἰσχυαί. Γηράσκουσιν ἐνωρίτατα. Ἡ Ρωσσία οὐδέποτε εἶναι μετρίως ὠραία. Αἱ Πολωνίδες εἶναι ζωηρότεραι τῶν Γερμανίδων καὶ θελκτικώτεραι τῶν Ρωσσιδων. Αἱ Ὀθωμανίδες ἔχουσι χρῶμα ἀνθηρὸν ὡς τὸ ρόδον, δέρμα λευκόν, τρυφερὸν καὶ μαλακὸν ὡς βελουδον καὶ ἡδονικὴν νωθρότητα. Αἱ Αἰθιοπίδες γυναῖκες εἶναι σχετικῶς ὑψηλότεραι τῶν ἀνδρῶν. Ἡ στάσις των εἶναι μεγαλοπρεπῆς καὶ ὑπερήφανος, αἱ γραμμὰὶ τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος κανονικαί. Μακρόθεν ὁμοιάζουσιν ὡς ἀγάλματτα, ὧν τὸ χρῶμα μετεβλήθη ὡς ἐκ τῆς πολυκαιρίας. Ἀπὸ τῶν ὠραίων τούτων ἀγαλμάτων ἀναρτῶνται ρυπαρὰ καὶ ἀκάθαρτα ράκη. Ἡ ἔνδεια, ἡ ἀκαθαρσία καὶ ὁ βασιαντισμένος βίος παρχυορφοῦσι τοὺς ὠραίους αὐτοὺς τύπους, τὸ δὲ χαλκοειδὲς χρῶμα ἀμαυροῖ τὴν κανονικότητα τῶν χαρακτήρων.

Καὶ αἱ Παριναὶ ; Ἰδοὺ ὁ μῦθος τῆς καλλονῆς των : Ἡμέραν τινα κατήλθεν εἰς τὴν γῆν ἡ κυανὴ μέγιστα, ἵνα

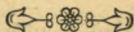
δικαιοσύνη πρὸς τὰς ἀνὰ σύμπαντα τὸν κόσμον διεσπο-
μένους θυγατέρας τῆς τὰ δῶρα τοῦ κάλλους, ἅτινα ἔφερε
μεθ' ἑαυτῆς. Ὁ νάνος αὐτῆς Ἀμάραντος ἤρξατο νὰ σαλ-
πίξῃ καὶ πάραυτα νέαι γυναῖκες πάσης φυλῆς καὶ ἔθνους
ἐπαρουσιάσθησαν καὶ ἔλαβον θέσιν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
θρόνου τῆς καλῆς μαγίσσης.

Αὕτη κατήρξατο μετὰ σπουδῆς τοῦ ὥραλου ἔργου τῆς.
Ἔδωκε πρὸς τὴν ἀντιπρόσωπον τῆς Κάστηλίας ἄφθονον
καὶ ὥραϊαν μαύρην κόμην, δι' ἧς ἐκάλυπεν ὡς ὑπὸ μαν-
δύαν ὅλον τῆς τὸ σῶμα. Εἰς τὴν Ἑλληνίδα ἔδωκε ζωη-
ροὺς καὶ μέλανας ὀφθαλμούς, λάμποντας ὡς ἐκρηγνύμε-
νον ὑφαίστειον ἐν τῷ μέσῳ τρομερᾶς νυκτός. Εἰς τὴν Ὀ-
θωμανίδα σῶμα εὐμελές, νωθρόν καὶ ἀλαβάστρινον. Εἰς
τὴν Ἀγγλίδα τὴν αὐγὴν τοῦ βορρᾶ. ἵνα δι' αὐτῆς χρω-
ματίσῃ τὸς παρειάς, τὰ χεῖλη καὶ τὰς ὠμοπλάτας. Εἰς
τὴν Γερμανίδα λευκοὺς ὀδόντας καὶ χαρακτῆρά ὁμαλὸν
καὶ ἀξιαγάπητον. Εἰς τὴν Ρωσίδα θαυμάσιον μεγαλοπρέ-
πειαν. Μετὰ ταῦτα ἔθηκε τὴν εὐθυμίαν εἰς τὰ χεῖλη τῆς
Νεαπολιτανῆς, τὴν εὐφυίαν εἰς τὴν κεφαλὴν μιᾶς Ἰρλαν-
δῆς, τὴν καλλαισθησίαν εἰς τὴν καρδίαν τῆς Φλαμανδῆς,
ὅτε δὲ ἡτοιμάζετο νὰ ἀναλάβῃ τὴν πτῆσιν τῆς, ἡ Παρι-
σινὴ ἤρπασε σφιγκτὰ τὸ πέπλον τῆς καὶ μὲ παράπονον
τῇ εἶπε· καὶ εἰς ἐμὲ δὲν δίδεις τίποτε ;

Σὲ ἐλησμόνησα, ἀπήντησεν ἡ μάγισσα. Ἀλλὰ δυστυ-
χῶς ὁ σάκκος μου οὐδὲν περιέχει πλέον. Ἡ Παρισινὴ
ἤρξατο κλαίονσα. Τότε ἡ μάγισσα διέταξε τὰς λοιπὰς νὰ
τῇ δώσῃ ἐκάστη μικρὸν μέρος ἐκ τοῦ ἰδίου δώρου· καὶ
οὕτω ἡ Παρισινὴ ἡ τέως τῶν πάντων στερουμένη ἐπροι-
κίσθη ἀφ' ὧν ὀλίγον καὶ πλουσιώτερον τῶν λοιπῶν.

Μαρία Βερτώ.

(γλύπτρις)

Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Ἡ καλλονὴ ἐπεξέτεινε καθ' ἅπαντας τοὺς καιροὺς καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν θνητῶν τὸ γλυκὺ κράτος της. Οἱ ποιηταὶ τὴν ἀναβιβάζουσιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν θεοποιοῦσι. Σήμερον ὡς καὶ πάντοτε ἡ καλλονὴ θριαμβεῖ ἐπὶ τῶν μᾶλλον αὐστηρῶν καὶ καταφλέγει τοὺς μᾶλλον ἀδιαφόρους. Τάσσει ἐξ ἴσου ὑπὸ τοὺς ἀμειλίκτους νόμους της τὸν φρόνιμον καὶ τὸν ἀνόητον, τὸν κραταῖον καὶ τὸν ἀσθενῆ.

Ἐξ ὅλων τῶν γυναικείων χαρίτων ἡ καλλονὴ εἶναι ἡ μᾶλλον ἔκλαμπρος, ἀλλὰ καὶ ἡ μᾶλλον ἀκροσφαλής. Πρὸ τοῦ κάλλους ὁ σοφὸς λησμονεῖ τὴν σοφίαν του, ἡ σκληροτέρα καρδία μαλάσσεται, καὶ ἡ μᾶλλον ὑπερήφανος φύσις ταπεινοῦται. Ὁ Ἀχιλλεὺς ἔρπει δέσμιος πρὸ τῶν ποδῶν τῆς καλῆς Βρυσηίδος, ὡς ὁ Ἡρακλῆς μεταβάλλεται εἰς δοῦλον τῆς ὑπερηφάνου Ὀμφάλης.

Αἱ ἐξέγουσαι ἐπὶ καλλονῇ καὶ πνεύματι γυναῖκες ὑπῆρξαν ἀείποτε ἡ δόξα καὶ ὁ στολισμὸς τοῦ αἰῶνος των, καὶ ἡ ἱστορία δ' αὐτὴ δικαιώνει τὴν μνήμην των. Ἡ καλλονὴ διὰ τὴν γυναῖκα εἶναι πλουσιώτατον τῆς φύσεως δῶρον, ὅπερ συνοδεύομενον καὶ ὑπὸ αἰσθημάτων εὐγενῶν καὶ καρδίας ἀγαθῆς ἀποβαίνει ἀληθῶς ἀνεκτίμητον.

Ἡ καλλονὴ τῆς γυναικὸς εἶναι πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος ὅ,τι ὁ ἥλιος πρὸς τὴν φύσιν. Εἶναι τὸ ἄνθος τοῦ ἔαρος τῆς ζωῆς. Ἡ λαμπρὴς της γοητεία, τὰ μύρα της

μεθύσκουσι, ἀλλὰ μαραίνεται ὑπὸ τὴν πνοὴν τῶν παθῶν καὶ ἀποφυλλίζεται ὑπὸ τὸν ἀνιλεῖ δάκτυλον τοῦ χρόνου.

Τὸ εὐρύτερον κράτος ἔχει τὰ ὅριά του, ἐνῶ τὸ τῆς καλλονῆς οὐδὲν ἀναγκωρίζει ὅριον.

Αἱ χάριτες παρὰ τῇ γυνικί εἶναι τὰ νεῦρα τῆς καλλονῆς. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντιστῇ εἰς καλλονὴν χαριτωμένην.

Ἡ καλλονὴ καθιστᾷ τρυφερὰς τὰς σκληροτέρας καρδίας, τοὺς ἀγριωτέρους χρηκτικῆρας. Ταπεινοὶ τοὺς ὑπερηφάνους, ἐξευτελίζει τοὺς ἐγωϊστὰς καὶ ἐπιτελεῖ καθ' ἐκάστην θαυμασίας μεταμορφώσεις.

Ὁ Ἀχιλλεὺς, ὁ Πύρρος, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Κλεῖστρος, ὁ Αὔγουστος, ὁ Ἀντώνιος, ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ Σολομῶν ἐλητμόνουν τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ὀνόματά των, ἵνα ταπεινώ; ἀποτίωσι τὸν πρὸς τὴν καλλονὴν ὀφειλόμενον φόρον.

Ὁ Ἀττίλας, τὸ αἰμοδιψὲς τοῦτο θηρίον κηθίστατο ἡμερώτερος ἀντὶ τοῦ ἐνώπιον νεαυτοῦ μαλῶτος, ἢ ἐλάτρευεν.

Ὁ Ἀλέξιος, ὁ βασιλεὺς τῶν Γότθων καὶ νικητὴς ὅλης τῆς Εὐρώπης ὑπεδουλώθη τόσον εἰς τὴν καλλονὴν τῆς Πιθίας, ὥστε ἵνα εὐαρεστῇ αὐτῇ ὑπεβιάζετο μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ καθιζή τὰ ὑποδήματά της.

Τὸ κοῦρ τοῦτο τῶν γυναικῶν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, ἡ ὑπεροχὴ αὕτη τῆς καλλονῆς ἐπὶ τῆς δυνάμεως δὲν ἐκδηλοῦται πάντοτε δι' ἀναλόγων ἀποτελεσμάτων. Σήμερον ὁ ἔρως δὲν φέρει τὰ χρώματα τῆς γυναικὸς τῆς καρδίας του, ὡς κατὰ τοὺς ἱπποτικούς χρόνους, φέρει ὅμως τὰς ἀλύσεις της καὶ εἶναι δοῦλος τῶν ἰδιοτροπιῶν της. Αἱ ἐπὶ πναστάσεις διχδεχονται ἀλλήλας ἀνὰ τὰ διαφορὰ ἔθνη, οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα καταστρέφονται ὑπὸ τοὺς πολιτικούς κλονισμούς. Μόνον τὸ κράτος τῆς καλλονῆς ὑφούται ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρειπίων ἀκλόνητον, μεταβάλλον μόον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας του.

Ἡ φυσικὴ καλλονὴ φέρουσα ὡς κόσμον τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν ἀγνότητα, ἀγνοεῖ τὴν δύναμιν τῆς, προσπαθεῖ δὲ δι' ἐπικτήτων ἀρετῶν νὰ ἀποκτήσῃ τοιαύτην. Μόνον ἡ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὥραία, δύναται νὰ ᾗ βεβαία ὅτι ἡ καλλονὴ τῆς ἔσται ἀγήρως, ἀψηφούσα καὶ τὸν χρόνον καὶ τὰς θλίψεις καὶ τὰ δάκρυα.

Πλὴν πόσαι μητέρες γνωρίζουσι νὰ συγκαταῶσι τὸν θαυμασμόν των πρὸ τῆς καλλονῆς τῆς μικρᾶς κορασίδος των. Πόσαι παρέχουσιν αὐταῖς τὸ θέλγητρον καὶ τὴν χαρὰν τῆς ἐκπλήξεως, μόνον καθ' ἣν ἡμέραν ὁ πλοῦτος τῆς ἐσωτερικῆς καλλονῆς ἰσοσταθμεῖ πρὸς τὸν τῆς ἐξωτερικῆς. Πόσαι δὲν παρέχουσιν ἑαυτάς τερατῶδες παρὰδειγμα τῆς ἐπιδιώξεως ψευδοῦς καὶ ἐπικτήτου καλλονῆς, ἐμπνέουσιν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι τὸ ψεῦδος ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὁ δόλος πρὸς τὴν εὐκρίνειαν !

Φυσικὴ καὶ τεχνητὴ καλλονὴ

Ὡς φυσικὸν ἄνθος θεωρεῖται τὸ φύομενον τρυφερόν, ἀνθηρόν καὶ καλλίχρωμον, τὸ ἀναπτυσσόμενον ὑπὸ τὴν δρόσον καὶ τὰς θαλπεράς τοῦ ἡλίου ἀκτίνας, οὕτω καὶ φυσικὴ καλλονὴ εἶναι ἐκεῖνη, ἥτις οὐδὲν δανεῖζεται ἢ λαμβάνει παρὰ τῆς τέχνης. Ἡ χάρις τοῦ σώματος δὲν ἔχει ἀνάγκην θρόνου ἵνα ἀναδειχθῇ, ἀλλ' οὔτε τεχνασμάτων ραπτριῶν πρὸς ἀπόκρυψιν ἀσχημιῶν. Ἡ λευκότης τῶν ὀδόντων καὶ ἡ ἀρωματικὴ ἀποπνοὴ προκύπτει πάντοτε ἐκ τῆς υγείας καὶ καθαριότητος τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. Οἱ ὥραιοι ὀφθαλμοί, τὰ δροσερὰ καὶ ἐρυθρὰ χεῖλη, ἡ ἀφθόνως κυματίζουσα πλουσία κόμη, ἡ ὥραία καὶ καλονικὴ ρίς, ὁ κύκνειος λαιμός, οὐδέποτε κατέφυγον πρὸς ζωγράφους, οὔτε πρὸς μυρεψούς, ἵνα λάμψωσιν, ἵνα ἐπιδειχθῶσιν.

Ἐνῷ ἡ γυνὴ ἐπικτήτου καλλονῆς ὀφείλει ὅλην τὴν χάριν καὶ γραφικότητα τοῦ σώματος εἰς τὴν ράπτριαν καὶ τὴν στηθοδεσμοποιόν. Τὸ λευκὸν καὶ ἀνθηρὸν χρῶμα τῆς,

τὴν τῶν χειλέων ζωηρότητα, τὴν τῶν ὀφθαλμῶν λάμψιν τὴν τῶν ὀφρῦων γραφικότητα, τὸ τῆς κόμης ὥραϊον χρῶμα, τὴν τοῦ δέρματος τρυφερότητα εἰς τὸν μυρεψὸν τῆς. Ἀνὰ πᾶσαν πρῶϊαν ἡ ἐπικτήτου καλλονῆς ὥραϊα, καταγίνεται εἰς μελέτην τοῦ βλέμματος, τοῦ μειδιάματος, τοῦ τρόπου τῆς τῶν τεχνητῶν ὀδόντων ἐπιδείξεως. Ἐξασκεῖται ἀνὰ πᾶσαν πρῶϊαν πῶς νὰ γείῃ χαριέντως, πῶς νὰ μελαγχολῇ, πῶς νὰ κλαίῃ χωρὶς νὰ ρυτιδοῦται τὸ πρόσωπόν της. Ἐὰν ἐν τούτοις κλαίουσα φαίνεται ἄσχημος, γελῶσα δὲ εὐεϊδής, γελᾷ πάντοτε, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχῃ αφορμὰς νὰ κλαύσῃ. Ἄλλη ἔχουσα ὀδόντας δυσεῖδεις, οὐδέποτε συσπᾷ τὰ χεῖλη πρὸς μειδιᾶμα. Καὶ ὅταν δὲ μεγάλη χαρὰ κατακλύζῃ τὴν ψυχὴν της, συγχρατεῖ τὴν χαρὰν τῆς ἵνα μὴ ἀπολέσῃ ἐκ τοῦ τεχνητοῦ γοῆτρου της.

Καὶ μεθ' ὅλα τὰ βῆσιν καὶ τὰς θυσίας ταύτας, ἐνῶ νομίζει ὅτι ἀρέσκει, ὅτι δύναται νὰ θέλῃ, προκαλεῖ περιφρονητικὰ καὶ σαρκαστικὰ μειδιάματα. Ὁμοιάζει πρὸς ἔμπορον ζητοῦντα νὰ πωλήσῃ ἀτυλῇ χρωμογραφίαν, ἀντὶ ὥραϊας εἰκόνης τοῦ Ραφαήλου.

/ Ἐπιρροὴ τοῦ συρμοῦ ἐπὶ τῆς καλλονῆς

Ὁ συρμὸς ἐξασκεῖ μεγίστην ἐπὶ τῆς καλλονῆς ἐπιρροήν. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι πρὸ ἐνὸς μόλις αἰῶνος ὥραϊα γυνὴ ἔθεωρεῖτο ἡ ἔχουσα μικροὺς καὶ ζωηροὺς ὀφθαλμούς, εἶναι ἀνεστοαυμένην, φυσιογνωμίαν φαντασιώδη καὶ ιδιότροπον, ὕψος ἐξηντηγμένον, εὐτραπελίαν καὶ φοβερὸν ἰσχνότητα. Ἡ τότε θεωρουμένη ὥραϊα μόλις σήμερον εἶναι ὑποφερτή.

Λουῖζα Μενιέ
(ζωγράφος)

Πῶς κρίνονται αἱ ὥραῖαι γυναῖκες.

Ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ καὶ ἐπικίνδunoι κριταὶ τῶν ὥραίων γυναικῶν εἶναι αὐταὶ αἱ γυναῖκες. Ζηλοτυποῦσι τὰς ὥραίας διότι βασιλεύουσι, ζητοῦσι δὲ νὰ ἀμυρῶσωσι τὸ κάλλος τῶν δι' ἀνάνδρων πολλάκις μέσων. Ἐπίσης οἱ παρήλικες ἄνδρες, πρὸς οὓς αἱ ὥραῖαι δὲν προσέχουσι, κηκολογοῦσιν αὐτάς, ἐνίοτε δὲ καὶ κακοήθως συκοφαντοῦσι. Αἱ ὥραῖαι ὀφείλουσιν ἵνα ἀποφεύγωσι τὰς ἐπιθέσεις ταύτας εὐρυσκόμεναι μετ' ἀσχήμων γυναικῶν νὰ ταῖς παραχωρῶσι πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν, νὰ ἐπαινῶσιν αὐτάς διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθηματὰ των, διὰ τὰς πολλὰς καὶ πλουσίας γνώσεις των, διὰ τὰς πολυτίμους ἀρετάς των. Τότε μόνον ἡ ὥραία τυγχάνει συγγνώμης διὰ τὸ κάλλος της.

Πρὸς τοὺς παρήλικας νὰ ὁμιλῇ συμπαθῶς περὶ τῶν κλίσεών των, περὶ τοῦ ὥραίου παρελθόντος των, περὶ τοῦ ἀξιεράστου χαρακτῆρός των, μεταξύ δὲ νέων καὶ παλαιῶν εὐρυσκομένη νὰ περιποιῇται μᾶλλον τούτους ἢ ἐκείνους. Ἡ νεότης εἶναι πάντοτε καλλιτέρα, γενναιοτέρα τοῦ γήρατος. Ἐννοεῖ καλλίτερον τὰς περιπτώσεις, γνωρίζει δὲ νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ ἀναμένῃ, διότι ἄλλως ἔχει καὶ καιρόν.

Γινῶμαι καὶ σκέψεις περὶ καλλονῆς.

Καλλονὴ χωρὶς χάριν εἶναι ἄγκιστρον χωρὶς δόλωμα.

Ὁ Διογένης βλέπων ποτὲ ὥραιαν, ἀλλὰ μοχθηρὰν γυναῖκα εἶπε : Ἴδού ὥραία οἰκία μὲ κακὸν ἰδιοκτήτην. Συνέκρινε τὰς ὥραίας, ἀλλὰ ἰδιοτρόπους γυναῖκας πρὸς πολυτελεῖν ἀλαθάστρινα δοχεῖα, ἐν οἷς φυλάττομεν τὸ ὄξος.

Ἡ καλλονὴ συγχωρεῖ ἐλαττώματά τινα πρὸς τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ διπλασιάζει τὰς κακίας τῶν ἀνδρῶν. Ὁ ὥραία μόνον γυνὴ εἶναι ὥραϊον κόσμημα τῶν περιπάτων καὶ τῶν αἰθουσῶν καὶ οὐδὲν πλέον.

Ὅταν ἡ ἀρετὴ, ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ μετριοφροσύνη συμπληροῦσι τὸν χαρακτήρισμόν ὥραίας γυναικὸς τότε ἡ καλλονὴ τῆς πρὸς οὐδὲν δύναται ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθὸν καὶ συγχεῖν.

Ἡ καλλονὴ εἶναι τὸ πρῶτον δῶρον, ὅπερ ἡ φύσις μᾶς χαρίζει καὶ τὸ πρῶτον ὅπερ μᾶς ἀφαιρεῖ.

Ὡραία γυνὴ ἀρέσκει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καλὴ γυνὴ ἀρέσκει εἰς τὴν καρδίαν. Ἡ πρώτη εἶναι κόσμημα καὶ ἡ δευτέρα θησαυρὸς.

Ἡ καλλονὴ εἶναι ἄρθος, οὗ μῦθον εἶναι ἡ ἀγαθότης.

Γυνή, ἥτις συνήρον τὴν εὐφύιαν μὲ τὴν καλλονήν, καὶ ἀπώλεσε ταύτην ὁμοιάζει ἄρθος, στερηθὲν τῶν χρωμάτων του, ἀλλὰ διατηροῦν τὸ ἄρωμά του.

Ἡ καλλονὴ ἄρεν αἰδοῦς εἶναι ἄρθος ἄρεν μίσχον.

Εἶναι σπάριον πρῶγμα διὰ τὴν καλλονήν καὶ ἐμπνέει τόσον σεβασμόν, ὅσον ἔρωτα.

Ὁ κίνδυνος εἰς ὃν ὑποπίπτει μία κόρη εἶναι πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὴν καλλονήν τῆς.

Παρὰ ταῖς γυναιξὶ ἡ καλλονὴ ἀρέσκει, τὸ πνεῦμα διασκεδάξει, ὁ χαρακτήρ συγκατατεῖ καὶ ἡ εὐαισθησία συνταράσσει.

Ἡ βλακία συνοδεύει πολλάκις τὴν καλλονήν.

Ἡρώτων ποτὲ τὸν Ἀριστοτέλην : Τί εἶναι ἡ καλλονή ;

Ἄς ἀφήσωμεν, εἶπε, τὴν συζήτησιν τοῦ θέματος τούτου εἰς τοὺς τυφλοὺς.

ΠΕΡΙ ΑΣΧΗΜΙΑΣ

Πολλὰ βιβλία ἐξεδόθησαν καὶ ἐκδίδονται, εἰς οὐδὲν ὅμως τούτων ἀπηντήσαμεν κεφάλαιον καθιερωμένον εἰς τὴν ἀσχημίαν. Καὶ ὅμως τὸ ἐλάττωμα τοῦτο—ἵνα μὴ εἴπωμεν τὸ κακὸν—ὁ πόνος οὗτος τῆς γυναικείας ψυχῆς, ὃν φεῖλε νὰ ἐπιστήσῃ μέχρι σήμερον τὴν προσοχὴν τῶν φιλοσόφων καὶ ἡθολόγων. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ Ῥουσσώ εἶπεν ὅτι ἐν τῷ γάμῳ εὐγενῆς καὶ συμπαθὲς ἀσχημία εἶναι προτιμωτέρα ὑπερηφάνου καλλονῆς. Πάντες οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι καίτοι δὲν συμφωνοῦσιν ἐντελῶς ὡς πρὸς τὴν καλλονὴν τῆς συζύγου μὲ τὴν γνώμην τοῦ Ῥουσσώ, οὐχ' ἥττον ἀναγνωρίζουσιν ὅτι γυνὴ εὐειδὴς ἀπλῶς εἶναι προτιμωτέρα τῆς ὥραιας, πολλοὶ δὲ καὶ προτιμῶσι σύζυγον ἄσχημον συζύγου ὥραιας. Καὶ ἰδοὺ πῶς δικαιολογοῦσι τὴν παράδοξον ταύτην προτίμησίν των. Γυνὴ ὥραία, λέγουσι, ἀξιοῖ νὰ τὴν ἀγαπῶσι, νὰ τὴν θαυμάζωσι, μόνον διὰ τὰ φυσικὰ δῶρα της, ἐνῶ γυνὴ ἄσχημος προσπαθεῖ νὰ τελειοποιήσῃ τὸ ἡθικόν της μέρος, προσπαθεῖ νὰ γίνῃ ἀξιαγάπητος διὰ τῶν μυρίων ἐκείνων φροντίδων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ θέλημα τοῦ συζυγικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου. Δὲν παρέρχεται ἡμέρα, ὥρα, στιγμή, ἥτις δὲν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῆς ὥραιας μέρος τῆς ἀξίας της, ὅπερ κερδίζει ἡ ἄλλη διὰ τῶν εὐγενῶν προσπαθειῶν της. Ἡ δύναμις τῆς μιᾶς εἶναι κατ' ἀντίθετον ὅλως λόγον ἐν σχέσει πρὸς τὴν τῆς ἄλλης.

Ἡ ὥραία ἀξιοῖ νὰ ἀγαπᾶται. Ἡ ἄσχημος προσπαθεῖ νὰ γίνῃ ἀξιαγάπητος. Ἐκείνη ἐπιβάλλεται ὡς τύραννος. Αὕτη ὡς πιστὴ καὶ φιλόστοργος φίλη προσπαθεῖ διὰ τῆς ἀφιλοκερδοῦς ἀφοσιώσεώς της, διὰ θαυμασίας αὐταπαρνήσεως, διὰ τῆς στοργῆς, τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀγάπης της νὰ μᾶς κάμῃ νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἀσχημίαν τοῦ προσώπου, θαυμάζοντες δι' αὐτῆς τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς.

πάντοτε ἐπὶ τῶν δακτύλων. Ἴσως ἡ ὥραία σας πατρίς, ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος τούτου, διότι ἂν δὲν ἀπα-
τῶμαι καὶ σήμερον ἀκέρμη διατηρεῖ τὸ ὥραϊον τῶν
προγόνων σας ἔθιμον, καθ' ὃ τῆς διὰ γάμου ἐνώσεως
δύο νέων προηγεῖτο πάντοτε καλλιτεχνικὸν συμβούλιον,
ἐγκρίων ἢ μὴ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ καλοῦ τὸν γάμον.
(Ἐὰν ἐγνώριζε τί εἶδους λογιστικὰ συμβούλια συνέρχον-
ται πρὸ τοῦ γάμου!!) Ὅπως δὴποτε αἱ καλαὶ δὲν θεωροῦσι
τὴν καλλονὴν των τόσῳ ἐφῆμερον, ὅτι πραγματικῶς
εἶναι, καὶ δὲν φροντίζουσι πολὺ περὶ τοῦ τρόπου τῆς δια-
τηρήσεως αὐτῆς, ἐνῶ αἱ μὴ τοιαῦται ἀνυπομονοῦσι νὰ
μάθωσι τί δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ παρ' αὐταῖς τὸ ἀνε-
κτίμητον κάλλος. Καὶ ἡ πρὸς αὐτάς ἀπάντησις μας συ-
νοψίζεται εἰς τὰς δύο ἀκολουθοῦς λέξεις: Χάρις καὶ κα-
θαριότης. Ἡ χάρις εἶναι διὰ τὴν γυναῖκα, ὅ,τι τὸ ἄρωμα
πρὸς τὸ ἄνθος. Πολλοὶ προτιμῶσιν ἐν μυροδόλῳ καὶ
ἄσχημον ἄνθος, ἐνὸς ὥραϊου πλὴν ἀόσμου τοιούτου. Ἡ
χάρις μένει, ἐνῶ ἡ καλλονὴ μαραίνεται. Οὐδὲν δύναται
νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν γυναικεῖαν χάριν. Αὕτη καλύπτει
δι' ἀφροειδοῦς καὶ γοητευτικοῦ πέπλου πᾶσαν σωματικὴν
ἀτέλειαν καὶ δυσμορφίαν.

Ἡ χάρις ἀπαντᾶται εἰς πᾶσαν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς
ζωῆς ἐκδήλωσιν. Τὸ πνεῦμα ὡς καὶ τὸ σῶμα ἔχει τὴν
χάριν καὶ τὴν γοητείαν του. Ὑπάρχουσι χάριτες ἰδιά-
ζουσαι εἰς πᾶν χαρακτηρηριστικόν, εἰς πᾶσαν κίνησιν, εἰς
πᾶσαν ἔκφρασιν. Τὸ σύνολον δὲ τούτων διαχέει ἄπειρον
γοητείαν ἐπὶ τῆς γυναικός. Ἰδία χάρις ἐδρεῖται καὶ εἰς
τὴν γλῶσσαν, καὶ εἰς τὸ βλέμμα καὶ εἰς τὸ με δάμα,
καὶ εἰς τὸ βῆδισμα, καὶ εἰς τὴν στάσιν καὶ εἰς τὰς κινή-
σεις. Καὶ εἰς τὴν τρόπον τοῦ ἐνδύεσθαι, τοῦ φέρειν οἷον
δήποτε κόσμημα, ἢ πῖλον, ἢ ριπίδιον ἢ ἀνθοδέσμη. Τέ-
λος καὶ εἰς τὴν ἀστασίαν καὶ εἰς τὴν εἰρωνεῖαν, καὶ εἰς τὴν
γέλῳτα καὶ εἰς τὰ δάκρυα καὶ εἰς τὴν ἀπελπισίαν. Καὶ
ὑπ' αὐτάς τὰς ρυτίδας τοῦ γήρατος ἡ χάρις νεάζει, διαχέ-
ουσα περὶ αὐτὴν πολὺ θέλγητρον καὶ χαρὰν.

Καίτοι δὲ πάντες δι᾽ ἔμφρονος ὅτι ἡ χάρις εἶναι δῶ-
ρον φυσικόν, ἐγὼ ἐν τούτοις γνωρίζω ἐκ πείρας ὅτι δύ-

ναταί τις νὰ γίνη χάρεις, συναναστρεφόμενος μετὰ προσώπων κατεχόντων τὸ πολύτιμον τοῦτο δῶρον, ὡς δύναται νὰ ἀποκτήσῃ κακὰς ἔξεις ἐν τῇ συναναστροφῇ ἀνθρώπων κακοκναθεραμμένων. Προτρέπω λοιπὸν τὰς κυρίας, αἵτινες στεροῦνται χάριτος, πολλάκις δὲ καὶ τῆς κοινῆς δεξιότητος, ἐκεῖνας, αἵτινες ἔχουσι ἀπότομον τὸ ὕψος καὶ τὴν γλῶσσαν νὰ ἀποφεύγωσι τὴν συναναστροφὴν ἀνθρώπων χυδαίων καὶ ἀπότόμων καὶ νὰ ἐπιδιώκωσι τοὺς ἔχοντας τὸ σπάνιον δῶρον τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς χάριτος.

Ἄλλ' ἡ πνευματικὴ χάρις δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς καλῆς συναναστροφῆς καὶ τοῦ καλοῦ παραδείγματος. Ἀπαιτεῖται ἰδιάζουσα καλλιέργεια τοῦ πνεύματος, ἀναπτύσσουσα τὴν κρίσιν, τὴν μνήμην, τὴν ἀντίληψιν, ἐξυψοῦσα τὴν ψυχὴν, ἐξευγενίζουσα τὴν καρδίαν, διαμορφοῦσα τὰ ὥραία καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ ὁδηγοῦσα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς. Μόνον διὰ τῆς πνευματικῆς ταύτης καλλιέργειας ἡ γυνὴ καθίσταται καλὴ, ἀγαπητὴ, ὠφέλιμος πρὸς τοὺς ὁμοίους τῆς. Δι' αὐτῆς συσφίγγονται οἱ δεσμοί, οἱ ἐνοῦντες αὐτὴν πρὸς τὸν ἄνδρα, δι' αὐτῆς παρέχεται ὑγιὲς καὶ σκόπιμος πρὸς τὰ τέκνα ἀνατροφή. Μόνον πνεῦμα καλλιεργημένον ἐντροφᾷ εἰς πληθὺν πνευματικῶν τέρψεων καὶ ἀπολαύσεων, ὧν στερεῖται πᾶσα ἀμαθὴς γυνὴ.

Ἀναπτύσσετε λοιπὸν, ὦ κυρίαι μου, τὸ πνεῦμα σας, καλλιεργεῖτε αὐτὸ ὅσον δύνασθε πλεονέκτερον, ἔχουσι ὑπ' ὅψιν ὅτι δυνάμεθα νὰ λάμπωμεν καὶ βλασφύωμεν διὰ τῆς καλλονῆς καὶ τῶν στολισμῶν, ἀλλὰ νὰ ἀρέσκωμεν καὶ νὰ ἀγαπώμεθα μόνον διὰ καλλιεργημένου πνεύματος καὶ χάριτος.

Σὺν τῇ χάριτι ἡ καθαριότης ἀναπληροῖ, ἀλλὰ καὶ συντελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς καλλονῆς, οὐσα ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ πάσης γυναικὸς σεβομένης ἑαυτήν. Ὡς ἀπαραιτήτος παράγων τῆς ὑγείας καὶ τοῦ κάλλους ἡ καθαριότης καθίσταται διὰ τὴν γυναικᾶ ἀπολύτως ἀναγκαία.

Καρλόττα Μάριττ

Πῶς αἱ ὥραιαι μένουσι πισταί

Λέγεται ὅτι ἡ καλλονὴ τῆς γυναικός εἶναι ὁ μᾶλλον ἐπικίνδυνος σκόπελος πρὸς ὃν προσκρούει ἡ τιμὴ τοῦ συζύγου. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη. Ἡ καλλονὴ εἶναι μᾶλλον φύλαξ ἢ ἐχθρὸς τῆς ὥραιας γυναικός. Διότι ὅσον μίαν γυνὴ εἶναι ἀληθῶς ὥραία, ὅσῳ ὑπὸ περισσοτέρων περικυκλοῦται θαυμαστῶν, τόσῳ ὑπερήφανος καὶ ψυχρά γίνεται, τόσῳ θεωρεῖ τοὺς θαυμαστάς τῆς ἀναξίους τοῦ κάλλους τῆς. Ἡ καλλονὴ τῆς γυναικός ὑποδουλοῖ τοὺς ἄνδρας, οὐδέποτε δὲ αὐτὴν τὴν ὥραιαν. Ἡ ζηλοτυπία ὅμως τοῦ συζύγου καθίστησι πολλάκις τὴν ὥραιαν ἄπιστον. Αἱ ἐν ζηλοτύπῳ περιορισμῷ ζῶσαι γυναῖκες καθ' ἅπαντας τοὺς λαοὺς καὶ τὰς ἐποχὰς ὑπῆρξαν ἄπιστοι. Ὅπως ὁ σύζυγος λαμβάνῃ τὸ δικαίωμα τῆς φυλακίσεως — διότι ἡ ζηλοτυπουμένη γυνὴ εἶναι περισσότερο περιορισμένη ἢ ἡ φυλακισμένη — οὕτω καὶ αὕτη λαμβάνει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπατήσῃ τὸν φύλακά τῆς, πρῶτης εὐκαιρίας παρουσιαζομένης. Ὁ συνετὸς λοιπὸν ἀνὴρ ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν ὥραιαν σύζυγόν του, θέτει ὅμως αὐτὴν πάντοτε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμῆς. Δὲν φαίνεται λησμονῶν ὅτι εἶναι ὥραία, τοῦναντίον εἶναι ὁ εἰλικρινέστερος λάτρης τῆς, ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ πάντα ἄλλον διὰ τὴν καλλονὴν τῆς.

Οὗτος φροντίζει ἐπίσης ὅπως ὁ βίος τῆς ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς του θέσεως καὶ τῶν μέσων ἃ διαθέτει, εἶναι εὐμαρής, ἀναπαυτικός. Ὅπως ὁ καλλαισθητὴς διερευνησμένος οἶκος τῆς εἶναι ὥραία καὶ θελκτικὴ φωνεῖ διὰ τὸ πολύτιμον πτηνόν, ὅπερ ἐγκλείει, ὅπως τὸ πλαίσιον τῆς εἰκόνης τῆς μὴ ἄμαυροῖ τὸ κάλλος τῆς. Τέλος αἱ ἀποδίδῃ εἰς τὴν καλλονὴν τὸν ὀφειλόμενον τῆς λατρείας φόρον, ἵνα μὴ ἄλλος τις ἐπιτήδειος δραχθῇ τῆς εὐκαιρίας νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ.

Αἱ σχέσεις, ἅς συνάπτει ἕστωσαν πάντοτε ἐκλεκταί, ὅχι κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ αἰσθητικά. Ὡς φροντίζει πάντοτε νὰ

συζῆ μετὰ τῶν γονέων ἢ μετὰ πρεσβυτέρου ἀδελφῆς ἰδικῆς τῆς ἢ ἰδικῆς του. Οἱ συγγενεῖς τῆς ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν τιμὴν τῆς, ὅσον καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι οἱ καλλίτεροι φύλακες. Ἀς προσπαθῇ ἐν τούτοις νὰ ἀνυψοῖ τὸ πνεῦμα τῆς διὰ μελετῶν ὥραίων καὶ ἐμβριθῶν εἰς σφαίρας ἁνωτέρου τῶν πεζοτήτων τοῦ καθημερινοῦ βίου, ὥς τὴν ἀγαπᾷ ὡς ἐκτετῆς, τὴν συμπαθῇ ὡς φίλος καὶ ἀδελφίς καὶ τὴν προστατεύει ὡς πατήρ καὶ ἔστω βέβαιος ὅτι οὐδέποτε θὰ προδοθῇ ὅσῳ ὥραία καὶ ἂν ᾖ ἡ σύζυγός του.

Ἄννα Γούρδου

Χημικὴ μελέτη

ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν μυρεψῶν πωλουμένων ψιμυθίων καὶ ὀρυζοκόνων

Ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν δύο παρελθόντων ἐτῶν ἐδημοσιεύσαμεν τὸν τρόπον κατασκευῆς ρευτῶν καὶ ἀλοιφῶν ἀβλαβῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ δερματός, πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ρητίδων, πρὸς εξαφάνισιν τῶν φακίδων καὶ ἐν γένει πρὸς ἐπιμέλειαν καὶ καλλονὴν τῶν διαφόρων τοῦ σώματος ὀργάνων. Ἀλλὰ πολλὰ τῶν ἀναγνωστριῶν μας προτιμῶσιν ἴσως μέχρι σήμερον νὰ ἀποκτῶσι πρόσκαιρον καλλονὴν διὰ τῆς χρήσεως βαφῶν καὶ ψιμυθίων, ἅτινα οἱ Εὐρωπαῖοι μυρεψοὶ τιτλοφοροῦσι μὲ ἐπιδεικτικωτάτους τίτλους.

Κηδόμεναι τῆς ἀνθρωπότητος τῶν ὁμοφύλων καὶ ἐπιθυμοῦσαι νὰ πείσωμεν αὐτὰς νὰ παύσωσι μεταχειριζόμεναι τὰ δηλητηριώδη καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ δέρμα ψιμυθία δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἀναλυτικὴν μελέτην τῆς κ. Μαρίκς Πουτνίμ, γαλλίδος ἱατροῦ ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐν χρήσει ψιμυθίων καὶ βαφῶν. Ἡ συγγραφεὺς πρὶν ἢ προδῇ εἰς τὴν ἀνάλυσιν ταύτην παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἀρσενικόν, ὁ νιτρικὸς ἄργυρος, ὁ ὀξικὸς μόλυβδος καὶ ὁ ὑδράργυρος εἶναι δραστηκώτατα δηλητήρια, κατακαίοντα τὴν

τρυφερὰν ἐπιδερμίδα, ρυτιδοῦντα αὐτὴν, κλείοντα τοὺς πόρους διὰ μελαινῶν κηλίδων, ἀμβλύνοντα τὰ νεῦρα, ἐρεθίζοντα τὴν ὄρασιν, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ τὴν ἀκοήν. Ὅτι γυνὴ βαφομένη οὐδένα ἀπατᾷ, τούναντίον καθιστᾷ τὴν ἀτ/ημίαν τῆς καταφανεστέραν, δίδωσι δὲ καὶ τὸ δικαίωμα πρὸς τοὺς βλέποντας αὐτὴν νὰ τὴν ἐκλαμβάνωσιν ὡς ἄνθρωπον κακῆς πίστεως ἐν πάταις ταῖς τοῦ βίου πράξεσι.

«Αἱ βαφαὶ τῆς κόμης, οἵτινες πωλοῦνται ὡς προϊόντα ἐξωτικῶν φυτῶν περιέχουσι δραστικώτατα δηλητηρία. Αἱ ἐπιγραφόμεναι *Teintures progressives* εἶναι διαλύσεις ἀμμωνίας καὶ νιτρικοῦ ἀργύρου. Τὸ ἐξ αὐτῶν προκύπτον ἐλάχιστον τῶν κακῶν εἶναι αἱ ὀφθαλμίαι. Αἱ ὑπὸ τὸν τίτλον *Teintures instantannées* βαφαὶ περιέχουσιν ὀξικὸν μόλυδον καὶ ἀσβεστόνερον. Ἀμφότερα ταῦτα καταστρέφουσι τὴν κόμην καὶ τὴν κεφαλικὴν ἐπιδερμίδα, προκαλοῦντα ὀξείας νευραλγίας. Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον *Eau de fées* ψιμύθιον εἶναι διάλυσις θείουχου μολύβδου καὶ ὑποθεικῆς σόδας. Λευκαίνει, ἀλλὰ δηλητηριάζει καὶ μαραίνει. Τὸ *Eau Figaro* εἶναι διάλυσις νιτρικοῦ ἀργύρου καὶ θειικοῦ γαλκοῦ. Ἀμφότερα δραστικὰ δηλητηρία. Τὸ *Eau de Floride*, συνίσταται κατὰ τὰς ρεκλάμας τῶν συνθετῶν ἀπὸ φυτὰ εὐεργετικῶς ἐνεργοῦντα ἐπὶ τοῦ δέρματος. Τὰ φυτὰ αὐτὰ εἶναι ἄνθος τοῦ θείου καὶ ὀξικὸς μόλυβδος. Εἶναι ἀληθὲς ὅτ. προσθέτουσιν εἰς τὰς διαλύσεις ταύτας καὶ ὀλίγον ροδόνερον, ἀλλὰ τὰ ρόδα δὲν ἀφαιροῦσι τὴν δύναμιν τοῦ δηλητηρίου.

Τὸ *Lait antephélique* ἔχει καὶ αὐτὸ μεγάλην φήμην ὡς καθαρίζον τὰς φακίδας καὶ ὅμως κατασκευάζεται ἀπὸ διαβρωτικὸν ἐξάχνωμα, ἀπὸ ὀξειδίου ὑδρικοῦ μολύβδου ἀπὸ θεικόν ὀξύ καὶ ἀπὸ ἵγνη καμφορᾶς. Ὅλα αὐτὰ καίον καὶ δηλητηριάζουν τὸ δέρμα.

Τὸ *Lait de Ninon*. Εἶναι διάλυσις βισμούθιου καὶ ζίγκου. Βλάπτει ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων. Τὸ *Eau magique* μαγικὸν ὕδωρ: Ὄξειδιον μολύβδου καὶ ὑποθεικῆς σόδα. Τὸ *Eau de Lys*: ὕδωρ τοῦ κρίνου ἔχει ὡς θάσιν τὸ πρωτοχλωρίον τοῦ ὑδραργύρου.

Ἡ διάσημος καταστᾶσα ψιλωτικὴ κόνις, δι' ἧς αἱ κυ-

ρίαι ἀπαλλάσσονται ἀπονώτεροι, τῶν ἀσχημιζουσῶν τὸ πρόσωπον τριγῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ 60 γραμμάρια ὑδραργύρου, 30 γρ. θειοῦχου ἀρσενικοῦ, 30 γρ. λιθαργύρου καὶ 30 γρ. ἀμύλου. Εἰς τὰς ὀρυζοκόνεις καὶ τὰ κοσμητικὰ τοῦ προσώπου ὑπάρχει ἐπὶ 1000 γρ. ὀρυζοκόνεως 700—800 γρ. ἀνθρακικοῦ μολύβδου. Διότι καθορὰ κόνις φαρίνης, ὀρυζης, ἀμύλου, ἀλαβάστρου ἢ καὶ βισμούθιου οὐδέποτε μένει ἐπὶ τοῦ προσώπου. Αἱ κυρίαι ἐν τούτοις ζητοῦσι πάντοτε κόνιν μένουσαν ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἥτοι περιέχουσαν μεγάλην δόσιν ἀνθρακικοῦ μολύβδου, ἐκπλήσσονται δὲ μετὰ ταῦτα διότι ἡ ἐπιδερμὶς των μαραίνεται ταχέως καὶ εἰδὶ κηλιδοῦται καὶ κατχστρέφεται.»

Σ.Σ. Δημοσιεύομεν τὴν ἄνω μελέτην διότι ὅλα τὰ ἄνω ψιμύθια πωλοῦνται εἰς τὰ ἐνταῦθα μυροπωλεῖα, πολλαὶ δὲ κυρίαι ἀδρότατα πληρόνουσι τοὺς τίτλους καὶ τὰς ρεχλάμας, δι' ὧν ἀντὶ καλλονῆς γάνουσι καὶ τὴν ὀλίγην ἀνθυρότητά των.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Γυνὴ συνετὴ ἐφίστησι τὴν προσοχὴν της εἰς τὸν οἶκον της, εἰς τὰ καθήκοντά της. Γυνὴ φιλόφρονος προσέχει μόνον εἰς τὸ κάτοπτρόν της.

Ὁ πόθος τοῦ ἀρέσκειν εἰς πάντας, τοῦ ὑπὲρ πάσας ἀρέσκειν, ἡ γάρκωσις αὐτῇ τῆς καρδίας, ἡ ἀταξία αὐτῇ τοῦ πνεύματος, τὸ αἰώνιον τοῦτο ψεῦδος, τὸ ὀνομαζόμενον φιλορέσκεια ἀπαρτᾷ ἐν γένει εἰς γυναικας ἀέργους, οὐδὲν τὸ σοβαρὸν διαροομένης. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο γερικενόμενον καὶ ἐνδυναμούμενον ὑπὸ τῆς πρὸς τὰς νεανίδας παρεχομένης ἀτελοῦς ἀγωγῆς δὲν δύναται γὰρ θεραπευθῆ εἰμὴ διὰ σιδηρᾶς θελήσεως ἐπιβαλλομένης εἰς τὴν λογικὴν καὶ τὸ αἶσθημα.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ἡ ἡμέρα κλίνει πρὸς τὴν δύσιν της, σκοτεινὴ νεφελώδης ἡμέρα Δεκεμβρίου, ἡμέρα ὧς χειμερινή. Ὁ ἄνεμος συρίζων ὀξέως, πνέων ὀρμητικῶς διὰ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν, τῶν γυμνῶν κλάδων τῶν δένδρων, καὶ διὰ τῶν ὁδῶν, σαρώνων ἢ στροβιλίζων τὴν ἄφθονον πάντοτε ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν κόνιν καὶ μετ' αὐτῆς τὰ ξηρὰ φύλλα, τὰ ποικιλόχροα συνεπτυγμένα ἢ κατακεκομμένα χαρτιά καὶ λοιπὰ ἀπορρίμματα, τὰ ὅποια μετ' αὐθαιρέτου ιδιοτροπίας, ὅτε μὲν συνάγει εἰς σωρούς, ὅτε δὲ διασκορπίζει.

Ἐγγύς, πολὺ ἔγγύς, παραθύρου μικροῦ οἰκίσκου παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Λυκαβητοῦ κειμένου κάθεται νεᾶνις, ἐπωφελουμένη τοῦ τελευταίου ἀμυδροῦ τῆς ἡμέρας φωτός, ἵνα τελειώσῃ, πρὸ τῆς νυκτός, τὸ ὑπ' αὐτῆς ραπτόμενον ἔνδυμα.

Φαίνεται δεκαοκταέτις περίπου, εἶναι λεπτὴ καὶ ὠχρὰ κάπως, καίπερ δὲ μὴ εὐειδής, ἔχει τόσῳ γλυκεῖαν καὶ συμπαθεῖ φνισιογνωμίαν, ὥστε προσβλέπων τις αὐτὴν δὲν παρατηρεῖ τὴν ἔλλειψιν τῆς καλλονῆς.

Παρά τοὺς πόδας αὐτῆς, πλησίον πυραύνου κάθεται ἐπὶ χθαμαλοῦ ξυλίνου σκίμποδος παιδίσκη ἐννέα ἢ δέκα ἐτῶν, κρατοῦσα ἐπὶ τῶν γονάτων λευκὸν οὐλον κυνάριον, ἡσύχως ρέγγον ἐν τῇ ἡδεῖα ἀπολαύσει τοῦ θάλπου τοῦ κόλπου τῆς μικρᾶς. Καὶ εἶναι τόσῳ ὠραία καὶ θελκτικὴ ἡ μικρὰ αὕτη κόρη μὲ τοὺς ὠραίους μέλανας ὀφθαλμοὺς καὶ τοὺς ἡδεῖς καὶ ἀρμονικοὺς τοῦ προσώπου χαρακτῆρας, ἡ στάσις αὐτῆς ἐν τῇ παιδικῇ ἀφειλείᾳ εἶναι τόσῳ χαρίεσσα καὶ γραφικὴ, ὥστε ἤθελέ τις πιστεῦσαι ὅτι δι' ἀνεξηγήτου τινὸς μαγείας ἀπεσπάσθη τῆς εἰκόνης περιφήμου ζωγράφου μᾶλλον, ἢ ὅτι ἦτο πτωχὴ ταπεινὴ πραγματικότης.

Μένει σχεδὸν ἀκίνητος, ἔχουσα προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς μετ' ἀσυνήθους τοῖς παιδίοις ἐνδελεχειάς ἐπὶ τῶν χειρῶν τῆς νεκνίδος, (ἥτις εἶναι πρεσβυτέρα αὐτῆς ἀδελφὴ) ἢ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἐρυθροῦ μαλλίνου φορέματος, διότι εἶναι ἰδικόν της τὸ ραπτόμενον ζωηρὸν καὶ ὠραῖον φορεματάκι ! Θὰ ἔλεγε τις ὅτι μετρᾷ ἐκάστην βελονίαν, ἐκάστην ἀνέλκυσιν καὶ καθέλκυσιν τῆς κλωστῆς, καὶ ὅσῳ προχωρεῖ ἡ συνένωσις τῆς χειρίδος μετὰ τοῦ στρογγύλου περιβραχιονίου ἀνοιγματος, τόσῳ ἡ φυσιογνωμία αὐτῆς ἐμψυχοῦται, τόσῳ τὸ ἐρύθημα τῶν παρειῶν καὶ ἡ λάμψις τῶν ὀφθαλμῶν της καθίστανται ζωηρότερα !

Αἶφνης ἐρωτᾷ μειδιῶσα, ἐνῶ δύο θελκτικοὶ λακκίσκοι σχηματίζονται εἰς τὰς δροσεράς της παρειάς.

— Θέλεις ν' ἀνάψω τὸ φῶς, Ἀγγελικουῖλα ; Δὲν βλέπεις τίποτε πιά.

— "Οχι, ὄχι, ψυχὴ μου, τώρα θὰ ἔλθῃ ἡ μητέρα μέσα καὶ θὰ φέρῃ καὶ τὴ λάμπα. Μὰ πῶς τῶπαθες καὶ κάθῃσαι τόσῃν ὥρᾳ ἡσυχῇ σὰν Παναγία, "Αννα μου ; Σοῦ φαίνεται ὅτι θὰ τελειώσῃ γρηγορότερα τὸ φόρεμά σου, ὅταν τὸ βλέπῃς; Βοηθῆς καὶ σὺ μὲ τὰ 'μάτια; αἱ ! Ἡ μικρὰ ἀντὶ ἀπαντήσεως ἔκαμε νόστιμον πονηρὸν μορφασμὸν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἔλαβε παιδροτέραν ἔκφρασιν.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ θύρα ἀνεῴγη καὶ ζωηρὸν φῶς διεχύθη ἐν τῷ μικρῷ δωματίῳ ὑπὸ τῆς λυχνίας, ἣν ἔφερεν εἰς χεῖρας ἡ εἰσερχομένη μήτηρ των.

Αὕτη ἦτο γυνὴ τεσσαρακοντοῦτις περίπου, ἔχουσα ἀπλοῦν καὶ εὐχάριστον ἐξωτερικὸν χρηστῆς οἰκοκυρᾶς τῆς τάξεως τοῦ λαοῦ. Μείνασα πρὸ πωλῶν ἐτῶν χήρα προσεπάθησε δι' ἀτρύτων κόπων ν' ἀναθρέψῃ τὰ τέσσαρα τέκνα της, ἐξ ὧν ἐπέζησαν μόνον αἱ δύο ἀδελφαί, ἃς ἤδη ἐγνωρίσαμεν. Καὶ νῦν ἐν τῇ ἀγάπῃ τῶν θυγατέρων της καὶ ἐν τῇ ὑλικῇ ἀρωγῇ, ἣν τῇ παρεῖχεν ἡ ἐργασία τῆς Ἀγγελικῆς ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ ὀλίγην ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν, ὀλίγην ἐλπίδα καὶ χαράν.

— Θὰ χαλάσῃς τὰ 'μάτια σου, παιδί μου, εἶπε διὰ φωνῆς θωπευτικῆς. Γιατί δὲν περιμένεις λιγάνι νὰ σοῦ φέρω τὸ φῶς ; Καὶ εἶναι καμμιά βία νὰ τελειώσῃ καὶ καλὰ ἀπόψε τὸ φουστανάκι τῆς Ἀννας ; Δὲν σοῦ φθάνουν τὰ νυχτέρια τῆς ξένης δουλειᾶς ;

— Νά, τώρα τελειώνω, μητερίτσα μου, μόνον τὰ κουμπιὰ μοῦ λείπουν. Μπᾶ ! τί λές ; Αὖριο πα-

ραμονή τῶν Χριστουγέννων νὰ πάῃ ἡ Ἀννίκα νὰ μεταλάβῃ καὶ νὰ μὴν ἔχῃ τὸ καινούριον τῆς φόρεμα; Πῶς γίνεται; Καὶ ὡς τὰ μεσάνυχτα θὰ καθόμουν νὰ τῆς τὸ τελειώσω. Αἱ! μικροῦλα, τί λὲς καὶ σύ;

Ἀντὶ ἄλλης ἀποκρίσεως ἡ Ἀννα ἔκυψε καὶ τὴν ἐφίλησεν ἐπὶ τοῦ γόνατος, ἐφ' οὗ ἔκλινε τὴν χαρίεσσαν κεφαλὴν τῆς καὶ ἔπειτα τὴν προσέβλεψε μὲ ὀφθαλμοὺς ἐκφράζοντας χίλια θερμὰ εὐχαριστῶ.

Ἡ μήτηρ πρὸ ὀλίγου ἐπανελθοῦσα τῆς ἀγορᾶς εἰσῆρχετο καὶ ἐξήρχετο τοῦ δωματίου, κομίζουσα καὶ ἐναποθέτουσα ἐντὸς ἑρμαρίου, χρησιμεύοντος ἀντὶ ὀψοθήκης, μῆλα, πορτοκάλια, κάστανά, καὶ ἄλλα εὐγευστά τρόφιμα, ἑκτακτον πολυτέλειαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης ἐορτῆς!

Χάρις εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν δύο γυναικῶν ἡ πτωγὴ οἰκογένεια ἠδύνατο ν' ἀπολαύσῃ τῆς ἀθώας αὐτῆς γαστρονομικῆς ἠδονῆς, ἠδονῆς ἀγνώστου εἰς τοὺς εὐνοούμενους τῆς Μοίρας! Τῷ ὄντι εἶναι δύσκολον διὰ τῆς φαντασίας νὰ ἐννοήσουν πολλοὶ τούτων τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν τρυφὴν τοῦ πτωχοῦ ἐπὶ τῇ ἀπολαύσει ἐκτάκτου ἐδέσματος, ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει ἐνδύματος καινουργοῦς. Ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἰθισμένοι εἰς τὴν καθ' ἡμέραν παντὸς πόθου ἐκπλήρωσιν, ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας κεκορεσμένοι πάσης ἀπολαύσεως, εὐρίσκουσι μικρὰν, χυδαίαν, ἴσως, γελοίαν τὴν ἠδονὴν τῶν σπανίως δυναμένων ν' ἀπολαύσωσι καὶ τῶν συνηθεστάτων τέρψεων! Αἱ ἡμέραι τῶν μεγάλων θρησκευτικῶν ἐορτῶν διέρχονται δι' ἐκείνους κοιναὶ καὶ συνήθεις, ἀλλ' εἶναι πλήρεις χαρᾶς, πλήρεις ἐκτάκτων συγκινήσεων διὰ τὰς οἰκογενείας

τῆς ἐργατικῆς τάξεως ! Μικραὶ οἰκονομίαι κέρμα πρὸς κέρμα συλλεγόμεναι ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ ἀγαθοῦ οἰκογενειάρχου, προετοιμάζουσι τὰς ἀπρόοπτους ἡδονάς, τὰς ἐκτάκτους εὐχαριστήσεις, ἃς οὗτος παρέχει τῇ οἰκογενεῇ του !

Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι καὶ ἐν τῇ θείᾳ ἀρχῇ « Ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου » ἐνέμεινεν ὁ τύπος τῆς ἀγαθότητος καὶ εὐσπλαγχνίας τοῦ Ὑψίστου καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται γλυκύτερος ὁ ἄρτος οὗτος καὶ διὰ τοῦτο εὐφραίνει καὶ ἀνακουφίζει τὸν πόνον καὶ τὸν κόματον !

Δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος καὶ ὑπὸ τὰς ταχείας καὶ ἐπιδεξιούς χειρας τῆς Ἀγγελικῆς τὸ κόκκινον φορεματάκι τῆς μικρᾶς ἦτο ἤδη ἐντελῶς ἑτοιμον, χάριεν ἐν τῇ ἀπλότητι καὶ κομψότητι του.

Ἡ νεᾶνις ἠγέρθη καὶ κρατοῦσα αὐτὸ διὰ τῶν δύο χειρῶν τὸ ἐπεδείκνυεν εἰς τὴν μικράν τῆς ἀδελφῆς, ἥτις ἀφήσασα τὸ κυνάριον κατὰ γῆς ἐκρότει τὰς χειρας, πηδῶσα ἐξ ἀθώας παιδικῆς ἀγαλλιάσεως !

— Ἐλα νὰ σοῦ τὸ φορέσω τώρα, πουλάκι μου, αὐτὸ εἶναι τὸ πρωτοχρονιάτικο δῶρο μου. — Καὶ ἐναγκαλιζομένη τὴν παιδίσκην ἀνεβίβασεν αὐτὴν ἐπὶ τινος καθίσματος καὶ ἤρχισε νὰ τὴν ἐνδύῃ.

Ἡ μικρὰ μὲ τοὺς γυμνοὺς παχυλοὺς τῆς βραχίονας, φρικιώντας ὑπ' ἐλαφροῦ ρίγους περιέβαλε τὸν τράχηλον τῆς ἀδελφῆς τῆς καὶ πηδῶσα ἐπὶ τῆς ἑδρας κατεφίλει αὐτὴν εἰς τὰς παρειάς, εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐπὶ τῆς κόμης, ἐνῶ ἡ Ἀγγελικὴ ἀκτινοβολοῦσα ἐπίσης ἐκ χαρᾶς, διὰ τὴν χαρὰν ἣν παρειῦχε, προσεπάθει νὰ τὴν καθησυχάσῃ καὶ νὰ τὴν

ἐνδύσει, ἐν ᾧ ἡ μήτηρ ὀρθία παρ' αὐταῖς ἀπηύθυνε τρυφερὰς ἐπιπλήξεις εἰς τὴν μικράν τῆς ἄτακτον.

Ἦτο, ὄντως, ὡραῖον τὸ σύμπλεγμα τῶν ταπεινῶν, ἀλλ' εὐγενῶν τούτων ὄντων ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ αὐτῶν ! Τὸ μειδίαμα, τὸ φωτίζον τὸ μεμαρασμένον πρόσωπον τῆς μητρός, ὁ παιδικὸς ἐνθουσιασμὸς τῆς γραφικῆς ὡραίας κορασίδος καί, ἰδίως, ἡ ἔκφρασις τοῦ ἠθικοῦ κάλλους ἡ καταυγάζουσα τὴν συμπαθεῖ μορφήν τῆς νεάνιδος, ἥτις, ἵνα ἀγοράσῃ τὸ κόκκινον φόρεμα, τὸ πρὸ πολλοῦ ὄνειροπολούμενον ὑπὸ τῆς μικρᾶς, ἐδέησε νὰ στερηθῇ νεωτέρου καὶ θερμοτέρου ἐπανωφορίου, ἐπέχυνον ἔκτακτον αἴγλην εὐτυχίας εἰς τὸ ταπεινὸν ἐκεῖνο ἐνδιαίτημα !

Ἐν τούτοις καὶ ἡ χαρὰ τῆς θελκτικῆς Ἀννης δὲν ἦτο ἀπλῶς ἐγωϊστική. "ὦ ! βεβαίως, ἔχαιρε, διότι αὐρίον θὰ ἔφερε τὸ ὡραῖον κόκκινόν της φορεματάκι διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔχαιρε διότι ἤθελεν ἐπιδείξει αὐτὸ εἰς τὰς μικρὰς τῆς φίλας τῆς γειτονίᾶς, πλὴν ἐνεθουσία καὶ δι' ἄλλην εὐγενεστέραν αἰτίαν. Εἶχε καὶ αὕτῃ τὸ μυστικόν της, εἶχε καὶ αὕτῃ προετοιμάσει ἐν ἀπρόοπτον δῶρον, ἔτι μᾶλλον συγκινητικόν ἐν τῇ παιδικῇ ἀπλότητι καὶ αὐτοθυσίᾳ.

Μόλις κατέβη τῆς ἑδρας ἐξῆλθε τρέχουσα τοῦ δωματίου μετὰ μυστηριώδους ὕφους καὶ μετ' ὀλίγον εἰσῆλθε πάλιν φέρουσα εἰς χεῖράς τι ἐντὸς χαρτίου εἰλιγμένον.

— Νά, κύτταξε τί ἀγόρασα καὶ ἐγὼ γιὰ τὴν Λιλή σου, ἕνα λαιμοδαίτη μὲ κουδουνάκια ! Ἦθελα νὰ σοῦ τὸ δώσω τοῦ ἀγίου Βασιλείου, μὰ δὲν κρά-

τησα, ἀφοῦ μοῦ ἔβαλες τὸ φόρεμα. Ἐγὼ ἡ καυμένη δὲν εἰμπορῶ νὰ χαρίσω τίποτε σὲ σένα καὶ χαρίζω στὸ σκυλάκι σου, ποῦ τ' ἀγαπᾷς πολὺ, πολὺ.

Ἡ Ἀγγελικὴ λαβοῦσα ἐπὶ τῶν γονάτων τὴν ἀδελφὴν τῆς τὴν ἡσπάζετο σχεδὸν δακρύουσα ἐκ συγκινήσεως καὶ χαρᾶς.

— Καὶ ποῦ τὰ οἰκονόμησες παιδιὲ μου, τὰ χρήματα ; ἠρώτησεν ἡ μήτηρ μετ' ὀλίγον, ἀποροῦσα ;

— Ξέρεις, μὲ τῆς πεντάραις ποῦ μοῦ δίνουν ἡ Κυρίαίς, ὅταν μὲ στέλλει ἡ Ἀγγελικὴ μὲ κανένα φόρεμα ποῦ ράπτει, ἀγοράζω χαρτί, πέναίς ἢ καὶ καυμιὰ φορὰ στραγάλια καὶ ζαχαράτα. Μιὰ ἡμέρα ἄκουσα τὴν Ἀγγελικὴ νὰ λέγῃ, ὅτι ἂν δὲν ἦτο περιττὸ ἐξοδο θ' ἀγόραζε ἓνα τέτοιο πρᾶγμα γιὰ τὴ Λιλή τῆς. Λοιπὸν ἀπὸ τότε ἐπρόσεξα νὰ μὴ σχίζω πολλὰ χαρτιά καὶ νὰ μὴ χάνω τὰ μολύβια μοῦ καὶ δὲν ἀγόρασα τίποτε, τίποτε γιὰ νὰ φάγω, ὅσω ποῦ πεντάρα, δεκάρα ἐσύναξα λεπτὰ καὶ τ' ἀγόρασα. Δὲν ἔκαμα καλὰ ;

Καὶ χωρὶς νὰ σταματήσῃ περισσότερον εἰς τοῦτο, ὀλισθήσασα ἀπὸ τῶν γονάτων τῆς ἀδελφῆς τῆς ἤρχισε νὰ τρέχῃ ἐν τῷ δωματίῳ, διὰ νὰ συλλάβῃ τὴν Λιλήν καὶ τῆς δέσῃ περὶ τὸν λαιμὸν τὸ νέον τῆς κόσμημα.

Ἀγία ἀθωότης ! Τὸ ἀφελὲς παιδίον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ εὐγενὲς τῆς πράξεώς του, δὲν εἶχεν ἀκριβοῇ συνειδησιν τοῦ ὥραιου συναισθήματος τῆς θυσίας, δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ ὑπερηφανευθῇ ἐνδομύχως δι' αὐτὴν, ἀλλ' ἐπέτυχεν ὅ,τι ἐπόθει, εἶδε τὴν χαράν

τῆς φιλότατης ἀδελφῆς του, ἔλαβε τὰ τρυφερά, τὰ θερμά της φιλήματα καὶ τὰς γλυκείας μητρικὰς θωπείας καὶ ἦτο αὐτὴ ἡ ὅλη ἀμοιβή του καὶ ἦτο ἀρκετὴ δι' αὐτό !

Πολλὰ καὶ πλούσια δῶρα ἀνταλλάσσονται συνήθως, κατὰ τὰς ὥραίαις καὶ εὐφροσύνους αὐτὰς ἡμέρας, δῶρα ἀγάπης, ἢ κατὰ συνθήκην ἐθιμοταξίας, ἀλλὰ παρέχουσιν ἄρᾳ γε τόσῃν χαρὰν, τόσῃν εὐδαιμονίαν, ὅσῃν τὰ ἀμοιβαῖα δῶρα τῶν δύο ἀδελφῶν ;

Εἰσὴν I. Οἰκονομίδου.

ΑΙ ΣΤΑΦΥΛΑΙ

Ἡ ἄμπελος ἔχει πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν. Οἱ σφαιροειδεῖς θάμνοι της ἐκαλλιεργήθησαν αὐτόσε ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Τὰ ἀρχαιότατα μνημεῖα τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφύας τὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰγυπτίων παριστῶσι τοὺς ἱερεῖς προσφέροντας πρὸς τοὺς θεοὺς ἐκλεκτοὺς στάγυνς σίτου καὶ ὥραιας σταφυλὰς. Ὁ Ὅσιρις, ὁ Βάχχος καὶ ὁ Νῶε εἶνε οἱ τρεῖς διδάξαντες εἰς τρεῖς διαφόρους λαοὺς τὴν τῆς ἀμπέλου καλλιέργειαν, ἢν πρῶτος ὁ Βράχμης ἐφύτευσε.

Απὸ τοῦ Πλινίου καὶ τοῦ Γαληνοῦ μέχρι πάντων τῶν συγχρόνων ἐξοχοτήτων ἐν τῇ ἱατρικῇ, ἢ σταφυλῇ ἐθεωρήθη ὡς καρπὸς δροισιτικός, μαλακτικός, ὀρεκτικός, θρεπτικός, διουρητικός, καταπραϋντικός, στη-

θικός, ἐνδυναμωτικός, ἐν μιᾷ λέξει εἶναι ὁ ὑγιεινός-
τατος τῶν καρπῶν. Ὁ ἡμέτερος διάσημος ἰατρίκ
Ἐρπὶν ἐξελάγη διὰ τὴν καταπληκτικὴν ἀναλογία
ἣτις ὑπάρχει μετὰ τοῦ γάλακτος τῆς γυναικὸς καὶ
τοῦ χυμοῦ τῆς σταφυλῆς. Ἀπεκάλεσε δὲ δικαιοτάτα
αὐτὸν φυτικὸν γάλα, καὶ ἔταξεν εἰς τὴν πρώτην τάξιν
τῶν θρεπτικῶν τοῦ ἀνθρώπου τροφῶν.

Αἱ σταφυλαὶ ἀναπτύσσουσιν ὅλας τὰς θρεπτικὰς
αὐτῶν ιδιότητας, ἰδίᾳ ὅταν τις κάμνη διάιταν ἢ
μᾶλλον τακτικὴν σταφυλοθεραπείαν. Εἰς διαφόρους
πόλεις τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Μεσημβρι-
νῆς Γαλλίας, καὶ ἐν τῇ Κριμαίᾳ γίνεται κατ' ἔτος
τακτικὴ θεραπεία σταφυλῶν. Περὶ αὐτῆς καὶ ὁ Διο-
σκορίδης καὶ ὁ Πλίνιος ἔγραψαν, ὡς ὠφελιμωτάτης
ἰδίᾳ διὰ γέροντας, ἀναρρωνόντας ἐξ ἐπιχεινδύνων
ροσημάτων καὶ διὰ νέα παιδιά λεμφατικά, ἀραι-
μικά, μαρασμώδη.

Οἱ διασημότεροι τῆς Γερμανίας ἰατροὶ θεραπεύ-
ουσι διὰ τῶν σταφυλῶν τὰς χροίους παθήσεις τῆς
πεπτικῆς συσκευῆς, τὴν ἀρθροίτιδα, τὴν λιθίαν,
τὰ χρόια ἐκλέματα, τὴν χλόωσιν, καὶ τὰς χοιρά-
δας. Θανατοουργεῖ δ' ἀληθῶς ἡ σταφυλοθεραπεία
εἰς τὰς παθήσεις τοῦ ἥπατος, καὶ εἰς τὸν ἐκ τῆς ἀτα-
ξίας τῶν χολιδόχων ἀγγείων σχηματιζόμενον ἔκτε-
ρον (χρυσῆν).

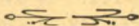
Ἀλλ' ἡ θεραπεία αὕτη ἀνάγκη τὰ συνοδεύηται
ὑπὸ γυμναστικῆς καὶ βίου ἐνεργητικοῦ, ἄλλως οὐδὲν
ἄλλο δι' αὐτῆς ἐπιτυγχάνεται ἢ πάρος, δι' ἐκεί-
ρους ἰδίᾳ οἷτινες ἔχουσι σχετικὰς προδιαθέσεις.

Μαρία Μόυος

Ἰατρός

Σ. Σ. Δυστυχῶς οἱ ἰδιοὶ μας ἰατροί, μεθ' ὅλην τὴν
παρ' ἡμῖν πλησμονὴν τῶν σταφυλῶν, οὐδέποτε ἐσκέ-

φθησαν γὰρ χρησιμοποίησωσι τὸ πο'ύτιμον τοῦτο φάρμα-
κον, ὅπερ εἶπε μέχρι σημερον παρέσχεεν ἐνεργείας εἰς
τοὺς χρησιμοποιοῦντας ὑπὲρ τῆς πασχούσης ὑγείας των
τὰς πολυτίμους αὐτοῦ ιδιότητες.

Τ Α Χ Ρ Ω Μ Α Τ Α

Ἡ θεωρία τῶν χρωμάτων τόσῳ στενῶς συνδεδεμένη
πρὸς τὸ αἶσθημα τοῦ καλοῦ ἀνὰ πάντα καλλιτεχνικὸν
κλάδον εἶναι γενικῶς παρημελημένη καὶ ἄγνωστος. Φαν-
τάζεσθε τί θὰ ἦτον ἡ πλάσις ἄνευ τῶν ἀντιθέσεων τῶν
χρωμάτων; Ἡ ἐξοχή δὲν θὰ παρουσίαζε τὰς ἀρμονι-
κὰς χλοεράς ἀποχρώσεις διὰ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ἀπόλαυ-
σιν τοῦ ὀφθαλμοῦ! Τὰ φυτὰ θὰ ἐστεροῦντο τῶν πλου-
σίων χρωματικῶν τόνων των. Οἱ ἀπομεμακρυσμένοι ὀρί-
ζοντες δὲν θὰ παρίστων τὰς ὥραιάς αὐτὰς ἀπόψεις, τὸς
τόσῳ μυστηριώδεις καὶ μαγικὰς, αἶτινες; παρασύρουσι τὴν
ψυχὴν μακρὰν τῶν διαγεγραμμένων τῆς ἐκτάσεως ὀρίων
καὶ ἀνυψοῦσιν αὐτὴν ὑπερθεῖν τῶν πεζοτάτων πραγματι-
κοτήτων.

Τὸ στερέωμα δὲν θὰ εἶχε τὰς κυανὰς καὶ φωτοδόλους
ἀποχρώσεις; τοῦ, ἐν αἷς τόσῳ ἄτακτα κυλινδοῦνται τὰ νέφη.
Ἡ μεγαλοπρεπὴς τοῦ ἡλίου δύσις θὰ ἐστερεῖτο τῆς φλο-
γίνης ἀκτινοβολίας της. Τέλος τὸ ἀνθρώπινον πλάσμα, τὸ
ἀριστοτέλνημα τοῦτο τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ εἶχε τὸ ἀνθρῶν
τοῦ προσώπου γρῶμα, τὸ διαυγὲς πῦρ τῶν μελανῶν ὀφ-
θαλμῶν ἢ τὴν θωπευτικὴν λάμψιν τῶν κυανῶν. Ἡ κό-
μη θὰ ἐστερεῖτο τῶν χρωμάτων, ἅτινα διατρέγουσι τὴν
κλίμακα ἀπὸ τοῦ ξανθοχρύσου μέχρι τοῦ ἐβενώδους μέ-
λανος. Ἐν μὲν λέξει ἀνὴρ καὶ γυνή θὰ ὁμοιάζον πρὸς
πλανῶδια φαντάσματα καὶ σύμπασα ἢ κτίσις περιβαλλο-
μένη ὑπὸ ἀσυμμετροῦ μονοτονίας θὰ παρουσίαζε τὸ τρο-
μερὸν φαινόμενον σκιῶν σκοτεινῶν, πλανωμένων μελαγ-
χολικῶς ἐν ἀτμοσφαιρᾷ πυκνοφάτῳ. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξην-
τλημένοι θὰ ἐκλείοντο διὰ παντός καὶ ὁ κόσμος θὰ ἐθά-
πτετο εἰς τὸ σκότος.

Ἡ θεωρία τῶν χρωμάτων, ἥτοι ἡ γνῶσις τῶν ἀρχῶν, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ προΐστανται εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν συζεύξιν αὐτῶν ἀποτελεῖ ἐπιστήμην ἀποκλειστικῶς γυναικείαν. Ἡ ἄγνοια τῶν ἀρχῶν τούτων συνεπάγεται ἀπελπιστικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἀνάμιξις χρωμάτων ἀντιθέτων παράγει τὸ τρομερὸν φαινόμενον πολλῶν γελοίων γυναικείων ἀμφιέσεων. Ἡ ἐκλογὴ χρωμάτων δυσαναρμόστων πρὸς τὴν προσωπικὴν χροίαν, πρὸς τὸ χρῶμα τῆς κόμης, ἢ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν δύναται νὰ καταστήσῃ ἄσχημον ἕν ὥραϊον πρόσωπον, τερατῶδες δὲ ἕν ὑποφερτὸν τοιοῦτον. Ἡ μελέτη ὅθεν τῶν χρωμάτων ἀποβαίνει λίαν ἐνδιαφέρουσα ὑπὸ ἔποψιν τῆς σωματικῆς περιβολῆς καὶ τῆς τοῦ οἴκου διασκευῆς.

Αἱ πλείους τῶν γυναικῶν γνωρίζουσιν, ἂν οὐχὶ ἐπιτημονικῶς τοῦλάχιστον πρακτικῶς τοὺς νόμους τῶν χρωμάτων, ὅπόθεν καὶ ἐννοοῦσι ποῖα τούτων δίδουσι ζωὴν εἰς πρόσωπον ὡχρόν, ποῖα μετριάζουσι διὰ δεξιᾶς συζεύξεως, τὸ πολὺ ζωηρόν τοῦ προσώπου ἢ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἀλλ' εἰάν τὸ ἐνστικτὸν ἀναπληρῇ ἐνίστε τὴν ἀληθῆ γνῶσιν, δὲν τὴν ἀντικαθιστᾷ ὅμως πάντοτε. Μᾶς φωτίζει ἀληθῶς εἰς τινὰς περιστάσεις, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγός. Ἡ λάμψις τοῦ ἐν γένει εἶναι ἐφήμερος καὶ ἰδιότροπος.

Ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἀποδείξωμεν τὸ ἀληθές τῶν λόγων μας τούτων, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ σᾶς ὁδηγήσωμεν ἀνὰ τὰς ἡμιευγενισμένας κωμοπόλεις καὶ χωρία, ὅπως παραστῇ μάρτυς τῶν χυδαίων καὶ ἀκατανοήτων παρδαλωμάτων τῶν φορεμάτων καὶ πλῖων, τῶν χρωματικῶν ὀργίων, εἰς ἃ τόσαι γυναικὲς ἀνευθριάστως ρίπτονται, περιβαλλόμεναι ὑπὸ ἐρυθροκιτρίνων καὶ κυανοπρασίνων φορεμάτων χωρὶς οἷχτον οὔτε δ' ἂν τὰ χρώματα, οὔτε δι' ἑαυτάς, ἀλλ' οὔτε δι' ἑκείνους, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ τὰς βλέπωσι.

Πρὶν δ' ἢ προβῶμεν εἰς ἀνάπτυξιν τῶν στοιχειωδῶν κανόνων τῆς ἐπιστήμης ταύτης, παρατηροῦμεν εἰς τὰς ἀναγνώστριάς μας, ὅτι ἵνα δυνηθῶσι νὰ πορισθῶσι χρήσιμόν τι ἐκ τῆς μελέτης ταύτης δεόν νὰ ἐφαρμόσωσι τὸ σοφὸν τοῦ Σωκράτους λόγιον : *Γρῶθι σαυτόν*. Ἐὰν δὲν

θελήσωσι νὰ τὸ ἐφαρμόσωσιν, ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ τοποθετηθῇ πρὸ τοῦ κατόπτρου τῆς, νὰ ἴδῃ ἐαυτήν, ὅχι ὅπως ἐπεθύμει καὶ ἠϋχέτο νὰ εἶναι, ἀλλ' ὅπως πραγματικῶς εἶναι, αἱ λέξεις αὗται ἔσονται κεναὶ ἐννοίας δι' αὐτήν.

Ἵπάρχουσι χρώματα τόσῳ δυσκόλως μεταχειριζόμενα, τόσῳ κακῶς μετὰ τῶν ἄλλων συζευγνύμενα, τόσῳ ἐπισκιάζοντα πᾶν τὸ προστυγγάνον αὐτοῖς, ὥστε ἐπὶ πολὺν χρόνον ἦσαν ἐξηρημένα τῆς πρὸς περιβολὴν χρήσεως. Μεταξὺ τούτων τὸ ζωηρὸν ἐρυθρὸν ὑπερεπῆδησε κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη πάντα παρακωλύοντα αὐτὸ φραγμὸν καὶ κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τῶν ἐν χρήσει χρωμάτων. Παράδοξος δὲ ὑπάρχει ἀναλογία μετὰ τῶν διαθέσεων τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἀγαπᾶσι τὸ χεῶμα τοῦτο, καὶ τοῦ χαρκτηῆρος τοῦ ὁρμητικοῦ, ὑπερῆφάνου, ἐπιδεικτικοῦ τούτου χρώματος, τοῦ ἐκζητοῦντος νὰ διακρίνηται καὶ ἀμαυροῦντος πᾶν τὸ περὶ αὐτό.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὸ ἐρυθρὸν εἶναι χροῖμα ἐπικίνδυνον, οὐχὶ ὡς κυρίως ἔνδυμα, ἀλλὰ καὶ ὡς παράρτημα ἔτι τῆς περιβολῆς γυναικὸς μετὰ γροῖαν ζωηρὰν καὶ ὑπεραιμικήν. Ὅσῳ γλυκεῖα καὶ ἂν εἶναι ἡ φυσιογνωμία τῆς, κόκκινος πῖλος, ἡ φόρεμα ἢ ἄνθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς προσδίδουσιν εἰς τὸ πρόσωπον ἀγριότητα, σκληρότητα, συνεχῶς δὲ ὕψος μεγείρας. Μόνον πρόσωπον ὠχρὸν, μετὰ κόμην καὶ ὀφθαλμοὺς μελανοὺς ἢ καστανοὺς περιβάλλεται ἀκινδύνως ὑπὸ ἐρυθροῦ χρώματος. Τοῦναντίον ξανθὴ κόμη καὶ ῥόδινοι παρειαὶ χάνουσι τὴν ἀερίωδὴν ἐκείνην γλυκύτητα καὶ τὴν ἀνθηρὰν δόσον των προσπίπτοντα πρὸς ἐρυθρὸν χεῶμα. Διὰ τὰς ξανθὰς τὸ κυανοῦν, τὸ ἰόχρουν, τὸ πράσινον ἀνοικτῆς ἀποχρώσεως διὰ τὴν ἡμέραν, βαθυτέρα δὲ διὰ τὴν νύκτα.

Ἰσως φανῶμεν παραδοξολογοῦσαι, ἐὰν εἴπωμεν ὅτι τὸ ἰόχρουν καὶ τὸ κυανοῦν συζευγνύνται ἀρμονικῶς πρὸς πᾶσαν φυσιογνωμίαν καὶ γροῖαν. Γενικῇ τις πρόληψις ἐπικρατεῖ, καθ' ἣν τὸ ἰόχρουν καθιστᾷ δυσειδὲς πρόσωπον ὠχρὸν καὶ μελαγχροινόν, ἐνῶ τοῦναντίον δίδει ζωὴν ἀκριβῶς εἰς τὰς χολερικὰς φυσιογνωμίας.

Τὸ *ρόδιον* εἶναι τὸ χρώμα τὸ περιβάλλον θαυμασίως τὰ νέα πρόσωπα μελάγχροα ἢ λευκά, ἐνῶ ἀποβαίνει λίαν ἐπικίνδυνον διὰ πρόσωπα μαραμμένα καὶ χροιάν ἀκανόνιστον. Εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν χρώμα τῆς ἀνοίξεως ἀνθηρόν, γελαστόν, ὥστε ἀνιλεῶς ἀπογυμνοῖ καὶ φέρει εἰς φῶς πᾶν ὅ,τι ἀντίκειται πρὸς τὰς μηχανικὰς καὶ νεανικὰς ιδιότητάς του ταύτας. Φαίνεται ἐμπαῖζον τὰς ὑπερύθρους καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου, τῶν ἡδονῶν ἢ τῶν δακρύων ἐρρυτιδωμένας βλεφαρίδας. Καταστρέφει δὲ καὶ κατασυντρίβει πᾶν ὅ,τι ἀντίκειται πρὸς τὸ ἀνθηρὸν καὶ νεανικόν. Ἡ λογικωτέρα λοιπὸν πολιτικὴ ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ τὸ ἐγκαταλείπωμεν ἀπὸ τοῦ 35ου ἔτους.

Τὸ *κίτριον* εἶναι τὸ εὐνεοῦμενον χρώμα τῶν λευκῶν προσώπων μὲ κόμην καὶ ὀφθαλμοὺς καστανοὺς. Ἄλλως τε τὰ πρόσωπα ταῦτα ἔχουσι τὸ πλεονέκτημα νὰ συμβιβάζωνται μὲ ὅλα τὰ χρώματα. Τὸ *κίτριον* ἐν τούτοις εἶναι ἐπίσης ἐπιδεικτικὸν ὡς τὸ ἐρυθρόν, δυσκόλως δὲ συζεύγνυται μετ' ἄλλου χρώματος ἀρμονικῶς. Ἀποφεύγετε ὅθεν τὸ χρώμα τοῦτο, φέρετε πάντοτε αὐτὸ ὡς παράρτημα καὶ ὄχι ὡς κυρίως ἐσθῆτα. Τοιαύτην μόνον τὴν νύκτα καὶ πάλιν ἀναμεμιγμένην μὲ μέλανα τρίχαπτα καὶ ταινίας.

Ἐν γένει πᾶσα χροιά τοῦ προσώπου ἔχει τοὺς προσιδιάζοντας αὐτῇ χρωματισμούς. Τὸ *λευκόν* ὡς ἐπικρατοῦν ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ χρώμα προσιδιάζει ἰδίᾳ εἰς πρόσωπα ἐντελῶς ὠχρά, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς τοῦ χρώματος τοῦτο ὑπερβαλούσης ὠχρότητος ἀναδείκνυνται ζωηρότερα καὶ ἀνθηρότερα παρ' ὅτι πράγματι εἶναι.

Τὸ *γαῖον* φέρεται ἐπίσης παρὰ τῶν ὠχρῶν. Πρέπει ὅμως νὰ συνδέηται πάντοτε μὲ ζωηρότερον τι χρώμα, διότι ἄλλως εἶναι μονότονον καὶ παριστᾷ τὸ πρόσωπον ἐντελῶς ἐξηντλημένον. Τὸ χρώμα τοῦτο συζεύγνυται ἀρμονικῶς μετὰ τοῦ λευκοῦ, τοῦ κυανοφαίου, ἢ τοῦ σκοτεινοῦ πρασινοφαίου. Οὐδέποτε διὰ τὰ πολὺ ὠχρὰ πρόσωπα φόρεμα ἢ πῖλος ἐρυθρός, κίτρινος ἢ πορτοκαλόχρους. Γαινία μόνον ἢ ἄνθος τῶν ἄνω χρωμάτων μετὰ λευκῆς ἢ φαῖς ἐσθῆτος δύναται νὰ συζευχῇ ἀρμονικώτατα.

Μεταξὺ τῶν ξανθῶν τύπων διακρίνομεν τὸν ξανθὸν τεφρώδη καὶ τὸν ξανθο, ρυσον. Διὰ τὸν πρῶτον συνιστῶμεν τὸ κυανοῖόχρουν, ἐνῷ διὰ τὸν δεύτερον τὸ ἐντελῶς κυανοῦν μετὰ τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων του.

Ὁ συρμός εἶχε καταδικάσει ἀπὸ τινος τὴν ἐρυθρὰν κόμην. Εὐτυχῶς διὰ τὰς ἐρυθρομάλλους ὁ παράλογος οὗτος κατὰ τοῦ φυσικοῦ τούτου χρώματος πόλεμος ἐξέλιπε, κατηργήθη δὲ καὶ ἡ κατὰ τοῦ χρώματος τούτου ἀπαισιόδοξος παροιμία, καθ' ἣν «Κόκκιναι τρίχες, μάτια γαλανά, δοχεῖον τοῦ Διαβόλου, ψυχὴ τοῦ Σατανᾶ.» Αἱ ἐρυθρότριχες δὲν εἶναι βεβιαῖες κακαί, ὡς ὅλα· αἱ χρυσότριχες δὲν εἶναι ἀγαθαί. Ἀλλ' αἱ ἔχουσαι ἐρυθρὰν κόμην ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι μεγάλην προσοχὴν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρωμάτων. Θὰ ἀποφεύγωσιν ὠρισμένως τὸ πράτινον, κίτρινον ὡς καὶ τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα. Θὰ φέρωσι κατὰ προτίμησιν τὸ κυανοῦν, τὸ μέλαν καὶ τὸ σκοτεινὸν καστανόχρουν.

Ἡ καστανὴ κόμη συζεύγνυται μετὰ μεγάλου ἀριθμοῦ χρωμάτων. Εἶναι κατ' ἐξοχὴν προνομιοῦχος, μὴ ἔχουσα σχεδὸν χρώματα ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὴν διακείμενα. Ἐν μάλιστα ἡ καστανὴ κόμη περιβάλλη πρότωπον λευκόν, τότε ἡ ἐκλογὴ τῶν χρωμάτων ἀποβαίνει περιττή. Κατὰ κανόνα τὰ τοιαῦτα πρότωπα μεταχειρίζονται ὅλα τὰ χρώματα ἀκινδύνως, φροντίζοντα μόνον ὅπως ἀνοίγωσι τὰ πολὺ σκοτεινὰ διὰ ταινίας, ἐξαριτήματος ἢ ἄνθους ἀντικτωτέρου. Τὸ ρόδιον, τὸ κίτρινον, τὸ ἰόχρουν, τὸ κυανοῦν ἀναδεικνύει τὸ καστανὸν χρῶμα, ἀρκεῖ νὰ γίνηται κατάλληλος τῆς ἀποχρώσεως αὐτοῦ ἐκλογή.

Ἡ μέλαινα ἐβενώδης κόμη σπανίως συζεύγνυται μετὰ πρόσωπα ὡχρά. Τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ ἀποφεύγωσι μετὰ προσοχῆς τὰ πολὺ ζωηρὰ χρώματα. Μόνον τὸ ἰόχρουν ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν, ἀλλὰ γλυκὺ καὶ τρυφερόν. Τὸ ρόδιον ἐξηντισμένον, τὸ νεκρὸν κίτρινον συζεύγνυνται καλῶς μετὰ τὴν χροιάν ταύτην, ἥτις ἐὰν δὲν εἶναι πολὺ ὡχρὰ δύναται νὰ περιβληθῇ ἀκινδύνως καὶ μετὰ ἐρυθρὸν χρῶμα. Ἐν γένει τὰ πολὺ ζωηρὰ χρώματα ὡς ἐρυθρὸν, ρόδιον προσιδιάζουσι πρὸς πρόσωπα μελάχροα, οὔτε ὡχρα, οὔτε

ζωηρά. Τὸ ἀνοικτὸν πρόσωπον ὡς ἐπικρατοῦν ἐν τῇ ἐν-
δυμασίᾳ χρώμα πρέπει νὰ ἀποφυύγηται μετὰ προσοχῆς,
διότι προτρέπει χροὸν νεκροῦ εἰς τὸ πρόσωπον. Μόνον
πολὺ ζωηρὸν πρόσωπον, δύναται ἀκινδύνως νὰ φέρῃ πρά-
σινον ἀνοικτὸν χρώμα. Ἐν γένει τὰ πολὺ ζωηρά πρόσωπα
μεταχειρίζονται ἐπωφελέστατα τὸ ρόδινον ὡχρὸν, καὶ τὸ
λευκόν.

Ἑυμειλίνα Ραῦμόνδου

ΑΙ ΔΙΑΧΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΙΛΗΜΑΤΑ

Εὐτυχῶς εἰς μεγάλην ὕψην εὐρίσκεται σήμερον ἡ συ-
νήθεια τῶν ἐναγκαλισμῶν καὶ φιλημάτων, ἥτις ἄλλως τε
οὐδέποτε εἰσῆλθῃ ὡς ἔθιμον μεταξὺ ἀνθρώπων ἀληθῶς
εὐγενῶν. Τὸ σφίγγιμον τῆς χειρὸς συνοδευόμενον ὑπὸ εὐ-
λικρινοῦς καὶ γλυκεῆς μειδιάματος, ὑπὸ φιλικῆς προτα-
γορεύσεως εἶναι πολὺ θερμότερον τῶν ὑπηρετωτικῶν ἐ-
κείνων φιλημάτων, ἅτινα συνεχῶς δύνανται νὰ συγκρι-
θῶσι καὶ πρὸς τὰ τοῦ Ἰούδα.

Καθ' ὅδον μάλιστα οὐδέποτε γυνὴ ἢ κόρη καλοχνα-
τεθραμμένη προβαίνει εἰς τὰς θορυβώδεις ταύτας διὰ φι-
λημάτων διαχύσεις. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐπι-
σκέψεις ἀποφεύγετε τὰ φιλήματα. Γραῖα, σεβαστὴ κυρία
δύναται νὰ ἀσπασθῇ εἰς τὸ μέτωπον νεαρὸν κοράσιον,
ὅπερ εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς φιλεῖ τὴν χεῖρα καὶ πάλιν ἐὰν
ἡ γραῖα αὕτη δὲν καπνίζῃ ἢ δὲν πρεζάρῃ. Ἐν ἐναντίᾳ
περιπτώσει ἀποφεύγει νὰ μολύνῃ τὸ ἀνθρῶπον καὶ χάριεν
παρθενικὸν μέτωπον τῆς κόρης διὰ τῆς ὀσμῆρᾳ ἀπο-
πνοῆς τῆς.

Μόνον μεταξὺ στενῶν συγγενῶν ἐπιτρέπονται καὶ οἱ
ἐναγκαλισμοὶ καὶ τὰ φιλήματα, ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἐπισήμους

ἡμέρας τοῦ ἔτους ἦτοι Πάσχα, Χριστούγεννα, Νέον ἔτος ὡς καὶ τὴν ὀνομαστικὴν ἐκάστης ἡμέραν. ✓

Πλὴν τῶν διαχύσεων καὶ τῶν ὑπερβολικῶν φιλοφρονήσεων ἀποφεύγετε τὴν μεγάλην οἰκειότητα μετὰ κυριῶν, ἕως διὰ δευτέραν ἢ τρίτην φοράν βλ. πετε. Ἐν γένει μὴ ὁμιλῆτε ποτὲ εἰς ἐνικὸν ἀριθμόν, ἀλλ' οὔτε ὀνομάζετε ποτὲ κυρίαν ἢ κόρην μετὰ τὸ ὀνομαστικόν της ὄνομα. Ἀλλ' οὔτε πρὸς κύριον, ὅσον σχετικὸς καὶ ἂν εἶναι φέρεσθε ποτὲ μετὰ πολλῆς οἰκειότητος. Πλὴν τοῦ ὅτι ἡ οἰκειότης αὕτη δύναται νὰ παρεξηγηθῇ πρὸς τρίτου, δίδωσι τὸ δικαίωμα πρὸς τὸν κύριον νὰ πᾶς ἀνταποδίδῃ τὰ ἴσα, ὅπερ ἀνάρμοστον. Δὲν προτρέπομεν ὁμῶς καὶ τὰς κυρίας νὰ εἶναι τόσῳ περ εἰταλμένοι καὶ προφυλακτικαί, ὥστε νὰ φαίνωνται ψυχραὶ καὶ ὑπερήφανοι. Πᾶν μέτρον ἄριστον, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι καὶ εἶχον δίκαιον.

ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΠΑΣΜΟΙ

Ἡ φρίκη τῶν μητέρων, συνεχῶς δὲ καὶ τῶν ἰατρῶν διὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν εἶναι οἱ σπασμοί. Μέγας ἀριθμὸς ἀναγνωστριῶν παρέστη βεβαίως πλέον ἢ ἅπαξ θεατῆς τῆς ἀποτροπαίας καὶ ὀδυνηρᾶς ταύτης παθίσεως, καθ' ἣν τὸ προσφιλὲς μικρὸν παραμορφοῦται, μαρτυρεῖ, ἀγωνιᾷ καταλαμβανόμενον ὑπὸ εἴδους ἐπιληπτικῆς ταραχῆς.

Πόσαι μητέρες, ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἀναγινώσκουσι σήμερον τὰς λέξεις ταύτας, δὲν εὐρέθησαν ἄρα εἰς τὸ ὀδυνηρὸν σημεῖον νὰ κλίνωσιν ἐναγωνίως πρὸς τὸ καταμέλανον τῶν μικρῶν τῶν στόμα, ἀναμένονται μετ' ὀδύνης ἀπεριγράπτου τὸ τέλος ἢ τοῦ τρομεροῦ δράματος ἢ τῆς ζωῆς τοῦ προσφιλοῦς ἀγγέλου.

Πολλαὶ βεβαίως καὶ διάφοροι αἰτίαι προκαλοῦσι τὴν σπασμοδικὴν ταύτην κατάστασιν. Ἡμεῖς ἐνταῦθα περιο-

ριζόμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περιστάσεων, ἃς αἱ μητέρες αὐταὶ ὥς ἐκ τῆς ἀπροσεξίης των προκαλοῦσι. Κατὰ αὐθεντικὴν δὲ τῶν σοφωτέρων ὅλου τοῦκόσμου ἱατρῶν στατιστικὴν τὰ τρία τέταρτα τῶν παιδικῶν σπασμῶν προκύπτουσιν ἐκ δυσπεψίας καὶ κακῆς τροφῆς τῶν μικρῶν.

Ὁ στόμαχος καὶ τὰ ἔντερα τοῦ βρέφους ἔχουσιν ὑπερβολικὴν εὐαισθησίαν, ἐρεθίζονται δὲ εὐκολώτατα καὶ οὐ τὴν ἐλάχιστην προσβολήν. Προωρισμένα νὰ δέχωνται καὶ χωνεύωσι ρευστὰς τροφάς, προσβαλλόνται εὐθὺς ὡς ἐλάχιστον τιῆμα στερεᾶς τροφῆς δυεισδολῆ δι' αὐτῶν. Μικρὸν ὑγιέστατον ἔξ μηνῶν βρέφος παρ' ὀλίγον ἀπέθνησκε, διότι κατέπιε τεμάχιον διπύρου μεγέθους κόκκου σίτου.

Ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὀδοντοφυίας, ὅτε τὰ μικρὰ εὐοίσκονται εἰς ὁρχὴν νοσηρὰν κατὰστασιν, ἡ ἐλάχιστη περὶ τὴν τροφήν αὐτῶν ἀταξία δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σπασμούς, ἐξ ὧν ὀλίγα μικρὰ σώζονται.

Ἄς μὴ σπεύδωσι λοιπὸν αἱ μητέρες νὰ συνειθίσωσι τὰ μικρὰ τῶν εἰς στερεὴν τροφήν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ὀδοντοφυίας. Ὅχι μόνον εἶναι ἀκατάλληλος ἡ ἐποχὴ αὕτη, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον κρίσιμος τῆς βρεφικῆς ἡλικίας. Ἄς μὴ ἐμπιστεύονται δὲ αὐτὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μισθωτῶν τροφῶν, διότι ἐκ τῆς ἀμαθείας καὶ ἀδιανοίας τῶν γυναικῶν τούτων προκύπτουσι πολάκις τρομερὰ δυστυχήματα καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον τῶν τέκλων μας.

Ἑλλεν Μῆτσελ.

(ἱατρὸς παιδῶν)

ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ ὀρίσωμεν ἰνταῦθα οὔτε τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὁ μνηστήρ ἀτενίζει τὴν προσφιλεῖ τῇ καρδίᾳ του, ἀλλ' οὔτε τὸς γλυκείας ἢ πικρὰς λέξεις, αἵτινες ἀνταλλάσσονται μεταξὺ τῶν δύο τούτων.

Οἱ ἀγαπώμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐμπιστεύωνται ἀμοιβαίως τὸ μέγα τοῦτο μυστικόν των μὲ ἓνα τῶν μυρίων τρόπων καὶ φράσεων, ἅς ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐπενόησεν εἰς ἐκμυστήρευσιν τοῦ ὥρα· οὗ τούτου αἰσθήματός του. Ἡ πρώτη αὕτη σελὶς τῆς ζωῆς ἐν δυνάδι εἶναι τόσον ὡραία, τόσον ποιητικὴ, ὥστε οὐδεὶς δύναται οὔτε νὰ προσθέσῃ οὔτε ν' ἀφαιρέσῃ τι. Ἄλλὰ..... ἀντιλέγουσιν αἱ ἀναγνώστριαι: ἀγνοεῖτε λοιπὸν ἔτι εἰς τοὺς πλείστους ἐκ τῶν σημερινῶν γάμων ἡ καρδία οὐδόλως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει. Κα' εἶναι ἀληθέστατον τοῦτο. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κατὰ συνθήκην γάμους, ὡς ἐπεκράτησε νὰ λέγωνται σήμερον αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαί, γεννᾶται τὰχιστα μεταξὺ τῶν δύο νέων συμπάθεια, ἐὰν λόγος προγενεστέρου αἱ θήματος δὲν ἀποκλείῃ αὐτήν.

Ὅπως δὴ ποτ' ἂν ἔλῃ τὸ πρᾶγμα ὁ νέος παρουσιάζεται πρῶτος πρὸς τὸν πατέρα τῆς νύμφης καὶ χάνει τὴν πρόταξίν του. Οὕτω καὶ ἐὰν τῷ ἀπυποιεθῶσι δὲν ἔλῃ καὶ τρίτον μάρτυρα τῆς προσβολῆς, ἢν ὑπέστη. Ὁ πατὴρ εἰς τοιαυτὴν περίστασιν οὐδέποτε ἀπαντᾷ ἀμέσως, ζητῶν καιρὸν νὰ συμβῇ λευθῇ τὴν γνώμην τῆς κόρης καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς συζύγου. Εἰ ἐνκντὰ περιπτώσει ἀποδεικνύεται αὐθαίρετος, τυραννικὸς, ἐγωῖστής, δόλων βεβαίως κακίστον παρὰ δειγμὰ εἰς τὸν μέλλοντα γαμβρόν του.

Μετὰ τὴν χιταφατικὴν τούτου ἀπάντησιν, ὁ νέος παρουσιάζεται ἐπισήμως καὶ γνωρίζεται μετὰ τῆς μηστῆς καὶ τῆς λοιπῆς οἰκογενείας. Εἰς τὴν πρώτην ταύτην συνάντησιν ἡ παρουσία ξενὸν εἶναι ὀχληρά, ἡ τῆς ἀδελφῆς ὅλως ἢ τῆς μητρὸς τοῦ νέου σώζει αὐτὸν ἐνίοτε ἀπὸ δυσχεροῦ ἀμηχανίαν. Μετὰ τὴν ὀριστικὴν συνενόησιν ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων, ὧν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ χρηματικὸν προεξάρχει: ὅτε καὶ οἱ γονεῖς ὀφείλουσι νὰ ὑποσχωσιν, μόνον ὅτι δυνάμει νὰ προσφέρωσι—ἡ μηστὴ εἰδοποιεῖ δι' ἐπιστολῶν τὰς φίλας τῆς περὶ τοῦ εὐτυχοῦς γεγονότος, καὶ ὁ μνηστὴρ τοὺς ἰδιούους του. Ἐν Εὐρώπῃ εἰδοποιοῦνται δι' ἐν ὑπὸν, ἐφ' ὧν σημειῖται τὸ ὄνομα

τοῦ νέου καὶ τῆς κόρης ὑπ' αὐτὰ δὲ αἱ λέξεις μνηστευ-
μένοι ἀπὸ χθές.

Τὴν ἐπαύριον ὁ πατὴρ τῆς κόρης προσκαλεῖ τὸν μνη-
στῆρα καὶ τοὺς στενωτέρους αὐτοῦ συγγεγεῖς εἰς γεῦμα,
ὅτε πλεον καὶ ἀναπτύσσεται μεγαλειτέρα οἰκειότης μεταξὺ
τῶν δύο νέων, οἵτινες λαμβάνουσι θέσιν παρὰ τὴν τρά-
πεζαν πλησίον ἀλλήλων. Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο ἡ μνηστὴ
φέρει λευκὴν ἐκ μουσελίνης ἢ ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου—ὄχι
μεταξωτοῦ—ὕφασματος ἐσθῆτα καὶ ὡς μόνον κόσμημα
φυσικά ἄνθη εἰς τὴν κόμην καὶ εἰς τὸ στῆθος. Ὁ μνη-
στὴρ τῆς προσφέρει ὠραίαν ἀνθοδέσμην, τοιαύτην δὲ καθ'
ἕλлон τὸ διάστημα τῆς μνηστείας του ἀποστέλλει πρὸς
αὐτὴν καθ' ἐκάστην—τὸ ἔθιμον τοῦτο οὐδέποτε ἀθετεῖται
ἐν Εὐρώπῃ. — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μνηστείας μέχρι τοῦ
γάμου. ἡ κόρη δὲν πηγαίνει οὔτε εἰς χοροῦ, οὔτε εἰς θεά-
τρα. Ὑποτίθεται ὅτι εἶναι τόσον εὐτυχὴς πλησίον τοῦ
μνηστῆρος της, ὥστε ὁ κόσμος οὐδεμίαν δι' αὐτὴν ἔχει
ἀξίαν. Ἀλλ' οὔτε δέχεται ἢ ἀποδίδει ἐπισκέψεις κατὰ τὸ
διάστημα τῆς μνηστείας, ἀποφεύγουσα οὕτω τὰς ἀδια-
κρίτους ἐρωτήσεις καὶ κρίσεις τῶν οἰκείων καὶ φίλων.

Τὸ πρῶτον δῶρον τοῦ μνηστῆρος πρὸς τὴν μνηστὴν
εἶναι δοκτύλιος—οὐχὶ ὁ ἄρραβών, ὃν μόνον τὴν ἡμέραν
τοῦ γάμου φέρουσι—μὲ λίθον συνήθως μαργαρίτην ἢ κυ-
ανοῦν (Turquoise). Τοῦτον διαδέχονται ἐκ διαλειμμάτων
ἄλλα πολυτιμότερα κοσμήματα. Κατὰ τινες ὅμως ταῦτα
ἀποστέλλονται τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου. Μέχρι τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης ἡ μνηστὴ δέχεται μόνον ἄνθη, κομψέτα ἢ
γλυκίσματα. Οὐδ' ἐν αὐτῇ προσφέρει, πλὴν ἐὰν ὁ μνηστὴρ
ἐφορτάζῃ, ὅτε καὶ τῷ προσφέρει ὠραῖον χειροτέλνγμα, δε-
ξιῶς ὑπὸ τῆς ἰδίας κατασκευασμένον.

Ἡ διάρκεια τῆς μνηστείας ἔστω ὅσῳ τὸ δυνατὸν συν-
τομωτέρα.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς ὁ νέος φροντίζει περὶ ἐπιπλώ-
σεως τοῦ οἴκου ζητῶν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐπιπλῶν τήνσυμ-
βουλήν τῆς μνηστῆς του. Αὐτὸς φροντίζει ἐπίσης διὰ τὰς
λινὰς ἀποσκευὰς τῆς τραπέζης, τῶν κλινῶν καὶ ἐν γένει
δι' ὅλα τὰ τοῦ οἴκου χρειώδη, πλὴν τῆς προικὸς τῆς κό-

ρης, ἣν ἐκείνη φέρει μεθ' ἐκυτῆς. Ἐν πᾶσι συμβουλευ-
ε-αι τὴν γνώμην της, κατὰ τελευταῖον δὲ ἔθιμον τὰ
σκεύη καὶ αἱ ἀποσκευαὶ δὲν φέρουσι τὸ μονόγραμμα μό-
νον τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐν συμπλέγματι.

Εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου ὁ μνηστήρ
μετὰ τῶν συγγενῶν στολίζουσιν ὥς λέγεται, τὸ κανί-
στρον τῆς νύμφης, ὅπερ παρὰ τοῖς εὐπόροις περιέχει :
Τρεῖς διακόσιμους πολυτίμους : ἓνα ἐξ ἀδαμάντων, ἓνα ἐκ
μαργαριτῶν ἢ μίλτου καὶ ἕτερον ἐκ χρυσοῦ. Ἐν ὁρολό-
γιον μὲ χρυσὴν ἄλυσον, ὠρχ' ἂν μελωτήν, ὠραῖον ἀλεξή-
λιον μετὰ πολυτίμου λαβῆς, δύο ριπίδια πολυτελῆ, ἐν
χαρτοφυλάκιον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Ἀγγλοὶ συγγενεῖς λαμ-
βάνουσι τὴν πρόνοιαν νὰ θέωσι συναλλαγματικὴν ὄψεως
100 λιρῶν στερλινῶν, ἐν εὐαγγέλιον δεδεδειμένον διὰ λευ-
κοῦ μεταξωτοῦ καὶ φέρον ἐν χρυσῷ ἢ ἐκ μαργαριτῶν συμ-
πλέγματι τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος τοῦ γαμβροῦ
καὶ τῆς νύμφης.

Παρ' ἡμῖν τὸ ἔθιμον τοῦ κανίστρου δὲν εἰσῆλθῃ εἰς-
έτι, προσφέρουσιν ὅμως διάφορα πρὸς τὴν νύμφην δῶρα
κατὰ τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων.

Μετὰ τὸν γάμον τὸ νέον ζεῦγος δὲν ταξειδεύει πλέον
ἀμέσως ὥς ἐγένετο ἄλλοτε, ἀλλὰ μεταβαίνει εἰς τὴν ἐ-
ξοχὴν, ἐνθα διχμένει ἐπὶ δέκα πέντε ἕως εἴκοσιν ἡμέρας.

Ἐλένη Γεωργιάδου.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΤΗ

Παιδίον φέρον ἐν ἔτος ἐπὶ τῇ: ράγως του ἔχει ἤδη
ἀποκτήσει μεγάλην πείραν. Διαικρύνει τὰ πλεῖστα ἐκ
τῶν περιστασιγούντων αὐτὸ ἀντικειμένων καὶ γνωρίζει
σχεδὸν τὴν χρῆσιν πάντων. Ἐὰν ἡ μοναετὴς ἀγωγή του
ὕψῃ ᾤκη, γνωρίζει ἤδη, ὅτι ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ.

Εἶναι εὐκλεὶς νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ φωνάζῃ,

ἵνα ἀποκτήσῃ ὅ,τι θέλει, ἐὰν οἱ περὶ αὐτὸ ἀπ' ἀρχῆς δὲν ὑποχωρήσωσιν εἰς τὰς φωνάς του. Μυσιάκις προτιμότερον νὰ παρέχῃ τις ἀμέσως τὸ ζητούμενον, ὅσον παρ' ἄλλοις· καὶ ἂν ᾖ ἡ παιδικὴ ἀπαιτήσις, ἢ νὰ ὑποχωρῇ συνεπείᾳ φωνῶν καὶ δακρύων. Εἶναι ἐν τούτοις εὐκόλον νὰ ἐθισθῇ τὸ μικρὸν εἰς ταχεῖαν καὶ ἄμεσον ὑπακοήν, τόσω μᾶλλον ἀπαραίτητον, ὅσω εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην οὐδεμίαν τοῦτο ἔχει συνείδησιν τῶν περιβαλλόντων αὐτὸ κινδύνων. Ἡ ὑποταγὴ δέον νὰ ᾖ ἐκ μέρους του ἐντελῶς παθητικὴ, μέχρις οὗ τὸ πνεῦμά του ἀναπτυχθῇ, ἵνα κατανοῇ τὸν ἐπιβάλλοντα τὴν διαταγὴν λόγον.

Ἐν γένει· ἡ παρακοὴ τῶν παιδων εἶναι προῖον ἐσφαλμένης ἀγωγῆς. Ἡ ἐμποδίζουσι τὸ παιδίον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὰς μικρὰς πράξεις του, ἢ γελῶσι καὶ τὸ ἀφ' ὧν οὖν νὰ πράττῃ ὅ,τι θέλει. Τοῦτο συγχίζει τὰς σκέψεις καὶ τὸν νοῦν του. Ὅταν ἀπαιτῇτε τι πρὸς τοῦ μικροῦ μὴ ὑποχωρῇτε εἰς εἰσροήματα ἀντίστασιν του· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀπαιτήσῃτε τι μελετᾶτε καλῶς, ἐὰν εἶναι ἀπαραίτητος καὶ οὐσιώδης ἡ ἀπαιτήσις σας.

Πῶς θέλετε νὰ λαμβάνωσι τὰ μικρὰ ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψίν διαταγὰς, αἵτινες προκύπτουσι ἐκ τῶν μεταβλητῶν τῆς μητρὸς διαθέσεων. Δὲν ἔχουσι πλέον πρὸς αὐτὴν τὴν ἀπεριόριστον ἐκείνην ἐμπιστοσύνην, ἥτις, δὲν διστάζω νὰ τὸ εἶπω, μεγάλην ἔχει δύναμιν ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρότερον ὄργανον αὐτῆς. Ἐὰν ἀποδεικνύητε μετὰ γλυκείας ἐπιμονῆς θέλησιν σταθεράν, ἐὰν ἡ νευρικὴ σας κατάστασις δὲν σᾶς ἀναγκάζῃ νὰ μεταβιβάλλητε γνώμην ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, νὰ μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς ὀργῆς εἰς τὴν ἀδυναμίαν, ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα εἰς τὰς θυσίας, τὸ παιδίον σᾶς περιβάλλει δὲ τῆς ἀπεριόριστου ἐκείνης ἐμπιστοσύνης, ἣν ἐμπνέει πάντοτε ἡ δικαιοσύνη.

Θεωρῶ λοιπὸν ἐγκληματοῦσαν τὴν μητέρα, ἥτις ἀντὶ παροργῆς πρὸς τὸ μικρὸν τῆς ἀναγκαίας πρὸς τὴν ὑγίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐλευθερίας μεταχειρίζεται· αὐτὸ ὡς περίεργον ἀθυρμάτιον, ὅπερ ἀφίνει ἐλευθερον εἰς τὰς κλί-

σεις καὶ τὰς παραφορὰς του, ἐνῶ ἡ πειθαρχία εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα προστασία του.

Τὸ πρῶτον μᾶθημα τῆς ζωῆς εἶναι τὸ διδάσκειν ὅτι δὲν πρέπει νὰ πράττῃ τις ὅ τι διέρχεται τῆς κεφαλῆς του. Καὶ τοῦτο εὐκόλως διδάσκεται· ἐὰν δὲν ἔχῃ τὴν ἀδυναμίαν νὰ φοβῶνται μὴ λυπήσῃ τὸ μικρόν. Ἡ ἀδυναμία του εἰς τὸ νὰ πράττῃ ὅ τι θέλει δὲν ἀποτελεῖ δυστύχημα. Ἡ εὐτυχία του δὲν συνίσταται εἰς πᾶν ὅ, τι ἀπαρέσκει εἰς τοὺς ἄλλους. Τὸ νὰ συντρέβῃ καὶ καταστρέφῃ ὅ, τι τῷ ἀνήκει δὲν εἶναι ἀναγκαῖον οὔτε εἰς τὴν υἱείαν του, οὔτε εἰς τὴν εὐτυχίαν του.

Ἡ πρώτη λοιπὸν ἀνατροφή ἔγκειται εἰς τὴν ἐξοικειώσιν τοῦ μικροῦ πρὸς τὴν εὐπεΐθειαν, πρὸς τὴν γλυκύτητα, πρὸς τὴν καθαριότητα, ἰδιαίτατα δὲ εἰς τὰς καλὰς ἀργίας, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἀσφαλέςτατον κατὰ τῆς κακίας ἀντίρροπον.

Ποιγὴ πινύδα Οὐρουδῶ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γυνὴ εἰς ἐνδιαφέρουσιν διατελοῦσα κατὰ-σιν ὀφείλει βεβαίως νὰ ἐξέρχῃ·ταί ἐπὶ δύο καθ' ἐκάστην ὥραν εἰς περίπατον. Εἶναι ἀπαραίτητος ὁρὸς υἱεινῆς καὶ δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὸ γεννηθησέμενον μικρόν.

Ἄλλ' ὅς ἀποφεύγῃ κατὰ τοὺς τέσσαρας τελευταίους μῆνας τοὺς κεντρικοὺς περιπάτους, ὥς καὶ τὰς ἐπισκέψεις. Ἐξερχόμενη ὅς φέρῃ πάντοτε ἐπανωφόριον, ὅπερ ἀποκρύπτει τὰς ὥς ἐκ τῆς θέσεώς της σωματικὰς δυσαναλογίας. Οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μεταβαίνει εἰς ἐσπερίδας, εἰς γεύματα, εἰς χοροὺς. Τοῦτο ἀντίκειται καὶ εἰς τὴν υἱεινὴν, ἣν ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ καὶ εἰς τὴν εὐκοσμίαν. Ἡ μητρότης καθίστησι βεβαίως τὴν γυναικα σεβαστὴν εἰς τὰ ὄμματα πάντων, ἀλλὰ ἡ

γυναικεία φιλοκαλία καὶ φιλαρέσκεια ὑποβάλλεται εἰς φρενὲν δοκιμασίαν κατὰ τοὺς τελευταίους ἰδίᾳ μῆνας.

Οὐδέποτε γυνὴ καλοανατεθραμμένη δεικνύει ὅτι ἔχει ἐπιθυμίας τοιαύτης ἢ τοιαύτης τροφῇ· ἢ καρποῦ, ἀλλ' οὔτε βρασνίζει τὸς περὶ ἑαυτὴν διὰ τῶν ἀηδῶν ἀπαίτησέων της. Εἶναι γελοῖον νὰ πιστεύῃ τις ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη συνεπάγεται. δῆθεν, ἐπιθυμίας, ὣν ἡ μὴ ἱκανοποίησις δύναται νὰ ἔχῃ συνεπείας δυσάρεστους διὰ τὴν ὑγείαν τῆς γυναικός.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς γυναικὸς οὐδεὶς τῶν περὶ αὐτὴν ἀποφαίνεται μετὰ διαγύσεως περὶ τοῦ γένους εἰς τὸ μικρὸν ἀνέχει, ἀλλ' οὔτε περὶ τῆς ὑγείας ἢ τῆς καλλονῆς του. Ἡ μαῖα φροντίζει περὶ αὐτοῦ, ἡ δὲ μήτηρ ἀφίεται ἤσυχοι. Οἷα δὴποτε συγκίνησι, ἢ ταραχὴ ἢ ἐκπληξίς δύναται νὰ ἔχῃ δυσάρεστα διὰ τὴν ὑγείαν της ἀποτελέσματα.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀπελευθερώσεως ὁ πατὴρ εἶτε δι' ἐπιστολῶν. εἶτε δι' ἐντύπων γνωρίζει εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς οἰκείου· τὴν εὐτυχίᾳ ἄφειν εἰς τὸν κόσμον τοῦ νέου υἱοῦ ἢ τῆς νέας θυγατρὸς του. Ἐὰν στενοὶ συγγενεῖς μένωσιν εἰς ἄλλην πόλιν εἰδοποιεῖ αὐτοὺς τηλεγραφικῶς. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἄνθρωποι πρακτικοὶ ἀγγέλλουσι καὶ τὰς γεννήσεις αὐτὰς διὰ τῶν ἐφημερίδων. Οἱ εἰδοποιοῦμενοι ὀφείλουσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ζητήσωσι πληροφωρίαν περὶ τῆς ὑγείας τῆς μητρὸς καὶ τοῦ νεογνοῦ. Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἐπισκέπτονται τὴν νέαν μητέρα αἱ στεναὶ φίλαι της. Οὐδέποτε μένουσι πολὺ, ἀλλ' οὔτε συνοδεύονται ὑπὸ κυρίων ἢ ὑπὸ μικρῶν. Ἡ μήτηρ δέχεται ἐντὸς τοῦ δωματίου της μόνον ἐπὶ ὀλίγα λεπτά, χωρὶς ποσῶς νὰ κινηθῇ τῆς θέσεώς της, εἰς εἶναι εἰσέτι κλινήρης, ἢ εἰς ἀναπαύεται ἐπὶ ἀνακλιντροῦ. Μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἐγείρεται τῆς κλίνης. δέχεται ὅμως καὶ πάλιν εἰς τὸ δωματίον της, τὸ ὅποιον φέρει ἑορτάσιμον καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἐπίπλωσιν. Τότε ἐκτίθενται ὅλα τὰ ὀφρσειδῆ τρίχαπτα καὶ τὰ ὠραῖα κεντήματα, ἐξ ὧν καταρτίζονται οἱ κλινσκευαὶ μετὰ τῶν κλινοπαραπετασμάτων. Οἱ ὠραῖοι τῆς μητρὸς κοιτωνῖται

μετὰ κυανῶν ἐξαρτημάτων, ἔαν τὸ γεννηθὲν εἶναι ἄρρεν, μετὰ ροδίνων δὲ ἔαν εἶναι θῆλυ. Οὐδέποτε ἡ νέα μήτηρ παραμελεῖ τὴν ἰδίαν εὐχοσίαν, ἀλλ' οὔτε δικαιολογεῖται ὡς μὴ εὐκαιροῦσα νὰ φροντίσῃ περὶ ἑαυτῆς. Τὸ μικρὸν δὲν πρέπει νὰ θεωρῇται ὅ,τι φέρει ἐνόχλησιν καὶ κόπον, τὸυναντίον χαρὴν καὶ εὐτυχίαν ἐν τῷ οἴκῳ.

Αἱ ἐπι-κεπτόμεναι τὴν νέαν ταύτην μητέρα οὐδέποτε φέρουσιν ἄρώματα ἰσχυρὰ, ἀλλ' οὔτε ὁμιλοῦσι πολὺ καὶ μεγαλοφώνως, οὔτε ἐφωδιάζουσιν ἐκάστη διὰ νέωνσυμβουλῶν αὐτῇ ἐν σχέσει πρὸς τὸ μικρόν. πρὸς τὴν γάλα τῆς, πρὸς τὴν δίαίτάν τῆς. Βεβαίως θὰ ἔχῃ τὸν ἱατρὸν τῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς τῆς, ὥστε αἱ τῶν ξένων συμβουλὰι ἀποβαίνουσι περιτταὶ καὶ ὀχληραί.

Μία μῆτηρ

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΑΣ

Δὲν εἶναι ὁ τίτλος μας τοῦ σερμουῦ, διότι καὶ διὰ τὰ προσφυλῇ αὐτὰ μικρὰ δανειζομεθα λέξεις ξένας. Οὔτε μὴ οὐ, οὔτε μὴ οὐ: Baby. Λέξεις ξένη, ἀνόσιος, ἀκατάληπτος μὴ προδίδουσα οὔτε ἀγάπην, οὔτε στοργήν, οὔτε οἶον δῆποτε αἰσθημα, ἀφοῦ αἱ πλεῖστα ἐξ ὧν μεταχειρίζονται αὐτὴν ἀγνοοῦσιν εἰς ποίαν γλώσσης λεξικὸν ἀνήκει. Ἄλλ' ἀδιάφορον!

Τὸ μικρόν ἔχει τόσας ἄλλας χάριτας, ἀγαπᾷται, ἐνδιαφέρει, συγκινεῖ, ἐλπίει, τέρπει τόσον, ὥστε ἀδιαφορεῖ ἐντελῶς διὰ τοὺς τίτλους, οὓς ἐνταρυστούμεθα νὰ τῷ ἀποδίδωμεν.

Εἰς τὸν αἰῶνα μας τὸ μικρόν δόναται τὰ πάντα Ὅσῳ ἀπηλπισμένη καὶ δυστυχὴς καὶ ἂν εἶνε ἡ μήτηρ τὸ ἀθῶον καὶ ἐμπιστευτικὸν τοῦ μικροῦ βλέμμα ἐμπνέει αὐτῇ ἐλπίδα καὶ πίστιν. Τὸ μικρόν δὲν γνωρίζει τὰ δάκρυα, ἀλλ' ἀνακρίπτει τὸν ῥοῦν τῶν. Δὲν ἐννοεῖ τὰς πικρίας τῆς ζωῆς, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς, τὴν ἀπελπισίαν τοῦ θαλάτου, ἀλλὰ διὰ τοῦ θελκτικοῦ του μειδιήματος ἀποκα-

λύπτει ἡμῶν γωνίας τινὰ τοῦ παραδείσου. Μόνον ἡ ἀγάπη τοῦ μικροῦ εἶναι ἀληθής, μεγάλη, εἰλικρινής καὶ ἀκέραιος.

Ἄλλὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἰσχυρόν καὶ ἀσθενὲς τοῦτο ὄν ἔχει ἀνάγκην ὁδηγοῦ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ βίου. Μὴ τῷ δώσητε τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Μὴ τὸ ἐψώσητε ἐπὶ θρόνον, ὡς συνηθίζουσι νὰ πράττωσι σήμερον, διότι θὰ τὸ μεταβάλλητε εἰς τύραννον. Θὰ ἀπολέσῃ πάσαν τὸ μέγα τῆς ἀδυναμίας του θέλητρον. Δὲν θὰ εἶναι πλέον γλυκὺ καὶ φιλόστοργον πλάσμα, ἔχον ἀνάγκην προστασίας, ἀλλ' ὄν παράλογον, ἀξιοῦν νὰ διωκῇ τὰ λογικά.

Ἄλλοιόμορον δ' εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἐν ἣ τοιαῦται ἀνωμαλίας διαδέχονται τὸν τέως ἡσυχον καὶ κανονικὸν βίον. Ἄλλοιόμορον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τρέμοντας ἔτι πόδας, οἷτινες ἀναλαμβάνουσι νὰ φέρωσι βαρὺ καὶ δυσανάλογον σῶμα. Καὶ οἱ πόδες στρεβλοῦνται καὶ κατασυντρίβονται καὶ τὸ σῶμα μωλοπίζειτε καὶ ἐποφέρει. Ἄς ἔχωσι τὴν ἀλήθειαν ταύτην ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπερβολικαὶ καὶ παράφοροι ἐκεῖναι μητέρες, αἷτινες διὰ τῆς μεγάλης πρὸς τὰ μικρὰ ἀδυναμίας των, διὰ τῆς τυφλῆς εἰς τὰ ρεύματα καὶ τὴν θέλησιν τούτων ἐποταγῆς των καὶ τὸ μέλλον ἐκείνων καταστρέφουσι καὶ τὴν ἰδίαν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπανσιν προβληματικὴν καθιστῶσι.

ΟΙ ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΕΠΙΑΙΝΟΙ

Μὴ ἐπαινῆτε ποτὲ τὴν θυγατέρα σας οὔτε ἐνώπιότης, ἀλλ' οὔτε κατ' ἰδίαν, Αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ προτερῆν ματα γίνονται ταχέως γνωστά, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἡ ἀνάγκη τοῦ αὐτοθυμασμοῦ, Οἱ ἔπαινοι ἐξευτελίζουσι καὶ ἡμᾶς καὶ αὐτήν. Τὴν παριστῶσιν ὡς ἐμπόρευμα, οὗ ὁ ἔμπορος ἐπιδιώκων τὴν ἰκνοίησιν. ἐξυμεῖ τὴν καλὴν ποιότητα. Ἄλλως τε καὶ ἡ κόρη διὰ τοῦ τρόπου τούτου γίνεται ματαία καὶ κενόδοξος.

Ὅταν μνηστευθῇ, ἀφήσατε εἰς τὸν μνηστῆρα τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ἐκπλήξεως, ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει ἀγνώστων αὐτῷ ἀρετῶν καὶ πλεονεκτημάτων· τοῦτο θὰ τῇ χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ συζυγικῷ βίῳ εὐτυχίαν. Πολλὰι μητέρες διὰ τῆς ἀνιήτου μανίας τῶν ἐπαίνων καὶ θυμιαμάτων καταστρέφουσιν τὴν εὐτυχίαν τῶν τέκνων τῶν. Ἐὰν ἡ θυγάτηρ τῶν δύναται νὰ φέρῃ εὐθείας γραμμὰς εἶναι δεινὴ ζωγράφος. Ἐὰν κατορθῇ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ ση·εῖα τῆς μουσικῆς, εἶναι ἕξοχος μουσικός. Ἐνῷ λοιπὸν ὁ μνηστὴρ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι νυμφεύεται γυναικῶς ἐντελοῦς τελειότητο, ἀνακαλύπτει ὅτι ἡπατήθη καὶ ὁ θησαυρὸς τότε πρὸ τῶν ἰφθιμῶν του γίνεται ἄνθρακες. Ἐὰν εἶναι εὐγενὴς τὴν οἰκτεῖ εἰ καὶ σιωπᾷ. Ἐὰν εἶναι βάρβαρος ἡ εὐτυχία τῆς κόρης ἀπώλутαι ἀνεπιστρεπτί.

ΤΑ ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ

Τὰ χειρόκτια εἶναι ἐν τῶν σπουδαιωτάτων καὶ οὐσιωδestatων παρατηρημάτων τῆς γυναικείας περιβολῆς. Ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ παρελθοντος ἔτους ἐγράψαμεν τὴν ἱστορίαν τῶν χειροκτίων, σήμερον δὲ ἐκθέτομεν τὰ κατὰ τὴν γρῆσιν αὐτῶν.

Τὰ δι' ἐπισκέψεις χειρόκτια εἶναι παντοτε χρώματος σκοτεινοῦ, οὐδέποτε δὲ καὶ ἐπ' οὐδμιᾷ περιπτώσει κυρία φέρει καθ' ὁδὸν χειρόκτια λευκά, κίτρινα, βερυκοκόχρσα, ἢ οἷου δήποτε πολὺ ἀνοικτοῦ χρώματος. Τὰ χειρόκτια φέρετε πάντοτε εἰς ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας. οὐδέποτε δὲ κυρία φέρει ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν χειρῶν ἢ κατὰ τὸ ἡμισυ μόνον χειρόκτιόν τι. ὡς οὐδέποτε ἀπαλλίσσεται τῶν χειροκτίων κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπισκέψεων. Εἰς τὰς ἐσπερίδας ὀφαιροῦσι τὰ χειρόκτια τότε μόνον, ὅταν πρόκειται νὰ παίξωσι μουσικὸν τε· ἄχιον ἐπὶ οἷουδῆποτε ὀργάνου, οὐδέποτε ὁμῶς ὅταν πρόκειται νὰ ψάλλωσι.

Κατὰ τὰς ἐσπερίδας, αἵτινες φέρουσιν ἐπίσημον χαρακτῆρα, ἡ οἰκοδόσποινα φέρει ἐπίσης χειρόκτια. Προσκλημένη εἰς γεῦμα ἢ εἰς δεῖπνον δὲν ἀπαλλάσσεσθε τῶν χειροκτίων ἢ ὅταν λάβητε θέσιν εἰς τὴν τράπεζαν. Προσκλημένη εἰς τέτοιον δὲν ἐκβάλλετε πασῶς τὰ χειρόκτιά σας, ἀλλὰ οὔτε ὅπως μετὰ ἐσπερίδα λάβητε μέρος εἰς δεῖπνον ἐπὶ ποδὸς μὲ ψυχρὰ φαγητά, οὐδέποτε ἀπαλλάσσεσθε τῶν χειροκτίων σας.

Οὐδέποτε εἰς ἐσπερίδα ἢ εἰς θέατρον ἀπαλλάσσεται τις τῶν χειροκτίων, χωρὶς νὰ χαρακτηριθῇ ὡς θέλουσα νὰ ἐπιδείξῃ ἢ τὴν ὡραίαν χεῖρα τῆς ἢ τοὺς ὡραίους ἀδάμαντάς της. Ἀναγινώσκουσα ἢ ἀπαγγέλλουσα τι εἰς ἐσπερίδα ἢ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας φέρει πάντοτε χειρόκτια. Λαμβανούσα μέρος εἰς παράστασιν ὡς ερασιτέχνης φέρει πάντοτε χειρόκτια.

Η ΑΦΥΠΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΓΝΟΥ

Μὴ ἐξυπνᾷτε ποτὲ ἀποτόμως τὰ μικρά. Ὅταν τὸ μικρὸν εἶναι ὑγιὲς καὶ ἐκοιμήθῃ κηλῶς ἐξυπνᾷ πάντοτε γελῶν, ἰδίᾳ ἐὰν τὸ βλέμμα τοῦ συναντήσῃ τὸ τῆς μητρὸς του. Ἀλλ' ἐὰν πεινᾷ, ἐὰν δὲν εἶναι καθαρὸν ἐντὸς τῶν σπαραγγάνων του, ἢ χαρὰ τοῦ μεταβάλλεται ἀμέσως εἰς λύπην καὶ δάκρυα, διότι μόνον διὰ τῶν δακρύων καὶ τῶν κραυγῶν τὰ μικρά ἐκδηλοῦσι τὰς ἀνάγκας τῶν.

Ἡ μήτηρ λοιπὸν ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ τῷ προσφέρῃ τὴν γλυκεῖαν καὶ θρεπτικὴν τροφήν της, ἀμέσως δὲ μετὰ ταῦτα νὰ τὸ καθαρῇ, ἔχουσα ἐκ τῶν προτέρων ἑτοιμασμένα ὅσα ἀναγκαιοῦσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Λεκάνην μὲ ὕδωρ χλιαρὸν, σάπωνα, λεπτὸν σπόγγον, καλῶς ἐστεγνωμένα σπάργανα καὶ μαλακωτάτην φύκταν.

Τὸ μικρὸν θὰ πλυθῇ ταχύτατα διὰ τοῦ σπόγγου καὶ τοῦ χλιαροῦ ὕδατος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ μετὰ ταῦτα θὰ στεγνωνθῇ ὑπὸ τοῦ λεπτοῦ, μαλακοῦ καὶ

θερμοῦ μίχρου. Ἀπανταχοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅπου ἡ ἐπιδερμὶς εἶναι λεπτοτέρα καὶ προσβάλλεται ὑπὸ ἀκαθαρσιῶν, ἐπιπάσσουσι διὰ ὀρυζοκόνεως. Κατὰ τὰς πρώτας ἐβδομάδας, ἐὰν δ' εἶναι χειμῶν καὶ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τὰ πλυσίματα ταῦτα γίνονται μὲ χλιαρὸν ὕδωρ, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου μὲ ὕδωρ θερμοκρασίας τοῦ δωματίου.

Τὸ μικρὸν ἐπὶ τῇ ἐπαφῇ τοῦ ψυχροῦ θὰ κλαίῃ καὶ θὰ φωνάζῃ ἐνίοτε, ἀλλ' ἡ μήτηρ ὀφείλει νὰ ἐπιμείνῃ, μέλχρις ὅτου ἐξοικειωθῇ εἰς τὸ ὑγιεινότατον τοῦτο μέτρον.

Τινὲς συνειθίζουσι νὰ λούωσι καθ' ἐκάστην τὰ μικρὰ μὲ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἔβρασαν πίτυρα. Ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι ἐπιβλαβεστάτη δια τὰ μεσημβρινὰ κλίματα. Ἐξασθε· εἰ τὰ μικρὰ καὶ καθιστᾷ τὸ δέρμα των πολὺ εὐαίσθητον. Τοιαῦτα λουτρά ἐν ἡ δύο καθ' ἐβδομάδα ἀρκοῦσιν. Ἐὰν δὲ ὁ καιρὸς εἶναι ὑγρὸς τότε ἀντὶ πιτύρων μεταχειρίζονται σάπωνα, ἅλας τοῦ μαγειρείου ἢ ἀρωματικὰ φύλλα. Τὰ καθημερινὰ λουτρά εἶναι ὡφέλιμα μόνον, ὅταν ἡ ἡλικία τῶν μικρῶν τοῖς ἐπιτρέπῃ νὰ λαμβάνωσι ψυχρὰ ἢ θαλάσσια λουτρά.

Μεγάλως συντελεῖ εἰς τὴν ὑγιεινὴν τοῦ σώματος τῶν μικρῶν ἡ διὰ φλανελῶν ξηρὰ ἔντριψις τοῦ σώματος. Τὰς φλανέλας τρύτας, θερμαίνουσιν ἐπὶ πυρᾶς, ἐν ᾗ καίουσι κόκκους κομάρων ἢ μοσχολίθανον. Ὁ καθαρὸς ἀὴρ εἶναι ἐπίσης ἀναγκαῖος διὰ τὴν ὑγίαν τοῦ νεογνοῦ, ὅσοι καὶ τὸ μητρικὸν γάλα. Ἀλλ' ἀνάγκη νὰ ἐξέρχεται μόνον ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς καὶ νὰ τὸ ἐνδύωσιν ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ κλίματος. Τὰ μικρὰ σπανίως κλαίουσιν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, τόσῃν εὐχαρίστησιν αἰσθάνονται ἀναπνέοντα καθαρὸν ἀέρα. Τόσον δὲ εἶναι εὐτυχῇ φερόμενα ὑπὸ τῆς μητρὸς των, ὥστε τείνουσι σχεδὸν πρὸς θωπεῖαν τὰς μικροσκοπικὰς χεῖρας των.

Μαρία Βαῖνεο

ἰατρός.

ΤΟ ΡΙΝΟΜΑΚΤΡΟΝ

Τὸ ρινόμακτρον εἶναι ἐκ τῶν ἐξαρτημάτων τῆς γυναι-
κειᾶς περιβολῆς τὸ μᾶλλον ὑποπίπτειν εἰς τὴν ὄρασιν.
Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ φαντασθῶμεν ὅτι τὸ ἀσημαντόν αὐτὸ
τετράγωνον πάνινον τεμάχιον, ἀποτελεῖ πολλάκις τὸ κά-
τοπτρον, εἰ ᾧ εἰκονίζεται ἡ καλλαισθησία, ἡ χάρις, ἡ
λεπτότης τῶν αἰσθημάτων, ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρος
τῆς γυναικός.

Ἰδοὺ διατὶ μεγάλην ὀφείλομεν νὰ καταβιλλώμεν προσ-
οχὴν περὶ τὴν ἐκλογὴν ρινομάκτρων. Τὰ λινὰ εἶναι στε-
ρεώτερα, ἀλλὰ ἀνάρμοστα διὰ γυναικείαν χρῆσιν. Πολὺ
δ' ὀλιγώτερον τὰ φέροντα πλατείας γραμμάς χρωματι-
στὰς ἢ διάφορα σχέδια. Λεπτὴ βατίστα τετραγώνου 3½
τοῦ πήχεως, μὲ πλατὺ διάτρυτον στρίψωμα ἐνός καὶ
ἡμίσεως δακτύλου, λευκότερα δὲ τῆς χιόνης εἶναι τὸ
μᾶλλον ἀρμόζον εἰς γυναικὰ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας
ρινόμακτρον. Τρεῖς ἢ τέσσαρες δωδεκάδες τοιοῦτων, ὅπως
δὲ τῆς ἡμέρας, εἰ δυνατόν, ἀλλάσσωμεν, ἐλαφρῶς δι' ὤ-
δατος Κολωνίας ἀρωματισμένων ἀνταποκρίνονται κάλλι-
στα πρὸς τὴν φυσικὴν τῆς γυναικὸς λεπτότητα καὶ καλ-
λαισθησίαν.

Νέα κόρη καλλαισθητικὸς δύναται ἀντὶ στρίψωματος
νὰ περιπλασσοῖ τὸ ρινόμακτρόν της δι' ὠραίου ὀδοντωτοῦ
ποικίλματος, ὅπερ μόνη κατασκευάζει ἢ καὶ διὰ λεπτοῦ
τριγάρτου. Τὰ μὲ πλατύτατα πολῦτιμα τρίχαπτα εἶναι
κατάλληλα μόνον διὰ γοργὺς καὶ ἐσπερίδας, ἐλάχιστα
δὲ ἐξυπηρετοῦσι ταῦτα τὰς ἀνάγκας δι' ἃς κατασκευά-
ζονται. Συνεθίζονται ἐπίσης διὰ κυρίας ρινόμακτρα ἐκ
λευκῆς μετῆξης, ἐπίσης μικρὰ, κατὰ τὸν νῦν δὲ συρμόν
περίπλεκιστάμενα διὰ χρωματιστῶν ὀδοντωτῶν ποικιλ-
μάτων. Ταῦτα ὡς πολυδάπνα καὶ μακτυροῦντα κλίσεις
πρὸς ἀδικαιολόγητον πολυτέλειαν, δὲν συνιστῶμεν πρὸ
πάντων πρὸς νέας κόρας.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΙΤΑ ΕΝΤΟΜΑ ΦΘΕΙΡΑΙ, ΨΥΛΛΑΙ

Τίτλοι ἡκιστα πειρητικοί. Μόνο, ἀναγινώσκων τι, αὐ-
τοὺς αἰσθάνεται ἀηδίαν καὶ φρεσὶν ἐπιθυμίαν νὰ ξυθῇ.
Καὶ ἴσω; αἱ κ. κ. ἀναγνώστραι θεωρήσωσι προσβολὴν
πρὸς τὴν καλαισθησίαν των τὴν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν
Κυριῶν κατχώρησι, τοιαύτης ζωολογικῆς μελέτης.

Ἀς ἀναγινώσωσι, ἐν τούτοις πρὶν ἢ καταμειφθῶσι τὴν
γράφουσαν τὰς ὀλίγας ἀκολουθοῦς λέξεις: Ὑπάρχει, μοι
ἐλεγέ ποτε γραῖα ὑπηρέτρια, παροιμία τις τοῦ λαοῦ
καθ' ἣν: Γερό κεφάλι ψεῖρα θρέφει. Ἐπέισθην δὲ ὅτι ἡ
παροιμία αὕτη εἶναι ἐ, χρήσει καὶ εἰς ἄλλας κοινωνικάς
τάξεις, ἀφ' ἧς συνέπεσε νὰ ἴδῃ κορασίῃ καλῆς οἰκογε-
νείας μὲ μητέρα νέαν ἔτι καὶ ἀνθηρὰν, μὲ ἀδελφὰς εἰκο-
σαέτιδας, ἔχουσιν τὴν κόμην μαργαρίστικτον ἐκ τῶν ἀ-
ναριθμήτων ὠν τῶν φλειρῶν, ἅτινα εἶχον περιπλακῇ
εἰς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της.

Ἡ μήτηρ βεβαίω: ἐκείνη, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν παροι-
μίαν τοῦ λαοῦ, ἀφίνει ὀνειρόγητα τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τοῦ τέκνου της βρομερά ζωῦσια, ὁφοῦ δὲν τῆς λείπει ὁ
πρὸς κηχαριότητα χρόνος, ἐὰν μάλιστα κρίνῃ τι; ἐκ
τῆς καθημερινῆς ἀνά τοὺς κεντρικοὺς τῆς πόλεως περι-
πάτους παρουσίας της. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει πρὸς πολλὰ
παιδιά: καὶ ἐάν τις ἐξῆται παρὰ τῶν δασκαλισσῶν τῶν
σχολείων στιχιστικὴν τῶν φθειριώντων κορασιῶν καὶ παι-
δων, θὰ ἐτχημάτιζε τὴν πεποίητην ὅτι ἡ παρούσα ζωο-
λογικὴ μελέτη ἔχει τὴν θέσιν της ἐν τῷ ἡμερολογίῳ
τούτῳ, δι' ὠρσμένον, τοῦλάχιστον, ἀριθμὸν ἀκτῶν μητέ-
ρων. Παραδεχόμεθα ὅτι αἱ φθεῖραι ζητοῦσιν ἄσυλον εἰς
ὕγιᾶ καὶ πλουσίαν κεφαλὴν. Ἦνα ἀπολαυστικώτερον προ-
θῶσιν εἰς καταστροφὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν αὐ-
τῆς. Καὶ ὅντως πρὸς μὲν μικρῶν δὲν ἐρεθίζεται τὸ νευρικὸν
σύστημα, εἰς βελόν, ὥστε νὰ γίνωται κακὰ, ἀνυπό-
μονα, αὐθάδη, ἐκ τοῦ διαρκοῦς κνισμοῦ, ἐν αἰσθάν-

νονται εἰς τὴν κεφαλὴν, τὸ λεπτότερον τῆς καὶ εὐαι-
σθητότερον τῶν ὀργάνων !

Φρίκην ἐμποιεῖ ἡ διὰ μικροσκοπίου ἐξέτασις φθεῖρα· ἀπομυζούσης τὸ αἷμα παιδικῆς τρυφερᾶς ἐπιδερμίδος. Βυθίζει τοὺς ἀγκιστρωτοὺς πόδας τῆς εἰς τὴν ἐπιδερμίδα, καὶ διὰ τῆς αἰμοδιφθοῦς προβοσκίδος τῆς ριφᾶ μετ' ἀνη-
κούστου τυχύτητος καὶ λαιμαργίας τὸ αἷμα. Ὅταν δὲ
δὲν τρώγει εἰσπνέει καὶ πάλιν αἷμα, βυθίζουσα τὰ ἀνα-
πνευστικά ὄργανά τῆς εἰς τὴν γαίνουσαν ἐκ τῶν δηγ-
μάτων τῆς πληγῆς. Ἐὰν αἱ καλαὶ μητέρες ἡγνύουν
πόσον ἐπιδρῶσιν αἱ μικροσκοπικαὶ αὐταὶ πληγαὶ ἐπὶ τῆς
φυικῆς καὶ φυσικῆς ὑγείας τῶν τέκνων, ἐὰν ἤξευον πρὸς
μαρτύριον τὸ μικρὸν ὑποφέει, βεβαίως ἀντὶ πάσης θυ-
σίας θὰ ἀπῆλθον αὐτὰ τοῦ μαρτυρίου τούτου.

Ἡ φθεῖρα εἶναι ἔστωμεν γονιμώτατον γεννᾷ συγχρό-
νως πεντήκοντα ὥα. Εἰς τρεπὼν ὥστε μία φθεῖρα δύναται
νὰ γεννήσῃ μυριάδας μικρῶν ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος.
Ἡ φθεῖρα θεωρεῖται ἐνῆλιξ καὶ ἄρχεται γονιμοποιεῖσα
κατὰ τὴν δεκάτην ὀγδόην ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῆς ἡμέ-
ραν. Πᾶς τις ἐννοεῖ ἐντεῦθεν πόσον ταχέως πολλαπλα-
σιάζεται, καὶ πῶς ἰσχυρὸν κίνδυνον διατρέχει ἡ μήτηρ
ἀπέναντι τοῦ τέκνου τῆς, τὸ ὁποῖον πάντες ἀποφεύγουσι,
ἀνηλεῶς μυχτηρίζουσι καὶ περιφρανοῦσιν ὡς φει-
διασμένο.

Εἰξεύρετε τί περιλαμβάνει. τί ὑπενόησεν ὁ τίτλος οὗτος !
"Ἀνθρώπον στερούμενον ἐντροπῆς, αἰσθήσεως, φιλοκλήας·
"Ἀνθρώπον ρυπαρὸν τὸ σῶμα, ὀκνηρὸν τὸ πνεῦμα, ποτα-
πὸν τὴν ψυχὴν. Εἶναι ὁ ἔσχατος τίτλος καταφρονήσεως,
ἀποστροφῆς, ἀηδίας, φρόνης. Τὸν ψεύστην, τὸν κακοῦρ-
γον, δύνασθε νὰ πλησιάσῃτε ἀσθενέστερον ἢ τὸν φει-
διασμένο. Καὶ ὅμως ὁ τίτλος οὗτος ἀπονέμεται συνεχῶς πρὸς
τὸ τρυφερόν καὶ ὠραῖον θυγάτριόν σας, τὸ ὁποῖον καμα-
ρῶνετε, ἀγαπᾶτε, θαυμάζετε. Διὰ τὸ ὁποῖον θυσιάζετε
τὰ πάντα πλην ὀλίγων στιγμῶν πρὸς καθαριότητα. Καὶ
ἡ ἀτυχὴς μικρὰ ὑφίσταται τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦτον, καὶ
αἰσθάνεται αἰμόσσουσαν τὴν καρδίαν τῆς, καὶ διὰ πρῶ-

την ἐπὶ ζωῆς της φορὰν αἰσθάνεται ἐν τῇ παιδικῇ ψυχῇ της ἀποσήτευσιν.

Ὁ θρόνος δὲν εἶχεν ὑψώσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐφ' οὗ εἶχεν ἐγκαταστήσει τὴν μητέρα της, καταρρέει ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, καὶ ἡ μήτηρ διὰ πρώτην φορὰν παρίσταται παραίτιος τῆς ἐυστυχίας τοῦ τέκνου. Ἡ στιγμή αὕτη εἶναι τρομερὰ διὰ τὴν ζωὴν, διὰ τὴν εὐτυχίαν, διὰ τὸ μέλλον αὐτὸ τῆς κόρης. Ἐὰν αἱ μητέρες ἐσκέπτοντο τοῦτο, πὺς ἂν κατεφρόνουν τὴν παροιμίαν, καθ' ἣν γερὸ κεφάλι ψεῖρα θρέφει.

Αἱ φθειραὶ δὲν γεννῶνται ἀπὸ τὴν ὁκαθαρίαν τῆς κεφαλῆς, ὥς τινες νομίζουσι. Ἀλλὰ αὐξάνουσι καὶ πολλαπλασιάζονται ἐν αὐτῇ. Καὶ ὁ καθαρώτερος ἄνθρωπος δύναται ἢ ἐξ ἐνδύματος, ἢ ἐκ καθίσματος νὰ ὑποστῇ τὴν ἔφοδον τοῦ αἰμοδιψοῦς καὶ ρυπαροῦ τούτου ζωοφίου. Ἐν λουτρόν ἐκ βραθέντο, καπνοῦ ἢ νικοτίνης, καὶ καθημερινὸν κτένισμα διὰ λεπτόδοντος κτενὸς ἀπαλλάσσει τάχιστα τὴν κεφαλὴν τοῦ παρασίτου τούτου.

Ἡ φύλλα ἢ φύλλος ζῇ ἐν τῇ κόνῃ καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις. Τὰ ὡὰ της γεννᾷ εἰς τὰς χαράδρας τῶν σκινιδων τοῦ πατώματος, τῶν κλινῶν καὶ τῶν ἐπιπλῶν. Εἶναι ὀχληροὶ αἱ δηγμοὶ της. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀηδεῖς. Ἐὰν μάλιστα συλλάβῃ τις φύλλαν καὶ περικλείσῃ ἐντὸς ὑελίνου κιβωτιδίου ἐκπλήσσεται διὰ τὴν στοργὴν, ἣν τρέφει πρὸς τὰ νεογνά της. Ταῦτα ὡς γνωστόν, ἐπὶ πολὺ στερεοῦνται ὀργάνων, δὲν δύνανται ἔθελον οὔτε νὰ κινηθῶσιν οὔτε νὰ τραφῶσιν. Ἡ φύλλα δὲ ἐπιτηδαιοτικῶς τρόπου εἰσάγει εἰς τὸ σῶμα των, τὸ ἐν τῷ ἰδικῷ της αἵμα μέχρι καὶ τῆς ἐλαχίστης αὐτοῦ ρανίδος, πολλάκις δὲ ἐκ τῆς ἀραιμάξεως ταύτης ἀποθνήσκει θῦμα τῆς φιλοστοργίας της.

Μαριάνθου Ἡλιοπούλου

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Χάρτης αδιάδροχος διὰ δέματα. Πολλάκις θέλομεν νὰ ἀποστείλωμεν ταχυδ. ομικῶς ἀντικείμενόν τι ἐντὸς μικροῦ δέματος καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ καταφεύγωμεν εἰς κηρωτὸν ὕφασμα διὰ τὰς ἀδιαθρόχους ιδιότητάς του. Τὸ τοῦ ἀντικηριστάτε διὰ τοῦ ἀδιαθρόχου χάρτου. ὃν κατσκευάζετε ὡς ἐξῆς : Διαλύετε 300 δρ. σίπωνος ἐντὸς 450 δρ. ὕδατος. Ἰδιαίτερος δὲ 33 δρ. κόμμεως ἀραβικοῦ καὶ 115 δρ. ἀμύλου (κόλλας) εἰς τεμάχια εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν ὁκτὸν ὕδατο. Τὰς δύο αὐτὰς διαλύσεις ἀναμιγνύετε θερμὰς ἔτι ὅτε καὶ βυθίζετε εἰς αὐτὰς στερεὸν χάρτην, ὃν θέτετε νὰ στεγνώσῃ εἰς ξηρὸν μέρος. Ο χάρτης οὕτω γίνεται ἀδιάδροχος, ἀψηφῶν καὶ τὴν ἐντὸς τῆς θαλάσσης καταβύθισίν του.

Πῶς γίνονται οἱ μαυροπίνακες. Λαμβάνετε ἓν τετραγώνον καλῶς ἐκ σανίδω· συνηρμολογημένον καὶ ξηρὸν, τὸ ὁποῖον ἐπιχειρετε διὰ χρωστῆρος μὲ τὸ ἐξῆς ἐπιχρίσμα : Οἰνόπνευμα 90 βαθμ. 5 1)2 ὁκ. σμύριδα εἰς λεπτήν κόνιν 1)2 ὁκ. Κόμμι Ἰνδικόν. 120 δρ. σανδαράχην (εἶδος ρητίνης) 140 δρ. Μαύρην κόνιν τοῦ καπνοῦ (noir de fumée) 80 δρ. κυανοῦν ἰνδ. κόν. 70 δρ. Ὅλα ταῦτα ἀναμιγνύετε ἐπὶ ἐλαφροῦς πυρᾶς καὶ δι' αὐτῶν ἐπιχειρετε τὸν ξύλινον πίνακά σας, ὅστις γίνετα· μαῦρος, στιλπνὸς καὶ καρτελληλὸς πρὸς γραφήν.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τῶν ἐντόμων καταστροφῆς τῶν βιβλίων. Ὅπισθεν τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τεταγμένων βιβλίων θέτετε κατὰ διαλείμματα μικρὰ τεμάχια εὐοιούχου ἢ φλανέλας, ἅτινα βρέχετε εἰς διχλυσιν τερεθινθίνης, βενζίνης, καὶ φανικοῦ ὀξέος, ἢ ἀπλούστατα ἐντὸς ἀφεψήματος καπνοῦ. Τοῦτο ἀπομακρύνει τὰ μικρὰ ζώοφια, ἅτινα καταστρέφουσι τὰ βιβλία.

Κανδύλα οίκονομική. Θέσχετε ἐν τεμάχιον φωσφόρου μεγέθους ἑνὸς κόκκου πιζελίου ἐντὸς ἐπιμήκους ὑαλίνου φάλης καὶ πληρώσχετε αὐτὴν κατὰ τὰ δύο τρίτα μετὰ πολλῆς προφυλίσσεως διὰ βράζοντος ἐλαίου. Τοῦτο χύετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἕως αὐτὴ μὴ ἦ φιάλη σπάση. Κλείσχετε ἐπιμελῶς τὸ φιαλίδιον καὶ ὅταν θέλετε νὰ ἔχγητε φῶς ἀνοίξατέ το καὶ ἐπανακλείσατέ το ἀνέσως. Τὸ μεταξὺ τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ στομίου κενὸν διάστημα γίνεται πά-
ρ-υτα φωτεινότατον καὶ σᾶς παρέχει τόσον φῶς ὅσον ἡ συνήθης κανδύλα. Ὅσκις τὸ φῶς ἐλαττοῦται ἀνοίγετε καὶ κλείετε τὸ φιαλίδιον πρὸς ἀνάκτησιν αὐτοῦ. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι ψυχρὸς θερμαίνετε ὀλίγον ἐντὸς τῶν χειρῶν σας τὴν φιάλην πρὶν τὴν ἀνοίξετε. Τοιαύτη φιάλη δύνα-
ται νὰ σᾶς φωτίζη ἡνὰ πᾶσαν ἐσπέραν ἐπὶ ἐξ μῆνης, ἄνευ προσθήκης νέου ἐλαίου.

Πῶς καθαρίζονται αἱ ἐπὶ τῶν μαρμάρων κηλίδες.
30 γραμμὰν χολῆν βοῦς, ἐν ποτήριον σαπωνάδας, ἐν ᾗ διαλύετε καὶ ποτίσχετε, 1² κοχλιά ἰον μύρου τερεβινθίνης· ἀνα-
μιγνύετε ταῦτα μὲ ἀρκετὴν τέφραν σιγάρων ἢ πίπας καὶ
κατασκευάζετε ζύμην, δι' ἧς ἀλοιφετε τὰς κηλίδας. Ἀ-
φήσετε αὐτὴν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας καὶ κατόπιν καθαρίζετε.
Ὅταν δ' αἱ κηλίδες εἶναι ἀπὸ πάχους ἢ ἔλαιον, τότε με-
ταχειρίζεσθε μόνον τέφραν πίπας μετ' ὀλίγης βενζίνης.
Διὰ τὰς ἐκ σκωρίας καὶ μελάνης κηλίδας λαμβάνετε 5
δρ. βούτυρον στίμιμος (beurre d' antimoine) καὶ δέκα
δρ. ὀξυζυκτὸν ὀξύ, ἅτινα ἀναμιγνύετε μὲ 150 δρ. ὕδατος
προσθέτουσα καὶ φαρῖναν, ἕως αὐτὴ ἀποτελεσθῇ γυλὸς ἐν
διὰ χρωστικῆς ἀλοιφετε ἐπὶ τῆς κηλίδος, ἀφήνετε ἐπὶ
τινὰς ἡμέρας καὶ ἔπειτα καθαρίζετε δι' ὕδατος. Ἐὰν ἡ
κηλὶς δὲν ἐξηλεῖσθῃ ἐντελῶς τότε ἐπαναλαμβάνετε μέ-
γιστον οὐ καθαρισθῇ. Διὰ τὰς κοινὰς κηλίδας καὶ τὴν
ἀνάκτησιν τῆς στιλπνότητος τοῦ μαρμαρίου πράττετε ὡς
ἔειπεν : Καθαρίζετε στεγνὰ τὸ μάρμαρον μὲ δέσμα δορκά-
δος καὶ ἀλοιφετε διὰ χρωστικῆς τὸ μάρμαρον μὲ πυκνὴν
διάλυσιν ἀραβικοῦ κόμμεως (gomme arabique) ὁφύ-

σατέ το εἰς τὸν ἄέρα ἢ εἰς τὸν ἥλιον ἵνα ξηρανθῇ. Τότε τὸ κόμμι ἀποφλοιοῦται συμπαρασύρον τὰς κηλίδας καὶ ἀπαστιλποῦν τὸ μάγμαρον.

/ Πῶς διατηροῦνται ἐπὶ πολλὰ τὰ ἐν τοῖς δοχείοις φυσικὰ ἄνθη. Διαλύετε ἐντὸς τοῦ ὕδατος τοῦ δοχείου σας μικρὰν ποσότητα ἀνθρακικῆς σέδας. Τὰ ἐν αὐτῷ ἄνθη θὰ διατηρηθῶσι διπλάσιον χρόνον.

/ Πῶς στυλποῦνται τὰ κάθυνα καὶ τὰ ἐκ μαο- νίου ἐπιπλα. Διαλύετε εἰς μετρίαν θερμοκρασίαν κηρόν κίτρινον ἐντὸς μύρου τερεβινθίνης διεσταλαγμένης, μέχρις οὗ τὸ μίγμα κατατῇ γλοιῶδες. Βυθίζετε εἰς τοῦτο ῥάκος μάλλινον ἢ φλανέλλαν καὶ τρίβετε τὰ ἐπιπλά σας.

Τεχνητὸς ἐλεφαντόδους. Μεγάλη μερίς σκευῶν, ἅτινα ἀγοράζομεν ὥς ἐξ ἐλεφαντόδοντος εἶναι ἀπλούστατα ἐκ πατίτας κατασκευασμένα. Πατάτα καλῆς ποιότητος καὶ ὕγιης, πλυνομένη ἐντὸς διαλύσεως θειικοῦ ὀξέος καὶ μετὰ ταῦτα βραζομένη ἐν τῇ αὐτῇ διαλύσει καὶ βραδέως στεγνονομένη ἀφομοιοῦται ἐντελῶς πρὸς τὸ φλεγμαίνει καὶ εἶναι κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν οἷου δήποτε σκεύους.

Κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς. Πόσα δυστυχήματα θὰ προ- λαμβάνοντο ἐὰν εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην τοῦ πυρός ἀν- φλεξιν κατωρθεῖτο ἡ ἀπίσθεσις αὐτῆς. Πᾶσα καλὴ οἰκο- δέσποινα ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ προφυλακτικὰ κατὰ τοῦ πυ- ρὸς μέτρα. Πλὴν τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ θείου, περὶ ὧν εἰς τὰ ἡμερολόγια τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἐγράψαμεν συντελεστικώτατον πρὸς κατὰσβεσιν τῆς πυρᾶς εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς μέτρον. Λαμβάνετε 7 1)2 ὀκ. ἁλτος μαγειρείου καὶ 3 1)2 ὀκ. ἁμμονιακοῦ ἁλτος καὶ διαλύετε εἰς 20 ὀκ. ὕδατος. Θέτετε τοῦτο ἐντὸς φιαλῶν, σφραγίζετε καὶ τοποθετεῖτε τοιαύτας ἀνὰ πᾶν τῆς οἰκίας δωματίον. Ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς ρίπτετε μὲ ὀρμὴν ἐπὶ τοῦ πυρός μίαν ἢ δύο τοιαύτας φάλας, ἡ θραῦσις δ' αὐτῶν ἐπιφέρει τὴν ἄμεσον τοῦ πυρός κατὰσβεσιν.

Οικονομικωτάτη λάμπα πετρελαίου. Λαμβάνετε μικράν φιάλην, μίαν σφαίραν θπλου μολυβδίνην καὶ ὀλίγον βαμβάκερ· ἐν νῆμα. Διατρύπατε τὴν σφαίραν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸ ἄλλο ἄκρον μὲ ὀπὴν περιφερείας δύο χιλιοστημίων καὶ περᾶτε δι' αὐτῆς τὸ νῆμα σας δι-λοῦν ἢ τρι-πλοῦν. Ἐφαρμύζετε τότε τὴν σφαίραν εἰς τὸ μέσον τοῦ λαί-μοῦ τῆς φιάλης, ἀφήνουςα νὰ ἐξέχῃ ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς σφαίρας ὀλίγον τὸ νῆμα, τὸ λοιπὸν δὲ νὰ βυθίζηται εἰς τὸ ἐν τῇ φιάλῃ πετρέλαιον. Ἀνάπτετε αὐτήν. Σᾶς πα-ρέχει φῶς οἰκονομικόν, ζωηρόν, ἄνευ οὐδενὸς καπνοῦ ἢ ἀποφορᾶς.

Διὰ τοὺς κηπουροὺς. Αἱ κάμπαι κατ' ἔτος κατα-στρέφουσι μέγαν ἀριθμὸν λαχάνων, ὀσπρίων καὶ καρπῶν. Ἐὰν ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου ἐπιδιώξητε τὴν καταστροφὴν των προφυλάττεσθε ἀπὸ ἀνυπολογίστων ζημιῶν. Λαμβάνετε 1 1)2 ὀκ. ἀν. πράσινον σάπωνα, ὃν διαλύετε ἐντὸς 12 ὀκ. φυ-γροῦ ὕδατος. Ἀμα διαλυθῇ καλῶς προσθέτετε 50 ὀκ. ὕδατος καὶ 300 δρ. πετρελαίου ἢ Βενζίνην. Διὰ τοῦ ρευ-στεῦ τούτου βρέχετε τὰ φυτὰ ἢ τὰ δένδρα, ἐφ' ὧν παρα-τηρεῖτε μικρὰ ἔντομα, ὅτινα ἐξαλείφονται πάσαυτα. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐλάβετε τὰ μέτρα σας ἐγκαίρως καὶ αἱ κάμπαι ἤρξαντο πλέον καὶ ἐγονιμοποιήσαν, τότε μεταχειρίζεσθε τὸ ἀκόλουθον ρευστόν, ὅπερ συντελεῖ εἰς τὴν ἐντελῆ κα-ταστροφὴν των: 70 ὀκ. ὕδατος, 1 1)2 ὀκ. σάπωνα πρά-σινου, 300 δρ. ἀφέψημα καπνοῦ καὶ 1)2 ὀκ. πετρελαίου. Ἀναμιγνύετε ὡς καὶ τὸ ἄνω καὶ καταστρέφετε τὰς κάμ-πας, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ βλάψῃτε τὰ φυτὰ.

Κανδύλα οἰκονομικὴ. Καθαρίσατε ἐν ἁκέραιον κά-στανον ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν του, σχηματίσατε εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ μικράν ὀπὴν διήκουσαν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸ ἄλλο ἄκρον καὶ βυθίσατε αὐτὸ ἐπὶ 24 ὥρας ἐντὸς ἐλαίου. Περᾶτε διὰ τῆς ὀπῆς ἐν μικρὸν φυτῆλιον, θέτετε τὸ κά-στανον σας εἰς ποτήριον ὕδατος, ἀνάπτετε ἀφ' ἐσπέρας τὸ φυτῆλιον, καὶ οὕτω ἄνευ ἄλλου ἐλαίου ἔχετε μικρὸν φῶς μέχρι τῆς πρωΐας τῆς ἐπαύριον.

Τριαντάφυλλα κυανᾶ καὶ πράσινα. Μὴ κινῆτε μετὰ δυσπιστίας τὴν κεφαλὴν. Ἐὰν ἡ φύσις δὲν κατάρθωσιν τὸ θαῦμα τοῦτο, ἢ χημεῖα βεβαίως τὸ κατάρθωσιν. Κόπτετε οἰοῦντις ποτε χρώματος τριαντάφυλλον κατὰ προτίμησιν λευκὸν καὶ βυθίζετε αὐτὸ εἰς ὕδωρ περιέχον ὀλίγην ἀνθρακικήν ποτῖσσαν. Πλύνετε αὐτὸ κατόπιν μὲ καθαρόν ὕδωρ, διαλύετε φουξίνην ὀνομαζομένην (bleu de lumière) ἐν τὸς ἀπεσταλχημένου ὕδατος καὶ βυθίζετε τὸ τριαντάφυλλον σας, ὅπερ λαμβάνει γλυκὺ κυανοῦν χρῶμα. Ἐν τὸ βυθίστητε εἰς βυθὴν πρασίνην τότε γίνεται πράσινον. Ἐὰν ἡ δόσις τῆς ποτῖσσης εἶναι μικρά καὶ δὲν ὁπορροφήσῃ ὅλον τὸ τριαντάφυλλον, τότε γίνονται πρασινολευκὸν ἢ κυανολευκόν. Ἐν χρωματίσῃτε τὰ τριαντάφυλλα πρὶν ἢ ἐξέλθωσι τοῦ κάλυκός των, τότε ἀνοιγόμενα ἔχουσι τὸ ἄκρον τῶν πετάλων κυανοῦν καὶ τὸ μέσον λευκόν. Οὐδὲν γάνουσι τὰ τριαντάφυλλα ταῦτα, ὅτε ἐκ τῆς ἀνθηρότητός των, οὔτε ἐκ τοῦ ἀρώματός των.

Συγκόλλησις πορσελάνης. Βράσατε ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἐν τεμάχιον λευκῆς ὕλης. Ἐνῶ εἶναι θερμὸν τὴ θερμότητι εὐθιᾶ τὴν εἰς ψυχρὸν ὕδωρ. Οὕτω ἡ ὑελοσ τρίβεται εὐκολώτατα. Κοσκινίστατέ τὴν ἀπὸ λευκῆς σήταν. Ἀνιμίξτε καὶ ζυμώσατε τὴν λεπτοτάτην αὐτὴν κόνιν μὲ λευκὸν ὠμὸν καὶ συγκολήσατε μὲ τὸ μίγμα τοῦτο πολὺ τιμον συντριβέν δοχεῖον ἢ πινάκιον πορσελάνης. Οὐδέποτε ἡ ἑνωσις αὕτη χωρίζει, ἔστω καὶ ἐν τὸ δοχεῖον σας συντριβῇ ἐκ νέου εἰς πολλὰ τεμάχια.

Ἐριούχον ἀδιάθορον. Καθιστᾶτε οἶον δὴ ποτε ἐξ εἰριούχου ὑφάσμα ἀδιάθορον, ἐν διαλύσῃτε ἐντὸς κέδου ὕδατος 150 ὀρ. στόψιν καὶ 150 ὀρ. μολυβδοῦχον σάκχαριν (sucre de plomb). Ἀνιμιγνύετε καλῶς ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ ἀφήνετε νὰ κατακαθίσῃ. Χύσατε τότε εἰς ἄλλον ἀγγεῖον τὸ ὕδωρ, ὅτι ὅμως καὶ τὰ κατακαθίσματα. Βυθίστατε τὸ τσόγιον ἐνδυμά σας ἐντὸς τοῦ ὕδατος τούτου ἐπὶ 24 ὥρας, χωρὶς δὲ νὰ τὸ συσφίγῃτε, τὸ ἀναρτᾷτε περὶ ἵνα στεγνώσῃ.

Πῶς αἱ ὀκνηραὶ ὀρνιθες γεννῶσι καθ' ἐκάστην.
Πολλαὶ ὀρνιθες γεννῶσιν ἀτάκτως καὶ σπανίως. Ἵνα ἔχητε καθ' ἐκάστην ἐν ὣόν, ἀναμιγνύετε εἰς τὴν τροφήν τῆς ὀρνιθός ξηρὰν ἢ καὶ τρυφερὰν τσιχνίδα, ἣν κόπτετε πολὺ ψιλῇν. Ἄλλος τρόπος συνίσταται εἰς τὸ ἀσθέστωμα τῆς τροφῆς των, δηλ. θεωμαίνετε 4 ὀκ. ὕδατ. εἰς τὸ ὅπι ἴον διαλύετε 180 δρ. ἄσβεστο, μὴ καεῖσαν. Εἰς τὴν διάλυσιν ταύτην ἀναμιγνύετε τὴν κριθὴν ἢ τὰ πίτυρα. τὰ ἀφήνετε νὰ ξηρανθῶσι καὶ ἐξ αὐτῶν τρέφετε τὰς ὀρνιθὰς σας, αἵτινες οὕτω γεννῶσι καθ' ἐκάστην.

Καθαρισμὸς λευκῶν χειροκτιῶν. Γάλα 180 δρ. ἀνθρακικὴν σίδα 1 δρ. Ἀναμιγνύετε καλῶς, βρέχετε σπανέλαν καὶ τρίβετε δι' αὐτῆς τὰ λευκὰ χειρόκτια ἐπὶ τῆς χειρός. Μετὰ ταῦτα στεγνόνετε μὲ ξηρὰν φλανέλαν.

Καθαρισμὸς τοῦ μαύρου μεταξωτοῦ. Καθαρίζετε τὸ μεταξωτὸν φόρεμά σας ἢ μαύρας μεταξωτὰς ταινίας πρῶτον διὰ τσουγίνου πανίου. Ἐξαπλοῦτε τότε αὐτὸ ἐπὶ τῆς καλῆς ὀψευς· ἐπὶ καθαρᾶς σανίδος πλύνετε μὲ καφὲ θερμὸν ἀπεσταλαγμένον διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος, ἵνα μὴ φέρῃ κατακαθίσματα, σιδηρίνετε ἐπὶ τοῦ ἀντ' στρέφου μέρους σκεπάζουσα διὰ καθαροῦ χάρτιου. Ὁ καφὲς ἀφαιρεῖ πᾶσαν κηλίδα καὶ δίδει εἰς τὸ μεταξωτὸν ὄψιν καινούργην.

Κατὰ τῆς τοῦ καπνοῦ ἀποφθοῆς. Πολλὰ καὶ πολλοὶ ἀρέσκονται εἰς τὴν ὁσμὴν τοῦ καπνοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν ἀηδέστερον τῆς ἀποπνοῆς ἀνθρώπου καπνίζοντος, ὅτε τὴν πρῶτ' ἀν νῆστις ἔχει τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἀκάθαρτους. Πρὸς ἐντελῆ τοῦ στόματος καθαρισμὸν κατασκευάζετε τὸ ἐξῆς ρευστόν, δι' οὗ κατὰ πᾶσαν πρωΐαν πλύνετε τὸ στόμα. Χλωροῦγον ἄσβεστον ξηρὸν 12 γραμ. (4 δρ.) ἐν διαλύετε ἐντὸς 60 γραμ. ἀπεσταλαγμένου ὕδατος, Φιλτράρετε καὶ προσθέτετε οἶνόνπνευμα 36 βαθμ. 60 γραμ. ἔλαιον γαρυφάλου 0,1 γραμ. ρίπτετε ἐν κοχλίαςιον καφὲ ἐκ τοῦ ρευστοῦ τούτου ἐντὸς ἑνὸς ποτηρίου ὕδατος.

Πῶς καθαρίζονται τούλια καὶ δαντέλλαι. Κάμε-
τε πυκνήν σαπωνάδαν ἐκ λευκοῦ σάπωνος, βυθίσατε τὰ
τούλια καὶ τὰ λευκὰ τρίχαπτά σας καὶ ἀφήσατε ὅλα ὁμοῦ
νὰ σιγοβράσωσιν ἐπὶ $1\frac{1}{4}$ τῆς ὥρας. Τὰ ἀποσύρετε τῆς γύ-
τρας, τὰ σφίγγετε ἐντὸς τῆς χειρὸς χωρὶς νὰ τὰ τρίψητε,
βυθίσατέ τας κατ' ἐπανάληψιν εἰς ψυχρὸν ὕδωρ καὶ τε-
λευταῖον εἰς ὕδωρ, ἐν ᾧ ἔχετε διαλύσει ὀλίγον λουλάκι.
Βυθίσατέ τα ἀμέσως μετὰ ταῦτα εἰς ἐλαφρὰν διάλυσιν
κόμμεως ἀραβικοῦ (gomme arabique) ἀποσταλάξετε
διὰ τῆς χειρὸς καὶ ἀπλώσατε ἐπὶ μαλλίνης κουβέρτας ἢ
ἐπὶ λευκῶν σινδόνων, προσαρμόζουσα καλῶς διὰ καρφί-
δων. Ἀφήσατε νὰ στεγνώσῃ χωρὶς νὰ σιδηρώσητε.

Πῶς δοκιμάζονται οἱ πολύτιμοι λίθοι. Πολλὰ-
κις ἐπιθυμεῖ τις νὰ ἀγοράσῃ πολύτιμον κόσμημα καὶ διστά-
ζει νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀμφιβόλλων ἐὰν οἱ λίθοι εἶναι ὀληθεῖς.
Δοκιμάζετε τοῦτο, ἐὰν ἐγγίσητε τὴν γλῶσσαν σας ἐπὶ τοῦ
λίθου. Οἱ πολύτιμοι λίθοι εἶναι πολὺ ψυχροί, ἐνῷ οἱ ψευ-
δεῖς δὲν εἶναι διόλου.

**Κατὰ τῆς ἀφιδρωδένους τῶν λαμπῶν τοῦ πετρε-
λαίου.** Συνέπεσε βεβαίως νὰ βλέπετε τὴν λάμπαν σας,
ἣν ἀφ' ἐσπέρας καθαρίζετε νὰ ἰδρόνη καὶ ἀποττάξῃ πετρέ-
λαιον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν. Πρὸς θεραπείαν τοῦ κηκοῦ
τούτου πλύνετε ἐσωτερικῶς τὴν λάμπαν σας μὲ πυκνήν
διάλυσιν ποτάσσης καὶ ὕδατος, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ τὴν
ἀποπλύνητε καὶ στεγνώσετε διὰ καθαροῦ ψυχροῦ ὕδατος.
Ἀναμίξαιτε ἴσην δόσιν τζελατίνης καὶ γλυκερίνης. Εἰσά-
γετε τὸ ρευστὸν τοῦτο θερμὸν ἐν τῷ δοχείῳ τῆς λάμπας
σας, ὅπερ περιστρέφετε ἀνὰ πᾶσαν διεύθυνσιν, ἵνα καλῶς
προσκολληθῇ εἰς πάντα τὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματά της.
Ἀφοῦ ψυχρανθῇ κενόνετε τὸ ὑπολειφθέν, ἵνα τὸ μετα-
χειρισθῇτε ἄλλην φοράν, ἀφήνετε ἀκόμῃ ἐπὶ δύο ὥρας,
ὅτε καὶ μεταχειρίζεσθε αὐτήν.

Κατὰ τοῦ καπνίσματος τῶν χαλκίνων χυτρῶν.
Ὅταν ἐξ ἀπροσεξίας τοποθετήσωσι τὰς χαλκίνας χύτρας
σας ἐπὶ ξυλανθράκων καπνιζόντων, λαμβάνουσιν αὗται

χρῶμα ἀσχημότερον. Βυθίσατε παράυτα τὸ ἐν λόγῳ ἀγγεῖον εἰς ψυχρὸν ὕδωρ καὶ ἀφήσατε ἐπὶ δώδεκα ὥρας. Μετὰ ταῦτα τὸ στεγνόνετε καὶ τὸ τρίβετε μὲ μάλλινον ράκος, βεβρεγμένον ἐντὸς ἐλαίου, μετὰ ταῦτα δὲ μὲ κόνιν Τρίπολι, ἣν προμηθεύεσθε εἰς τὰ φαρμακεία.

Πῶς καθαρίζονται τὰ ἐκ χάλυβδος κοδυήματα. Τὰ βρέγετε μὲ οἶόνπνευμα καὶ τὰ ἐπιτρίβετε διὰ ξυλοκόνεως, ἣν ζητεῖτε ἀπὸ λεπτουργοῦ· ἢ ξυλουργούς.

Ζωγραφεῖτε μόναι σας τὰ ἀλεξίπυρά σας. Ὅσαι γνωρίζετε ὀλίγην ἰχνογραφίαν, δύνασθε διασκεδάζουσαι νὰ κατασκευάζητε ἀλεξίπυρα ἢ ἀλεξίφωτα, (écrans) ἅτινα προσφέρετε ὡς δῶρα πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ἢ φίλους σας. Κατασκευάζετε ἐπὶ παραδείγματι διὰ Σιννικῆς μελάνης τοπίον ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, ὅπου τὰ πάντα φαίνονται καλυμμένα ὑπὸ χιόνος. Τὴν ὕδατογραφίαν σας αὐτὴν μεταβάλλετε εἰς ἐλαιογραφίαν διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου. Τὰ διάφορα φυλλώματα ἢ δένδρα τῆς εἰκόνας σας, ἅτινα θέλετε νὰ ἴδῃτε πρασινίζοντα θρέχετε διὰ διαλύσεως κοβαλτικού (cobalt) χλωρίου, ὅσα θέλετε νὰ ἴδῃτε κίτρινα θρέχετε διὰ χλωριούχου χαλκοῦ καὶ κυανᾷ δι' ὁξέως κοβάλλτου. Ἀφήνετε τὴν εἰκόνα σας νὰ στεγνώσῃ, τὰ διάφορα δὲ χρώματα ταῦτα δὲν θὰ φαίνωνται εἰμὴ μόνον ὅταν πλησιάζητε τὸ ἀλεξίπυρον πρὸς τὸ πῦρ. Οἱ χρωματισμοὶ ἀναφαίνονται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς θερμότητος καὶ ἐξαφανίζονται διὰ τῆς ψύξεως.

Φυτῆλιον ἄκαυστον λάμπας. Τρίβετε μέχρις οὗ μεταβάλλετε εἰς κόνιν ἱσὴν δόσιν γαϊάνθρακος καὶ μαγνηησίου, τὰ ὅποια ἀναμιγνύετε μὲ πίσσαν (κατράμι). Ἐξ αὐτοῦ κατασκευάζετε ζύμην τινὰ ἣν περᾶτε εἰς τὴν φυτυλοδόχην. Ἡ ζύμη αὕτη ἀπορροφᾷ τὸ ἔλαιον καὶ τὸ πετρέλαιον, καὶ ἀναπληροῖ τὸ φυτῆλιον χωρὶς νὰ καίηται καὶ ἐλαττοῦται ποτέ.

Πῶς στολίζειτε φορέματα ἢ ταινίας μὲ ἀργυροῦ ἄνθρακον. Λαμβάνετε καινουργές πτερὸν μὲ ὀξείαν ἄκραν ἢ καὶ γραφίδα ἀμεταχείριστον, θρέχετε αὐτὴν διὰ διαλύσεως

αζωτούγου αλάτος αργύρου (azotate d' argent) εἰς τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀναμίξει ὀλίγον κόμμι ἀραβικόν, καὶ σχεδιάζετε ἐπὶ τοῦ μεταζωτοῦ οἰονδήποτε σχέδιον. Ἀφήνετε νὰ ξηρανθῇ. Θέλετε τότε ἐντὸς δοχείου ἴσῃν ζίγκου, θειικοῦ ὀξέως καὶ ὕδατος καὶ ὑπὲρ τὸ μῖγμα τοῦτο τοποθετεῖτε τὸ ὕφασμά σας. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ ἄργυρος διαλύεται καὶ συσσωματοῦται ἰσχυρῶς μετὰ τοῦ ὑφάσματος.

Μελάνη διὰ σφραγίδας. Μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔμποροι ἢ ὑπάλληλοι ἔχουσιν ἤδη τὰς σφραγίδας τῶν ἐκ κόμμεως, ἀλλ' οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δυσκόλως εὐρίσκουσι καὶ τὴν κατάλληλον μελάνην. Ἴδου πῶς κατασκευάζετε κατ' οἶκον τὴν μελάνην ταύτην. Ἀναμειγνύετε ἐντὸς 37 δρ. ὕδατος 3 1/2 δρ. γλυκερίνης, 1 1/2 δρ. σιρόπιον σακχάρους τὰ ὁποῖα βράζετε. Ὄταν ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ προσθέτετε καὶ 7 1/2 δρ. χρώματος ἀνιλίνης, ἥτις διαλυομένη ἐντελῶς ἀποτελεῖ τὴν ἐτοιμὴν ἤδη μελάνην, ἣν θέτουσιν ἐντὸς φιαλιδίων.

Κόνις χρυσοῦμεύουτα ἀντὶ προζυμίου. Ἡ καλλιτέρα κόνις ἢ ἀναπληροῦσα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τὸ προζύμιον κατασκευάζεται ὡς ἐξῆς: Δισανθρακικόν ὀξύ σόδας 8 δρ. Ἀφρόν τρυγίας 18 δρ. ἀνθρακικὴν ἄμμωνίαν 1 1/2 δρ. καὶ ἄμυλον 6 δρ.

Πῶς καθαρίζονται αἱ ψύκτραι τῶν ψορεμάτων. Ὄταν ἡ ψύκτρα σας εἶναι ἀκάθαρτος, προστρίβετε αὐτὴν ἐπὶ φύλλου λευκοῦ χάρτου (papier Joseph) καλῶς ἡπλωμένου ἐπὶ τινος σανίδος. Ἐὰν ἡ ψύκτρα εἶναι πηγεῖα βυθίζετε αὐτὴν ἐντὸς ὕδατος, ἐν ᾧ ἔχετε διαλύσει τὸ 1)10 ἀκριβῶς τῆς ὅλης ποσότητος ἄμμωνίαν. Τὴν ἀφήετε ἐν τῷ ὕδατι τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας, τὴν ἀποπλύνετε μὲ καθαρὸν ὕδωρ καὶ τήντε γνόνετε.

Κατὰ τῶν κακοβράδων ὀσπρίων. Συμβαίνει συνεχῶς νὰ ἀγοράζητε ὀσπρια ὡς φασόλια, πιζέλια, φακίς, τὰ ὁποῖα πολὺ ἀργὰ καὶ μετὰ δυσκολίας βράζουσι. Ἰνχ μεταβληθῶσιν εἰς εὐκολόβραστα ρίπτουσι συήθως ἐντὸς αὐτῶν

ὀλίγην ποτάσσαν. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦτο προσδέ-
δει εἰς τὰ ὄσπρια ἀηδὴ γεῦσιν, διὰ τοῦτο ἀντὶ ποτάσσης
ρίπτετε ὀλίγην ζάχαριν, ὅτε καὶ βράζουσιν εὐκόλως καὶ
καλὴν γεῦσιν προσλαμβάνουσιν.

**Πῶς τὸ καλὸν βούτυρον διατηρεῖ τὸ ἄρωμά
του.** Πλύνετε καλῶς τὸ βούτυρον μὲ ψυχρὸν ὕδωρ καὶ
μετὰ ταῦτα γεμίζετε δι' αὐτοῦ τὰ καθαρώτατα δοχεῖα
σας, χωρὶς οὐδαμοῦ νὰ μείνῃ κενὸν μέρος. Θέτετε τότε
μεγίστην χύτραν πλήρη ὕδατος ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ἐντὸς δ'
αὐτῆς τὸ ἀγγεῖον μὲ τὸ βούτυρον, χωρὶς, ἐννοεῖται, τοῦτο
νὰ βυθίζεται ἐντὸς τοῦ βράζοντος ὕδατος μέχρι στεφάνης,
ὅτε καὶ τὸ βούτυρον θὰ ἐσκορπίζετο ἐν τῇ χύτρᾳ. Τὸ βού-
τυρον διὰ τῆς θερμότητος ταύτης διαλύετε καὶ ἀφίνετε νὰ
κατακαθίσῃ εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ δοχείου ὅλη ἡ ἀκαθα-
σία του, ὅτε καὶ τὸ βούτυρον διατηρεῖται καθαρῶτατον
καὶ ἀρωματικώτατον ἐπὶ πολλοὺς μῆνας.

**Κατὰ τῶν μαύρων κηλίδων τῶν ὑέλων τῶν
λαυπῶν.** Οὐδὲν δυσκολώτερον νὰ καθιρισθῇ ἔσον αἱ
μαῦραι ἐκεῖναι κηλίδες, αἵτινες κρυσταλοῦνται ἐπὶ τῆς ὑέ-
λου διὰ τῆς καθ' ἐκείστην ἀναπτυσσομένης ἐν τῇ ὑέλῳ
θερμότητος. Τρίβετε εἰς λεπτὴν κόκκιν ὑδροχλωρικὸν ὀξύ
καὶ διὰ τεμαχίου φλανέλας τρίβετε τὴν κηλιδομένην ὑελόν
σας μὲ τὴν κόκκιν ταύτην, δι' ἧς καὶ πάραυτα καθαρίζεται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΡΘΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ ΕΝ ΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ὑπὸ τῆς διευθυντορίας κ.

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

Αἱ Ἑλληνίδες κατὰ τὸ 1888. — Τὸ πρωτοχρονιάτικο φιλικτό. — Τὸ χαρτοπαίγιον καὶ αἱ μητέρες. — Τὰ κατὰ τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον. — Καὶ ἄλλιν περὶ τῶν Ὀρφανῶν. Διὰ τὰς νέας μητέρας. — Ὀλυμπιακὴ Ἐκθεσις, καὶ ἐπιτροπὴ Κυρίων. — Αἱ φιλόπτωχοι ἀδελφότητες. — ἡ Γερμανίδες περὶ Ἑλληνίδων. — Ἀς μεριμνήσῃ ἡ Βασίλισσα περὶ τῶν Ὀρφανῶν. — Ὁ γενναῖος σύζυγος. — Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Ἀρσακείου. — Τὰ κατὰ τὸ ρεῖκειον καὶ αἱ σημεριναὶ ἐκλογαὶ αὐτοῦ. — Τὰ ἐν Κρήτῃ φιλεκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ σωματεῖα. — Ἡ ἱστορία τῆς Γυναικὸς ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερος. — Πταίει ὁ Σωκράτης καὶ ὄχι ἡ Εὐαθίππη. — Τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον. — Ἡ μουσικὴ καὶ αἱ γυναῖκες. — ἡ φιλομαρμικὴ ἐταιρεία. — Ἀρχαῖ καὶ μετεμφίσεις. — Αἱ πλαγγόνες καὶ τὰ κερίσια. — Ἡ Οἰκογένεια καὶ ὁ γυναικίος. — Γυναικεῖα μύρφοις ἐν Γερμανίᾳ. — Τὰ ἐν Κρήτῃ σωματεῖα. — Ὁ ἐν Ναυπλίῳ γυναικεῖος Σύλλογος. — Ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ οἰκονομία. — Ἡ γυνὴ καὶ ὁ κικλὸς σύζυγος. — Τί δύνανται αἱ Κυρίαι ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα φυλακισμένων. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυρίων». — Ἡ αἰς-

θητική τῶν ἀνθίων. Ἀμυγδαλῇ.— Ὁριστάτη ἰδέα τῆς βασιλείσσης μας.— Πόσε εἰσέρχεται ἡ κέρη εἰς τὸν κάσμον.— Ὁ Φλελληνικός ἐν Ὀλλανδία Σύλλογος.— Σπουδαϊότατον οἰκογενειακὸν ζήτημα.— Χλέη, Κλιματίς, Ἀνεμώνη.— Ἡ Κοητικοπούλα.— Αἱ ἐν τῇ ξένῃ Ἑλληνίδες μητέρες.— Ἐθνογραφία.— Τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει.— Τὸ Πάσχα καὶ ἡ Πασχαλιά.— Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ καὶ ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν».— Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ πληρώνη τὰ χρέη τοῦ ἀνδρός;— Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἔρχηται εἰς δεύτερον γάμον.— Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων καὶ ἡ Ἐκθεσίς μας.— Γυναικεῖοι κόσμοι.— Τὸ διεθνὲς συνέδριον καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν γυναικείων ἔργων ἐν Παρισίαις.— Τὸ Λαίριον.— Ζωὴ Βαλταζτῇ.— Αἱ συνέπειαι τῆς κακῆς ἐννοουμένης φιλοστοργίας.— Αἱ ἐκδρομαὶ τῶν δημοικῶν Παρθεναγωγείων.— Αἱ φλάνθρωποι τῆς Ἀνδρου Κυρίαι.— Αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νεάνιδες ἀνιῶσαι.— Ὀλγα δὲ Λεβέδεφ.— Πρόσκλησις εἰς τὴν δευτὴν τῶν Παρισίων Ἐκθεσιν.— Ἡ δρεσις τῶν συγγενῶν Ἑλληνίδων.— Ἡ γυνὴ ἐν τῷ διεθνεί τῶν Παρισίων Συνεδρίῳ.— Ἡ ἀναχώρησις τῆς Βασιλέπαιδος Ἀλεξάνδρας.— Ἀμεναὶς Καθηνιάρη.— Ὁ φιλεκπαιδευτικός σύλλογος Ρεθύμνης.— Ὁφείλει ἡ γυνὴ νὰ ἀγαπᾷ τὸν σύζυγον, παρ' οὗ δὲν ἀνταγαπᾶται.— Ἡ ἐν Σύρῳ ἀγορὰ τῶν Κυριῶν.— Τὰ ἔκθετα καὶ αἱ ἀπολαύσεις των.— Τὸ νέον βιβλίον τῆς Ιουλιέττας Ἀδ' μ.— Κλεάνθης Τριαντάφυλλος.— Ἡ ἐπίσημος ἡμέρα ἡ τελετὴ τῶν γάμων.— Ἡ βασιλέπαις Ἀλεξάνδρα.— Ὑγιεινὴ τοῦ υἰατρικοῦ τῆς Κολωνίας.— Ἡ μῆτηρ ἡ ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ περισσότερο τὸ τέκνον.— Ἑλληνίδες φωτογράφοι ἐν Ἀθήναις.— Ἐταιρία ὑπὲρ τῆς ἀγαθοεργίας.— Διεθνὲς συνέδριον ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός.— Ἐπιρροή τῆς γυναικός.— Τὸ συμπόσιον τοῦ ἐν Παρισίαις συνεδρίου καὶ ἡ πρόποσις τῆς κ. Παρρέν.— Πῶς ἐνδύονται αἱ Παρισιναί.— Ἡ Ἑλληνὶς γυνὴ τοῦ 19ου αἰῶνος ἐν τῇ φιλολογίᾳ, ἱστορίᾳ καὶ ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ. (λόγος ἀπαγγελομένης ὑπὸ τῆς κ. Καλλιρόης Παρρέν εἰς τὸ ἐν Πα-

ρισίοις διεθνῆς· συ ἔδριον τῶν γυναικείων ἔργων καὶ ἰδρυμάτων.— Ἡ πρώτη ἐντύπωσις μου ἐν τῇ Ἐκθέσει.— Τί ἰδέαν εἶχον αἱ ξέναὶ περὶ τῶν Ἑλληνίδων.— Τί ἰδέαν εἶχομεν ἡμεῖς περὶ τῶν Γαλλίδων.— Ἡ κυρία Ρολάν.— Γυναικεῖος κόσμος.— Ἱστορία τῶν ἀνθρώπων· κρίνας.— Αἱ Παρισιναὶ ἀριστοκράτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας.— Παρισινὴ ἔκθεσις : γυναικεῖα ἐκθέματα.— Γυναικεῖαι τέχναι ἐν τῷ Ἀμαλειῷ Ὀρφανοτροφείῳ.— Αἱ Παρισινὴ ἐργάτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας.

Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Γάλλοι· χρ. ταί.— Παρισινὴ ἔκθεσις : γυναικεῖα ἐκθέματα. Αἱ Παρισινὴ ἐργάτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας. Μαρία Δεραίμ. Ἑλληνίδες συνθέτοιχι.— Ἀνατροπὴ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἑστίας.— Αἱ Παρισινὴ ὑπηρετρίαι καὶ αἱ ἰδικαί μας.— Παγκόσμιος Ἐκθεσις. Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ Ἐκθέσει.

Ἡ κ. δὲ Μοστέ.— Οἱ ἐν Παρισίοις περὶ Ἑλληνίδων λόγοι μας καὶ τὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἄρθρα μας. Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λουτράκιον καὶ ἡ αὐτὴ σε διαμονή. Ἡ πριγκίπισσα Σοφία καὶ αἱ Ἑλληνίδες.— Οἱ λοῦστροι καὶ τὸ σωματεμπόριον.— Τὸ φθινόπωρον. Ἡ σχολὴ τῆς Κυριακῆς τῶν γυναικῶν καὶ χορασίῳ τοῦ λαοῦ. Ἡ ἄφιξις τῆς πριγκίπισσας Σοφίας.— Κωνσταντῖνος καὶ Σοφία. Ἡ ἀρμόλια ἐν τῇ ἐνώσει. Αἱ γαμήλιαι ἀμφιέσεις καὶ πομπαί. Ἡ σχολὴ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀπέρων γυναικῶν. Ἡ καλλονὴ βραβευομένη διὰ ψηφοδελτίων. Ἡ κυρία Καλλιόπη Κεχαγιά καὶ τὸ ἀνάγνωσμά της.— Αἱ ἐνασχολήσεις τῆς πριγκίπισσας Σοφίας καὶ τὰ δῶρα της. Παιδικὸν δελτίον. Ἱστορίαι τῆς γυναικός. Ἡ ὑπὲρ τῆς Κοίτης εὐεργετικὴ παράστασις. Ἡ ἀγωνία τῶν ἀνθρώπων. Ἡ σχολὴ τῶν Ὑπηρετριῶν. Γυναικεῖος κόσμος. Μαριέττα Μπέτσου. Ὁ βασιλεὺς προστάτης τῶν μικρῶν. Ὁ κ. Θεοτόκης καὶ αἱ γυναῖκες.

Ὑπὸ τῆς κυρίας Εἰρήνης Οἰκονομίδου (γένος Λαχανᾶ).

Αἱ ὑπερβαλίσθητοι.— Ὀνομασίαι τῶν ἀνθρώπων. Ἡ κρίσιμος διὰ τὴν παιδαγωγίαν ἡλικία. Ἡ ἀπαγοήτευσις

τοῦ Μπάριμπα Σπύρου.— Μαρία Στουάρτη.— Ὁ ἔως καὶ ἡ ψυχὴ.

Ὑπὸ κ. Μαρίας Δεραίμ. Κρίσεις ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰωάννου Ρουσώ.

Ὑπὸ κ. Μαρίας Μαυρογορδάτου. Νέα ἔκθεσις καλλο-
νῆς.—Οἱ ἔρωτες μιᾶς ἀηδόνος καὶ ἐνὸς ρέδου.—Θανα-
τηφόρα χειρόκτια. Γυναικεῖται τέχνη. Ἡ ποικιλική.
Ἡ κυρία δὲ Λαφαγίε. Θεόδωρα Α'. Β'. καὶ Δ'. —
Τὰ Ξανὰ μαλλιά.

Ὑπὸ κ. Μαρίας Ἡλιοπούλου. Ἡ ψυχὴ τοῦ οἴκου.
Κοραλία Κάιν παρὰσημοφορουμένη.—Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς
πολέμοις.

Ὑπὸ τῆς μακαρίτιδος Μαρίας Μπέτσου ποιητρίας.
Ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἀδελφῆς μου. — Εἰς τὴν πατρίδα.
Εἰς τοὺς γάμους των.

Ὑπὸ κυρίας Καρολίνας Σχιούλτε ἱατροῦ. Ἡ γυνὴ
ἱατρός κατὰ τὸν ΧΙΧ αἰῶνα.

Ὑπὸ κ. Ἐλένης Γεωργιάδου. Γυναικεῖος κόσμος. —
Ὁ καπνὸς καὶ τὰ μικρά. — Τὰ ἐπισκεπτήρια τοῦ νέου
ἔτους. Τὸ ἐθνικὸν τῶν Ἑλληνίδων ἔνδυμα.

Ὑπὸ δεσποινίδος Ἀσπασίας Β. Σχορδέλη. Σχέσεις οἴ-
κου καὶ σχολείου.

Ὑπὸ κ. Πιπίνας Βαλώση. Οἱ καρποὶ τῆς θρησκευτι-
κῆς ἀγωγῆς.

Ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλῆ. Ἱστορία καὶ ὑγιεινὴ τῶν μύ-
ρων.—Πῶς ἐξαλείφονται αἱ ρυτίδες. — Ἡ φωνή. Φυσι-
λογία τῶν ρυτίδων πῶς σχηματίζονται.—Πῶς γίνεται ὁ
χειρίστος σύζυγος καλὸς πρῶτος καὶ ἀφωσιωμένος. — Αἱ
διάφοροι ἐκδηλώσεις τῆς λύπης.

Ὑπὸ δεσποινίδος Μαρίας Πίπιζα. Ἡ ἀπέκρεω. Οἱ
Ἀθιγγανικοὶ γάμοι.

Ὑπὸ κ. Χρυσάνθης Πέρβελη. Περί ωραιότητος. Οἷα
ἢ μήτηρ τοιαύτη καὶ ἡ θυγάτηρ.—Ἐπιρροή τῆς γυ-
ναικὸς.

Ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ. Πρὸς τὴν πριγκί-
πισσαν Σοφίαν, ποιήμα ἑλληνικὸν καὶ γερμανικόν.

Ἰπὸ κ. Κλειοῦς Λοῦη. Αἱ γυναῖκες τῆς Lausanne
κ' ἡ ὀρθοσκεῖα.--Μαρία.--Καρλόττα Κωρδαί.-- Ἡ δὲ
ναμὶς τῆς μουσικῆς.

Ἰπὸ δεσποινίδος Λυκῆς Ἐδουάρδου ἱατροῦ. Ἡ ὑγιεινὴ
ἐν τοῖς σχολείοις.

Ἰπὸ κ. Ἀγαθοστάτης Ἀντωνιάδου. Ἡθῆ καὶ ἔθιμα
ἐν Σκύρῳ.-- Ἡ μυρτίς. (Ποίημα). -- Ὁ γέρον ἐπαίτης
(ποίημα).

Ἰπὸ δεσποινίδος Τούλας Κόκαλη. Ὁ ἐν ταῖς ὕδασι
κόσμος.

Ἰπὸ δεσποινίδος Αἰκατερίνης Λάμπρου. Ἱστορίαι μιᾶς
δραχμῆς. Τὰ ἐν Εὐρώπῃ Γαλακτοκομεῖα.

Διάφορα ὑπὸ τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων

Ἑλένης Κοκκινᾶ. Ἀθηνᾶς Σγανοῦ. Παναγιώτας Λι-
ούρη. Πηνελόπης Ἀντωνοπούλου, Μαρίας Δεφῶ.
Εὐανθίας Σβορώνου, Στεφανίας Καραγιαννοπούλου.
Ἐλθας Δυρσέν, Ἐλπίδος Κ. Περίδου. Ἀγγελικῆς
Πολυκαλᾶ, Εἰσήνης Ράγκου, Εὐανθίας Σβορώνου. Μελ-
πομένης Δημητριάδου. Μαρίας Βεκάφ. Βεργινίας Εὐαγ-
γελίδου, Καλλιόπης Ὀδυσσέως, Ἐλπίδος Νέφσκη, Ἑλέ-
νης Δέρβα, Δὲ Φυετιέρ. Κωνσταντίας Κάρπου. Καλλιό-
πης Κυριακίδου, Ἑλένης Κωνσταντινίδου, Μαρίας Δέδε
Μ. Ζαμπανέφσκη, Κομήσσης Ἀπραδίνῃ, Καλλιόπης
Κινδύνη, Κλαυδίας Ι. Βέρν. Μαρίας Δημητριάδου, Ἑλένης
Σταθοπούλου, Καρολίνας Μπούγινης. Κρυσταλλίας Χρυ-
σοθέρη. Δεινομάχης Παναγιωτίδου. Καίτης Μάγνισσον.
Σοφιστίας Παρασκευοπούλου. Λουίζης Κερμέρ. Ἄννης
Μύτσελ Δόκτορος, Ἑλλεν Φρίε. Εὐτέρπης Μανταφούνῃ.
Βέρνι: Χυμπάν δικηγόρου. Μαρίας Βεγκλῆ. Ἀλεξάνδρας
Παντζίδου. Εὐφροσύνης Ζαρίφη. Λουίζης Κάρπ, Τασίας
Ἀσπρία. Λουίζης Στέφενσον, Μαρίας Σερούτου, Μαρίας
δὲ Βερνέιλ, Ἰουίτς Τούιλ.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Κατὰ τῶν φακίδων. Κτυπήσατε καλῶς τὸ λευκὸν ὤσθ, ἕως οὗ ἀποτελέσῃ ἄσπρον. Ἀναμίξτε τὴν μετὰ ἑλαίου γλυκῶν ἀμυγδάλων καὶ κατασκευάζετε εἶδος ἡλείου. δι' ἧς πρὸ τοῦ ὕπνου ἀλοίφετε τὸ πρόσωπον. Τὴν ἐπὶ ὤριον στεγνόνετε αὐτὸ μὲ λεπτόν καὶ καθαρόν ὕψισμα.

Ἐξακολουθήσατε μέχρις οὗ αἱ κηλίδες ἐξαλείψωσι. Αἱ ἐκ τοῦ ἡλίου δὲ ἢ ἐκ παραθαλασσίου διχμο ἧς ἔχουσιν ὀσμύματα φακίδες ἐξαλείφονται ἐὰν δις ἢ τοῖς τῆς ἡμέρας νύπτεσθε δι' ἀφεψήματος ἀνθέων φιλύσας.

Δροδιτικὸν καὶ καθαρίζον τὸ δέσμα. Λέκη δο. γλυκὰ ἀμύγδαλα λευκαμένα ἐντός γλίσσεως ὕδατος καὶ καθαρισμένα, 3 δρ. πικραμύγδαλα καὶ 50 δρ. καθόλου. Κοπνίζετε καλῶς τὰ καθαρισμένα ἔδη ἀνύδρην σκας ἐντός ἰγδίου μαρμαρίνου. Ἀναμίξτε μετὰ αὐτὰ τὸ τεθονερον, περάσατέ το διὰ λεπτῆς ὀθόνης καὶ προσθέτατε εἰ γοαμμάριον μύρου λιθνωτίδας. Διὰ τοῦ ρευστοῦ τούτου πλύνετε τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν ἦτο ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. μεγάλας δὲ κατεβήλλοντο πᾶν ὅτε προσπαθεῖται πρὸς ἐπιτυχίαν Πνευ δοδεῖ ἐν τούτοις οἱ διάφοροι τρόποι, δι' ὧν ἐτελοῦντο αἱ ἐκλογαὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Ἐν Σπάρτῃ οἱ ἐκλογαὶ συνεθηθροίζετο εἰς μεγάλην πιατεῖαν. πρὸ αὐτοῦ δὲ διήλθον ἐν γοαμμῇ οἱ ὑποψήφιοι. Οἱ μᾶλλον καὶ δικαιοκρίτερον πρὸς τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν διάδικασιν των ἐπευφημοῦνται ἐξελέγοντο ὡς ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ. Τεταγμένοι δὲ πρὸς ἐξέλεξιν τὰς τῶν ἡσυχῶν ἀνδρες σεβαστοί. εἴτινες, λίαν εὐσυνειδήτως ἐξετέλουν τὸ καθήκον των. Οἱ Α ἡ αἶε

μετεχειρίζοντο κυήμους λευκοὺς καὶ μέλανας. Οἱ Ρωμαῖοι ἔφερον δύο πινακίδια, διερχόμενοι δὲ δι' ὑψηλοῦ καὶ στενοῦ ἐπίτηδες μέρους ἔρριπτον τὸ ἐν τούτων εἰς τὴν ὑπὸ τὸ ὕψωμα ἐπίτηδες τοποθετημένην κάλπην. Τὸ ἔτερον δὲ παρέδιδον πάραυτα πρὸς τὸν ἐκεῖ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ταύτῳ παριστάμενον ὕπατον.

Εἰς τὴν Σουηδίαν ἐξελέγετο ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως μὲ πολὺ παραδόξον τρόπον. Οἱ ὑποψήφιοι ἴσταντο πέριξ ὑψηλῆς ὡς τὸ ἀνάστημα των τραπέζης, ἧς ἡ ἐπιφάνεια ἦπτετο τῶν κορυφῶν τῶν κεφαλῶν τῶν ὑποψηφίων.

Ἐπὶ τῇ τραπέζῃ ταύτῃ ἔθετον ζωῦφιον ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἐκλέγουσιν ὡς κατοικίαν τὸ δασύτριχον τῆς κεφαλῆς μέρος. Τὸ ἔντομον περιεφέρετο μέχρις οὗ, τέλος διηθύνετο πρὸς τὴν κεφαλὴν, ἣν ἐθεώρει καταλληλοτέρα, καὶ ἥτις δι' αὐτοῦ ἐφωδιασμένη ἀνελάμβανε τὰ ἡνία τῆς διοικήσεως τῆς πόλεως. Κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα οἱ Ἰσλανδοὶ ἐξέλεγον τοὺς ἄρχοντας των ὡς ἐξῆς. Ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι παρετάσσοντο εἰς γραμμὴν, ἕκαστος δὲ ταύτων ἔφερεν ἐπὶ τῆς ράχews δέσμην ἀχύρων. Ὅνος πεινχλέος ἀπεσάσιζε τὴν τύχην τοῦ ὑποψηφίου. Ἐκεῖνος οὗ τ' ἄχρον ἐτρώγετο πρῶτον ὑπὸ τοῦ πεινῶντος ὄνου ἐξελέγετο διοικητὴς τῆς πόλεως.

Ἄδα Βόροθερ
(Δικηγόρος)

ΟΙΚΙΑΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

/ Πρὸς τοὺς ἀναιμικοὺς. Τρώγετε πολλοὺς ἰχθῦς, οἵτινες πλὴν τῆς μεγάλης δόσεως αἵωτοῦ χρωνοῦσι τὸν περιέχουσι καὶ στοιχεῖα ἀλκαλικά, πολὺτιμα διὰ τὸν ὀργανισμόν τῶν ἀναιμικῶν.

Μὴ ἀναγινώσκετε τρώγουδα. Εἶναι ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν ὑγίαν ἢ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ ἀνάγνωσις, ἥτις ἀπασχολοῦσα τὸ πνεῦμα, συνωθεῖ τὸ αἷμα εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ ἀνεπανορθώτῳ τοῦ στομάχου βλάβῃ.

Πὼς θεραπεύεται τὸ κριθαράκι. Εἶναι ἀνδὲς διὰ γυναικα réar ἢ γραῖar, ἀλλὰ καὶ λίar ὀχληρόν τὸ μικρόν ἐκεῖτο ἐπὶ τῆς βλεφαρίδος γεννώμενον ἐξάνθημα, ὅπερ ὀνομάζεται κ ρ ι θ α ρ ᾶ κ ι. Θεραπεύεται ἐντὸς ὀλίγων ὥρων διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιθέσεως χλιαροῦ καταπλάσματος ἐξ ὀρν-
ζαλεύρου, τοποθετομένου ἐπὶ λευκῆς καὶ λεπτῆς μουσελίνης.

Διὰ τοὺς ὀκνηροὺς στομάχους. Συνήθως ἐπέ-
χεται δυσπεψία ὡς ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ὀξέων στοι-
χείων ἐν τῷ γαστρικῷ χυμῷ. Μετὰ τὸ φαγετόν οἱ πά-
σχοντες ἐπὶ δυσπεψίας ἄς τρώωσιν ἐν ποτοκάλιον, οὗ τὸ
ὀξὺ ἀναπληροῦ τὴν ἐν τῷ στομάχῳ ἑλλειψιν αὐτοῦ, διευ-
κολύνον οὕτω τὴν πέψιν.

Διὰ τὴν κόμην τῶν μικρῶν. Κόπτετε ἀπὸ καιροῦ
εἰς καιρὸν τὰ ἄκρα τῆς κόμης αὐτῶν καὶ τρίβετε τὴν κε-
φαλικὴν ἐπιδερμίδα δι' ἐνώσεως ρετσίναιαιον μετὰ ρουμίον.

Κατὰ τῆς λυγκῆς. (λόγκηκος) Εὐθὺς ὡς προσβληθῆτε
ἀπὸ λόγκηκα βυθίσατε ἐν τεμάχιον ζακχίρεως ἐντὸς ὅξου
καὶ καταπίετε αὐτό.

Κατὰ τῆς ἀϋπνίας. Αἱ νευρικαὶ ἰδίαι γυναικες πά-
σχουσι συνεχῶς ἀπὸ ἀϋπνίας· τὰ νυχκωτικὰ ἄτινα συνή-
θως μεταχειρίζονται συντελοῦσιν εἰς καταστροφὴν τῆς
ὑγείας. Ἀπλοῦστατον φάρμακον εἶναι ἡ μετὰ τὴν κατὰ-
κλισιν ἐντριψίς ὀλον τοῦ σώματος δι' ἀργίας φλαρέλλας
ἢ καὶ διὰ ψύκτρας.

Κατὰ τοῦ ἐφιάλτου. Ὁ ἐφιάλτης προκύπτει πάν-
τοτε ἐκ τῆς κατὰ τὸν ὕπνον ἀτάκτου πέψεως, ἐξ ἧς προ-
κύπτει συμφόρησις αἵματος εἰς τὴν καρδίαν. Πρὸς ἀπο-
φυγὴν τοῦ ἐφιάλτου, πάρετε τὸν πρῶτον σας ὕπνον ἐπὶ
τῆς πολυθρόνας ἐξαπλοῦσα τοὺς πόδας ἐπὶ μικροῦ σκίμ-
ποδος. Μετὰ τὸν πρῶτον ὕπνον ἐξαπλωθῆτε εἰς τὴν κλί-
νην σας, ἀλλὰ πάντοτε ἐπὶ προσκεφαλαίων ὑψηλῶν.

**Οἱ κίνδυνοι τῶν τεταρχειυμένων πεπνῶν καὶ
ζῶων.** Μὴ θέτετέ ποτε ταιαῦτα ζῶα ἐντὸς τοῦ δωμα-
τίου, εἰς ὃ διαμένετε, διότι ἄλλως θὰ προσβληθῆτε ἀπὸ
ὀδυνηρὰς κεφαλαγίας, προκυπτούσας ἐκ τῆς μεγάλης
δόσεως τοῦ ἀρσενικοῦ, ὅπερ μεταχειρίζονται πρὸς διατή-
ρησιν αὐτῶν.

Πῶς καθαρίζονται αἱ οἰκίαι ἀπὸ ἐπιδημικῶς νόδους. Διχλύετε χηλίστῃ τινα ἐξαχνώματος (sublimé καὶ φχνι ὃν ὀξὺ 5 οἰο δι' αὐτοῦ καθαρίζεται καὶ ὁ ὑπὸ πανώλης μολυνθεὶς οἶκος.

Κατὰ τῆς παιδικῆς διαρροίας. Ἐλάττωσις τροφῆς. Καταπλάσματα διερκῶς ἐπὶ τῆς κοιλίας. Ἀνὰ πᾶσαν πρωίαν δὲ ἐπὶ 5—6 ἡμέρας νὰ λαμβάνωσι τὸ ἐξῆς φάρμακον. Ρετσινέλαδον 10 γρ. Σιρόπιον γόμας 10 γρ. καὶ ἀνθόνερο 4 γρ. Ἐνώσετε ὅλα μαζὴ καὶ ἐκ τοῦ μίγματος τούτου δίδετε πρὸς τὸ μικρὸν ἀνὰ ἓν κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ καθ' ἑκάστην πρωίαν.

Κατὰ χρονίου διαρροίας τῶν μεγάλων. Βράζετε ἐντὸς καινουργοῦς πηλίου ἀγγείου περιέχοντος μίαν καὶ ἡμίσειαν ὀκ. ὕδατος, 5 δρ. γόμας, 5 δρ. σουμαρίπας καὶ ἓνα φλοιὸν ροδίου, μέγρις οὐ τὸ ὕδωρ ἐλαττωθῇ εἰς τὸ ἓν τοίτον. Λαμβάνετε ἀνὰ πᾶσαν πρωίαν ἓν κοχλιάριον καὶ κάμψετε καὶ ψυχρολουσίας τῆς κοιλίας διὰ βεβρεγμένου σπόγγου.

Σιρόπιον γόμας. Γόμαν ἀραβικὴν 33 δρ. Ζάχαριν καθαρὴν 233 δρ. ὕδωρ 170 δρ. Θέτετε τὴν γόμαν ἐντὸς τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, τὴν ἀναμιγνύετε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ τὴν ἀφήνετε ἐπὶ 24 ὥρας ἕως οὗ διαλυθῇ ἐντελῶς. Περᾷτε τότε τὸ ρευστὸν τοῦτο διὰ πυκνῶ καὶ καθαρῶ μαλλίνου ὑφάσματος, προσθέτετε εἰς τὸ εὐτὼ ἀποσταλαχθὲν ρευστὸν τὴν ζάχαριν, ἀναμιγνύετε καλῶς, ἕως οὗ ἡ ζάχαρις διαλυθῇ ἐντελῶς καὶ τὸ θέτετε εἰς φιάλας. Ὅταν τὰ μικρὰ σας ἔχουν βῆχα. ἀντὶ νὰ καταφεύγητε εἰς τὰ φαρμακεῖα μετὰ χειρὸς εἰς τὸ ὡραῖον σιρόπιόν σας.

Ἄλκοιλη κατὰ τοῦ ἐκζέματος. 1 γρ. ριζονίνης (rezonine), 5 γρ. ὀξυδαίου ζίγκου, 5 γρ. κόνεως ἀμύλου καὶ 15 γρ. βυζελίνης (vaseline). Ἀναμίξτε καλῶς πάντα ταῦτα. Ἀφ' ἐσπέρας πρὶν ἢ κατακλιθῆτε ἀλοΐψατε μὲ ἐλαφρὴν στρώμα ἐκ τοῦ μίγματος τούτου τὸ ὑπὸ τοῦ ἐκζέματος προσβεβλημένοι μέρος. Τὴν πρωίαν δὲ τῆς

ἐπαύριον καθιρίζετε διὰ βάμβακος ἐντός ἐλαίου βεθυ-
σμένου.

Κατὰ τῶν κάλων, 50 ἐκχτόγραμμα χαλκίτιδος
(sulfate de cuivre) ὕδωρ 30 ἐκχτόγρ. Ἀναμιγνύετε.
βρέχετε δι' αὐτοῦ τεμάχιον θάμβακος καὶ θέτετε ἐπὶ
τοῦ κάλου. Ἐπαναλαμβάνετε καθ' ἐλάχιστην μέχρις ἐν-
τελοῦς θεραπείας.

Αἱ οἰκτικαὶ ἱαματικαὶ βοτάναι. Ὡς εἵπομεν
ἤδη πᾶσα καλὴ οἰκιδέσποινα, ὀφείλει νὰ συνάξῃ κατὰ
τὴν ἄνοιξιν τὰ ὠφέλιμα διὰ τὴν οἰκτικὴν ἱατρικὴν τοῦ
ἀγροῦ ἀνθύλλια, ἅτινα ἐξαλείνουσα φυλάττει καὶ ὅταν
ἡ περίστασις παρουσιασθῇ μεταχειρίζεται. Ἡ ξηρὰ
λευκὴ κηθὶ ἀποτελεῖ θεραπευτικώτατον ἀφέψημα διὰ
τὰς φλογώσεις καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ λαιμοῦ. Τὸ χα-
μαίμηλον συντελεῖ εἰς καταπράυνσιν τῶν πόνων τοῦ στο-
μάχου καὶ τῶν δυσπεψιῶν. Τὰ μολογάνθη εἶναι μαλα-
κτικὰ. Ἀφέψημα ἀνθέων φλόμου θεραπεύει τὰς σπληνικὰς
παθήσεις. Ἀφέψημα ἀνθέων φιλύρας διευκολύνει τὴν
ἀναπνοήν, ὡς καὶ ἀφέψημα ἰων, ὅπερ θεραπεύει τὴν
φλόγωσιν τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. Ἀφέψημα φύλ-
λων βάτου, ἀναμεμιγμένων μὲ μέλι ὀπιτελεῖ ἀξιόλογον
γαστρίαν. Ἀφέψημα σακχαρωμένον ἀγρίου ἡδυσμοῦ
θεραπεύει τὰς στομαχικὰς ἐνσγλήσεις.

Κατὰ τῆς ὀλογώσεως τοῦ ὤτους. 16 γραμμ. γλυ-
κερίνης καθαρᾶς, 10 γρ. ἐλαίου γλυκῶν ἀμυγδάλων καὶ
2 1/2 γρ. γλώριον μετὰ κηφορᾶς (chlorat camphré)
ἀναμίξαιτε καλῶς καὶ θέσατε ἐντός φιάλης ἣν κλείετε
ἐρμητικῶς. Ὅταν ὑποφέρετε ἀπὸ πίνους τοῦ ὤτος βυθί-
σατε τεμάχιον θάμβακος εἰς τὸ ρευστὸν τοῦτο καὶ εἰσα-
γάγετε ὅσον δυνηθῇτε ἐνδότερον εἰς τὸ πύσγον οὖς. Διὰ
τοῦ αὐτοῦ ρευστοῦ ἐνεργεῖτε ἐντριβὰς ὀπισθεν τοῦ ὤτος.
Ἀνανεῶτε τὸν θάμβακα δις τῆς ἡμέρας. Ἀμεινός τῶν
πόνων καταπράυνσις καὶ διακοπὴ τοῦ ἐρεθισμοῦ.

Κατὰ τῶν αἱμορραγιῶν. Ἐὰν κοπῇτε ἢ τριπυθῇτε
καὶ δὲν δύνασθε νὰ ἐμποδίσγητε τὴν ροὴν τοῦ αἵματος,
τρίψατε ὀλίγον πετροσέλινον (μαϊντανό) καὶ θέσατε ἐπὶ

τῆς πληγῆς. Ἡ ροὴ τοῦ αἵματος καταπαύει πάραυτα. Καὶ εἰς τὴν αἱμορραγίαν τῆς ρινῆς, ἐὰν κλείσητε τὸν αἱμορροῦντα ῥώθωνα διὰ πετροσελίνου ἢ αἱμορραγία καταπαύεται.

✓ **Ἀσθμαλέστατον κατὰ τῶν ρευματισμῶν.** Οἷον ὅποτε μέρος τοῦ σώματος σας προσβληθῇ ἀπὸ ρευματισμοὺς καὶ φοβεροὺς πόνους τυλίσσετε ἢ καλύπτετε πανταχόθεν ὑπὸ στρώματος ἄνθους θείου. Μετὰ δύο ὥρας θὰ περιχυθῆτε ἀπὸ ἰδρώτα, ἀλλὰ θὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ θὰ κοιμηθῆτε ἀξιόλογα. Μένετε ἐπὶ μίαν ἡμέραν οὕτω προφυλαγμένη ἐντὸς τῆς κλίνης σας, τὴν ἐπαύριον λαμβάνετε ἐν χλιαρὸν λουτρόν ἐλαφοῦς σαπωνάδας, καὶ πάλιν σκεπάζετε ἅπαξ ἔτι τὸ προσβεβλημένον μέρος ἀπὸ κόνιν ἄνθους θείου, μένετε μίαν εἰσέτι ἡμέραν εἰς τὴν κλίνην σας, ἐπαναλαμβάνετε τὸ λουτρόν σας καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν εἰσθε ἐντελῶς καλά.

Διὰ τὰς ἀσθματικές. Τὸ ἄσθμα προκύπτει ἀπὸ διαφόρους παθήσεις: ἀπὸ πάθησιν τῆς καρδίας, ἀπὸ χρόνιον κατάρρου, ἀπὸ ρευματικές προδιαθέσεις ἢ ἀπὸ νευρικήν κατάστασιν. Ὅταν προσβληθῇ τις σπουδαίως ἀπὸ ἄσθμα τὸν κατακλίνουσιν εἰς τρέπον, ὥστε ἔχῃ τὸ μέτωπον ἐστραμμένον πρὸς τὰ ἄνω. Ἀνοίγουσι τὰ ἐνδύματα, ἀφαιροῦσι τὸν σταθόδεσμον ἐὰν εἶναι γυνὴ καὶ ἀνοίγουσι τὰ παράθυρα, ἐὰν δὲν εἶναι πολὺ ψῦχος καὶ ὑγρασία.

Κάμνουσι ποδέλουτρον ἀπὸ σιναπόσπορον. πολλάκις δὲ καὶ λουτρόν τῶν βραχιόνων καὶ θέτουσι συναπισμοὺς εἰς τὰς πλευράς, μεταξὺ τῶν ὠμοπλατῶν καὶ ἐπὶ τῶν γλουτῶν. Κρατεῖτε τοὺς βραχίονας μακρὰν τοῦ στήθους καὶ δίδετε εἰς τὸν πύσγοντα σταγόνας αἰ ἔρος ἐπὶ σακχάρους. Διὰ τὴν εἰσπνέῃ δὲ προετοιμάζετε ἐκ τῶν προτέρων τὸ ἐξῆς: Διαλίετε ἐν κοχλίσριον νίτρου ποτάσας εἰς ἡμισυ ποτήριον ὕδατος, εἰς τὴν διάλυσιν ταύτην βυθίζετε μετὰ ταῦτα τεμάχια ἀπορροφητικοῦ γάρτου, τὰ ὅποια ἀφήγετε νὰ στεγνώσωσιν εἰς τὸν ἥλιον. Ὅταν ὁ πύσγων καταλειφθῇ ἀπὸ τὸ ἄσθμα του καίετε ἐν ἡ δύο ἀπὸ τὰ χαρτὰ ταῦτα, ὧν εἰσπνέει τὸν ἀτυόν. Ἐν γένει εἰ ἄσμητικοὶ πρέπει νὰ ἀπεφεύγῃσι τὸ ψῦχος, τὸν ἀνεμον,

τὴν ὁμίλῃν. Φέρουσι πάντοτε φλανέλλαν, ἔχουσι τὴν κοιλίαν ἐλευθέραν καὶ ἀποφεύγουσι πᾶσαν κατάχρησιν.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ

Δίπνουχ θρεπτικά διὰ ζωμὸν ἰδίᾳ τῶν μικρῶν.
Κτυπᾶτε χωριστὰ τὰ λευκὰ καὶ τὰ κίτρινα τεσσάρων ὠῶν. Προσθέσατε εἰς τὰ κίτρινα ἓν καλὸν κοχλιάριον βουτύρου διαλελυμένου, καὶ τρία κοχλιάρια γαρίρας ἀναμειγνύουσα βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον. Προσθέτετε ἄλλας, πέπερι καὶ ὀλίγον πετροσέλινον εἰς λεπτότατα τεμάχια, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὰ τέσσαρα λευκὰ εἰς ἀφρόν. Τὰ θέτετε ἐπὶ φόρμας ἢ ταιΐου καὶ τὰ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον. Ἄμα ἐψηθῶσι τὰ κόπτουσιν εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ τὰ ρίπτουσιν εἰς τὸν ζωμὸν τῶν μικρῶν, ἀντὶ ἄρτου. Ἐρροεῖτε ὅτι καὶ οἱ μεγάλοι δύνανται νὰ φάγωσι τὸ ὥραϊον αὐτῶ ἐδεσμα, τὸ ὁποῖον ὅμως εἶναι πολυτελές· πως διὰ τοὺς τὰ πάντα καταβροχθίζοντας στομάχους τῶν.

Κεφτέδες γευστικοί. κόψατε εἰς κημὴν ἡμίσειαν ὀκτὼ βοείου κρέατος. Τὸ κοκινίσετε καὶ μετὰ τρία λεπτά προσθέτετε ἓν ποτήριον ζωμοῦ κρέατος, τὸ ὁποῖον ἀλατίζετε καὶ πιπερόνετε καλῶς καὶ τὸ ἀφήνετε νὰ βράσῃ προσθέτουσα καὶ ἓν καλὸν κοχλιάριον λεπτοκομμένον πετροσέλινον (μαϊτανόν). Μετὰ ταῦτα τὸ ἀφήνετε νὰ βράσῃ, ἕως οὗ ρογίσῃ τὸν ζωμὸν, ἀποσταλάξετε ἡμίσειαν ὀκ. ντομάτας, κόπτετε εἰς λεπτότατα τεμάχια ἓν κρόμμινον, κοκινίσετε μὲ βούτυρον καὶ βράξετε μὲ τὴν ντομάταν. Ρίπτετε τότε τὸν κημὰ σὺν ἑντὸς τῆς ἐν λόγῳ σάλτσας, κτυπᾶτε τρεῖς κρόκους ὠῶν καὶ τοὺς ἀναμειγνύετε ἐψήφηνουσα διὰ τῆς σάλτσας. Ἀφήνετε νὰ βράσῃ ἕως οὗ συμπυκνωθῇ. Ἐκβάλλετε τῆς χύτρας. Λωρίζετε εἰς ἴσα ἐπιμήκη μικρὰ τεμάχια καὶ περιτρέφετε ἕκαστον τούτων ἑντὸς κοπανισμένης γαλέτας. Κτυπᾶτε ὀλίγον τὰ λευκὰ τῶν τριῶν ὠῶν, ρίπτετε εἰς αὐτὰ ἓν κοχλιάριον ἐλαίου καὶ ἕτερον ὕδατος,

βρέχετε ἐντός τοὺς ἤδη ἐτοιμοὺς κεφτέδες, τοὺς περιτυλίσσετε πάλιν εἰς τριμμένην ψύχον ἄρτου, τοὺς τηγανίζετε μὲ βούτυρον εἰς δυνατὸν πῦρ καὶ τοὺς σερβίρετε περροειδῶς.

Κοῦμα βατομούρων. Λαμβάνετε μίαν καὶ ἡμίσειαν ὄκ. βατόμουρα ὄριμα, θέτετε ἐντός δοχείου καὶ χύνετε ἐπ' αὐτῶν 300 δρ. οἰνόπνευμα 90 βαθμῶν καὶ 1 δρ. βαρίλιας. Τὰ ἀφήνετε οὕτω ἐπὶ 15 ἡμέρας. Τὰ περῶτε διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος καὶ προσθέτετε εἰς τὸ ἀποσταλαχθένον σιρόπι 300 δρ. σιρόπι, τὸ ὅποτον ἀραιώνετε μὲ 80 δρ. ὕδατος. Ἀποσταλάζετε τὸ ὅλον καὶ θέτετε ἐντός γυαλῶν.

Ροδάκινα γκλαδέ. Λαμβάνετε μίαν ὁκὰν ροδάκινα ὅχι πολὺ ὄριμα, τὰ καθαρίζετε καὶ τὰ τοποθετεῖτε ἐντός λεκάνης. Ἐπ' αὐτῶν χύνετε ἄρκετὸν ζεὸν ὕδωρ καὶ τὰ ἀφήνετε ἐπὶ 4 ὥρας· βράσατε μίαν ὁκὰν ζάχαριν, ἣν καθαρίζετε μὲ τὸ λεκὼν ἐνὸς ὠοῦ καὶ ἐντός αὐτῆς ἐψήνετε τὰ ροδάκινά σας. Ἀποσύρατέ τα. Θέσατέ τα ἐν πρὸς ἐν ἐντός δοχείου. Ρίψατε εἰς τὸ σιρόπιον ἡμῶν ποτῆριον ρομῖνον ἢ οἰνοπνεύματος, σκεπάσατε μὲ τὸ σιρόπιον τοῦτο τὰ βεγνυχοῦντά σας καὶ κλείσατε τὸ δοχεῖόν σας μὲ τεμάχιον του, βρεγμένον ἐντός οἰνοπνεύματος.

ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ

Βαδιλόπητα. Μία ὁκὰ ἀλεῦρι, ἢ σμιγδάλι καὶ 100 δρ. βούτυρο. Βράζετε τὸ βούτυρον καὶ ζεὸν τὸ ρίπτετε ἐντός τῆς λεκάνης, ἐν ἣ εὑρίσκετο τὸ ἀλεῦρι, τὰ ἀραμυρνέετε δὲ ἐπὶ πολὺ καὶ τὰ τρίβετε ὡς τοὺς κορυμπιέδες, προσπαθούσα νὰ διαλυθῇ καλῶς τὸ ἀλεῦρι. Μετὰ ταῦτα διαλύετε ἀνάλογον προσῆμι μὲ ὀλίγον χλιαρὸν ὕδωρ, ἐν ᾧ ἔχετε διαλυθεῖ 100 δρ. ζάχαριν. Ἀραμυρνέετε ὅλα μαζί, ζυμώνετε ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ τὸ σκεπάζετε, ἵνα ἀναβῇ. Τότε ἀλοῖφετε ἐν ταφῇ μὲ ὀλίγον βούτυρον διαλελυμένον, θέτετε τὴν ζύμην σας ἐν αὐτῷ πλάττονσα αὐτὴν εἰς πῆξαν πάχους 2 δακτύλων, τὴν ἀλοῖφετε μὲ κίτρινον ὠοῦ.

ἐπιπάσσετε μὲ ζάχαριν καὶ κανέλλαν, καὶ τὴν στέλλετε εἰς τὸν φοῦρνον

Ραβανί. Ἡμίσεια ὀκ. ριζαλευροῦ, ἡμίσεια ὀκ. ζάχαρις, ἡμίσεια ὀκ. βουτύρου καὶ 12 αὐγά. Βράζετε τὸ βούτυρον καὶ τὸ τρίβετε μὲ τὸ χέρι ἕως οὗ λευκανθῇ. Κτυπᾶτε χωριστὰ τὰ λευκὰ τῶν ὠῶν, ἕως οὗ γείνωσιν ἀφρός καὶ χωριστὰ τὰ χίτρινα μὲ τὴν ζάχαριν ῥίπτετε τότε εἰς τὸ εἰρημένον βούτυρόν σας μίαν κουταλὴν ριζάλευρον καὶ μίαν χίτρινα τῶν ὠῶν καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ τὰ ἐργάζεσθε. Μετὰ ταῦτα ῥίπτετε καὶ τὰ λευκὰ τῶν ὠῶν, ἡμῖς φιλετῶν οὐμὶ καὶ ὀλίγον φλοιὸν λεμονιᾶς. Ἀλοιφετε τὸ ταψὶ μὲ βούτυρον, ῥίπτετε τὴν μάζαν σας καὶ τὴν στέλλετε εἰς τὸν φοῦρνον.

Πάστα ἀμύγδαλον. 11 αὐγά. 200 δρ. ζάχαριν ψιλὴν κοπανισμένην καὶ 200 δρ. ἀμύγδαλα καθαρισμένα καὶ κοπανισμένα. Κτυπᾶτε τὰ αὐγά ἐπὶ ὀλίγην ὥραν, προσθέτετε καὶ τὴν ζάχαριν καὶ μαζή τὰ ἐργάζεσθε ἐπὶ μίαν ὥραν. Πρὸς τὸ τέλος προσθέτετε καὶ ἓνα κιθαρίσκον (φλιτζάνι) φαρίναν ἰταλικὴν καὶ ἓν κοχλιάριον βουτύρου. Ἀναμιγνύετε ὅλα μαζή καὶ μετὰ ταῦτα προσθέτετε καὶ τὸ κοπανισμένον ἀμύγδαλον, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀναμιγνύουσιν πάντοτε. Ὅταν νέωθῶσιν ὅλα μαζή, χρίτε τὸ ταψὶ μὲ βούτυρον καὶ κοπανισμένην γαλέτα, τὸ χύνετε μέσα καὶ τὸ στέλλετε εἰς τὸν φοῦρνον.

Παντεοπάνια. 24 αὐγά. 1 ὀκ. ζάχαριν, 200 δρ. ἀλευρί φαρίναν ἢ κόλλας. Κτυπᾶτε χωριστὰ τὰ λευκὰ καὶ τὰ χίτρινα τῶν ὠῶν. Μὲ τὰ χίτρινα ἀναμιγνύετε τὴν ζάχαριν καὶ ἐργάζεσθε ἐπὶ μίαν ὥραν. Μετὰ ταῦτα προσθέτετε καὶ τὴν φαρίναν ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ τὰ ἐργάζεσθε ἐπὶ πολὺ. Τότε προσθέτετε καὶ τὰ λευκὰ τὰ ὅποια ἔχετε κτυπήσει ἰδιαίτερος μέχρις ἐντελοῦς συμπήξεως, ἀναμιγνύετε καὶ αὐτὰ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξακολουθοῦσα νὰ ἐργάζεσθε τὸ μίγμα σας, ἀλοιφετε τὸ ταψὶ μὲ βούτυρον καὶ τὸ στέλλετε εἰς τὸν φοῦρνον

Μαντωλάτον. 1 ὀκ. καὶ 50 δρ. ἀμύγδαλα ψύχα καὶ 2 ὀκ. ζάχαριν. Κοπανίζετε μαζή τὰ ἀμύγδαλα καὶ τὴν ζάχαριν, ἕως οὗ περῶσιν διὰ χοιρὸς οὗ κοκκίου. Εἰς

τὸ μίγμα αὐτὸ προσθέτετε 34 αὐγὰ ἀνάμικτα κρέκους καὶ λευκά, ὀλίγον ριδόνερον. καὶ τὰ ζυμώνετε ὅλα μαζή. Στρώνετε εἰς τὸ ταψί σας ἐν φύλλον χάρτου καὶ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ μικρὰς ἀποστάσεις γύνετε κουταλιαῖς ἐκ τοῦ μίγματος σας, ὅπερ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον. Ἄμα τὰ φέρωσιν ἀπὸ τοῦ φούρνου, ἀναμένετε νὰ ψυχρανθῶσι καὶ τὰ ἐκκολλᾶτε ἀπὸ τὸν χάρτην.

Καὶ ἄλλο γλύκιον ἀμυγδάλων. 100 δρ. ἀμύγδαλον. 100 δρ. ζάχαριν, 4 αὐγὰ. Κοπανίζετε καλῶς τὰ καθαριζόμενα ἀμύγδαλα καὶ τὴν ζάχαριν καὶ τὰ ἐνόνετε. Ἐπειτα ρίπτετε εἰς τὴν μάζαν αὐτὴν ἐν πρὸς ἐν τὰ αὐγὰ, ἐργαζομένη αὐτὰ ἐξακολουθητικῶς, καὶ προσθέτουσα καὶ ὀλίγην ψιλὴν κανέλαν. Θέτετε ἐντὸς τοῦ ταψίου ἐν φύλλον χάρτου καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ζύμην σας, ἣν σ' ἐλλετε εἰς τὸν φούρνον. Ἄμα ἐψηθῇ καὶ κρυώσῃ, τὴν ἀποκολλᾶτε, τὴν διαιρεῖτε εἰς δύο. θέτετε ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τεμαχίου, ὅ,τι δὴποτε γλυκὸν ποτηρίου καὶ ἐπιθέτετε τοῦτου τὸ ἄλλο τεμάχιον.

Χαλδᾶς σεμιγδαλένιος. Ἐν ποτήριον σεμιγδάλε, τὸ ὅποιον καθ' ὑπόθεσιν μετ' ἡμῶν ποτήρι βούτυρον, ἀναμειγνύουσα καὶ ὀλίγα ἀμύγδαλα καὶ κουκουνάρια καθαρισμένα εἰς τὸ καθοδύντισμα. Τὸ ἀφήνετε νὰ κρυώσῃ καὶ βράζετε εἰς 150 δρ. ἀνάλογον ζάχαριν. Μετ' αὐτὸ σιρόπιον αὐτὸ ὀλίγον κατ' ὀλίγον διαλύετε τὸν χυλὸν σας, ἕως οὐ ἀποτελέσῃ μῆγμα συμπαγές, ὅπερ χωρίζετε εἰς αἰουδήποτε μεγέθους σχήματα καὶ ἐπιπάσσετε μετ' ἡμῶν ζάχαριν καὶ κανέλαν.

Καταΐφι. 1 ὀκτ' καταΐφι, 100 δρ. ψύγα ἀμυγδάλων, κοπανισμένων, καθοδύντισμένων καὶ μετ' ὀλίγον σιρόπι βρασμένων. Θέτετε εἰς ἐν ταψί τὸ 1) 2 τοῦ καταΐφου, εἰς τὸ μέσον τὸ μῆγμα τῶν ἀμυγδάλων, τὰ ὅποια ἐπιπάσσετε μετ' ὀλίγην κανέλαν καὶ ὑπ' αὐτῶν τὸ ἕτερον ἡμῶν τοῦ καταΐφου. Βράζετε τότε ἡμίσειαν ὀκτ' βουτύρου, τὸ περιγύνετε καὶ τὸ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον. Ὅταν ψηθῇ βράζετε μίαν ὀκτ' μέλι ἢ σιρόπιον μετ' ἡμῶν ὀκτ' ζάχαριν, τὸ περιγύνετε καὶ τὸ χωρίζετε εἰς τεμάχια.

Μπεζέδες Κτυπάτε ἕως οὗ νὰ γίνωσιν πυκνὸς ἀπρὸς 4 ἄσπρα αὐγῶν μὲ 120 δρ. ζάχαριν, περασμένην ἀπὸ λεπτοτάτην σήταν. Ρίπτετε ἐντὸς καὶ 40 ἀμύγδαλα καθαρισμένα καὶ κομμένα. Στρώνετε εἰς τὸ ταψὶ ἓν φύλλον χάρτου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ρίπτετε ἀνὰ στρογγύλα τὸ μίγμα σας ὑπερ ἀφήνετε πέντε μόνον λεπτιὰ εἰς μέτριον φούρνον.

Μπακλαβάς. Μία ὀκ. φύλλα ζαχαροπλαστείου, μ'α ὀκ. ἀμύγδαλα ψύχα κοπανισμένα καὶ μία ὀκ. καὶ 100 δρ. ζάχαριν εἰς σιρόπι καλὰ δεμένον. Τὰ ἀμύγδαλα ἀναμιγνύετε μὲ κανέλαν κοπανισμένην, μὲ φλοιὸν πορτοκαλίου τριμμένον καὶ μὲ ὀλίγην ζάχαριν. Ἐπειτα στρώνετε εἰς τὸ ταψὶ δεκάδα φύλλων βρέχουσα ἐν τῷ μεταξὺ μὲ βρασμένον, ἀλλ' ὄχι ζέον βούτυρον. Ἐπ' αὐτοῦ θέτετε μίαν σειρὰν ἐκ τῆς ἀμυγδαλομάζης, μετὰ ταῦτα σειρὰν φύλλων μὲ βούτυρον, τὰ ὑπολειφθέντα ἀμύγδαλα, καὶ ἐπ' αὐτῶν τὰ ὑπολειφθέντα φύλλα, μὲ βούτυρον ἐκ διαλεμμάτων. Ἀμα τὰ φέρουν ἀπὸ τὸν φούρνον τὰ περιχύνετε μὲ τὸ ὑπάρχον σιρόπιον.

Παυτέλι. Λευκαίνετε 1 ὀκ. σισάμι μὲ νερὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχετε ρίψει σακκίδιον στάκτης, μετὰ ταῦτα τὸ στεγνόνετε ἐντὸς καθαροῦ μάκτρου. Το ρίπτετε τότε εἰς τὸ ταψὶ καὶ τὸ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον νὰ ροδίση. Τότε διαλύετε μίαν ὀκ. μέλι μὲ 150 δρ. νερὸν ἐντὸς χύτρας, εἰς ἣν ρίπτετε καὶ τὸ σισάμι καὶ τὸ ἀναμιγνύετε διαρκῶς ἐπὶ τῆς πυρᾶς, μέγρις οὐ δέση. Διὰ νὰ δοκιμάσητε, εἰν εἶναι ἔτοιμον βρέχετε ἐν πινάκιον μὲ ὀλίγον ψυχρὸν ὕδωρ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ρίπτετε ὀλίγον ἐκ τοῦ μίγματός σας. Ἐὰν δὲν κολλᾷ εἰς τὸ πιάτον, ἀλλ' ἀποσπᾶται εὐκόλως εἶναι ἔτοιμον. Τὸ ἀποσύρετε τότε τῆς πυρᾶς, βρέχετε ἐν ταψὶ μὲ ψυχρὸν ὕδωρ, χύνετε ἐπ' αὐτοῦ τὸ μίγμα σας, τὸ ἰσοπεδοῦται παντοῦ καὶ πρὶν ἢ κρυώσῃ ἐντελῶς τὸ χωρίζετε εἰς τεμάχια.

Σβίγκοι. Βράζετε ἐν ποτήριον σεμιγδάλι ἢ ριζάλευρον ἐντὸς ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ποτηρίου ὕδατος. Τὸ ἀναμιγνύετε καὶ ψήνετε, ἕως ὅτου ἀποτελέσῃ ζύμην πηκτὴν. Τὸν ἔτοιμον θέτετε ἐντὸς ἀγγείου καὶ τὴν ἀφήνετε

σχεπασμένην με ἐν βεβρεγμένον καθαρὸν μάκτρον ἐπὶ 5 ὥρας. Τότε ρίπτετε εἰς τὴν ζύμην σας ἐκ διαλειμμάτων 6 αὐγὰ, ἐνῶ ἐξακολουθεῖτε νὰ ζυμώνητε. Θέτετε εἰς τὸ τηγάνι ἄφθονον βούτυρον καὶ ἐνῶ κοχλάζει τοὺς χωρίζετε με τὸ κουτάλι καὶ τοὺς βράζετε ὡς λουκουμάδες ὅχι μὲ πολὺ δυνατόν πῦρ.

Γαλακτοπούρεκον. Βράζετε εἰς μίαν ὁκ. γάλακτος 1 1/2 φλιντζάνι τοῦτέλου ριζαλευρον, τὸ περιστρέφετε, ὅταν πλησιάζῃ νὰ πήξῃ προσθέτετε μίαν κουταλίαν βούτυρο, 5 αὐγὰ κτυπημένα τὰ λευκὰ καὶ τὰ κίτρινα μαζή, ὀλίγην βανίλια καὶ κανέλα, τὸ περιστρέφετε ἀδιακόπως ἀπὸ τὸ αὐτὸ μέρος ἕως οὐ δέσῃ. Τότε τὸ σερβίρετε ἐντὸς ἀγγείου ἵνα κρυώσῃ. Ἀγοράζετε μίαν ὁκ. φύλλα ζαχαροπλαστείου, ὧν τὸ ἥμισυ θέτετε εἰς τὸ τηγνί, βρέχουσα εἰς τὸ μεταξὺ ἐκ διαλειμμάτων με ἄρκετον βούτυρον. Ἐὰν θέλετε καθουρτίζετε καὶ ὀλίγα καθαρισμένα καὶ λεπτοκομμένα ἀμύγδαλα, ἅτινα θέτετε ἐκ διαλειμμάτων μεταξὺ τῶν φύλλων. Ἐπὶ τούτων ἀπλώνετε τὴν κρέμαν σας καὶ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἕτερον ἥμισυ τῶν φύλλων, πάλιν με βούτυρον καὶ ἀμύγδαλα κατὰ σειράς. Τὸ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον. Ἀμα εἶναι ἕτοιμον δένετε σιρόπιον με 300 δρ. ζάχαριν τὸ περιχύνετε καὶ τὸ κόπτετε.

Κουραμπιέδες. Βράζετε μίαν ὁκ. βούτυρον ἅμα κρυώσῃ τὸ ἐργάζεσθε με τὸ χέρι, ἕως οὐ ἀσπρίσῃ, ἔπειτα ρίπτετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον 300 δρ. ζάχαριν φιλοκοπανισμένην, καὶ μετὰ ταῦτα δύο ὁκ. φιλὸν ἀλεύρι· τὰ ἐργάζεσθε ἐπὶ πολὺ, ἕως οὐ μαλακώσουν. Τοὺς πλάττετε καὶ τοὺς στέλλετε εἰς τὸν φούρνον. Ὅταν ἐψηθῶσιν τοὺς βρέχετε εἰς τὸ ἀνθόνερο καὶ τοὺς βυθίζετε εἰς λεπτὴν ζάχαριν.

Τδουρέκια. Ἐτοιμάζετε ἄφ' ἐσπέρας προζύμι με ἡμίσειαν ὁκᾶν ἀλεύρου φαρίνας. Τὴν ἐπαύριον προσθέτετε 2 ὁκ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀλεύρου, τὸ ὅποσον τρίβετε με ἡμίσειαν ὁκ. βουτύρου ζέοντος, μετὰ ταῦτα δὲ τὸ ζυμώνετε, ὅτε καὶ προσθέτετε 4—6 κίτρινα αὐγῶν καὶ ὀλίγην μαστίχαν. Τότε τὰ πλάττετε καὶ ὅταν ἀναδοῦν τὰ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον.

Μουχαλεμπί. Βράζει ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς μίαν ὀκτάλακτος μὲ 50 δρ. ζάχαριν καὶ ἐν φλιτζάνι ριζάλευρον, ανακατόνετε ἀδιακόπως, ἕως αὐτὴ πῆξη. Ἐπειτα ρίπτετε ὀλίγον ροδόνηρο, τὸ σερβίρετε καὶ τὸ ἐπιπάσσετε μὲ λεπτὴν κανέλαν καὶ ζάχαριν.

Κουλούρια Χιότικα. Λαμβάνετε ἡμίσειαν ὀκτὸν φαρίναν καλὴν ἣν ἀνακατόνετε χυνοῦσα 100 δρ. ζέοντος ἐλαίου. Προσθέσατε εἰς αὐτὰ 100 δρ. ψιλὴν ζάχαριν, 100 δρ. κονιάκ καὶ ὀλίγον χλιαρὸν ὕδωρ. Τὰ ζυμόνετε καλὰ, τὰ πλάττετε καὶ τε στέλλετε εἰς τὸν φούρνον.

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α

Πᾶσα ἡλικία ἔχει τὰς ἡδονὰς της, ὡς πᾶσα ἐποχὴ τὰ ἄρθα της.

Μεταξὺ τῶν ἡδονῶν ἐκλέγετε μόνον ἐκείνας, ὅσαι χωρὶς τὰ βλάπτωσι τοὺς ἄλλους ἀποβαίνουσιν ἡμῖν ἐπωφελεῖς.

Αἱ ἡδοναὶ εἶναι ὡς ἡ τροφή. Ὅσον εἶναι ἀπλῇ καὶ φυσικῇ τόσον ὀλιγώτερον τὴν ἀηδιάζει τις.

Ἡ ἡδονὴ εἶναι ἄρθος λεπτόν, ὅπερ ἀπαιτεῖ τὰ δρέπηται μετὰ λεπτότητος.

Ἡ στέρησις ὑποκινεῖ καὶ ἐκζητεῖ τὴν ἡδονήν.

Αἱ ἡδοναὶ τῆς ψυχῆς εἶναι διαρκέστεραι τῶν ἡδονῶν τοῦ σώματος.

Ἡ κατάχρησις θανατόνει τὴν ἡδονήν, ἐνῶ ἡ μετριότης παρατείνει τὴν διάρκειάν της.

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΥΠΟ
ΚΑΛΛΙΡΡΩΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

Ἡ Ἱστορία τῆς Γυναίκος ἐξετάζει τὰ
κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς ὑπὸ ἱστορικὴν
οἰκογενειακὴν, κοινωνικὴν, ἠθικὴν, πνευ-
ματικὴν, φιλολογικὴν, οἰκονομικὴν καὶ καλλι-
τεχνικὴν ἑποχὴν καθ' ἅπας τὰς αἰῶνας
καὶ τοὺς λαοὺς.

Περιέχει τὴν θαυμαστὰν ἐκπολιτιστικὴν πορείαν
αὐτῆς κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους.

Ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν γυναικα
ἐν Κίρᾳ, Ἀσσυρίᾳ, Ἰουδαίᾳ, καὶ Ἀραβίᾳ
μεθ' ὧν τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ ποιητικῶ-
τάτων Ἀνατολικῶν ἠθῶν, ἐθ' ὤμων καὶ παραδόσεων.

Διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναικα ἀφιερῶ
ὁλόκληρον ἐξίτενον τόμον, ἐν ᾧ ἀποκαλύπτον-
ται πράγματα ἄγνωστα καὶ θαυμάσια

ἐπὶ παντὸς σημείου τῆς δράσεως καὶ τοῦ
ιδιωτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀρχαίων

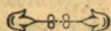
Ἑλλήνων. Ἀκολουθεῖ τὴν γυναικα ἐν Ρώμῃ
παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς τοῦ βορρᾶ,

κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς
χρόνους. Περιλαμβάνει τὰς βιογραφίας καὶ τὰς

εἰκόνας ὧν τῶν ἐξέχων τοῦ κόσμου
γυναικῶν.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Τὸ γνωστὸν τοῦτο Λύκειον κείμενον ἐν τῇ διασταυρώσει τῶν ὁδῶν Θουκυδίδου καὶ Νικοδήμου, ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωάν. Λογοθέτου (πρώην Δοσίου), ἐνθα ἐπὶ 13 ἔτη ἦτο τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, πλησίον τῆς Μητροπόλεως, εὐδοκίμως ἀπὸ ἐξαετίας λειτουργοῦν, νέαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἔλαβεν αὐξησιν διὰ τῆς προσθήκης τῆς τετάρτης τοῦ Γυμνασίου τάξεως. Οὕτω τὸ λύκειον περιλαμβάνει πλήρες τὸ σύστημα τῆς τε κατωτέρας καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἥτοι ἀπὸ τοῦ Νηπιαγωγείου μέχρι τῆς τετάρτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου. Ἐν τῷ Λυκείῳ διδάσκουσι πλείονες τῶν 35 Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων καὶ Διδασκαλιστῶν, ἄνδρες διαπρέποντες ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ. Ἐλλείψει ἐπαρκοῦς χώρου ἀναγράφομεν μόνον τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῇ Δ' τάξει τοῦ Γυμνασίου διδασκόντων κ. Καθηγητῶν. Ὁ κ. Δημ. Κοκκίδης τακτικὸς καθηγητὴς Ἀστρονομίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Κοσμογραφίας. Ὁ κ. Κωνστ. Μητσόπουλος τακτικὸς καθηγητὴς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τὴν διδασκαλίαν τῆς φυσικῆς. Ὁ κ. Ἀλέξιος Κολυβάς, διδάκτωρ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ τελειοποιηθεὶς, ὑποδιευθυντὴς τοῦ Λυκείου τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἑλληνικῶν, Λατινικῶν καὶ τῆς Ἱστορίας. Ὁ κ. Μαργάρ. Εὐαγγελίδης, ὑφηγητὴς τῆς

φιλοσοφίας καὶ καθηγητῆς ἐν τῷ πρῶτῳ Λυκείῳ τὴν διδασκαλίαν τῆς λογικῆς· ὁ Κος Ἐμμ. Γαλιάνης πρῶτῃν Γυμνασιάρχης καὶ νῦν Καθηγητῆς τοῦ Α'. Γυμνασίου τὴν Γραμματολογίαν, ὁ δὲ Κος Δ. Παρόπουλος, Καθηγητῆς τοῦ Βαρβακείου Λυκείου, τὴν διδασκαλίαν τῶν Γαλικῶν.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Λυκείου κατιδοῖσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ Δημοτικοῦ τμήματος προσεκάλεσεν ἄνδρα πεπειραμένον τὸν Κον Μιλ. Βρατσινον, πρῶτῃν Διευθυντὴν τοῦ Διδασκαλείου, ὁ ὁποῖος εὐγενῶς ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς ἀπαγγελίας καὶ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν. Τὴν ἀνωτέραν τάξιν διδάσκει ὁ Κος Δ. ορ. Κολοκοτσᾶς, γνωστὸς ἐπὶ ἐμπειρίᾳ πρωτοβαθμίου δημοδιδάκκαλος.

Τὸ οἶκημα, ἐν ᾧ τὸ ἑκπαθευτήριον ὑπάρχει, ἐξυπηρετεῖ ὡς ἄριστα τὸν σκοπόν του καὶ διότι εὐρίσκεται μακρὰν τοῦ κέντρου ἢ τοῦ θορύβου τῆς πόλεως καὶ διότι τὸ τμήμα τοῦτο, ἐν ᾧ κεῖται κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων τῶν ἱατρῶν εἶνε τὸ ὑγιεινότερον τῆς πόλεως, καὶ διότι ἐπίτηδες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὠλοδομήθη καὶ διότι ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ Λυκείῳ ὑπάρχουσι καὶ τὰ διδασκτήρια καὶ οἱ κοιτῶνες τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν. Τὴν σπουδαιότητα πάντων τῶν ἀνωτέρω πλεονεκτημάτων χιτανεῖ πᾶσι, ἀναλογιζόμενος ὁποῖας εὐθύνας ἀναλαμβάνει ἡ Διεύθυνσις διὰ τοὺς τροφίμους μαθητὰς καὶ πόσον διευκολύνουσι τὴν ἄρμεσον τῶν μαθητῶν ἐπιβλέψιν τὰ τοιαῦτα τοῦ οἰκήματος πλεονεκτήματα. Πλὴν ἀλλ' ὅμως χάριν τῆς πληρεστερας ἐπιβλέψεως τῶν τροφίμων διατίθονται ἐν τῷ Λυκείῳ ἐννέα ἐπιμεληταί, οἱ ὅποιοι κατὰ πολὺ ἀνακουφίζουν τὸ ἔργον τῆς Διευθύνσεως. Εἰς δ' ἐκτούτων καθηγητῆς Ἑλλετός, διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Γυμναστικῆς ἀνέλαβε προσεῖτι τὴν διδασκαλίαν τῆς ἰδιαιτέρας συνδιαλέξεως τῆς Γαλλικῆς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8—9 μ.μ. χάριν τῶν τροφίμων μαθητῶν.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Λυκείου γ.ωρίζουσα ὅτι τὰ μάλα συντελεῖ εἰς τὴν διαπαδαγωγίην τῶν μαθητῶν ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις, ἀνέθηκεν εἰς τὸν ταχτικὸν τοῦ Λυκείου καθηγητὴν τῶν Ἱερῶν μαθημάτων κ. Φίλιππον Παπαδόπουλον Ὑφηγητὴν τῆς Θεολογίας καὶ Ἱερο-

κήρυκα τοῦ συλλόγου τῆς Ἀναπλάσεως, τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐρμηνείας τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἣτις λαμβάνει χώραν ἅπας τῆς ἐβδομάδος.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Διεύθυνσις εἰς νέαν προέβη καινοτομίαν, συνειδυῖα ὅτι σωστικωτάτου μαθήματος ἐπασθητὴν ἀνάγκην ἀνεπλήρωσε, εἰσήγαγε δηλ. τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Ὑγιεινῆς, ὅπερ ἀνέλαβεν ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Κοσ' Ἀλ. Καλλιβοῦκας. Γνωστὴ εἶνε τῇ κοινωνίᾳ ἡ ἔλλειψις τοιοῦτου μαθήματος οὐ μόνον ἐκ πάντων τῶν δημοσίων σχολείων, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἀρσαλείου. Πόσαι μητέρες ἀγνοοῦσαι τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς οἰκιακῆς ὑγιεινῆς στεροῦνται δυστυχῶς τῶν φιλετάτων αὐταῖς τέκνων, γενόμενοι οὕτως ἀκουσίως ἀφορμὴ οἰκιακοῦ πένθους! Ὡς εἶνε τοῖς πᾶσι γωστὸν αἱ νοθεσίαι πρὸς προφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν, αἱ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως γερόμεναι καὶ ἡ πατρικὴ αὐτῆς μέριμνα οὐδὲν πολλάκις κατορθοῦσιν, οὕτω δὲ τὸ ἔργον αὐτῆς προσκόπτει κατὰ τῆς δυναμένης νὰ ἀναπτύξῃ τάσεις πρὸς τὴν σωματικὴν ἐκ διαφόρων παρεχτροπῶν προερχομένην βλάβην. Τὸ μάθημα ἄρα τῆς ὑγιεινῆς καθίσταται οὐσιωδέστατον, λαμβάνει δ' ἔτι ἀξιωματικώτερον χαρακτῆρα διὰ τῆς προσλήψεως εἰδικοῦ Ἰατροῦ ὡς καθηγητοῦ καὶ ἐπιφέρει εἰς τὰς τρυφεράς τῶν παιδων ψυχὰς σωτηρίαν ἐπίδρασιν, ἡ ὁποία θέλει συντελέσῃ εἰς τὴν εὐερίαν τοῦ σώματος, τοῦ πολυτιμοτάτου τοῦτου ἐφοδίου τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας.

Οὕτω προβαίνουσα ἡ Διεύθυνσις φρονεῖ ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας, τὰς ἐκάστοτε σὺν τῇ ἀρχομένη ἀνιπτόξει τοῦ ἔθνους ὑποδεικνυόμενας, μὴ φειδομένη μηδεμιᾶς δαπάνης, ὅπως καταρτίσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς ὡς ἀρίστα ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ Π. ΚΟΥΤΟΥΖΗ

Κατὰ τὰς ὁδοὺς Πανεπιστημίου καὶ Παρθεναγωγείου
ἀντικρὺ τοῦ Ἀρσακ. Παρθεναγ.

ΤΟ ΛΥΚΕΙΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ

Νηπιαγωγεῖον, Προπαιδευτικὸν Τυπῆμα,
Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ Γυμνάσιον.

Δέχεται μαθητὰς:

Ἑσωτερικοὺς ἢτοι τροφίμους, ἡμιτροφίμους
καὶ ἐξωτερικοὺς.

Διδάσκονται ἐν αὐτῷ:

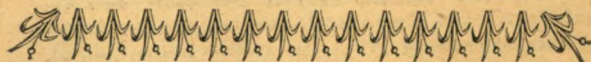
πάντα τὰ ἐν τῷ προγράμματι τῆς κυβερνήσεως ἀνιγρα-
φόμενα μαθήματα καὶ πρὸς τοῦτοις:

Α'. Ἐχθέςεις ἰδεῶν, — Β'. Ἀπαγγελία, — Γ'. Καλλι-
γραφικὴ ταχυγραφία, — Δ'. Φωνητικὴ καὶ ὀργανικὴ μου-
σική, — Ε'. Γαλλικὰ καὶ Γυμναστικὴ καθ' ἐκάστην, — Σ'.
Ἰχνογραφία, — Ζ'. Ἀγγλικά, Γερμανικά, διπλογραφία
καὶ χορός.

Ὁ συμπληρώσας τὴν φοίτησίν του ἐν τῷ Λυκείῳ γι-
νώσκει πλήρως μίαν τῶν γλωσσῶν Γερμανικὴν ἢ Γαλ-
λικήν.

33 Καθηγῆται καὶ διδάσκαλοι διδάσκουσιν ἐν τῷ Λυ-
κείῳ.

Ὁ κανονισμὸς τοῦ Λυκείου πέμπεται τῷ αἰτοῦντι.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΩΗΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

(Οἰκία Λάνδερερ, ἀπέναντι τῆς Ἀκαδημίας)

Τὸ πρὸ τετραετίας συσταθὲν τοῦτο Λύκειον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ δεκαεπταετίαν γυμνασιαρχήσαντος κ. Ἀθανασίου Πιπαγεωργίου σκοπὸν προτίθεται τὴν σωματικὴν, διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν τῶν νέων διάπλασιν.

Περιλαμβάνει δὲ 1) Προκαταρκτικὸν ὀχολεῖον ἐκ τεσσάρων τάξεων. 2) Ἑλληνικὸν ὀχολεῖον ἐκ τριῶν τάξεων, 3) Γυμνάσιον πλήρες ἐκ τεσσάρων τάξεων καὶ 4) Τάξεως πρακτικοῦ λυκείου, ἐν ᾧ διδάσκονται κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐνταῦθα Πρακτικοῦ Βαρβακείου Λυκείου οἱ βουλούμενοι νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν νηυτικὴν, τὴν τῶν Εὐελπίδων καὶ τὴν τῶν βιομηχανῶν τεχνῶν σχολὴν. Οἱ τοιοῦτοι ἀπαλλάσσονται τῆς ἀκροάσεως τῶν Λατινικῶν.

Πλὴν τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ ἐπισήμῳ προγράμματι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου διδάσκονται ἐν τῷ Λυκείῳ καὶ τὰ ἑξῆς.

α' Νεώτεραι γλώσσαι. ἀγγλική, γερμανική, Ἰταλική καὶ γαλλική. β' Ἐμπορικὴ γεωγραφία. γ' Ἱστορία τοῦ Ἐμπορίου. δ' Στοιχεῖα ἔμπορικοῦ καὶ ναυτικοῦ δικαίου. ε' Διπλογραφία καὶ ἔμπορικὴ ἀλληλογραφία. στ' Λογιστική καὶ ἔμπορικὴ ἀριθμητική. ζ' Στοιχεῖα πολιτικῆς οἰκονομίας. η' Στοιχεῖα στατιστικῆς. θ' Στενογραφία. ι' Ὁργανικὴ μουσική. ια' Ὡδικὴ καὶ ιβ' Χορός, ὅτινα πᾶς τις τῶν μαθητῶν δύναται νὰ διδῇ ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Περιλαμβάνει δὲ μαθητὰς ἐσωτερικοὺς, ἡμισυσσίτους καὶ ἐξωτερικοὺς, ὧν ἡ ἐπ' μέλεια εἶναι ἀνατεθειμένη τῷ διευθυντῇ, ὑποδιευθυντῇ καὶ τέσσαρσιν ἐπιμεληταῖς ἐκ τῶν ἐπὶ χρηστότητι καὶ συμπεριφορᾷ διακρινόμενων ἐκλεγομένων.

Διδάσκουσι δ' ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἐκ τῶν δοκιμωτέρων καθηγητῶν, σχολαρχῶν καὶ ἑλληνοδιδασκάλων.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΚΑΝΤΑ

Τὸ πρῶτον καὶ μόνον ἐν Ἑλλάδι ἰδρυθὲν Φωτογραφεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν κυριῶν καλλιτεχνίδων, τελειοποιηθεισῶν εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ τῶν Παρισίων Σχολῇ. Δεξιότης, καλλαισθησία, ταχύτης καὶ λεπτότης περὶ τὴν ἐργασίαν ἀπαράμιλλος. Τιμὰὶ ἀνώτεραι παντὸς συναγωνισμοῦ.

Ὅσαι αἱ Ἑλληνίδες καθ' ἑκαστὴν ἔχουσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ πρωτότυπον τοῦτο Φωτογραφεῖον τῶν ὁμοφύλων ταν, οὗτινος ἡ ἐργασία ἐντελεστάτη καὶ ὑπερτέρα πάσης συγκρίσεως.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΩΡΕΜΑΤΩΝ

Διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς Γαλλίδος τεχνίτιδος

K. REINE LAUMOND

Κοιμήτης, καλλαισθησία, ταχύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν, καὶ τιμὰὶ ἀνώτεραι παντὸς συναγωνισμοῦ.

Ἐκτελεῖ καὶ παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὅδος Αἰόλου ἀπέναντι ἀγ. Εἰρήνης

ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

Βιβλιοπωλείον τῆς Α. Μ. Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων

ἈΘΗΝΑΙ

Μεγίλη συλλογὴ βιβλίων εἰς διαφόρους γλώσσας

Βεβλίσια ἑλληνικά

Κατάλληλα διὰ δῶρα τοῦ νέου ἔτους διὰ πᾶσαν ἡλικίαν.

Διηγήματα, Μυθιστορίαι, Ταξείδια, Ἀνθολογίαι,

Ποιήματα

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

Ἐπιστημονικά Συγγράμματα

Κόσμημα αἰθούσης ἢ γραφείου

ΕΛΛΑΣ

Βίος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων

κατὰ τὸ γερμανικὸν τοῦ Γκώδου Φάλκε

ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου

Λαμπρῶς δεδευμένον μόνον **δρ. 45**

ΦΟΝ ΑΜΜΟΝ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

μετάφρασις ὑπὸ ΒΕΓΙΑ.

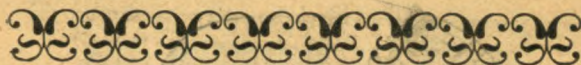
Τιμὴ ἥδιστον **δρ. 3** Δεϋμένον **δρ. 4**

Ἐγγραφή συνδρομητῶν εἰς ἀπάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Παραγγελίαι ἐπαργιδῶν, ἐκτελοῦνται ἀμέσως.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

B. A. KOKOTA

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τῆς Βουλῆς

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω ὅμως ὅτι εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς κείμενον καταστημά μου καθὼς καὶ εἰς το πύρι τὰ Χαυτεῖα ἕτερον χαρτοπωλεῖόν μου, ἐκόνετα μηχανὰς τελευταίου συστήματος δυναμένης νὰ ἐκτυπώσωσιν Ἑπισκεπτῆρια στιγμιαίως, Προσκλητήρια Γάμων, Γευμάτων, Ἑταιριῶν, Κηδειῶν, Μνημοσύνων, Ἑπικεφαλίδας ἐπιστολῶν, φακέλλων, Διευθύνσεις καταστημάτων, Ἑμπορικοὺς Λογαριασμοὺς, Σημειώσεις, Πίνακας, Ἑταιριῶν, Καταλόγους Ξενοδοχείων, καὶ παντὸς εἶδους τυπογραφικὰς ἐργασίας.

Ταχύτης, εὐθηνία, φιλοκαλία, καὶ πᾶν ὅτι δύναται νὰ ὀνομασθῇ τέλειον. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικάι.

Κατασκευάζονται προσέτι ὑπὸ εἰδικῆς μηχανῆς διὰ σύρματος παντὸς εἶδους καὶ μεγεθους :

Τετράδια, Σημειωματάρια, Ἑξηγήσεις κ.τ.λ.

ΑΝΤΙΠΙΤΥΡΙΩΔΕΣ ΥΓΡΟΝ

Γ. ΜΕΛΙΣΣΙΩΤΟΥ. — (Κουρεῖον ἈΨε-Σ6ύδε

Παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμορφίας

Ὑγρὸν συντελεστικώτατον πρὸς καταστροφὴν τῆς πιτυρίδος, ἐπινοηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μελισσιώτου. Κατόπιν δύο ἢ τριῶν ἐντρίψεων ἡ πιτυρίασις ἐκλείπει ἐντελῶς.

Συνιστᾶται θερμῶς παρὰ πασῶν, αἵτινες ἔκαμαν χρῆσιν.

Τιμὴ ἐκάστης φιάλης δρ. 2.50. Ἀποστέλλεται εἰς τὰς ἐπαρχίας μὲ προσθήκην ταχυδρομικῶν διὰ μίαν ἕως τέσσαρας φιάλας δρ. 1.

**ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΖΙΑ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ**

Ἰ δ ρ υ θ ἔ ν τ ῶ 1 8 7 0

Ἀπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης χονδρικῶς καὶ λανικῶς.
Μεγάλη καὶ μόνη ἀποθηκὴ τῶν κτ' ἀστέγων τοῦ οἴκου
J. C. Koenig καὶ Ebhardt Ἀννοβέρου.

Μόνοι κάτοχοι

Τῶν Μελανῶν τοῦ οἴκου Ed. Beyer τῆς Ghesnuis
τῶν διαφόρων τετραδίων γραφῆς, καλλιγραφίας καὶ ζω-
γραφικῆς τῶν οἴκων Neusiedler A. G. Für Papier
Fabrication. Wien. —

Χαράσσονται παντὸς εἶδους σφραγίδες ἐκ μετάλλων.
Κατασκευὴ παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους, σφραγίδων ἐξ
ἐλαστικοῦ.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγματικῶς διὰ 4 τελείων
μηχανῶν.

Ἐπὶ χάρτου Ἀγγλικῷ 1ης ποιότητος διαφανοῦς. Τὰ
100 Δρχ. 2,50, 2ας ποιότητος Δρχ. 1,50

Ἀποστέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ προσθήκῃ λε-
πτῶν 20 διὰ ταχυδρομικά.

Ἐκτυποῦνται χαλκογραφημένα ἐπισκεπτήρια

Ἀποστολὴ ἔμπορευμάτων δι' ὅλας τὰς ἐπαρχίας
ἢτοι δι' ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρόμων ἢ διὰ ταχυδρομι-
κῶν δεμάτων.

Ἐκτυποῦνται ἐπικεφαλίδες χάρτου, ἐπιταγαὶ καὶ φά-
κελλοὶ εἰς μετριοτάτας τιμὰς.

Χαράσσονται καὶ ἐκτυποῦνται μονόγραμμα (Chif-
fres initiales) εἰς διάφορα χρώματα.

Ἐργοδίδιον ὀακέλλων παντὸς μεγέθους τὸ ἀρ-
χαιότερον καὶ τελειότερον ἐν Ἑλλάδι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

"Αἶνε. Τραγούδια, κατὰ μετάφρασιν Ἀγγέλου Βλάχου	Δρ.	4.50
"Αλφαθητάριον ἑλληνικόν. 24 χρωμολιθογραφημέ- ναι εἰκόνες μετὰ στίχων.....	"	2.—
"Ἀσωπίου. Ἡμερολόγιον 1890.....	"	6.50
"Ἀνθοῦλα.....	"	5.—
"Ἀποστολίδου. Ψυχώσεις.....	"	7.—
Βασιλείου τῶν ζῳῶν. 90 πίνακες χεχρωματ. κατὰ φῦσιν. Κατὰ τὸ γερμανικόν τοῦ Schubert ὑπὸ Ν. Ἀποστολίδου.....	"	25.—
Βερνε. Ναυαγὸς τῆς Κυνθίας.....	"	5.—
Βικέλα. Δημ. Διηγήματα.....	"	4.—
Βλάχου Ἀγγ. Λυρικά ποιήματα.....	"	6.—
Γελβέρτ. Ὅδηγὸς συμπεριφορᾶς.....	"	1.—
Γκαῖτε. Φάουστ, τραγωδία μεταφρασθ. ὑπὸ Α. Προ- δελεγγίου. Μετὰ 65 ξυλογραφημάτων καὶ 14 φωτο- γραφιών. 4 ^{ον}	"	35.—
Γρηγοροβίου. Ἀθηναῖς. μετάφρ. Σπ. Λάμπρου...	"	3.—
Δέφνερ. Παραμῦθια. 6 τόμοι, ἕκαστος.....	"	1.—
Διάπλασις τῶν παιδῶν. Περιοδ. σύγγραμμα μετὰ εἰκονογραφειῶν, ἕκαστος τόμος.....	"	5.—
Δροσίνη Γ. Ποιήματα.....	"	5.50
— Ἀράχνη.....	"	3.—
— Διηγήματα.....	"	4.—
"Ἐσπερος. Περιοδικὸν εἰκονογραφημένον, ἕκαστος τόμος	"	50.—
"Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν. Ἔτος πρῶτον καὶ δεύτ. ἀνὰ	"	10.—
Ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν 1890....	"	1.—
Καλλιγᾶ. Θάνος Βλέκκας.....	"	2.50
Κοῦπερ. Ὁ τελευταῖος τῶν Μοχικανῶν. Διήγημα διὰ τὴν νεολαίαν 12-15 ἐτῶν, μετὰ εἰκόνων.....	"	5.—
Κουρτίδου Α. Παιδικὰ διηγήματα.....	"	4.—
— Παιδικὰ δράματα.....	"	4.—
— Ἀγροτικὸς οἰκίσκος.....	"	3.50
— Μαρούσια.....	"	5.—
— Κατὰ Mayne Reid Εἰς τὴν θάλασσαν.....	"	4.50
Κυριαζίδου. Ὅδηγὸς μητέρων, ἥτοι ὑγεινή βρεφῶν.	"	4.50
Λάμπρου. Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος τόμ. I.....	"	22.50
— " " " II.....	"	27.50

Λασκαρίδου. Ἡ τέρψις τῶν παίδων	Δρ.	2.50
Λεξικὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν ὅλων τῶν ἐπιστημῶν, τῆς βιομηχανίας, τῶν ὡραίων τεχνῶν, τοῦ ἐμπορίου κτλ. ἐκδίδεται περίπου εἰς 200 τεύχ. Τιμὴ προπληρωμῆς	»	120.—
Μηλιαράκη Σπ. Ζωολογία	»	8.—
— Ἡ γάτα	»	3.—
Μαῦρος Μουσᾶς. Ἀστεῖον διήγημα διὰ παιδία εἰς στί- χους. Εἰκονογραφ.	»	2.—
Παγανέλλη. Ἀθηναϊκαὶ νύκτες	»	4.—
Παλαμᾶ Κ. Ποιήματα	»	4.—
Παπαρρηγοπούλου. Ἱστορία Ἑλλήν. ἔθνους 5 τόμ.	»	55.—
Καλλιτεχνικὴ πινακοθήκη τῆς Ἑστίας. Σειρὰ ἐκα- τὸν εἰκόνων ἀριστουργημάτων τέχνης. Μετὰ θήκης.	»	35.—
Ῥαγκαθῆ. Ἡράκλειος, δράμα	»	10.—
— Θεοδῶρα	»	10.—
Σακκοράφου. Φυσικὴ ἱστορία μετ' ἀνεκδότων. Μετὰ 60 εἰκόνων ὧν 24 ὁλοσελ. κεχρωματισμέναι	»	4.50
Σμῖθ. Βλέμματα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ	»	8.—
Σουρῆ. Ποιήματα	»	12.—
Τρικούπη. Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.	»	20.—
Φάλκε. Ἑλλάς. Βίος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων κατὰ τὸ γερμανικὸν ὑπὸ Ν. Πολίτου	»	60.—
Χαμερλιγγίου Ἀσπασία. Βίος καλλιτεχνῶν καὶ ἔρωσ ἐν τῇ πάλαι Ἑλλάδι. Μετὰ 50 ξυλογραφημάτων.	»	25.—

ΓΑΛΛΙΚΑ

I. Livres d'images pour les tous petits.

Alphabet des animaux	Dr.	2.—
L'Alphabet de M ^{lle} Lili	»	6.50
La grammaire de M ^{lle} Lili, éd. à 6.50 et à	»	3.50
Voyage de M ^{lle} Lili autour du Monde	»	6.—
L'Arithmétique de M ^{lle} Lili	»	3.50
Bebé sait lire cart. 7—, riche rel.	»	11.—
Bebé en voyage » 7—, » »	»	11.—
La poupée de Bébé » 7—, » »	»	11.—
Je sais lire » 7—, » »	»	11.—
Je saurais lire » 7—, » »	»	11.—

La Fontaine Fables cart. 7 » »	Dr.	11.—
Nouvel alphabet.....	»	1.75
Bibliothèque des bébés. 20 divers vol. à	»	1.50
Magasin d. petits enfants I Sérieà	»	2.—
» » II Sérieà	»	1.—
Daulnoy Mme. Contes, cart. 7—, riche rel. .	»	11.—
Neuveaux contes de fées	»	5.—
Premier livre d'images.....	»	7.—
Récreations instructives pour la jeunesse	»	10.50
Ce que l'on apprend aux champs.....	»	4.—
Ce que l'on voit à la ville. cart.....	»	4.—
Peraonnet. Chansons de Grand'Mère	»	13.—
Stahl. La petite princesse Ilsée	»	9.—
Nouveaux contes de fées	»	5.—
Leutemann. Animaux domestiques	»	2.—
Joulié de Mouceau. Petites bonnes gens.	»	6.50
Bouisset. La Comédie de Bébé	»	7.—
Ferrand. Robinson Crusoe	»	8.—
Les mesaventures d'un an.....	»	2.50
Album Alphabets.....	»	4.—
Jean Jean. Gros Pataud.....	»	3.75
Sillac. Conspère Renard	»	2.75
Les Bêtes chez elles	»	2.75

II. Contes, histoires et historiottes pour les enfants.

Andersen. Contes danois	»	13.—
Aston G. L'ami Kips.....	»	9.—
Bentzon. Contes de tous les pays.....	»	13.50
Blart. Le secret de José.....	»	6.50
— Entre deux Océans — Le fleuve d'or —		
L'homme et son berceau — Le roi des Prai-		
ries — A travers l'Amérique. Chaque vol. ...		
	»	13.50
Bibliothèque rose. Collection d'environ		
cent volumes au prix de Dr. 4.50 chaque.		
Bibliothèques des écoles et de fa-		
mille. I Série 40 différents volumesà	»	5.75
II Série 60 » »à	»	3.25

Blandy. Le petit roi.....	Dr.	13.50
Bréhat. Aventures d'un petit Parisien.....	»	13.50
Buffon de famille illustré.....	»	5.—
Le même, Ed. in 8 ^o	»	13.50
Boussenare, L. Aventures d'un héritier a travers le monde.....	»	35.—
Caudèze, E. Perinette.....	»	13.50
Colomb. Jean l'innocent — feu de paille.....	»	
— Revolte de Sylvie.....à	»	8.50
Desbeaux. Secret de M ^{lle} Marthe — Pourquoi de M ^{lle} Suzanne — Parceque de M ^{lle} Suzanne — Maison de M ^{lle} Nicolle — chaque volume.	»	13.50
Desnoyers, L. Mesaventures de F. Paul Choppart.....	»	13.50
De Witt Mme. Legendes et recits — Lutin et Demon. chaque vol.	»	8.50
Dickens. Nicolas Nickleby.....	»	11.50
Erckmann-Chatrian les vieux de la vieille	»	8.50
— Pour les enfants.....	»	8.50
Fleuriot. Feu et flamme—Grand cœur—Clan de têtes chaudes — Caline — Petite Duchesse Cadok — Mandarine — Les premiers pages — Cœur muet. chaque volume.....	»	8.50
Florian. Fables.....	»	5.—
Girardin, Mme de. La tout petite — La fa- mille Gaudry — L'oncle Placide — Histoire d'un Perichon — Locataire des demoiselles Rocher — Les millions de la Tante Zézé — Fils Valansé — Braves gens. Chaque vol...	»	8.50
Giron. Les trois mages.....	»	8.50
Halt. Histoire d'un petit homme.....	»	15.50
Haggard. Decouverte des mines.....	»	13.50
Hugués. Les Bébé d'Hélène.....	»	13.50
Journal de la Jeunesse. Chaque vol...	»	16.50
Laurie. Les exilées de la terre.....	»	18.—
— Mémoires d'un Collégien.....	»	13.50
Legouvé. La lecture en famille.....	»	13.50
Macé. Histoire d'une bouchée de pain.....	»	5.—
— Arithmétique du Grand Papa.....	»	5.—
— Théâtre du petit château — Histoire d'une		

bouchée de pain — Les serviteurs de l'esto-		
mac. Chaque vol.	Dr.	13.50
Magasin d'éduc. et récréation. Chaq. vol.	»	13.—
Malot. Romains Kalbris.....	»	13.50
— Petite sœur.....	»	14.—
Mayne-Reid. Aventures de terre et de mer.		
Plusieurs volumes.....à	»	13.50
Müller. La morale en action.....	»	8.—
Rousselet. La peau du Tigre.....	»	8.50
— Tambour du royal Auvergne.....	»	8.50
Saintine. Picciola	»	13.50
Sandeau. M ^{lle} de la Seiglière — Madeleine —		
Roche aux mouettes. Chaque vol.....	»	13.50
Scott, W. L'antiquaire—Kenilworth—Jvanhoe		
— Waverley et autres romans. Meill. trad.		
franç. illustrée. Chaque vol.	»	16.50
Stahl. Histoire d'un âne.....	»	13.50
— La famille Chester	»	8.50
— Maroussia	»	13.50
Tissandier. Récréations scientifiques.....	»	17.—
Vadier, Blanchette.....	»	10.—
Verne. Voyages extraordinair. Col. complète :		
Petite édition format 18°.....à	»	5.—
Grande édition format 8° illustr. au prix de		
Dr. 8.50 — 16.50 — et 18.50.		
Witt. Un nid — Lutin et demon	»	8.50

III. Ouvrages de grand luxe. Classiques, romans, voyages.

About. Tolla, illustré par Myrbach	»	105.—
Almanach de Gotha p. 1890.....	»	11.—
Amicis Edm. Constantinople.....	»	26.—
Anthologie de Poètes français. Rel. d'amateur	»	15.—
Beauvoir. Voyage autour du Monde.....	»	31.50
Bertall. La Comédie de notre temps	»	34.—
— La Vigne.....	»	34.—
Bibliothèque de merveilles. Collection		
complète, environ 150 vol.à	»	4.50

Boccace. Contes. Ed. ill.	Dr.	28.—
Borel. Album lyrique.	»	11.50
Bouchot. La Franche - Comté. ill. par Eug. Sadoux.	»	80.—
Brehm. Les vers, les mollusques etc.	»	21.—
— Les Reptiles.	»	21.—
Caldecott. Scènes humoristiques.	»	11.—
Cham. Douze années comiques.	»	26.—
Chateaubriand. Atala. Ed. de grand luxe.	»	65.—
Claretie. Paris depuis ses origines.	»	23.—
Les classiques de la Peinture rel.	»	180.—
Classiques français :		
Copée, — Corneille, — La Fontaine, — Molière, Montaigne, — Musset, — Rabelais, — Racine, Rousseau, — Voltaire, etc.		
Edit in 18° Reliure en toile. à	»	5.—
» en Reliure 1/2 veau. à	»	6.50
Edit diamant rel. veau pleine.	»	10.75
rel. 1/2 cuire russe.	»	9.50
Clement. Les musiciens célèbres.	»	23.—
— Histoire de la musique.	»	30.—
Crafty. Paris au bois.	»	35.—
Coppée. Œuvres compl. 8 vols. in 8° 1/2 rel.	»	143.—
Corneille. Œuvres, Ed. illus. in 8°.	»	28.—
Craven. Recit d'une sœur.	»	14.50
Dallet. Astronomie pratique.	»	15.50
Daudet. Tartarin sur les Alpes, rel. Crocodil — Tartarin de Taraseon.	»	21.— 20.—
Decharme. Mythologie.	»	21.—
Delavigne. Œuvres complètes.	»	23.—
De Vigny. Cinq Mars. 2 vol. illustrés 13 plan- ches à l'eau forte.	»	52.—
Dictionnaire il. de la Géograph. 2 vol.	»	45.—
Dieulafoy Mme. *La Perse et la Chaldée ...	»	88.—
D'Oradour. Album poétique illustré.	»	10.—
Droz, G. Monsieur, Madame et Bébé. Ed. ill.	»	48.—
Ducros. Reliques d'Amour.	»	21.—
Duruy. Histoire des Grecs 3 vol. rel.	»	126.—
Feuillet. Roman d'un jeune homme pauvre.	»	32.50
Figaro-Exposition. 6 fascicules. à	»	4.50

Figaro-illustré. 1890.....	Dr.	5.—
Figaro-Salon. 1889.....	»	20.—
Figuiér. Vies des savants illustres. 7 vol....à	»	16.50
— Conquêtes de la Science 4 vol. chaque.vol.	»	35.—
— Les mystères de la Science. 2 vol.à	»	34.—
Flammarion. L'Atmosphère.....	»	21.—
— Astronomie populaire.....	»	21.—
— Création de l'homme.....	»	21.—
— Les Etoiles.....	»	21.—
— Le monde avant la création de l'homme.	»	21.—
Flaubert. Salambo Ed. ill.	»	41.50
Gavarni. Masques et visages.....	»	27.—
Goncourt, Mme de Pompadour.....	»	52.50
— La Société française pendant la revolution	»	58.—
Gregoire, L. Géographie générale.....	»	45.—
Greville. Perdue.....	»	13.—
— Vœu de Nadia.....	»	17.—
Gourdault. L'Italie.....	»	98.—
Guillemin. Magnetisme et électricité.....	»	49.—
— Chaleur.....	»	36.—
Guizot. Histoire de France 5 vol.....	»	166.—
Gyp. Les Chasseurs.....	»	31.50
Gysanér R. Les Parisiens célèbres.....	»	15.—
Halevy. L'Abbé Constantin rel. amateur.....	»	30 —
Havard. Dr ^e de l'ameublement 3 vol.....	»	215.—
Havard. L'art dans la maison.....	»	48.—
Hübner. Promenade autour du Monde.....	»	85.—
Hugo V. Œuvres, Ed. nationale:		
Orientales, feuilles d'automne.....	»	52.—
Autrefois.....	»	48.—
Chants de Crépuscules — Voix intérieures		
— Rayons et les ombres.....	»	60.—
Odes et Ballades.....	»	60.—
Hugo. Les travailleurs de la mer.....	»	14.50
— L'année terrible.....	»	10.—
— Notre dame de Paris.....	»	16.—
— Odes et Ballades) s. Papier.....	»	16.—
— Contemplations } d'Hollande.....	»	30.—
Jaccoliot. Les animaux sauvages.....	»	42.—
Imbert Amand. Les femmes de Versailles..	»	45.—

Lacroix. Moyen âge.....	Dr.	52.—
— XVII ^{me} Siècle.....	»	52.—
— XVIII ^{me} Siècle.....	»	52.—
— Directoire.....	»	52.—
Lallemand. Tunis et ses environs.....	»	46.—
Laloux. La restauration d'Olympie cart.....	»	140.—
Le Roux. Les jeux du Cirque ill. p. Garnier.	»	41.50
Le Bon. Civilisation de l'Inde.....	»	52.—
Larcher. Contes, Ed. de luxe.....	»	32.50
— La femme jugée p. les écrivains.....	»	35.—
Lescure. Les mères illustres.....	»	16.—
Lortet. La Syrie d'aujourd'hui.....	»	85.—
Loti. M ^{me} Chrysanthème, rel. amateur.....	»	20.—
Malot. Sans famille.....	»	18.50
Marlitt. Chez le conseiller 2 vol.....	»	10.—
— Maison Schilling ».....	»	10.—
— Secrets de la vieille demois. 2 vol.....	»	10.—
Mars. Paris brillant.....	»	13.—
Menard R. La Mythologie.....	»	40.—
Mendes. Les îles d'Amour.....	»	25.—
Müller. Les femmes.....	»	34.—
Müntz. Histoire de l'art vol. I.....	»	52.—
Musset. Œuvres complètes.....	»	28.50
Nadaud. Idille.....	»	30.—
La Nature. chaque vol.....	»	17.50
Ohnet. Maître de forges. Illustré.....	»	18.50
Perrot et Chipiez. Histoire de l'art. Tome I à V. chaque tome.....	»	50.—
Prevost. Manon Lescault, ill. p. Leloir.....	»	105.—
— » Petite édition.....	»	22.—
Prudhomme, Sully. Poésies 1865-79 4 vol. à.....	»	15.—
Rambosson. Les astres.....	»	17.50
Reclus. La Terre à vol d'oiseau.....	»	33.—
Reiset. Marie Antoinette 2 vol.....	»	104.—
Robida. XIX ^{me} Siècle rel. d'amateur.....	»	46.—
Saint Beuve. Galerie d'Histoire naturelle... — Les moralistes français..... — Galerie de portrait historiques..... — Galerie des femmes célèbres.....	» » » »	35.— 33.— 35.— 35.—
Le Salon Artiste.	»	11.—

Le Salon p. Goupil chaque année rel.....	Dr.	80.—
Sand. Mauprat. Ed. avec Eaux fortes.....	»	45.—
— François de Champi Rel. d'amateur.....	»	20.—
Tissot et Amero. Contrés mystérieux.....	»	26.50
Thumas. Autour du Drapeau 1789, 1889.....	»	20.—
Types de Paris, par Rafaelli.....	»	39.—
Tour du Monde chaque semestre.....	»	20.—
Vasili P. La Sainte Russie.....	»	52.—
Vento. Les peintres de la femmes rel.....	»	46.—
Vitu. Paris. cart.....	»	32.50
Violette. L'art de la toilette.....	»	14.—

ТЕРМАНКА

A. B. C. und Bilderbücher. Jugendschriften.

A. B. C. und **Bilderbücher** in grösster Auswahl und zu den verschiedensten Preisen.

A. B. C. — Buch, das deutsche.....	»	8.50
— Schütze.....	»	1.75
— Buch, grosses.....	»	4.50
Adamy Weihnachtsbuch.....	»	7.50
Adelung Coras Bilderbuch.....	»	6.75
Andersens Märchen, verschiedene Ausgaben.....	»	—.—
Anschauungsunterricht, erster, f. d. Jugend.....	»	10.50
Bilderbuch, das beste.....	»	4.50
Bechsteins Märchenbuch in verschiedenen Ausgaben.....	»	—.—
Bilderbuch, das unzerreissbare.....	»	6.75
Bohnys neues Bilderbuch 12 Aufl.....	»	10.—
Borneck. Fährtenmacher.....	»	14.50
Braun. Wisst ihr was ich meine?.....	»	6.50
Busch. Schnurrdiburr.....	»	5.—
— Max und Moritz.....	»	5.—
Campe. Robinson.....	»	3.20
Cooper Lederstrumpf — Erzählungen.....	»	15.—
Cron, Cl. Die Schwestern — Drei Kränze und anderes..... à Band.	»	5.—
Dittmar. Aus der Jugendzeit.....	»	10.—
Ebeling 24 Fabeln u. Gedichte.....	»	5.50

Flinzer. Jugendbrunnen.....	Dr.	6.—
Grimms Märchenbuch.....	»	7.50
Gumpert Töchteralbum. Jeder Band.....à	»	11.—
— Herzblättch. Zeitvertreib ».....à	»	9.—
Helm, Cl. Prinzesschen Eva — Lillis Jugend — Backfischchens Leiden — Röschen im Moose und anderes zu verschiedenen Preisen.		
Hey Spekters 50 Fabeln für Kinder.....	»	5.50
— » m. Illustr. v. Flinzer.....	»	10.—
Hoffmann Lederstrumpf — Erzählungen.....	»	13.60
— 1001 Nacht.....	»	5.80
— 150 moral. Erzählungen.....	»	4.—
— Neue Robinson.....	»	6.—
— Capitaine Spike.....	»	11.50
— Des Kindes Wundergarten.....	»	4.50
— Neuer Jugendfreund. Versch Jahrgänge à	»	10.—
Jung Japan beim Spiel.....	»	10.—
Kinderlust	»	3.75
Kindermaerchen , deutsche. Pr. A.....	»	12.50
Lauckardt 1001 Nacht.....	»	4.80
Lausch. Märchenbuch.....	»	6.50
Leixner. Märchentheater, neues, 7 Bde.....à	»	3.75
Leske. Spielbuch f. Mädchen.....	»	7.50
Leutemann. Unzerreissb. Thierbilderbuch ..	»	5.75
Lohmeyer. Kunterbunt.....	»	9.—
— Koboldgeschichten.....	»	9.—
Martin. Naturgeschichte.....	»	7.50
Masius. Mussestunden.....	»	30.—
Meggendorfer Bewegl. Schattenbilder.....	»	18.—
— Buntes Bilderbuch.....	»	8.25
— Viehmarkt.....	»	5.75
Mohn. Der Kinderengel.....	»	10.—
Pletsch. Blatt für Blatt.....	»	4.—
— Aus der Kinderwelt.....	»	6.—
— Kleine Sippschaft.....	»	8.—
— Kleines Volk.....	»	4.20
Pletsch. Springinsfeld.....	»	7.—
— Gang durchs Dörfchen.....	»	5.—
— Stillvergnügt.....	»	6.75
Stoll. Sagen d. Class. Alterthums 2 Bde.....	»	14.50

Stoll. Götter u. Heroen.....	Dr.	10.—
Villamaria. Elfenreigen.....	»	10.—
Waegner. Hellas. 2 Bde	»	20.—
— Rom. 2 Bde.....	»	20.—
Wiedemann. f. Kopf und Herz.....	»	6.50
Wildermuth Jugendgarten.....à	»	11.—
— Schule d. Lebens.....	»	5.—
Woerishoeffer. Braver Mann	»	10.—
— Gerettet aus Sibirien.....	»	10.—

Romane und Erzählungen
Classiker, Gedichte, Anthologien, etc.

Album f. Deutschlands Töchter	»	18.—
Aus zwei Weltteilen von Dito u. Idem. ..	»	10.50
Baumbach. Krug u. Tintenfass	»	4.80
— Märchen u. Erzählungen	»	4.80
Bock. Buch v. Menschen 2 Bde. geb.....	»	24.—
Bodenstedt. Mirza Schaffy.....	»	4.80
Brockhaus. Conversation.-Lexicon 16 Bde.	»	240.—
Büchner. Die Frauen und ihr Beruf.....	»	7.—
Chamisso Gedichte.....	»	5.—
Curtius E. Griech. Geschichte	»	48.—
Dahn. Felicitas	»	9.50
— Bis zum Tode getreu	»	10.20
Daniel Ill. Kl. Hbch. der Geographie.....	»	30.—
Ebers Schwestern.....	»	10.50
— Bürgermeisterin.....	»	10.50
— Nilbraut.....	»	22.50
— Elifen	»	8.—
— Josua.....	»	11.50
Eckstein. Das Vermächtnis	»	20.—
— Pia.....	»	11.50
Falke. Æsthetik d. Kunstgewerbes.....	»	17.—
Fouqué. Undine. Diam. Ausg.....	»	4.—
Freytag. Verlor. Handschrift.....	»	12.50
— Soll und Haben	»	11.—
Gerock. Palmblätter Min. Ausg.....	»	6.50
Goethe's Werke 10 Bde geb.....	»	38.—
— Gedichte.....	»	6.—

Göthe's Gedichte ill. Ausg	Dr.	9.—
— » Diam. Ausg.....	»	6.50
— Hermann u. Dorothea.....	»	5.—
— Iphigenie	»	3.75
Gottschall. Gedankenharmonie.....	»	13.50
Hacklaender. Wachstubenabenteuer.....	»	8.—
Heimburg. Trudchens Heirat.....	»	10.—
— Waldblumen.....	»	11.50
— Einziger Bruder	»	11.50
Heines Werke	»	12.—
— Buch der Lieder à 2.50 und.....	»	6.—
Hellwald. Naturg. des Menschen.....	»	45.—
Heyse. Im Paradiese.....	»	13.—
— Buch der Freundschaft.....	»	10.—
— Gedichte.....	»	9.—
— Spruchbüchlein.....	»	6.50
Jensen. Die braune Erica.....	»	4.—
Keller G. Gedichte.....	»	13.50
— Romeo u. Julia.....	»	5.—
— Züricher Novellen	»	16.—
Koerner. Werke.....	»	10.—
Krempelhuber. Gedenkb. f. Leben.....	»	9.—
Lessing's Werke 6 Bde.....	»	14.—
Lübke Kunstgeschichte.....	»	26.—
— Gesch. d. italien. Malerei.....	»	32.—
— Kunstwerke u. Künstler.....	»	20.—
Marlitt Amtmanns Magd.....	»	9.50
— Haus d. Commerzienraths	»	12.50
— Frau m. den Karfunkelsteinen	»	13.50
— Goldelse	»	6.—
— Die zweite Frau	»	13.—
Meyers Handlexicon 2 Bde.....	»	25.—
Petersen. Irrlichter.....	»	4.50
Polko. Dichtergrüsse.....	»	10.—
Putlitz. Vergissmeinnicht.....	»	5.—
Rückert Gedichte.....	»	6.50
Scheffel. Trompeter	»	8.—
— Ekkehard	»	10.—
— Fünf Dichtungen	»	6.50
Schillers Werke 4 Bde.....	»	11.—

Schillers Werke 6 Bde.	Dr.	37.—
— Gedichte in verschieden. Ausgaben.....	»	—.—
— Jungfrau.....	»	3.—
Schweiger Lerchenfeld. Afrika	»	31.—
Souvenir. Lieder d. Freundschaft.	»	4.—
Spielhagen. Sturmfluth.	»	14.50
— Ultimo.....	»	6.50
— Skelet.....	»	6.50
Spielhagen. Ein neuer Pharao.	»	11.50
Stacke. Deutsche Geschichte	»	18.—
Storm. Bötjer Basch	»	5.—
— Immensee.....	»	5.—
Teuffel. Römische Literaturgesch.	»	23.—
Uhlands Gedichte	»	8.50
Weber. Weltgeschichte 2 Bde.	»	23.—
Werner Sankt Michael	»	13.—
— Blumen des Glücks.....	»	8.75
— Adlerflug.....	»	7.20
— Vineta.....	»	13.50
Wolff Singuf	»	4.—
— Lurlei.....	»	10.—
— Raubgraf.....	»	10.50

Pracht — Werke.

Akropolis von Athen. 7 Blatt in Aquarell- Druck von Werner. In Mappe.....	»	160.—
Album f. Deutschlands Töchter	»	20.—
Auerbach. Dorle, die Frau Professorin.	»	28.—
Berliner bunte Mappe	»	20.—
Beyschlag Frauenlob	»	35.—
— Liebes Volk.....	»	35.—
Bildermappe zu Schorers Familienblatt ...	»	35.—
Blaetter und Blueten deutscher Poesie u. Kunst.....	»	22.—
Blumen am Wege. 12 Aquarellen von Höppner.....	»	45.—
Blüthenzeit. Liederstr. m. Aquarell. v. Höppner	»	45.—
Bodenstedt. Album d. Kunst u. Dichtung...	»	20.—
— Sakuntala, ill. von Zick.....	»	32.—
Carmen Sylva. Leidens Erdengang	»	25.—

Η ΠΡΙΝΚΕΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

Διδασκαλία	
Ερδύματα καὶ ὑποδύματ.	
Ἰππευσι. Ἑρσιον	
Ἰατρὸς φάρμακα	
Πλείσι οἰδηρον	
Ἀθροισμα Εξόδων	